

UTES '17

ULUSAL TIP EĞİTİMİ SEMPOZYUMU

15-17 Mart 2017

ANTALYA

Bildiri Kitapçığı

TEGED

Tıp Eğitimini Geliştirme Derneği

Sunuş

Tıp Eğitimini Geliştirme Derneği (TEGED) tarafından 15-17 Mart 2017 tarihlerinde Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi ev sahipliğinde gerçekleştirilecek olan sempozyumun teması “Tıp Eğitiminde Ölçme Değerlendirme” olarak belirlenmiştir.

Sempozyumda, ölçme değerlendirme ile ilgili genel kavramların ve ilkelerin ele alınacağı bir oturumun yanı sıra, gelişim sınavları, klinik eğitimde öğrenci performansının değerlendirilmesi, tıpta uzmanlık sınavı, hekimlik becerileri ve değerleri alanında değerlendirme, tıpta uzmanlık eğitimi süreci ve sonrasında değerlendirme başlıklarındaki oturumlar, bildiri ve poster oturumları ve kurslar ile güncel gelişmelerin, araştırmaların ve deneyimlerin paylaşılması hedeflenmektedir.

TEGED ve Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi adına, katılım ve katkılarınızla zenginleşecek olan “Tıp Eğitiminde Ölçme Değerlendirme” sempozyumunda buluşmayı diliyor, saygılar sunuyoruz.

Dr. Berna MUSAL

TEGED Yönetim Kurulu Başkanı

Sempozyum Eş başkanı

Dr. Gülay ÖZBİLİM

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Sempozyum Eş başkanı

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

Sempozyum Eş başkanları

Dr. Berna MUSAL, TEGED Yönetim Kurulu Başkanı

Dr. Gülay ÖZBİLİM, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Sempozyum Genel Sekreteri

Dr. Nilüfer DEMİRAL YILMAZ, TEGED Sekreteri,

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Sempozyum Yerel Sekreteri

Dr. M. Kemal ALİMOĞLU, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi,

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

GENEL DÜZENLEME KURULU

Dr. Sevgi TURAN, TEGED Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı,

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Dr. Erol GÜRPINAR, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi,

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Dr. Melike ŞAHİNER, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi,

Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Dr. Serdar ÖZDEMİR, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi,

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Yusuf Yılmaz, TEGED Teknik Sorumlusu,

Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi

YEREL DÜZENLEME KURULU

Dr. Erol GÜRPINAR

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Dr. Cem OKTAY

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Dr. Yeşim ŞENOL

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakóltesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Dr. Sümer MAMAKLI

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakóltesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

TIP EğİTİMİ DERNEKLERİ TEMSİLCİLERİ

Dr. M. Kemal ALİMOğLU, Tıp Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği

Dr. Sürel KARABİLGİN ÖZTÜRKÇÜ, Türk Tıp Eğitimi Derneği

ÖğRENCİ TEMSİLİYETİ

Türk Tıp Öğrenciler Birliği

BİLİMSEL PROGRAM

Saat	Oturum Adı	Konuşmacılar	Oturum Başkanı/Moderatörler
15 Mart 2017 Çarşamba Günü			
13.00-13.30	AÇILIŞ	Dr. Berna Musal (TEGED Yönetim Kurulu Başkanı) Dr. Gülay Özbilim (Akdeniz ÜTF Dekanı)	
13.30-14.30	Ölçme Değerlendirmede Güncel Yaklaşımlar	Dr. Halil İbrahim Durak (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD)	Dr. Sabri Kemahlı (Yeditepe ÜTF Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD)
14.30-15.00	ÇAY-KAHVE ARASI		
15.00-15.45	Tıp Eğitiminde Gelişim Sınavları	Dr. Elif Sıla Törün (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD)	Dr. Haldun Müderrisoğlu Başkent ÜTF Dekanı
15.45-16.45	Bildiri Oturumu-1	S1. Yapılandırmış Staj Değerlendirme Örneği: Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi 5. Sınıf Ortopedi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Stajı Entegre Uygulaması S2. Klinik Eğitimde Ölçme Değerlendirme Yöntemlerinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi S3. Öğrenme Eksiklerinin Belirlenmesinde Bilişsel Tanı Modeli Uygulaması: Cerrahi Staj Bloğu Yazılı Sınavı Örneği S4. İletişim Becerileri Eğitimi Sınavında Gözlemci ve Standart Hasta Değerlendirmelerinin Karşılaştırılması S5. Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Eğitimde Portfolyo Kullanımına Dair	Dr. Melis Nacar Erciyes ÜTF Tıp Eğitimi AD
15.45-16.45	Çalıştay	Ölçme ve Değerlendirmede Temel İlkeler ve Kavramlar	Dr. M. Kemal Alimoğlu (Akdeniz ÜTF Tıp Eğitimi AD)
17.00-19.00	Çalıştaylar	Yapılandırılmış Sözlü Sınavlar	Dr. Sevgi Turan (Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi AD)
		Kapsamlı Eşleştirme Soruları ve Anahtar Özellikler Soruları	Dr. Serdar Özdemir (Yeditepe ÜTF Tıp Eğitimi AD)

			Dr. Güldal İzbirak (Yeditepe ÜTF Dekan Yardımcısı)
		Mini Klinik Sınavlar	Dr. Hatice Şahin (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD) Dr. Funda Tengiz (Ekonomi Ü SHMYO) Hale Sezer (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD) Dr. Aysel Başer (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD)
		Eğitici Gelişimi Programları: Ölçme-Değerlendirme	Dr. H. İbrahim Durak (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD) Yusuf Yılmaz (Ege Ü. Eğitim Fakültesi)

16 Mart 2017 Perşembe Günü			
9.00-10.00	Bildiri Oturumu-2	S6. Tıp Eğiticilerinin Rollerini "Ölçme -Değerlendirme" S7. Profesyonelliğe Yönelik Gelişim Raporlarının Refleksiyon Değerlendirme Rubriği ve Öykü Analizi Yöntemleriyle İncelenmesi S8.Yapılandırmacılığa Dayalı Eğitsel Etkinliklerin Ölçme ve Değerlendirmesinde Alternatif Bir Yöntem olarak Tanılayıcı Dallanmış Ağaç Tekniği S9. Akılcı İlaç Kullanımı Programının Ölçme ve Değerlendirmesinde Nesnel Yapılandırılmış Klinik Sınavlar Nasıl Uygulanmaktadır S10. Script Teorisi Bağlamında Klinik Akıl Yürütme Becerisinin Değerlendirilmesi	Dr. Selma Çetinkaya (Cumhuriyet ÜTF Tıp Eğitimi AD)
10.00-10.30	ÇAY-KAHVE ARASI		
10.30-12.00	Oturum:	Nesnel Örgün Klinik Sınavlar	Dr. Yasemin Alanay

	Klinik Eğitimde Performansın Değerlendirilmesi-Fakülte Örnekleri -1	Dr. Oğuz Kılınc (Dokuz Eylül ÜTF Dekan Yardımcısı) Mini Klinik Sınavlar Dr. Ayşe Akman Karakaş (Akdeniz ÜTF Dermatoloji AD) Klinik Dönemde Afiliye Hastanelerindeki Uygulamaların Değerlendirilmesi Dr. Güldal İzbırak (Yeditepe ÜTF Dekan Yardımcısı)	(Acıbadem ÜTF Dekanı)
12.00-13.00	ÖĞLE ARASI		
13.00-14.30	Poster tartışması	1 - 23 numaralı poster bildiriler 24 - 46 numaralı poster bildiriler 47 - 68 numaralı poster bildiriler 69 - 89 numaralı bildiriler	Dr. Sevgi Turan (Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi AD) Dr. Yeşim Şenol (Akdeniz ÜTF Tıp Eğitimi AD) Dr. Serdar Özdemir (Yeditepe ÜTF Tıp Eğitimi AD) Dr. Melek Ayşen Altuğ Koşan (Selçuk ÜTF Tıp Eğitimi AD)
14.30-16.00	Oturum: Klinik Eğitimde Performansın Değerlendirilmesi-Fakülte Örnekleri-2	Klinikte İşbaşında Değerlendirme Dr. Levent Altıntaş (Acıbadem ÜTF Tıp Eğitimi AD) Yapılandırılmış Sözlü Sınavlar Dr. Gülfem Elif Çelik (Ankara ÜTF Dekan Yardımcısı) İşlemsel Becerilerin Doğrudan Gözlemi Dr. Cüneyt Orhan Kara (Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz Hastalıkları AD)	Prof.Dr. Oğuz Dicle (Dokuz Eylül ÜTF Dekanı)
16.00-16.30	ARA		
16.30-17.30	Oturum:	Dr. Dilara Bakan Kalaycıoğlu	Dr. İskender Sayek

	Tüm Yönleri İle Tıpta Uzmanlık Sınavı	ÖSYM Temsilcisi Dr. Erol Gürpınar (Akdeniz Üniversitesi Rektör Yardımcısı)	(TEPDAD Başkanı)
17.30-18.30	Oturum: Öğrenci Gözüyle Değerlendirme	Türk Tıp Öğrencileri Birliği Temsilcileri	Dr. Erbuğ Keskin (İstanbul ÜTF Çocuk Cerrahisi AD)
19.30	GALA YEMEĞİ		

17 Mart 2017 Cuma Günü			
9.00-10.30	Oturum: Hekimlik Becerileri ve Değerleri Alanında Değerlendirme-1	İletişim Becerilerinin Değerlendirilmesi Dr. İpek Gönüllü (Ankara ÜTF Tıp Eğitimi AD) Meslekler Arası İşbirliği Becerilerinin Değerlendirilmesi Dr. Melih Elçin (Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi AD) Liderlik Eğitiminde Değerlendirme Dr. Işıl İrem Budakoğlu (Gazi ÜTF Tıp Eğitimi AD)	Dr. Zeynep Solakoğlu (İstanbul ÜTF Tıp Eğitimi AD)
10.30-11.00	ÇAY-KAHVE ARASI		
11.00-12.30	Oturum: Hekimlik Becerileri Ve Değerleri Alanında Değerlendirme-2	Kanıt Dayalı Tıp/Araştırma Eğitiminde Değerlendirme Dr. M.Ali Gülpınar (Marmara ÜTF Tıp Eğitimi AD) Özel Çalışma Modülleri ve Alan Çalışmalarının Değerlendirilmesi Dr. Serpil Velipaşaoğlu (Dokuz Eylül ÜTF Tıp Eğitimi AD) Etik, Mesleki Değerler Ölçülebilir mi Dr. Melike Şahiner (Acıbadem ÜTF Tıp Eğitimi AD)	Dr. Sina Ercan (Yeditepe ÜTF Dekanı)
12.30-13.30	ÖĞLE ARASI		

13.30-15.00	Oturum: Tıpta Uzmanlık Eğitimi Sürecinde Ve Sonrasında Değerlendirme	Ortopedi Ve Travmatoloji Derneği Deneyimi Dr. Volkan Öztuna (Mersin ÜTF Ortopedi ve Travmatoloji AD)	Dr. Orhan Odabaşı (Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi AD)
		Radyoloji Derneği Deneyimi Dr. Utku Şenol (Akdeniz ÜTF Radyodiagnostik AD)	
		Psikiyatri Derneği Deneyimi Dr. Ayşe Devrim Başterzi (Mersin ÜTF Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD)	
15.00-15.30	ÇAY-KAHVE ARASI		
15.30-16.00	Ödül Alan Posterlerin Sunumu		Dr. Hatice Şahin (Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD)
16.00-16.30	KAPANIŞ	Dr. Berna Musal (TEGED Yönetim Kurulu Başkanı) Dr. Gülay Özbilim (Akdeniz ÜTF Dekanı)	

BİLDİRİLER İNDEKSİ

DAVETLİ KONUŞMACILAR	1
TIP EĞİTİMİNDE GELİŞİM SINAVLARI.....	2
KLİNİK EĞİTİMDE PERFORMANSIN DEĞERLENDİRİLMESİ: YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE KLİNİK EĞİTİMDE SAĞLIK BAKANLIĞI EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANELERİ İLE EĞİTİM İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜ BAĞLAMINDA ÖLÇME DEĞERLENDİRME ÖRNEKLERİ.....	7
ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KLİNİK STAJLAR ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME SÜRECİ.....	12
DOPS (DIRECT OBSERVATION OF PROCEDURAL SKILLS) "UYGULAMA BECERİLERİNİN DOĞRUDAN GÖZLENMESİ"	13
TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ GİRİŞ SINAVI (TUS)	14
ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE İLETİŞİM BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	18
ARAŞTIRMA PROGRAMLARI VE ÖĞRENCİ ARAŞTIRMALARI: ÖĞRENME VE DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİ	20
HEKİMLİK BECERİLERİ VE DEĞERLERİ ALANINDA DEĞERLENDİRME	29
TIP UZMANLIK EĞİTİMİNDE VE SONRASINDA DEĞERLENDİRME: RADYOLOJİ DENEYİMİ.....	31
SÖZLÜ BİLDİRİLER	33
S1. YAPILANDIRMIŞ STAJ DEĞERLENDİRME ÖRNEĞİ: ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 5. SINIF ORTOPEDİ FİZİK TEDAVİ VE REHABİLİTASYON STAJI ENTEGRE UYGULAMASI	34
S2. KLİNİK EĞİTİMDE ÖLÇME DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	35
S3. ÖĞRENME EKSİKLERİNİN BELİRLENMESİNDE BİLİŞSEL TANI MODELİ UYGULAMASI: CERRAHİ STAJ BLOĞU YAZILI SINAVI ÖRNEĞİ	37
S4. İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİ SINAVINDA GÖZLEMCİ VE STANDART HASTA DEĞERLENDİRMELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	39
S5. TIP FAKÜLTESİ MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİMDE PORTFOLYO KULLANIMINA DAİR	41
S6. TIP EĞİTİCİLERİNİN ROLLERİ "ÖLÇME -DEĞERLENDİRME"	43
S7. PROFESYONELLİĞE YÖNELİK GELİŞİM RAPORLARININ REFLEKSİYON DEĞERLENDİRME RUBRİĞİ VE ÖYKÜ ANALİZİ YÖNTEMLERİYLE İNCELENMESİ	45
S8. YAPILANDIRMACILIĞA DAYALI EĞİTSEL ETKİNLİKLERİN ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMESİNDE ALTERNATİF BİR YÖNTEM OLARAK TANILAYICI DALLANMIŞ AĞAÇ TEKNİĞİ	46
S9. AKILCI İLAÇ KULLANIMI PROGRAMININ ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMESİNDE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAVLAR NASIL UYGULANMAKTADIR?	47
S10. SCRIPT TEORİSİ BAĞLAMINDA KLİNİK AKIL YÜRÜTME BECERİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	48
POSTER BİLDİRİLER	49
P1. MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİMLERDE SİMÜLASYON MERKEZLERİNİN KULLANIMI	50
P2. SEÇMELİ DERSLERİN UYGULANMASINDA ACIBADEM TIP FAKÜLTESİ DENEYİMİ; ARAŞTIRMA VE PROJELERİN SEÇMELİ DERSLER İLE ENTEGRASYONU	51
P3. AKILCI İLAÇ KULLANIMI VE REÇETE YAZMA EĞİTİMİNİN ÖĞRENCİLER TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	53
P4. BİR SORU BANKASININ HİKÂYESİ	54

P5. TIP FAKÜLTESİ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MEZUNİYET SONRASI İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ, KARİYER SEÇİMLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	55
P6. ETKİN BİR SUNU HAZIRLAMA ÜZERİNE ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLÜ ÖRNEĞİ	56
P7. SAĞLIK PROFESYONELLERİNİN EPİSTEMOLOJİK İNANÇLARININ YAŞAM BOYU ÖĞRENME BAĞLAMINDA İNCELENMESİ	57
P8. ANATOMİ ÇALIŞMA TERCİHLERİ: ÖN DEĞERLENDİRME.....	58
P9. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ	59
P10. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KLİNİKTE ERKEN GÖZLEMLER DERSİ NİCEL VE NİTEL GERİ BİLDİRİMLERİNİN İNCELENMESİ.....	60
P11. MODÜLER EĞİTİM SİSTEMİNİN ÖĞRENCİ BAŞARISINA ETKİSİ: BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ	61
P12. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN, TIP EĞİTİMİ PROGRAMI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ	62
P13. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMINDA YER ALAN MESLEKİ BECERİLER KONUSUNDAKİ ALGILARI	64
P14. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK EĞİTİM DANIŞMANLIĞI KONUSUNDAKİ ALGISI	65
P15. TIP EĞİTİMİNDE MİKROSKOP PRATİK SINAV UYGULAMALARI – 40 YILLIK HİSTOLOJİ DENEYİMİ	66
P16. ACİL TIP ALANINDA KLİNİK EĞİTİM VE JOHN DEWEY	67
P17. SON SINIF TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ACİL TIP STAJ EĞİTİMİ HAKKINDAKİ GERİBİLDİRİMLERİNİN ANALİZİ VE TIP EĞİTİMİNDE ACİL TIBBIN YERİ İÇİN ÖNERİ.....	68
P18. BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE UYGULANAN OLGU TEMELLİ OTURUMLARLA İLGİLİ ÖĞRENCİ GERİBİLDİRİMLERİ.....	69
P19. BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE EĞİTİM VE ÖLÇME DEĞERLENDİRME .	70
P20. BEZMİALEM TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ALDIKLARI EĞİTİMLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ	71
P21. TIP FAKÜLTELERİNDE VERİLEN EĞİTİMLERDE ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENMELERİNİ HANGİ YÖNTEMLERLE KOLAYLAŞTIRILABİLECEĞİ KONUSUNDA ÖĞRENCİLERİN ALGISINI ARAŞTIRMAK ..	72
P22. ÖĞRENCİLER TARAFINDAN BECERİ UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	74
P23. SİMÜLE HASTA UYGULAMALARINDA ÖĞRENCİLERİN ANAMNEZ ALMA BECERİSİNİN SİMÜLE HASTALAR TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	75
P24. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE ELEKTRONİK NÖKS UYGULAMASI: İKİ YILLIK DENEYİM.....	76
P25. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE AKRAN DANIŞMANLIĞI PROJESİ DENEYİMİ77	
P26. PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM PROGRAMI UYGULANAN BİR TIP FAKÜLTESİNDE ÖĞRENCİLERİN ÖZDÜZENLEMELİ ÖĞRENME BECERİLERİ	78
P27. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLLERİNİN ÖZELLİKLERİ VE İŞLEYİŞİ.....	79
P28. EGE HEMOFİLİ HASTA OKULU: ÖĞRENCİLER NE DÜŞÜNÜYOR?	80
P29. SAĞLIK VE YARATICI DRAMA	81
P30. ULUSAL ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMI ÇIKTILARININ DEĞERLENDİRMESİNDE E-ÖĞRENME KULLANIMINA YÖNELİK MODEL ÖNERİSİ: MOODLE İLE YETERLİĞE DAYALI EĞİTİM ETKİNLİKLERİ.	82

P31. ÖZYETERLİK VE AKADEMİK BAŞARI	84
P32. FİMLERDE HEKİMLİK	85
P33. HASTANE ÖNCESİ SAĞLIK PROFESYONELLERİNE YÖNELİK TRAVMA İLERİ YAŞAM DESTEĞİ EĞİTİM PROGRAMI	86
P34. SAĞLIK ÇALIŞANLARININ HİZMET İÇİ EĞİTİMİNDE ADDIE ÖĞRETİM TASARIMI MODELİ KULLANIMI: İZMİR 112 İL AMBULANS SERVİSİ ERİŞKİN İLERİ YAŞAM DESTEĞİ ÖRNEĞİ	87
P35. BECERİ EĞİTİMİNDE KOÇLUK: ÖĞRENCİ NASIL ALGILIYOR?	88
P36. LİSANSÜSTÜ EĞİTİMİN BİR ÜRÜNÜ OLAN TEZ ÇALIŞMALARININ, YAYINLAŞTIRILMA DURUMU: EGE ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ ÖRNEĞİ	89
P37. HPV DNA NUMUNE ALMA BECERİSİNİN SINANMASINDA KULLANILACAK BİR ÖLÇME ARACININ GELİŞTİRİLMESİ	90
P38. TÜRKİYE'DEKİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTELERİ'NİN EĞİTİM MODELİ YAKLAŞIMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: MEVCUT DURUM ANALİZİ	91
P39. SINAV ZORLUĞU İLE ÖĞRETİM ÜYESİ ANKET SONUÇLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	92
P40. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I TIBBİ BECERİ SINAVLARINDA KULLANILAN "İNTRAMÜSKÜLER ENJEKSİYON BECERİSİ DEĞERLENDİRME REHBERİ" GÜVENİRLİĞİ	93
P41. ÖĞRETİM ÜYELERİNİN ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖLÇME DEĞERLENDİRME KURSLARI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ	94
P42. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME ALANINDA YAPILAN ÇALIŞMALAR	95
P43. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 3 EĞİTİMİNDE UYGULANAN SINAVLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ	96
P44. TIP EĞİTİMİNDE BİLİŞSEL DEĞERLENDİRME VE DAHA FAZLA ÖĞRENMEYİ TEŞVİK EDİCİ ÖĞRENCİ BAŞARISINA GÖRE SIRALAMA	97
P45. HEKİMLİK MESLEĞİ TUTUM ÖLÇEĞİNİN GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI	98
P46. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE YÖNELİK TUTUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ	99
P47. GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DURUMLUK-SÜREKLİ KAYGI DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	100
P48. PROBLEME DAYALI ÖĞRENMEDE SENARYOLARIN ANİMASYON ŞEKLİNDE SUNULMASINA İLİŞKİN ÖĞRENCİ DENEYİMLERİ	101
P49. GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMLE İLGİLİ ALGI VE DEĞERLENDİRMELERİ	102
P50. GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ VE ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TIP FAKÜLTESİNİ TERCİH NEDENLERİ VE TIP EĞİTİMİNDEN BEKLENTİLERİ	103
P51. KLİNİKTE İZLEME, ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMEDE WEB 2.0 ARAÇLARI	104
P52. ARAŞTIRMA BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASINA YÖNELİK TIP ÖĞRENCİLERİNİN GÖRÜŞLERİ	105
P53. KANITA DAYALI TIP EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİLERİN GRUPLA ÇALIŞMA BECERİLERİNE YÖNELİK ÖZDEĞERLENDİRMELERİ	106
P54. HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ INTRAMÜSKÜLER ENJEKSİYON YAPMA BECERİ EĞİTİMİNE YÖNELİK ÖĞRENCİ GERİBİLDİRİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	107

P55. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ İÇİN BİR ELEKTRONİK PERFORMANS DESTEK SİSTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ: BİR TASARIM TABANLI ARAŞTIRMA YAKLAŞIMI	108
P56. İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM IV ÖĞRENCİLERİNDE ANKSİYETE DÜZEYİNİN ÖLÇÜLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ	109
P57. GÖRSELLERLE HASTALIK	110
P58. MESLEKSEL BECERİ EĞİTİMİNDE YETERLİLİK VE TAM ÖĞRENME.....	111
P59. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'DE DÖNEM 4 GENEL CERRAHİ STAJINDA PRATİK EĞİTİM PROGRAMININ ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMINA GÖRE YAPILANDIRILMASININ SONUÇLARI	113
P60. KONYA BÖLGE EĞİTİM ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ SİMÜLASYON EĞİTİMİ GERİBİLDİRİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	114
P61. TIP EĞİTİMİNDE TIP VE SANAT BİRLİKTELİĞİ: "DİSİPLİNLER ARASI SANAT" SEÇMELİ DERSİ DENEYİMİMİZ	115
P62. SAĞLIK, EĞİTİM VE FELSEFE KARŞILAŞMALARI, FELSEFİ KARŞILAŞMALAR: SEÇİLİ METİNLER ÜZERİNDEN REFLEKTİF OKUMA VE YAZIM	116
P63. İNTÖRN DOKTORLARIN YETERLİLİK ALGILARININ VE AKADEMİK BAŞARILARI İLE İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	117
P64. TIP EĞİTİMİNDE KOPYA BELİRLEME İNDEKSLERİNİN KULLANILABİLİRLİĞİ	118
P65. TIP DOKTORLARINDA OTONOMİK DİSREFLEKSİ FARKINDALIĞI	119
P66. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM-ÖĞRETİM MEMNUNİYET DÜZEYİ.....	120
P67. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ İNGİLİZCE TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE EĞİTİMİNDEN BEKLENTİLERİ.....	121
P68. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 2 DERS KURULLARI DEĞERLENDİRME ANKETİ SONUÇLARININ BELİRLENMESİ	122
P69. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 3 DERS KURULLARI DEĞERLENDİRME ANKETİ SONUÇLARI	123
P70. TIP EĞİTİMİNDE SİMÜLASYON UYGULAMALARI; OKAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ	124
P71. TIP EĞİTİMİNDE KARIYER VE YAŞAM PROGRAMI.....	125
P72. SOKRATİK SEMİNER YÖNTEMİ İLE SAĞLIK SAVUNUCULUĞU KAVRAMININ ÖĞRETİLMESİ... ..	126
P73. MESLEKSEL BECERİLERİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAVLAR NASIL UYGULANIYOR?	127
P74. KLİNİK EĞİTİM ÖNCESİNDE GENİŞLETİLMİŞ EŞLEŞTİRME SORULARI BİR ALTERNATİF Mİ?	128
P75. ÜÇÜNCÜ SINIF TIP ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME UYGULAMALARIYLA İLGİLİ GÖRÜŞ VE ALGILARININ METAFOR YOLUYLA BELİRLENMESİ	130
P76. UZMANLIK EĞİTİMİNDE KULAK CERRAHİSİ "YETERLİK BAŞARI TESTİ" NİN KULLANIMI	131
P77. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENME OTURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	132
P78. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖLÇME DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	133
P79. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TASKA DAYALI ÖĞRENİM UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	134
P80. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ YAZ STAJLARI VE ALAN ÇALIŞMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	135

P81. YAPILANDIRILMIŞ SENARYO EŞLİĞİNDE MAKET ÜZERİNDE ADLİ ÖLÜ MUAYENESİ EĞİTİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	136
P82. TÜRK HALK MÜZİĞİNDE ÖLÜM TEMASINA BAKIŞ	137
P83. TIP ÖĞRENCİLERİNİN HASTA MERKEZLİ TUTUMLARINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER	138
P84. TIP ÖĞRENCİLERİ ARASINDA PROBLEME DAYALI ÖĞRENME TUTUMLARI İLE EMPATİ DÜZEYLERİNİN YILLARA GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ	139
P85. HİZMET İÇİ EĞİTİMLERDE SİMÜLASYON SENARYOSU GELİŞTİRME SÜRECİ.....	140
P86. TIP FAKÜLTESİ TERCİHİ ÖNCESİNDE TIP EĞİTİMİ MODELLERİ ÜZERİNE ARAŞTIRMANIN VE TERCİH NEDENİNİN ÖĞRENCİ BAŞARISINA ETKİSİ	141
P87. SDÜTF TEMEL AMAÇ VE HEDEFİ İLE SDÜTF MEZUNUNDAN BEKLENEN 7 TEMEL ROLÜN UÇEP-2104 YETKİNLİKLERİ İLE İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	142
P88. SDÜTF DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİNİN ÖYS (MOODLE) ÜZERİNDEN E-SINAV PİLOT UYGULAMASI	143
P89. SDÜTF DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİNİN ÖYS (MOODLE) ÜZERİNDEN E-GERİBİLDİRİM KULLANMA DURUMLARI VE UYGULANMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	144

DAVETLİ KONUŞMACILAR

TIP EĞİTİMİNDE GELİŞİM SINAVLARI

Dr. Sıla Elif Törün

Gelişim sınavları, bir eğitim programı kapsamında öğrenimini sürdürenlerin bilgi ya da beceri gibi belli bir alanla ilişkili edindikleri kazanımlarda ilerleyen dönem/yıllar boyunca meydana gelen değişimin sistematik olarak izlenmesi ve değerlendirilmesi amacıyla uygulanan sınavlardır. İlköğretimden mezuniyet sonrası eğitime kadar eğitimin her kademesinde ve yabancı dil eğitiminde bu amaca hizmet etmek üzere farklı sınavlar kullanılmaktadır. Progress Test, Personal Progress Index, The Applied Medical Knowledge Progress Test, in-Training Examination, in-Service Examination gibi farklı biçimlerde adlandırılmış sınavlar, mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrası tıp eğitiminde kullanılan gelişim sınavı örnekleridir. Tıp eğitiminde gelişim sınavları, genellikle bilgi birikimindeki artışı ve bu bilgilerin sonradan hatırlanma ve kullanılabilme düzeyindeki değişme/gelişmeyi izleyebilmek amacıyla kullanılmakta ve "bilgi testi" olarak hazırlanıp uygulanmaktadır. Son yıllarda yayınlanan bazı çalışmalarda klinik performans ve becerilere ilişkin gelişimin izlenmesi amacıyla uygulanan gelişim sınavı örneklerinden de söz edilmektedir (1,2,3).

Öğrenim sürecinde zaman içinde sağlanan ilerlemenin tekrarlayan ölçümler üzerinden izlenmesine dayalı boylamsal bir kurgu içinde gerçekleştirilen gelişim sınavları, sınavın amacı, psikometrik özellikleri, uygulanma biçimi, sınav verilerinin analizi, sonuçların yorumu ve kullanımı açısından tıp eğitiminde kullanılan diğer konvansiyonel sınavlardan ayrılmaktadır. Gelişim sınavları, eğitim sürecinin sonunda sahip olunması gereken bilgi düzeyini esas alacak şekilde eğitim programında yer alan konuların tamamını kapsayan, belirli aralıklarla tekrarlanan, eşdeğer özellikteki sınavlardır. Dönem/sınıf/kıdem farkı olmaksızın öğrenim görenlerin tamamının bir arada katıldığı ve aynı maddelerle karşılaştığı her bir gelişim sınavı, zamanlama ve içerik açısından eğitim programının herhangi bir dönem ya da bölümüyle sınırlı değildir. Eğitimin ilk yılından sonuna kadar düzenli aralıklarla girilen her bir sınavda, eğitim programının bilgi alanındaki tüm kapsamını temsil edecek şekilde farklı maddeler yer almakla birlikte; girilen bu sınavların her biri madde sayısı, madde tipi, sınavın uygulanma biçimi açısından aynı özelliklere sahiptir. Gelişim sınavları ile yapılan ölçümlerde, mesleki uygulama ile doğrudan bağlantısı olan "fonksiyonel bilgi"nin yoklanması hedeflenir; fonksiyonel bilgi, yeni mezun bir hekim tarafından bilinmesi beklenen ve günlük hekimlik uygulamasında herhangi bir kaynağa başvurulmadan kullanılabilir bilgi olarak tanımlanmaktadır (4,5,6).

Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde gelişim sınavları, ilk kez 1971 yılında University of Missouri-Kansas City School of Medicine (UMKC-ABD) ve 1977 yılında University of Limburg Maastricht Medical School (UMM-Hollanda) tarafından kullanılmaya başlanmıştır (4,7,8,9). University of McMaster Faculty of Health Sciences (Kanada), 1991 yılından itibaren gelişim sınavlarını ilk kullanan kurumlardan biridir (10). Mezuniyet sonrası tıp eğitiminde ise mezuniyet öncesine göre daha eski tarihlerde kullanılmaya başlanan gelişim sınavları, özellikle ABD'de in-Training Examination (ITE), in-Service Examination (ISE) gibi farklı adlarla uzmanlık alanlarına özgü sınavlar olarak 1960'lardan bu yana uygulanmaktadır (11,12).

Tarihsel olarak gelişim sınavları probleme dayalı öğrenme (PDÖ) yaklaşımı ile ilişkilendirilmekle beraber, aslında bu sınavlar her bir kurumun farklı ihtiyaçları ve amaçları doğrultusunda kullanılmaya başlanmıştır. Günümüzde de PDÖ yaklaşımı temelinde düzenlenmiş eğitim programı yürüten tıp fakülteleri dışında, farklı eğitim programı modeline göre tıp eğitimini sürdüren çok sayıda tıp fakültesinde gelişim sınavları karar verdirici (summative) ve geliştirici (formative) işlevleriyle kullanılmaktadır. Tıp eğitimi alanındaki akademik yayınlar, kurumsal belge ve raporlar incelendiğinde, mezuniyet öncesi tıp eğitimi bağlamında, özellikle 1990'lı yılların sonlarından itibaren gelişim sınavı uygulayan kurum sayısında dünya genelinde hızlı ve yaygın bir artış olduğu izlenmektedir. Öğrenme sürecindeki gelişimin izlenmesi ve değerlendirilmesi için gelişim sınavı ve benzeri uygulamalar, ülkemizde ve dünyada mezuniyet öncesi ve sonrası tıp eğitimi programlarının akreditasyon

süreçlerinde de gündeme getirilmektedir (13,14,15,16). Ülkemizdeki tıp fakültelerinin kurumsal web sayfaları ve Elektronik Kamu Bilgi Yönetim Sistemi (KAYSIS) üzerinden ulaşılan eğitim-öğretim yönergeleri ve öğrenci kılavuzları dikkate alındığında, dört tıp fakültesinin (Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi) söz konusu belgelerde gelişim sınavlarının uygulanmasına ilişkin kural ve açıklamalara yer vermiş olduğu görülmektedir (17,18,19,20).

Kurumsal olarak sadece bir fakülte öğrencilerinin katılımıyla gerçekleştirilen sınavlar dışında, son on yılda Hollanda, Almanya, İtalya, Birleşik Krallık, Avustralya, Suudi Arabistan, Endonezya'da örneklerini gördüğümüz şekilde ulusal ya da uluslararası işbirliği ile hazırlanan ve farklı tıp fakültelerinin öğrencilerinin katıldığı ortak gelişim sınavları uygulamalarında dünya genelinde artış olduğu dikkati çekmektedir (21, 22).

Gelişim sınavlarıyla elde edilen sınav sonuçlarının yorum ve kullanımı kurumlar arasında farklılık göstermektedir. The Berlin Progress Test Medicine, gelişim sınavı sonuçlarının öğrenme ve öğretimi destekleyip geliştirmek üzere sınava girenler ve eğitim programlarını yürütenler için sadece geribildirim olarak raporlandığı gelişim sınavı örneğidir. Maastricht University Faculty of Health, Medicine and Life Sciences, Manchester School of Medicine, McMaster Faculty of Health Sciences gibi bazı kurumlar ise sınav sonuçlarını geribildirim olarak raporlamanın yanı sıra, öğrenci başarısının değerlendirilmesi kapsamında geçme kalmaya karar verecek şekilde kullanmaktadır.

Her bir gelişim sınavıyla elde edilen tek bir ölçüm anına ait kesitsel verilerle beraber, tekrarlayan ölçümlerle elde edilen boylamsal veriler, birey, grup, kurum düzeyinde analiz edilip yorumlanabilir. Bu farklı düzeydeki analizlerle, öğrenme süreçleri, eğitim programları ve yürütülen eğitime ilişkin güçlü ve zayıf yanların belirlenmesi, karşılaştırmaların yapılabilmesi, sorunların saptanması için aydınlatıcı, güvenilir ve sistematik bilgiler elde edilmektedir. Sınavlara katılanlar açısından, eğitimleri boyunca gelişim sınavlarından elde ettikleri sonuçlar, kendi gelişimlerini izleyip güçlü-zayıf yanlarını belirlemeleri ve kendi öğrenme süreçlerini düzenlemelerinde yararlanabilecekleri değerli bir geri bildirim olma özelliği taşımaktadır. Gelişim sınavlarıyla elde edilen veriler, eğitim programının yürütülmesinden sorumlu yönetici ve eğiticiler tarafından da programın değerlendirilmesinde başvurulabilecek önemli bir bilgi kaynağı niteliğindedir. Ulusal ya da uluslararası işbirliği ile farklı kurumlar tarafından gerçekleştirilen ortak gelişim sınavlarına ait sınav sonuçları, bazı çalışmalarda kurumların ve farklı eğitim programlarının karşılaştırılması amacıyla kullanılmıştır (23,24,25,26,27).

Mezuniyet öncesi ve sonrası tıp eğitiminde kullanılan gelişim sınavları, kurumların tercihleri doğrultusunda, sınav özellikleri (kapsam, madde sayısı ve tipi), sınavların uygulanma biçim ve sıklığı, açısından da farklı biçimlerde uygulanmaktadır. Yaygın olarak kullanılmaya başlanmasıyla tıp eğitimi gündeminin önemli konularından birisi haline gelen gelişim sınavları, uygulamaya ilişkin bu farklılıklar, sınavların psikometrik özellikleri üzerine yürütülen tartışmalarla gündemde kalmaya devam etmektedir. Ne sıklıkta sınav uygulanmasının uygun olduğu, her sınavda kaç madde kullanılması gerektiği, puanlamanın nasıl yapılacağı, bağıl ya da ölçüt dayanaklı değerlendirmeden hangisinin tercih edileceği, boylamsal analizlerin hangi istatistik model/teknik/yöntem ile gerçekleştirileceği gibi sorulara bu tartışmalar üzerinden yanıt aranmaktadır (28,29,30,31,32,33). Bu soruların yanıtlanmasında, sınavın amacına uygun biçimde seçilmiş bir büyüme modelinden hareket etmek psikometri açısından önemlidir. Büyüme modeli, gelişimin nasıl tanımlandığı, gelişim olup olmadığına neye göre karar verileceği gibi sınav sonuçlarının yorumlanması ve bu sonuçların nasıl kullanılacağına ilişkin tüm kural ve kararlar doğrultusunda belirlenir. Sınavın uygulanma amacına uygun olarak seçilen gelişme modeli, boylamsal ölçüme ait kurguyu ve yapılacak analizleri de belirleyecektir. Bu nedenle, gelişim sınavlarının, zaman içinde bireyin kendinde (intraindividual) ve bireyler arası farklılıklarda (interindividual) ortaya çıkan değişimi gösterebilecek kesitsel ve boylamsal ölçüm zeminindeki çok boyutlu bir kavramsallaştırma ve analiz çerçevesinde ele alınıp uygulanması önemlidir.

Tıp eğitimi alanındaki gelişim sınavı uygulamalarının öğrenci ve kurum düzeyindeki etki ve sonuçlarının neler olduğu bu sınavlar hakkında en az bilinen konulardan birisidir. Gelişim sınavlarının psikometrik özelliklerini, yenilikçi uygulamaları ele alan artan sayıda araştırma olmasına karşın bu

sınavların etki ve sonuçlarını konu alan çalışma sayısı yok denecek kadar azdır. Gelişim sınavlarının kullanılmasına dayanak oluşturan varsayımları destekleyen güçlü bulguların henüz tam olarak ortaya konmamış olması bu konudaki önemli bir eksikliklerdir. Gelişim sınavlarına ilişkin tıp eğitimi alanında artan deneyim ve birikime paralel olarak bu sınavların etki ve sonuçlarının araştırılması, gelişim sınavı uygulamalarına ilişkin karar ve tercihler için yol gösterici olacak ve sınavların uygulanma amaçlarına hizmet etmeleri yönünde önemli katkılar sağlayacaktır.

Kaynaklar

1- Pugh, D., Touchie, C. (2014). Progress testing: is there a role for the OSCE? *Medical Education*, 48(6): 623-631

2- Pugh, D., Bhanji, F., Cole, G., Dupre, J., Hatala, R., Humphrey-Murto, S., Touchie, C. , Wood, T. (2016). Do OSCE progress test scores predict performance in a national high-stakes examination? *Medical Education*, 50: 351-358

3- Noel, K., Archibald, D., Brailovsky, C., Mautbur, A. Progress testing in family medicine – A novel use for simulated office oral exams (2016). *Medical Teacher*, 38: 364–368

4- Van der Vleuten, C. P. M., Verwijnen, M., Wijnen, W. H. W. (1996). Fifteen years of experience with progress testing in a problem-based learning curriculum, *Medical Teacher*, 18(2): 103-109

5- Schuwirth, L.W.T., Van der Vleuten, C.P.M., (2012). The use of progress testing, *Perspect Med Educ* 1:24–30

6- Schuwirth, L.W.T., Bosman, G., Henning, R.H., Rinkel, R., Wenink, A.C.G. (2010). Collaboration on progress testing in medical schools in the Netherlands. *Medical Teacher*, 32: 476-479

7- Arnold, L., Willoughby, T, L. (1990). Ideas for medical education The Quarterly Profile Examination . *Academic Medicine*, 65 (8), 515-16

8- Drees, B.M., Arnold, L., Jonas, H.S. (2007). The University of Missouri-Kansas City School of Medicine: Thirty-Five Years of Experience with a Nontraditional Approach to Medical Education. *Academic Medicine*; 82(4): p. 361-369

9- McHarg, J., Bradley, P., Chamberlain, S., Ricketts, C., Searle, J., McLachlan, J.C. (2005). Assessment of progress tests. *Medical Education*, 39:221–227

10- Blake, J.M., Norman, G.R., Keane, D.R., Mueller, B., Cunnington, J., Didyk, N. (1996). Introducing progress testing in McMaster University’s problem-based medical curriculum: Psychometric properties and effect on learning. *Academic Medicine*, 71(9):1002-1007

11- Mankin, H. J. (1971). The Orthopaedic In-Training Examination (OITE). *Clin Orthop Relat Res*. 75:108-116

12- Chaisson, G. M. (1978). The Development and Utilization Of In-Training Examinations in Graduate Medical Education. *Journal of Medical Education*, 53: 502-504

13- Accreditation Council for Graduate Medical Education. Common Program Requirements Outcome project. ACGME approved focused revision: September 29, 2013. Erişim tarihi: 10.02.2017. <http://www.acgme.org/What-We-Do/Accreditation/Common-Program-Requirements>

14- Withiam-Leitch, M., Olawaiye, A. (2008). Resident Performance on the In-Training and Board Examinations in Obstetrics and Gynecology: Implications for the ACGME Outcome Project. *Teaching and Learning in Medicine*, 20: 136-142

- 15- World Federation for Medical Education (2015). Basic Medical Education WFME Global Standards for Quality Improvement The 2015 Revision. Erişim tarihi: 10.02.2017, <http://wfme.org/standards/bme/78-new-version-2012-quality-improvement-in-basic-medical-education-english/file>
- 16- Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (2015). Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Standartları 2015. Erişim tarihi: 10.02.2017, http://uteak.org.tr/uploads/belge/MOTE_STANDARTLAR_2015.pdf
- 17- Ankara Üniversitesi Tıp Fakóltesi 2015 – 2016 Eğitim – Öğretim Yılı Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Kılavuzu. Erişim tarihi: 10.02.2017, <http://ogrencileri.medicine.ankara.edu.tr/files/2013/08/2015-2016-E%C4%9E%C4%B0T%C4%B0M-%C3%96%C4%9ERET%C4%B0M-YILI-KILAVUZU.pdf>
- 18- Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakóltesi Eğitim Yönergesi. Erişim tarihi: 10.02.2017, <https://kms.kaysis.gov.tr/Home/Goster/67694>
- 19- Ege Üniversitesi Tıp Fakóltesi Entegre Eğitim Öğretim Yönergesi. Erişim tarihi: 10.02.2017 <http://www.med.ege.edu.tr/files/EntegreEgitimOgretimYonergesi.pdf>
- 20- Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakóltesi Tıp Doktorluđu Programı Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönergesi. Erişim tarihi: 10.02.2016, <http://tip.omu.edu.tr/files/tip/files/2015-277%20%20TIP%20DOKTORLU%C4%9EU%20PROGRAMI%20E%C4%9E%C4%B0T%C4%B0M-%C3%96%C4%9ERET%C4%B0M%20VE%20SINAV%20Y%C3%96NERGES%C4%B0.pdf>
- 21- Freeman, A., Van der Vleuten, C.P.M. et al. Progress testing internationally (2010). *Medical Teacher*, 32: 451-55
- 22- Van der Vleuten, C.P.M., Schuwirth, L.W. T., Muijtjens, A.M.M., Thoben, A. J.N.M., Cohen-Schotanus, J., Van Boven, C. P. A. (2004) . Cross institutional collaboration in assessment: A case on progress testing. *Med Teach* 26:719–725.
- 23- Muijtjens, A.M.M., Schuwirth, L.W.T., Cohen-Schotanus, J., Thoben, A.J.N.M., Van der Vleuten, C.P.M. (2008). Benchmarking by cross-institutional comparison of student achievement in a progress test, *Medical Education*, 42: 82–88
- 24- Finucane, P., Flannery, D., Keane, D., Norman, G. (2010). Cross-institutional progress testing: feasibility and value to a new medical school, *Medical Education*, 44: 184-186
- 25- Williams, R.G., Klamen, D.L., White, C.B., Petrusa, E., Fincher, R.E. Whitfield, C.F., Shatzer, J.H., McCarty, T., and Miller, B.M. (2011). Tracking Development of Clinical Reasoning Ability Across Five Medical Schools Using a Progress Test, *Academic Medicine*, 86(9):1148-1154
- 26- Albenese, M.(2008). Benchmarking progress tests for cross-institutional comparisons: every road makes a difference and all of them have bumps, *Medical Education*, 42: 4-8
- 27- Soliman, M.M., Al-Shaikh, G.K., Alnassar, S.A. (2016). Use of cross-institutional progress test as a predictor of performance in a new medical college. *Advances in Medical Education and Practice*, (7): 197–200
- 28- Ricketts, C., Freeman, A., Pagliuca, G., Coombes, L., Archer, J. (2010). Difficult decisions for progress testing: How much and how often? *Medical Teacher*, 32: 513–515
- 29- Wrigley, W., Van der Vleuten, C. P. V., Freeman, A., Muijtjens, A. (2012). A systemic framework for the progress test: Strengths, constraints and issues: AMEE Guide No. 71, *Medical Teacher*, 34: 683-697

30- Muijtjens, A.M.M., Hoogenboom, R.J.I., Verwijen, G.M., Van der Vleuten, C.P.M. (1998). Relative or absolute standards in assessing medical knowledge using progress tests, *Advances in Health Sciences Education*, 3:81-87

31- Langer, M.M., Swanson, D.B. (2010). Practical considerations in equating progress tests, *Medical Teacher*, 32: 509–512

32 Schaubert, S., Nouns, Z.M. (2010). Using the cumulative deviation method for cross-institutional benchmarking in the Berlin progress test, *Medical Teacher*, 32: 471-475

33- Ricketts, C., Moyeed, R. (2011). Improving progress test score estimation using Bayesian statistics, *Medical Education*, 45: 570-77

KLİNİK EĞİTİMDE PERFORMANSIN DEĞERLENDİRİLMESİ: YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE KLİNİK EĞİTİMDE SAĞLIK BAKANLIĞI EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANELERİ İLE EĞİTİM İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜ BAĞLAMINDA ÖLÇME DEĞERLENDİRME ÖRNEKLERİ

Dr. Güldal İZBIRAK

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitim 1996-1997 öğretim yılında başlamış ilk mezunlar 2001-2002 öğretim yılında 11 kişi olarak verilmiştir.

Kuruluşundan bu yana Fakültemizden toplam 725 hekim mezun olmuştur. Halen 546 öğrencimiz bulunmaktadır.

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Şubat 2013'te, Tıp Eğitimi Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (TEPDAD) Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu'na (UTEAK) başvurmuş, ve Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi programımız 01.01.2020 tarihine kadar akredite edilmiştir.

Fakültemizde ilk üç yıl eğitimler 26 Ağustos Yerleşkesi'nde sürdürülmekte olup dönem 4, 5 ve 6'da ise, klinik ortamlarda eğitim Yeditepe Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Eğitim Araştırma ve Uygulama Merkezi, Yeditepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Uygulama ve Araştırma Merkezi, Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Bağdat Caddesi Polikliniği, Yeditepe Üniversitesi Genetik Tanı Merkezi ve Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Kurumu'na bağlı Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde yürütülmektedir.

İnşaatı bitirilen 210 yataklı ikinci hastanemizin 2017 ilkbaharında hizmete girmesi beklenmektedir. Burada cerrahi onkoloji ağırlıklı olmak üzere tüm dallarda ayakta ve yatarak tedavi hizmeti verilmesi planlanmaktadır.

Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu'nun 2015 yılı içerisinde fakülte öz değerlendirme raporlarında ve kurum ziyaretlerinde tıp eğitimi ile ilgili örnek ve özgün uygulamalardan yola çıkarak tıp fakültelerindeki örnek uygulamalar konusunda diğer tıp fakültelerinin de haberdar edilmesi ve farkındalık yaratılması amacıyla düzenlemiş olduğu ikinci, Tıp Eğitiminde İyi Uygulamalar Sempozyumu kapsamında "Davetli İyi Uygulama Örnekleri" oturumunda YUTF "Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Klinik Eğitimde Sağlık Bakanlığı Eğitim ve Araştırma Hastaneleri ile İşbirliği" konulu sunum paylaşmıştır. Bu sunumda, bahsi geçen eğitim işbirliği protokolü bağlamında klinik eğitimdeki ölçme değerlendirme örneklerine değinilecektir.

YÜTF ile Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Kurumu arasındaki eğitim işbirliği Fakültenin kuruluş yıllarından bu yana (1999) değişik oranlarda devam etmektedir. Yürütülen işbirliği dinamik ve çok taraflı bir süreç olup bugün İstanbul Kamu Hastaneleri Birliği Bölge Genel Sekreterlikleri ile yürütülmektedir.

Tablo'da 1, 2 ve 3'te içinde bulunduğumuz 2016-2017 öğretim yılında dış kurumlara işbirliği ile yürütülen stajlar ve öğrencilerimizin staj ve rotasyonlarda gittikleri Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı İstanbul Anadolu Kuzey ve Güney Kamu Hastaneleri Birliği Eğitim Araştırma Hastaneleri gösterilmektedir. Tablolarda yer almayan stajların tamamı kendi Hastanemizde ya da Fakültemizde yürütülmektedir.

Tablo'da 1, 2 ve 3'te içinde bulunduğumuz 2016-2017 öğretim yılında öğrencilerimizin staj ve rotasyonlarda gittikleri SBEAH'ler gösterilmektedir. Tablolarda yer almayan stajların tamamı kendi Hastanemizde ya da Fakültemizde yürütülmektedir.

Tablo 1. 2016 - 2017 öğretim yılında Dönem 4'te dış kurumlarla işbirliği ile yürütülen stajlar ve eğitim kurumları
DÖNEM 4

İç Hastalıkları	Yeditepe ÜH	SB TKHK* Haydarpaşa Numune EAH
Genel Cerrahi	Yeditepe ÜH	SB TKHK Haydarpaşa Numune EAH
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları	Yeditepe ÜH	SB TKHK Kartal Dr. Lütfi Kırdar EAH
Kadın Hastalıkları ve Doğum	Yeditepe ÜH	SB TKHK Ümraniye EAH
Kardiyoloji	Yeditepe ÜH	SB TKHK Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas EAH
Kalp ve Damar Cerrahisi	Yeditepe ÜH	SB TKHK Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas EAH
Göğüs Cerrahisi	Yeditepe ÜH	SB TKHK Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH

Tablo 1. 2016 - 2017 öğretim yılında Dönem 5'te dış kurumlarla işbirliği ile yürütülen stajlar ve eğitim kurumları
DÖNEM 5

Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon	Yeditepe ÜH	İMÜ Göztepe EAH
Enfeksiyon hastalıkları	Yeditepe ÜH	SB TKHK Haydarpaşa Numune EAH
Çocuk Cerrahisi	Yeditepe ÜH	İMÜ Göztepe EAH
Nöroloji	Yeditepe ÜH	SB TKHK Fatih Sultan Mehmet EAH
Psikiyatri	Yeditepe ÜH	SB TKHK Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları EAH
Radyasyon Onkolojisi	SB TKHK Dr. Lütfi Kırdar Kartal EAH	

Tablo 1. 2016 - 2017 öğretim yılında Dönem 6'da dış kurum işbirliği ile yürütülen stajlar ve eğitim kurumları
DÖNEM 6

Kadın Hastalıkları ve Doğum	Yeditepe ÜH	İMÜ** Göztepe EAH
Erişkin Ruh Sağlığı ve Hastalıkları	Yeditepe ÜH	SB TKHK Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları EAH

**B TKHK: Türkiye Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Kurumu

**İMÜ: İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dönem 4 te yer alan 11 stajın 4'ü, Dönem 5'te ise, 19 stajın 12'si YÜTF öğretim üyelerince kendi hastanemiz ya da kampüsümüzde yürütülmektedir. İşbirliği çerçevesinde eğitim sürdürülen stajlarda ise, teorik dersler ağırlıklı YÜTF öğretim üyelerince verilmekte klinik uygulamalar ise müşterek ya da yalnızca dış eğitim kurumlarında gerçekleştirilmektedir. Ölçme değerlendirme uygulamaları ise, müşterek olarak sürdürülmektedir.

Süreçte İstanbul Kamu Hastaneleri Birliği Bölge Sekreterlikleri ile imzalanan protokol dışında ayrıca eğitim ve araştırma hastanelerinde öğrencilerimize eğitim veren kliniklerle eğitimin amaç ve hedefleri ve diğer bileşenlerine ilişkin karşılıklı taleplerimiz bağlamında ek bir protokol imzalanmaktadır. "Dış Kurumda Staj Eğitimi Protokolü" başlıklı bu protokol esasen kliniklerin seçilme kriterlerine dayanılarak hazırlanmış ve *eğitim amaç ve hedeflerini de içeren* bir belgedir.

Protokol hazırlanırken seçilecek kuruluşun öğrencilerimize UÇEP’te yer alan hastalık durum ve semptomlarla yeterli sayıda karşılaşma imkânı sağlayacak düzeyde bir hizmet potansiyeline sahip olup olmadığı değerlendirilmiştir. Bunun için her bir branşla ilgili olarak UÇEP’te yer alan hastalık durum ve semptom listelerinden yola çıkarak endeksler oluşturulmuş ve elde edilen endeks değerlerle ilgili Eğitim ve Araştırma Hastanelerinin yıllık verileri karşılaştırılmıştır. Bu konu ile ilgili veriler fakültemiz 2014-2019 stratejik plan hedefleri belgesinde mevcuttur. Ayrıca kurumda aktif olarak çalışan eğitimcilerin eğitimcilik yeterlikleri de sorgulanmıştır.

Söz konusu protokollerin imzalandığı toplantılara aynı zamanda bir oryantasyon eğitimi de eklenerek fakülte amaç ve hedeflerimiz paylaşmakta ve sürecin yürütülmesi için gerekli temel bilgilerin yanında dış eğitim kurumlarından beklentilerimiz aktarılmaktadır.

Protokollerin dışında iş birliğini destekleyen ve dış kurumlarda eğitimin standardizasyon ve takibini kolaylaştıran bir uygulamamız da Staj Kılavuzlarıdır. Staj kılavuzları stajla ilgili öğrenim hedeflerini, staj sürecinde öğrencinin gerçekleştirmesi beklenen minimum uygulamaları içerdiğinden hem öğrenci hem öğretim üyeleri hem de dış kurumlardaki eğitimciler için bir rehber niteliği taşımaktadır.

- Staj kılavuzları 2011 yılında gerçekleştirilmiş olan tıp fakültesinde “ölçme değerlendirme” temalı eğitici eğitimi kapsamındaki küçük grup çalışmalarında proje olarak geliştirilmiş olup özellikle dönem 4 ana stajlarda ve dönem 5 Beyin Cerrahisi stajında kullanılmaktadır. Burada klinik stajlarda öğrencilerin gösterdiği tek bir sınav performansı yerine birden fazla ölçme değerlendirme yöntemi ve değerlendirici ile değerlendirilmesine yönelik olarak İç Hastalıkları Anabilim Dalının kullanmakta olduğu staj kılavuzu örneği üzerinden açıklanmıştır.
- Stajın tamamının ölçme değerlendirme süreci, farklı yöntemler kullanarak belli bir zaman diliminde elde edilen performans verilerini ortaya koymak amacıyla da kullanılan ve mezuniyet öncesi tıp eğitiminde de literatürde yaygın örnekleri olan portfolyo yöntemi olarak da tanımlanabilir.
- Kılavuzlar ilgili dönemin ulusal çekirdek eğitim programı esas alınarak oluşturulmuş olup güncel UÇEP uyum çalışmaları kapsamında gözden geçirilmektedir.

ÖLÇME DEĞERLENDİRME TABLOSU				
ALAN	YÖNTEM	ARAÇ	PUAN (%)	KURUM
BİLGİYE DAYALI	YAZILI SINAV	ÇSS, KE	40 (36+4)	YUH
	SÖZLÜ SINAV	KLASİK SÖZLÜ	40	YUH
PERFORMANSA DAYALI (STAJ KILAVUZU)	HASTA DEĞERLENDİRME BAŞI	GÖZLEM ve DEĞERLENDİRME FORMU (BÜTÜNSEL PUANLAMA) (ÖYKÜ ALMA, FİZİK MUAYENE, SİSTEMLERİN SORGULANMASI, RAPOR HAZIRLAMA)	15	HNH
	KARNE	GÖZLEM ve DEĞERLENDİRME FORMU (BÜTÜNSEL PUANLAMA) (GİRİŞİMSEL BECERİLER)		HNH
	HASTA DEĞERLENDİRME BAŞI	GÖZLEM ve DEĞERLENDİRME FORMU (BÜTÜNSEL PUANLAMA) (ÇEKİRDEK HASTALIKLAR)		HNH
	HASTA DOSYASI HAZIRLAMA DEĞERLENDİRME	HASTA KAYIT FORMU (ANAMNEZ, FM FORMU)		HNH
	VAKAYA DAYALI TARTIŞMA (CBD)	*HNH'nde hasta kayıt formu (anamnez, FM formu) kullanarak hazırlanmış vaka	5	YUH
	GENEL DEĞERLENDİRME	STAJ DEĞERLENDİRME FORMU		HNH

Bunun dışında, Göğüs Cerrahisi Stajında “Clinical Skills Training Assessment Session” adı ile maket üzerinde öğrencilerin girişimsel becerilerinin değerlendirildiği bir sınav, ölçme değerlendirme içinde uygulanmaya başlanmıştır.

Aşağıda akademik program kitapçığından alıntılan değerlendirme bölümü paylaşılmıştır.

ASSESSMENT	
This table shows question types and assessment methods/tools used in training program.	
Question Types (Pencil.Paper Tests)	Proportion (in Pass/Fail Decision)
Multiple Choice Questions	45%
Total	45%
Other Assessment Methods and Tools	Proportion (in Pass/Fail Decision)
Oral Exam (OE)	50%
Clinical Skills Training Assessment	5%
Total	55%
Pass/Fail Decision	Proportion (in Pass/Fail Decision)
Pencil.Paper Tests	45%
Other Assessments Methods and Tools	55%
Total	100%

Eğitimin koordinasyonunu sağlamak için işbirliği yapılan tm dış kurumlarla Akademik Program Kitapıklarımız yıllık olarak 6 Dönemi de kapsayacak şekilde dış eğitim kurumlarındaki eğitim sorumluları ve eğiticilerle paylaşılmaktadır. Tüm klinik stajların tüm lme değerlendirme bileşenleri Akademik Program Kitapıklarında açıklanmıştır.

Her yılın başında dış kuruma staj için ğrenci gönderen anabilim dallarının eğitim sorumlularının dış kurumlardaki ilgili eğitim sorumlusu ile mümkünse yüz yüze bağlantı kurarak yeni staj dönemiyle ilgili görüş alışverişinde bulunması sağlanmaktadır.

Dış kurumlardaki stajların takibi hem ilgili anabilim dalı eğitim sorumlusu tarafından yapılmakta hem de süreç öğrenciler ve Fakültemiz ğretim üyelerinden alınan yazılı sistematik geribildirimler ve staj sonu raporları vasıtasıyla takip edilerek değerlendirilmektedir.

Kaynaklar

1. YUTF Akademik Program Kitapçıkları
2. YUTF z Değerlendirme Raporu Ocak 2014
3. YUTF Ara Değerlendirme Raporu Ekim 2016
4. YUTF MTE Staj kılavuzları

ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KLİNİK STAJLAR ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dr. Gülfem Elif ÇELİK

2014 yılında güncellenen Ulusal ÇEP baz alınarak öncelikle fakültemiz yeterlikleri tekrar gözden geçirilmiştir. Bu doğrultuda Mezun yeterliklerimiz; “Hekim, İletişimci, Ekip üyesi, Lider, Sağlık savunucusu, Bilimsel ve Profesyonel” temel rolleri üzerinden yeniden tanımlanmıştır.

Fakülte ÇEP’inin oluşturulması

Her klinik stajdan, Ulusal ÇEP 2014 gözden geçirilerek Ulusal ÇEP’te kendi alanları ile yer alan ilgili başlıkların %100 temsiliyetinin yanısıra kendilerinin de önerdiği semptom/durum, çekirdek hastalık/klirik problem ve hekimlik uygulamalarını kapsayacak şekilde listelerini hazırlaması istenmiştir. Bu çalışma sonucu “Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çekirdek Eğitim Programı” oluşturulmuştur. **ÇEP 2014’ün müfredatta temsiliyeti** ÇEP 2014’ de var olan, ancak eğitim programımızda yeterince karşılanmayan alanlar, klinik staj kapsamına alınarak yeni stajlar oluşturulmuştur. Ulusal ÇEP (2014) ’de tanımlanan başlıkların (semptomlar/durumlar, çekirdek hastalıklar/klirik problemler, temel hekimlik uygulamaları) tamamı ile Tıp Fakültesi ÇEP’inde belirtilen durumlar, ilgili disiplinlerin staj eğitim programında yer almıştır. Ulusal ÇEP dışı konuların, klinik staj kapsamının %30’unu geçmemesi sağlanmaya çalışılmıştır. Çekirdek hastalık ve klinik problemlere, Ulusal ÇEP’de tanımlanan düzeylerine göre staj eğitim programında yer verilmesi sağlanmıştır. ÇEP’de öğrenme düzeyi “TT” olan hastalık ve klinik problemlere yönelik eğitim etkinliklerinin staj programında ağırlığının daha fazla olması ve birden fazla eğitim etkinliği (teorik, hasta başı eğitim vb.) düzenlenmesi sağlanmıştır.

Ölçme-Değerlendirme süreci:

Ölçme-değerlendirme süreci ÇEP 2014 çalışmalarını takiben yeniden yapılandırılmış ve aşağıdaki şekilde uygulanmaya başlanmıştır.

Bilgi, hekimlik uygulamaları ve profesyonel tutum ve davranışlar alanlarında fakülte yeterliklerine uygun ölçme-değerlendirme yöntemleri tanımlanmıştır. Her klinik staj için ölçme-değerlendirmede kullanılacak yöntemler belirlenmiştir. Her klinik staj için eğitim etkinliklerinin hangi yöntemlerle ölçüleceği belirlendi.

Staj sonu yazılı sınavlarda soruların en az % 30’unun klinik karar verme yeterliğini değerlendiren olguya dayalı sorulardan oluşması ve olguların stajın öğrenme düzeyi ‘TT’, ‘T’ ve ‘A’ olan hastalıklar/klirik problemlerinden veya temel başvuru semptomlarından seçilmesi sağlanmıştır. Staj sonu yazılı sınav sorularının konu ve tema bakımından çeşitlilik göstermesi ve sorunun içeriğinin ilgili olduğu hastalık veya klinik problemin öğrenme düzeyi ile uyumlu olmasını sağlamak için staj sonu yazılı sınavlar için örnek soru hazırlama formları hazırlanmıştır.

Staj sonu sözlü sınavlar için ‘Olguya dayalı yapılandırılmış sözlü sınav’, ‘Olguya dayalı yapılandırılmış sözlü sınav’ ve ‘Nesnel yapılandırılmış klinik sınav’ olmak üzere üç farklı yöntem tanımlanarak klinik stajların bu yöntemlerden birisini uygulamaları istenmiştir. Staj sonu sözlü sınavların standardizasyonunu sağlamak için örnek soru hazırlama ve değerlendirme formları hazırlanmıştır.

Stajyer karne notunda esas olarak temel hekimlik uygulamaları ile profesyonel tutum ve davranışların gözlenmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bunun için her klinik staj için karne notunda değerlendirilecek hekimlik uygulamaları ve profesyonel tutum ve davranışlar belirlenmiş ve ilan edilmiştir.

Süresi 10 işgününden uzun stajlarda ara sınav yapılması zorunlu kılınmıştır. Ara sınavlarda kullanılabilecek ölçme-değerlendirme yöntemleri tanımlanmış ve değerlendirmeye yönelik örnek formlar hazırlanmıştır. Stajlardan ara sınavlarda daha çok öğrencilerin anamnez ve fizik muayene becerilerini değerlendirmeleri istenilmiştir.

Özellikle temel hekimlik uygulamaları ile profesyonel tutum ve davranışların daha etkin değerlendirilmesini sağlamak için staj başarı notunun hesaplanmasında karne notunun ağırlığı artırılmıştır.

DOPS (DİRECT OBSERVATION OF PROCEDURAL SKILLS) “UYGULAMA BECERİLERİNİN DOĞRUDAN GÖZLENMESİ”

Dr. Cüneyt Orhan KARA

Tıp eğitiminde yeterlik temelli eğitimin amaçlanmasıyla birlikte kazanılması hedeflenen becerilerin ölçülmesi için çeşitli ölçme değerlendirme araçları da geliştirilmiştir. DOPS (Direct Observation of Procedural Skills) “Uygulama becerilerinin doğrudan gözlenmesi” de bu araçlardan birisidir. DOPS iş başında yapılan bir uygulamadır.

DOPS ilk kez İngiltere’de “Royal College of Physicians” üyelerince geliştirilmiştir.

Damar yolu açılması, cerrahi el yıkama, endotrakeal entübasyon, nazogastrik tüp takılması, arteriyel kan örneği alma gibi değişik güçlüklerdeki, çok çeşitli uygulama becerilerinin değerlendirilmesinde kullanılabilir. Günümüzde bu beceriler gerek mezuniyet öncesi gerekse de uzmanlık eğitim çekirdek programlarında net olarak belirlenmiştir.

Mezuniyet öncesi eğitimde kullanımına dair örneklere rastlansa da, DOPS daha yaygın olarak mezuniyet sonrası uzmanlık eğitiminde kullanılmaktadır.

DOPS ölçme değerlendirme sürecinde, biçimlendirici değerlendirme amacıyla kullanılmaktadır. Burada amaç eğitim sürecinde öğrencileri spesifik işlemleri uygularken izlemek ve geribildirim vermektir. Değerlendirme formu genel olarak bilgi, iletişim, profesyonellik, motor beceri, uygulamaya yönelik basamaklar ve uygulama sonrası hasta yönetimi gibi basamakları içerir.

DOPS’un da diğer iş başında yapılan ölçme değerlendirmeler gibi güvenilir olması için farklı zamanlarda ve farklı değerlendiriciler tarafından tekrarlanması gerekir.

Avantajları; pratik ve kolay uygulanabilir bir araçtır. Değişen ihtiyaçlara göre DOPS değerlendirme formları kolayca geliştirilebilir. Alan yazında cerrahi branşlar için S-DOPS gibi değişik örneklere de rastlanmaktadır.

Sınırlılıkları ise nispeten yeni bir ölçme değerlendirme uygulaması olması ve değerlendiriciler için eğitim gerekebilmesidir.

Öğrenciden beklenen iş başında bir beceri uygulayacağı zaman, bir eğiticiyi davet ederek kendisini değerlendirmesini istemesidir. Eğitici uygulamayı izler, DOPS formunu doldurur. Öğrenciye sözlü olarak geri bildirim verir. Geri bildirimde öğrenciye beceri uygulamasındaki kuvvetli olduğu ve geliştirilmesi gereken aşamalar bildirilir. Beklenen 15 dakika gibi bir sürede gözlemlemek ve 5 dakikalık bir sürede de geri bildirim vermektir.

Öğrenci de her DOPS sürecinde aldığı geribildirimlere göre uygulama becerisini geliştirir, DOPS değerlendirme formlarını gelişim (portfolyo) dosyasına koyarak uygulama becerilerindeki bu gelişimini belgelemiş olur.

Günümüzde DOPS iş başında yapılan ölçme değerlendirme uygulamalarında, uygulama becerilerinin değerlendirilmesinde kabul görmüş bir ölçme değerlendirme aracıdır.

TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ GİRİŞ SINAVI (TUS)

Dr. Dilara BAKAN KALAYCIOĞLU

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nın ÖSYM'den Bakanlığa bağlı eğitim hastanelerinde ihtisas yapacak adaylar için sınav talep etmesi üzerine, Tababet Uzmanlık Tüzüğü çerçevesinde taraflar arasında imzalanan protokolle "Asistanlık Sınavı" adıyla 1986 yılında yapılan ilk TUS'a 7897 aday katılmıştır. 1986 yılında yapılan "Asistanlık Sınavı", 1987 yılında Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim hastanelerinin yanı sıra üniversitelere hastanelerini de kapsayacak şekilde genişletilmiştir.

3.2.1987 tarih ve 19361 sayılı Resmi Gazete'de yayınlan "Tıpta Uzmanlık Eğitimi için Öğrenci Seçme Sınavları Hakkında Yönetmelik" ile uzmanlık eğitimi görece adayların seçme ve yerleştirme işlemlerinin ÖSYM tarafından yürütülmesi esasa bağlanmıştır. 1989 yılında Gülhane Askeri Akademisi de TUS ile öğrencilerini belirlemeye başlamıştır. TUS 1987 yılından beri yılda iki kez yapılmaktadır.

TUS, Temel Tıp Bilimleri Testi (TTBT) ve Klinik Tıp Bilimleri Testi (KTBT) olmak üzere iki alt sınavdan oluşmaktadır. Sınavda uygulanan testlerdeki alanlara ait yaklaşık soru sayıları ve yüzdeleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1.TUS Alt Testlerindeki Alanlara Ait Yaklaşık Soru Sayıları ve Yüzdeleri

Testin Adı	Alanlar	Testteki Soru Sayısı	Testteki Yüzdesi
Temel Tıp Bilimleri Testi (TTBT)	Anatomi	14	13
	Histoloji ve Embriyoloji	8	7
	Fizyoloji	10	8
	Tıbbi Biyokimya	22	18
	Tıbbi Mikrobiyoloji	22	18
	Tıbbi Patoloji	22	18
	Tıbbi Farmakoloji	22	18
Klinik Tıp Bilimleri Testi (KTBT)	Dâhiliye Grubu	42	35
	Pediyatri	30	25
	Cerrahi Grubu	36	30
	Kadın Hastalıkları ve Doğum	12	10

Ölçme Değerlendirme Süreci (Teorik):

- Test puanlarının kullanılacağı amacın belirlenmesi,
- Yapıyı ya da alanı temsil eden davranışların belirlenmesi ve belirtke tablosunun oluşturulması,
- Ön deneme maddelerinin yazılması,
- Yazılan maddelerin gözden geçirilmesi,
- Ön deneme test formunun hazırlanması,
- Ön deneme uygulamasına madde analizi yapılarak maddelerin seçilmesi,
- Ön deneme testinin uygulanması,
- Seçilen maddelerden oluşturulan nihai testin istatistiklerinin kestirilmesi,
- Sonuçların açıklanması.

ÖSYM Ölçme Değerlendirme Süreci (Pratik):

- TUS puanlarının kullanım amacı ilgili belirlenmiştir,
- Belirtke tablosu olmakla birlikte Ulusal Çekirdek Eğitim Programının (ÇEP) yayınlanmasından sonra testin içeriği netlik kazanmıştır,
- Soruların çalıştaylarda veya ÖSYM Ölçme ve Değerlendirme Daire Başkanlığında uzman akademisyenler tarafından yazılması,

- Soruların ÖSYM Ölçme ve Değerlendirme Daire Başkanlığında denetlenmesi, (ÖSYM’de bir soru yazarı veya denetmenin olabildiğince az soru yazması veya denetlemesi, çalışılan akademisyen sayısının artırılarak çeşitliliğin sağlanması),
- ÖSYM personeli tarafından referans kontrolünün yapılması,
- Denetimden geçen ve referansı teyit edilen soruların soru bankasına gönderilmesi,
- Kapalı dönem olarak tabir edilen matbaa sürecinde soru bankasındaki sorular arasından rastgele seçim yapılarak testin oluşturulması (Kapalı dönem yaklaşık 1 hafta sürmekte olup genellikle 2-3 akademisyen de bu sürece dâhil olmaktadır.),
- Matbaa sürecinde testin son kez okunması, birbirine ipucu veren soru olup olmadığının, soruların dağılımının kılavuza/test içeriğine uygunluğunun ve baskı hatası olup olmadığının kontrol edilmesi,
- Sınavın uygulanması,
- Soruların internet üzerinden sadece sınava giren adayların soruların tümüne erişebileceği şekilde yayınlanması, soruların %10’unun ÖSYM’nin web sayfasından kamuoyuyla paylaşılması,
- İtirazların değerlendirilmesi (3 günlük yasal süre içerisinde),
- İtiraz edilen sorulara öncelikle ilgili sorunun yazarı ve denetmenlerinin görüşü alındıktan sonra soru yazarı ve denetmenlerin yanlı davranma olasılığına karşı alanda uzman ve soruyu daha önce hiç görmemiş akademisyenlerin yanı sıra Türk Tabipler Birliğine bağlı meslek kuruluşlarına üye akademisyenlerden de görüş alınması,
- Soruyla ilgili görüşlerin Yönetim Kurulunda değerlendirilerek iptal edilen soruların açıklanması (bu noktada görüşler iptal doğrultusunda ise soru tereddütsüz iptal edilmektedir),
- İptal davası yoksa sınav sonuçların açıklanması.

Yaşanan Problemler:

- Test kapsamının sınırlarının net olmaması (Soru yazarlarının uzman oldukları spesifik alanlarda ayrıntı sorma eğilimleri neticesinde kapsamın genişlemesi hatta uzmanlık seviyesinde soruların sorulabilmesi),
- Soruların ön denemesinin yapılamaması sebebiyle problemlili soruların ancak sınav sonrasında belirlenebilmesi,
- Soruların adaylarla paylaşılması sebebiyle iyi çalıştığı belirlenen soruların tekrar kullanılamaması,
- Sınavın yıllardır yapılması sebebiyle eski yıllarda kullanılan soruları tekrar etmemek veya aynı soru daha önce de soruldu diye itham edilmemek için sorularda ayrıntıya girilmesi,
- Sınavın çoktan seçmeli sorulardan oluşması sebebiyle uygulamaya yönelik beceriler ile üst düzey bilişsel becerileri ölçmede yetersiz kalması ve öğrencileri dershaneye sevk etmesi,
- Soru yazarlarının bilgi seviyesinde, hazırlaması daha kolay ve kitaplardaki tabloları kullanarak soru yazma eğiliminde olması,
- TUS’un tıp eğitimine olumsuz etkileri (Backwash effect),
- Üniversite seviyesinde lise müfredatı gibi kesin sınırların belirlenmesinin bilime ve tıp eğitimine zararları,
- Akademisyenlerin ders ve klinik saatlerinin yoğunluğu nedeniyle soru yazma veya denetleme faaliyetlerine zaman ayıramaması,
- Alan itibarıyla kitabın bir baskısında doğru kabul edilen bilginin aynı kitabın bir sonraki baskısında yanlış olabilmesi veya farklı kitaplarda farklı bilgilerin bulunması,
- Adayların veya dershanelerin bir makaleyi örnek göstererek sorunun iptali için dava açmaları,
- Sıklıkla soru iptalleri yaşanması,
- Soru bankasının sıklıkla güncellenmeye ihtiyaç duyması,
- Mahkeme sürecinin uzun sürmesi sonucunda sonuçların açıklanamaması, mahkeme bitmeden sonuç açıklandığında ise adayların yerleştirme sonuçlarının değişebilmesi.

Çözüm Önerileri:

- Sınavın kapsamının belirli oranda ÇEP ile sınırlandırılması,

- Testlerde, ön deneme amaçlı soru kullanılması (2016 Aralık ayında ÖSYM kanunda yapılan değişiklikle sınavlarda ön deneme amaçlı soru sorulmasının önü açılmış olsa da pratikte adayların soruları paylaşmasının önüne geçilip geçilemeyeceği belirsizdir.),
- Soru hazırlama sürecinde kullanılan kaynak kitapların ilan edilmesi ve böylece kitaplar arasındaki tutarsızlıklar veya ekol farklılıkları sonucu iptal edilen soruların önlenmesi,
- Soru iptali durumunda sorunun herkes tarafından doğru yanıtlandığını kabul eden yaklaşımdan, iptal edilen soruyu değerlendirme dışı bırakan yaklaşıma geçilmesi (özellikle STS adaylarının yapamadıkları tüm soruları iptal ettirmek amacıyla dava açmasının önüne geçilmesi),
- Soru bazında farklı puanlama yöntemlerinin denenmesi (en doğru cevaba 3, yarım doğruya 1 puan verilmesi, hatta yanlış tanı veya tedavide puan düşürülmesi gibi),
- Temininde güçlük çekilen alanlarda akademisyenleri teşvik edici tedbirler alınması (akademik performans, doçentlik için puan vb.),
- Akademisyenlerin çalıştaylara katılmalarına veya ÖSYM'ye gelmelerine gerek kalmaksızın buldukları yerden soru yazabilmelerine imkân sağlayan altyapı ve yazılımların hayata geçirilmesi (yüz tanıma ve elektronik imza gibi hazırlıklar tamamlanmış olmakla beraber uzaktan erişimle soru yazdırılmasının uygulamaya geçilmesi ertelenmiştir),
- TUS gibi aday sayısı fazla olmayan sınavların e-Sınav merkezlerinde bilgisayar destekli olarak uygulanması,
- Soru bankasında kullanılacak medya bankasının (laboratuvar incelemeleri, ultrasonografi ve MR görüntüleri, EKG kayıtları vb.) oluşturulması,

Karşılaştığımız problemleri nasıl çözdüklerini görmek amacıyla Amerika Birleşik Devletleri'nde National Board of Medical Examiners tarafından yapılan The United States Medical Licensing Examination'ı incelenmiştir.

The United States Medical Licensing Examination (USMLE)

Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD'de) tıp fakültesine kayıt yaptırabilmek için önce başka bir fakültede lisans eğitimi tamamlamış olma şartı aranmaktadır. Dört yıllık tıp fakültesi mezuniyeti sonrasında ABD'de hekimlik yapabilmek için USMLE'de başarılı olmak gerekmektedir. National Board of Medical Examiners (NBME), 1915 yılında ABD'deki tıp fakültelerinin mezunlarının yeterlik düzeylerini standardize etmek üzere kurulmuş olup bu sınavda başarılı olamayan adaylar mesleklerini uygulayabilmek için gereken lisansı alamadıkları için hekimlik yapamamaktadırlar. USMLE, TUS gibi uzmanlık eğitimi için giriş sınavı niteliği taşımamaktadır.

USMLE, üç aşamadan oluşmaktadır.

1. Aşama: Temel Bilimler Testi; 325 çoktan seçmeli sorudan oluşmakta olup 8 saat sürmektedir. Bu aşamanın ücreti \$ 590 dır.
2. Aşama: İki testten oluşmaktadır. Bu aşamanın ücreti \$ 590 dır.
 - a. Klinik Bilimler Testi; 350 çoktan seçmeli sorudan oluşmakta olup 9 saat sürmektedir.
 - b. Klinik Beceri Testi; 12 hastanın muayene edilmesini gerektiren klinik bir uygulamadır ve 8 saat sürmektedir.
3. Aşama: İki günde uygulanmaktadır. Bu aşamanın ücreti \$ 1275 dır.
 - a) 1. gün; 260 çoktan seçmeli sorudan oluşmakta ve 8 saat sürmektedir.
 - b) 2. gün; 200 çoktan seçmeli soru ve 13 bilgisayar tabanlı vaka simülasyonundan oluşmakta ve 9 saat sürmektedir.

*USMLE ile ilgili bilgiler 2015 yılı uygulamasına aittir.

Farklı Soru Tipleri: *Klinik Bilimler Testi'*nde adaylara, çoktan seçmeli soruların yanı sıra bilgisayar ortamında video gösterilerek hastalara teşhis koymalarını gerektiren sorular da bulunmaktadır. Bu videolarda, hastalar şikâyetlerini anlatmakta, hastaların EKG kayıtları, radyografik görüntüler ve laboratuvar sonuçlarının yanı sıra fizik muayene bulgularına yönelik fotoğraflar da kullanılmaktadır.

*Klinik Beceri Testi'*nde ise her aday 12 farklı hastayı (hasta taklidi yapan oyuncu) muayene ederek hasta dosyasını doldurmaktadır. Bu aşamada adaydan hasta için olası ön tanıları belirleyip yapılması gereken incelemeleri istemesi beklenmektedir.

Üçüncü aşamadaki bilgisayar tabanlı vaka simülasyonunda ise adaylardan yeni bir ilacın reklamını görerek gelen bir hasta için söz konusu ilacın kullanılmasının uygun olup olmayacağına, bir bilimsel makaleden yapılan çalışmanın klinik olarak uygun olup olmadığına, sonuçlarının istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığına karar vermesi beklenmektedir.

Son olarak, kademelendirilmiş soru teknikleri kullanılmakta, birbirine bağlı sorular sorulmakta, ortak köklü sorularda ilk soruyu cevaplamadan ikinci soruya geçilmesine izin verilmemekte ve adayın koyduğu teşhise yönelik gerekli incelemeleri istemesi beklenmektedir.

Sınav Hazırlama Süreci: NBME tarafından seçilmiş tıp fakültesi öğretim üyeleriyle soru yazım çalışmaları düzenlenmektedir. Sorular soru yazarlarından güvenli web arayüzleri aracılığıyla ve uzaktan erişimle alınmaktadır. Soru yazımı için kapalı alan uygulaması ve referanslama uygulaması bulunmamaktadır. Editörlere ulaşan sorular, varsa tamamlanması istenen eksikler ile soru yazarlarına geri gönderilmekte ve eksiklerini tamamlamaları istenmektedir. Bazı sorularda gerekli olan çizim ve grafikler sisteme soru yazarları tarafından yüklenmemekte, güvenli bir CD/disk ile NBME'ye ulaştırılmaktadır. Çizimler merkezin bünyesindeki çizimciler tarafından sisteme eklenmektedir. Sadece USMLE sınavı için toplamda NBME'de 450 tam zamanlı uzmanın çalıştığı belirtilmiştir.

Sorular, farklı ana bilim dallarından ve çoğunlukla yukarıdaki süreçte soru yazarı olarak görev yapan 12-15 akademisyenin katılımıyla oluşturulan bir komite aracılığıyla Merkez bünyesinde düzenlenen 3 günlük oturumlarda değerlendirilmekte, oturum sonucunda soruya olduğu gibi onay verilmekte, değişiklik/düzeltilme için geri gönderilmekte veya reddedilmektedir.

Soruların yazılması veya değerlendirilmesi işlemi için akademisyenlere ücret ödenmemektedir. Soru yazımı çalıştaylarına katılacak akademisyenlere güzel bir otelde yer ayarlanmakta ve 3 günlük çalışma için makul bir ücret ödenmektedir. Ancak akademisyenler için NBME ile çalışmak maddi bir gelir olmaktan çok bir prestij hâline getirilmiş olup, her yıl hazırlanan yıllık raporda teker teker isimlerine yer verilmektedir. Merkez için çalışan akademisyenlerin kimliklerinin gizlenmesi uygulaması yoktur. Aksine kimliklerin açıklanması hem akademisyenler hem de üniversiteleri için olumlu bir referans niteliğindedir.

Bir adayın yılda en fazla 3 kez bu sınavı almasına izin verilmektedir. Bunun en önemli sebebi aynı adaya aynı soruların gelmesini engellemektir çünkü farklı adaylara farklı sorular sorulmaktadır. Testi oluşturan soruların bir kısmı daha önceden kullanılmış ve parametreleri bilinen sorulardır. Diğer sorular ise ön denemesi yapılmış sorular arasından testler eşit olacak şekilde seçilmiştir. Bu sorulara ek olarak bir de ön deneme amacıyla adaylara yöneltilen sorular bulunmakta ancak bu sorular puanlamaya dâhil edilmemektedir.

Sorular sınavdan sonra yayınlanmamaktadır. Adayların bu yönde herhangi bir beklentisi yoktur. Adaylara, sınavdan önce kendilerini denemek üzere bazı soru örnekleri Merkezin internet sayfasından ücretsiz olarak sağlanmakta, bazılarını ise denemek için adaylar \$ 50 ücret ödemek durumundadır.

Sonuçların ilanı yaklaşık 6 hafta sürmekte olup adayların sınavların daha kısa sürede açıklanması yönünde bir talebi olmadığı belirtilmiştir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE İLETİŞİM BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. İpek GÖNÜLLÜ

Bir hekimin iletişim becerilerindeki yeterliği, hastanın memnuniyeti ve uyumu yanında hastanın sağlığı ile ilgili sonuçları ve doktorun mesleki tatminini de etkiler. Bu nedenle, tıp eğitimi sürecinde öğrencilerin iletişim becerileri düzeylerinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

İletişim becerilerini değerlendirme, karmaşık bir süreçtir ve bu süreçte öğrencilerin davranış alanında sergiledikleri performans değerlendirilir. Bu amaçla çok sayıda değerlendirme yöntemleri kullanılmaktadır. Bu yöntemlerden bir kısmı biçimlendirici, bir kısmı ise belgeleyici değerlendirme yöntemidir. Bu şekilde ayırım olmasına rağmen iki değerlendirme süreci birbirlerini tamamlar ve biçimlendirici değerlendirme verileri, belgeleyici değerlendirme esnasında daha iyi sonuç alınmasını sağlar.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin mezuniyet öncesi eğitim müfredatında bulunan "İletişim Becerileri Eğitimi"nin amacı, öğrencilere hasta, hasta yakınları, meslektaşları, çalışma arkadaşları ve toplumla etkili iletişim kurmalarını sağlayacak temel iletişim becerilerini kazandırarak onları mesleki yaşama hazırlamak ve öğrencilerin iletişim becerileri yönünden güçlü ve geliştirilmesi gereken yönlerini değerlendirebilmelerini sağlamaktır.

Eğitim, Dönem 2 ve Dönem 3'te, 2'şer saatlik oturumlar şeklinde verilmektedir. Eğitimin içeriğini hasta-hekim işbirliği bağlamında temel iletişim ve çatışma çözme becerilerinin kazandırılması oluşturmaktadır.

Eğitim süreci şu şekildedir; - Teorik ders (küçük gruplarda interaktif sunum)

- Rol-play (küçük gruplarda öğrencilerle)
- Uygulama 1 (küçük gruplarda standardize hasta (SH) ile)
- Uygulama 2 (simüle ortamda SH ile)

Küçük gruplar tüm bu süreci tek bir eğitici ile sürdürmekte ve eğitici, öğrenciyi sürecin başından sonuna kadar gözlemlemekte ve değerlendirmektedir.

Rol-play'de her öğrenci, küçük grubun önünde, belirli senaryolar üzerinden dönüşümlü olarak bir kez görüşme yapılan kişiyi (hastayı), bir kez de görüşme yapan kişiyi (doktoru) oynar. Bu sırada bir öğrenci de görüşme yapan kişiyi "Akran Değerlendirme Formu" üzerinden yazılı olarak değerlendirir ve görüşmenin sonunda değerlendirmesini gruba paylaşır. Her görüşmenin sonunda, önce görüşme yapılan öğrenciden, sonra eğiticiden ve diğer akranlardan sözlü olarak, geribildirim alınır.

Uygulama 1'de öğrenciler, küçük grup önünde, bir senaryo üzerinden SH ile tek tek uygulama yaparlar. Uygulamanın sonunda öğrenciye SH, eğitici ve arkadaşları performansı hakkında sözlü geri bildirim verir. Öğrencilerin rol-play ve uygulama 1 esnasında yaşadıkları grup deneyimi, bir yandan akran öğrenmesini sağlarken diğer yandan değerlendirme konusunda bilgi ve deneyim kazanmalarını sağlamaktadır.

Uygulama 2'de ise öğrenci, SH ile bir senaryo üzerinden, kameralı odalarda, tek başına görüşme yapar. Bu görüşme esnasında eğitici, görüşmeyi aynalı cam arkasından izler ve öğrenciyi yazılı olarak değerlendirir. Görüşmeden hemen sonra SH ve eğitici öğrenciye performansı hakkında geribildirim verir.

İletişim becerileri eğitiminin değerlendirmesi iki aşamada yapılmaktadır:

1. Sürecin değerlendirilmesi: Eğitici, tüm süreç boyunca gözlemlediği öğrencinin devamını, derse katılımını ve genel performansını göz önünde bulundurarak bir puan verir. Bu amaçla bir adet dereceli puanlama anahtarı oluşturulmuştur.
2. Son uygulamanın değerlendirilmesi: Uygulama 2'de öğrenci performansının değerlendirilmesi, bir dereceleme ölçeği kullanılarak yapılmaktadır.

Eğitimin sonunda öğrencinin aldığı puan, her iki değerlendirmeden aldığı notların toplamı olarak (50+50), 100 üzerinden hesaplanır.

ARAŞTIRMA PROGRAMLARI VE ÖĞRENCİ ARAŞTIRMALARI: ÖĞRENME VE DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİ

Dr. Mehmet Ali GÜLPINAR

Dr. Sibel SAKARYA

Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitiminde Kanıta Dayalı Tıp ve Araştırma

Geçen yüzyıllık süreç içinde dünyada tıp eğitiminde yaşanan köklü dönüşümlere rağmen, tıp eğitimi programlarının önemli bir bileşeni olan kanıta dayalı tıp ve araştırma programlarında istenilen düzeyde gelişim sağlanamamıştır. Dünya genelinde bu konuda bir çerçeve oluşturulamamış, bazı gelişmiş tıp okulları/fakülteleri dışında, genelde tıp okullarında/fakültelerinde eğitim süreçleri boyunca öğrencilere sunulan araştırma programları ve deneyimleri sınırlı kalmıştır. Şu anda dünyada tıp okulları/fakülteleri arasında uygulamada çok büyük farklılıklar görülmektedir (Amgad et al., 2015). Yalpazenin bir ucunda Amerika ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde bazı tıp okullarında uygulanan klinisyen-araştırmacı yetiştirmeye yönelik MD/PhD benzeri programlar vardır. Yine bu uçta öğrencilerine tüm eğitim yılları boyunca zorunlu ve seçmeli birden fazla araştırma programı ve zengin araştırma deneyimleri sunan tıp okulları/fakülteleri bulunmaktadır. Birinci sınıfta başlayıp altıncı sınıfa kadar devam eden 5 zorunlu programın yanısıra çok sayıda seçmeli program ve program dışı araştırma deneyimleriyle Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) bu grup içinde yer almaktadır. Diğer uçta ise araştırmaya ilişkin programların tıp eğitimi programının zorunlu bileşenleri arasında yer almadığı, seçmeli programlarla sınırlı sayıda öğrenciye araştırma eğitimi ve/veya araştırma yapma fırsatı sunan tıp okulları/fakülteleri bulunmaktadır.

Eğitim çıktıları

Günümüzde nitelikli bir hekimin, mezuniyetiyle birlikte sahip olması gereken yeterliklerden birisi “kanıta dayalı karar verme ve değerlendirme”dir. Nitelikli bir hekimden uygun bilgiye/kanıta ulaşması, ulaşılan kanıtları güçlü ve sınırlı yönleriyle değerlendirmesi ve bunları sağlık bakımı sırasında tüm karar verme ve değerlendirme süreçlerine yansıtması beklenmektedir. Bu nedenle, bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin yeterliklerin mezuniyet öncesi tıp eğitiminin eğitim çıktıları arasında yer alması; bu yeterliklere ilişkin araştırma yönelimli programların, tıp eğitimi programlarının ana bileşenlerinden birisi olması yönünde ulusal/uluslararası çeşitli kuruluşlarca görüşler bildirilmektedir (Akman et al., 2010; Chang & Ramnanan, 2015; Laidlaw et al., 2012; UTEAK, 2015; Zier et al., 2012). Ayrıca, tüm öğrencilerin alması gereken çekirdek programlar dışında (kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin), tıp eğitimi programlarının, bu yönde ileri düzeyde eğitim almak isteyen öğrencilere yönelik seçmeli programlar ve program-dışı araştırma deneyimleri (paneller, özel odaklı kurslar, yaz stajları, öğrenci araştırma kulüpleri vb.) ile zenginleştirilmesi önerilmektedir. Ancak bu konuda tıp fakültelerinin önündeki en önemli zorluklardan birisi yoğun eğitim içeriği arasında bu tür programlarda yer açmaktır (Laidlaw et al., 2012). Ulaşılmak istenen hedefler/eğitim çıktıları dikkate alındığında, bu konu zor olmakla birlikte üstesinde gelinmesi gerek önemli bir sorun olarak tıp fakültelerinin önünde durmaktadır. Son yıllarda bu yönde dünyanın dört bir yanında bulunan tıp okullarında/fakültelerinde önemli çabalar söz konusu olmakla birlikte çoğu tıp fakültesi için henüz istenilen düzey yakalanabilmiş değildir (Bhilwar, 2016; Burgoyne et al. 2010; Knight et al, 2016; Sreedharan, 2012; Zier et al. 2012).

Bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin eğitim çıktıları

- Bilimsel yaklaşımı ve bilimsel bilgi süreçlerini güçlü ve sınırlı yönleriyle değerlendirme
- Eleştirel düşünme, bağımsız düşünme, kanıta dayalı karar verme ve değerlendirme
- Uygun kanıta erişme, eldeki kanıtları değerlendirme
- Makale okuma ve değerlendirme, literatürün eleştirel değerlendirilmesi
- Araştırma problemini tanımla, araştırma tasarımı oluşturma, uygulama ve verileri analiz etme
- Araştırma sonuçlarını sunma, sözel ve poster sunumları hazırlama
- Araştırma raporu/makalesi yazma, etik kurul raporu hazırlama
- Grup/ekip ile birlikte çalışma

Eğitim içeriği

Bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin programlarda çok sayıda teorik ve uygulamalı içerik ele alınabilmektedir. Bunlar arasında ön plana çıkanlar aşağıda sıralanmıştır (Marusic, 2003):

- bilimsel araştırmanın temel kavram ve ilkeleri, araştırma yaklaşımları ve yöntemleri
- araştırma sorusu oluşturma/hipotez geliştirme,
- bilgiye erişim, literatür tarama, tıbbi literatürü ve veri tabanlarını değerlendirme,
- uygun kanıtları arama ve eldeki kanıtı değerlendirme,
- araştırma etiğinin ilkeleri,
- araştırma planlama ve yürütme,
- verilerin girişi ve temizliği, istatistiksel yöntemleri, analizler
- araştırma bulgularının sunumu ve değerlendirmesi, tablo ve grafik hazırlama
- sözel ve poster sunum hazırlama ve sunma becerileri
- araştırma makalesi yazma, kaynak gösterme
- bilimsel makale okuma, eleştirel değerlendirme yapma

Öğrenme ve değerlendirme yöntemleri

Projeye dayalı öğrenme, probleme/olguya dayalı öğrenme ve sorgulamaya dayalı öğrenme gibi çeşitli öğrenme yaklaşımlarının benimsendiği bu programlarda amfi dersi, etkileşimli amfi dersi, grup tartışması, seminer, disiplinlerarası oturumlar, küçük gruplarda probleme/olguya dayalı öğrenme etkinlikleri, makale tartışmaları, araştırma projeleri, bitirme projeleri gibi çok sayıda öğrenme yöntem ve teknikleri kullanılmaktadır (Bhilwar, 2016; Marusic, 2003; Pruskil et al. 2009). Ölçme-değerlendirmede ise bilgiye-dayalı değerlendirmelerin (CSS, açık uçlu yazılı soru, modifiye yazılı soru vb.) yanısıra yeterliliğe (Nesnel yapılandırılmış sınav, OSCE) ve gerçek araştırma deneyimleri/projeleri üzerinden performans dayalı (araştırma süreci ve ürünlerinin bireysel, akran ve danışmanlarca değerlendirilmesi, tez savunması, gelişim dosyası uygulaması) değerlendirme yöntem ve araçları kullanılmaktadır (Laidlaw et al. 2012).

Gelişim izlem dosyası (portfolyo) ve danışmanlık: Gelişim izlem dosyası uygulaması ve danışmanlık, özellikle araştırmaya ilişkin ileri düzeyde eğitim almak isteyen ve kariyer gelişimlerini bu yönde yapmak isteyen sınırlı sayıda öğrenci için etkin bir uygulamadır. Bu uygulama ile seçili öğrencilerin altı yıllık eğitim süreçleri boyunca, araştırma deneyimlerini sistematik bir şekilde planlamak, izlemek ve değerlendirmek; süreçte öğrencilere etkin bir danışmanlık vermek ve rehberlik sunmak mümkün olabilmektedir. Örneğin The Mount Sinai Tıp Okulu (New York)'nda, birinci yıldan itibaren beş yıl devam eden araştırma programında, gelişim izlem dosyası ve danışmanlık uygulamasıyla öğrencilere temel, klinik ve diğer alanlarda zengin araştırma deneyimleri sunulmaktadır. Okul bünyesinde kurulan "Tıp Öğrencileri Araştırma Birimi"nin koordinasyonunda, öğrencilere katılabilecekleri çeşitli araştırma fırsatları sunulmakta, araştırma danışmanları seçiminde onlara destek verilmekte; bu eğitimler, öğrencilerin aldığı diğer programlarla entegre edilmektedir. Gelişim dosyası uygulamasıyla öğrencilerin bu yöndeki gelişimleri planlanmakta, izlenmekte, değerlendirilmekte, süreç içinde öğrencilere danışmanlık verilmektedir (Zier et al., 2012).

Araştırma programlara yönelik öğrencilerin tutum ve düşünceleri

Bu konuda yapılan araştırmalar öğrencilerin çoğunluğunun bu tür programlara yönelik olumlu bir tutum geliştirdiğini göstermektedir. Bu tür programlara katılım genel olarak öğrenciler tarafından anlamlı bulmakta, öğrencilerin araştırmalara katılma yönünde istekli/motive oldukları görülmektedir. Öğrenciler bu eğitimlerle bilimsel araştırma ve kanıta dayalı tıba ilişkin olumlu tutum geliştirdiklerini, tüm araştırma süreciyle ilişkili olumlu öğrenme deneyimleri yaşadıklarını, araştırma becerilerini geliştirdiklerini, ilgili konularda kendilerini daha yeterli ve güvenli hissettiklerini belirtmektedir. Yine öğrenciler tamamladıkları bu programları gelecekteki hekimlik kariyerlerinin ve uzun süreli kariyer gelişimlerinin bir parçası olarak görmekte; bu tür programların ve araştırma uygulamalarının tıp eğitimi programlarının zorunlu bir bileşeni olması gerektiğini düşünmektedir. Ancak eğitimleri süresince kendilerine sunulan araştırmaya yönelik eğitim ve uygulama fırsatlarının yeterli olmadığına belirtmektedirler (Amgad et al., 2015; Bhilwar, 2016; Burgoyne et al., 2010; Hren et al., 2004; Knight

et al., 2016; Mohd, 2014; Murdoch-Eaton et al., 2010; Pruskil et al., 2009; Sreedharan, 2012). Chang & Ramnanan (2013)'ın 1950-2013 tarihleri arasında yayımlanan makaleler arasından, tanımladıkları ölçütleri karşılayan 20 makale (7 program zorunlu, 8'i seçmeli, 5'i zorunlu+seçmeli program; 1'i Brezilya, 4'ü Avrupa, 15 Amerika ve/veya Kanada) üzerinden yaptığı derlemeye göre, öğrencilerin yaşadıkları araştırma deneyimlerini, araştırmaya ilginin gelişmesi ve araştırma becerilerinin kazanılması bağlamında olumlu buldukları görülmüştür. Öğrenci doyumlarında ve ortaya çıkan üründe (kongrelerde sunum, yayın vb.) seçmeli ile zorunlu araştırma deneyimleri arasında bir fark bulunmamıştır. Öğrencilerin araştırma deneyimlerine ilişkin yaşadıkları olumsuzluklar arasında "zaman kısıtlılığı", "araştırma sürecinde sunulan rehberlik ve danışmanlıkta yetersizlik" gibi sorunlar bulunmaktadır.

Ülkemizdeki durum

Ülkemizde tıp fakülteleri, eğitim programlarında bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı yaklaşım ve araştırma yeterliklerinin kazanılmasına ilişkin bileşeni güçlendirmek için son yıllarda bir çaba içine girmiştir. Ancak bu hususta ülke genelinde belirli bir standart sağlanabilmiş değildir. Tıp fakülteleri arasında büyük farklılıklar bulunmaktadır. Tıp fakültelerin bu yöndeki çabalarını desteklemek üzere, tıp fakültelerini akredite eden Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK) tarafından belirlenen mezuniyet öncesi tıp eğitimi ulusal standartları arasında bu konuya ilişkin standart, "Eğitim programlarında bilimsel yöntem ilkeleri ve kanıta dayalı tıbbi yer verilmesi" başlığı altında tanımlanmıştır. Kurul tarafında 2015'te revize edilen mezuniyet öncesi tıp eğitimi ulusal standartları belgesinde, ilgili standartlar şu şekilde belirlenmiştir (UTEAK, 2015).

TS.2.6.1. *Tıp fakülteleri eğitim programları mutlaka analitik, eleştirel düşünmeyi geliştirecek, bilimsel araştırma yöntemlerini içerecek şekilde planlanmalıdır.*

Öğrencilerin bilimsel düşünme ve araştırma yöntemleri konusunda bilgi edinmeleri için eğitimin farklı evrelerinde araştırma yöntemleri, biyoistatistik, epidemiyoloji vb. konuları sunular, paneller, uygulamalar vb. yoluyla sistematik öğrenme fırsatları yaratılmalıdır. Eğitim programı içinde özel çalışma modülleri, seçmeli araştırma programları vb. oluşturularak öğrencilere öğrendiklerini uygulamaya koyma fırsatı sağlanmalıdır.

GS.2.6.1. *Tıp fakülteleri eğitim programlarında kanıta dayalı tıp uygulamalarına yer vermelidir.*

Öğrencilerin, karşılaştıkları sağlık sorunları ve hastalıklarla ilgili karar verme ve problemleri çözme süreçlerinde tıbbi kanıt ve deneyimleri kullanabilme becerilerini geliştirecek kuramsal ve uygulamalı etkinliklere eğitim programları içinde yer verilmelidir.

Belirlenen bu standartlar bir yönüyle ülkemizde tıp fakültelerinin önüne kısa vadede önemli bir gelişim çitası koymaktadır. Ancak bilimsel düşünme ve araştırmaya ilişkin uygulamaların özel çalışma modülleri ve seçmeli programlar düzeyinde belirlenmiş, kanıta dayalı tıp uygulamalarının ise gelişim standardı olarak tanımlanmış olması orta ve uzun vadede bu standartların yeniden gözden geçirilmesinin gerekliliği beraberinde getirmektedir.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Deneyimi

Fakültede, 2000'lerin başında başlayan süreçte, eğitim programında köklü bir yapılandırma içine girilmiştir. Bu süreçte eğitim programının bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin bileşeninde de değişime gidilmiştir. Öncesinde altı yıllık tıp eğitimi programında, ilk iki sınıfta Biyoistatistik dersleri ve altıncı sınıfta iki aylık Halk Sağlığı Stajı içinde öğrenci araştırması uygulaması bulunurken; sözkonusu yapılandırma çerçevesinde 2000-2001 eğitim-öğretim yılında uygulamaya konan üç yıllık Klinik Uygulamaya Giriş (KUG) programının üç ana bileşeninden birisi araştırma tasarımı ve öğrenci araştırmaları olmuştur. Sonraki yıllarda klinik eğitim programına beşinci sınıfa "Kanıta Dayalı Tıp" stajı eklenmiş ve son olarak 2010 yılında başlatılan klinik eğitimi yeniden yapılandırma sürecinde Kanıta Dayalı Tıp stajı ile İntörnlük programı kapsamında oluşturulan dört aylık Toplum Sağlığı ve Toplum Yönelimli Hekimlik (TS-TYH) Bloğunda öğrenci araştırmaları yeniden düzenlenmiştir.

MÜTF Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Eğitim Çıktıları: Tıbbi Bilgi ve Kanıta Dayalı Tıp

Eğitim Çıktısı 5: Bilgiye ulaşma ve yönetme

- a. Bilgi teknolojilerini de kullanarak bilgiye ulaşma, değer biçme, bilgiyi bağlamına uygun olarak kullanma, raporlama ve dosyalama
- b. Bireysel ve mesleki gelişim süreçleri ile ilgili kendi kayıtlarını oluşturma, raporlama ve dosyalama

Eğitim Çıktısı 6: Bilgilerin entegrasyonu, eleştirel düşünme ve kanıta dayalı karar verme

- a. Genel tıp alanına temel oluşturan biyomedikal ve klinik bilgileri kavrama/anlama
 - Sağlık ve hastalık süreçlerini etkileyen/belirleyen davranışsal, sosyal ve kültürel bilgileri anlama
 - Sağlık ve hastalık süreçlerinin çevresel, mesleki, toplumsal ve kültürel belirleyicilerini anlama
 - Bireysel ve toplumsal sağlık durumlarını/düzeylerini belirleme; sağlığın korunması ve iyileştirilmesine yönelik yaklaşımları anlama ve değerlendirme
 - Sağlık sistemlerini, politikalarını ve yaklaşımlarını irdeleme
- b. Bu bilgileri entegre ederek sağlık ve hastalık süreçlerinde karşılaşılan problemleri/durumları çözümlenme, uygun/bağlamsal kararlar verme, eleştirel düşünme ve değerlendirme; tüm bu süreçlerde karşılaşılan belirsizlikleri yönetme
- c. Sağlık/hastalıkla ilgili tüm uygulamaları biyomedikal, klinik ve/veya sosyal-davranışsal bilgiler üzerinde temellendirme, tüm sağlık hizmeti sürecini kanıta dayalı tıp ilkeleri doğrultusunda planlama, uygulama ve değerlendirme

Eğitim Çıktısı 7: Bilimsel yöntemler, araştırma becerileri

- a. Genel tıp alanıyla ilgili literatürü takip etme, kanıtları anlama, eleştirel olarak değerlendirme ve kendi

öncesi eğitimin çıktıları tanımlanmıştır. Eğitim çıktılarından birisi "Tıbbi Bilgi ve Kanıta Dayalı Tıp" olarak belirlenmiş ve bu ana başlık altında "bilgiye ulaşma ve yönetme", "bilgilerin entegrasyonu, eleştirel düşünme ve kanıta dayalı karar verme" ve "bilimsel yöntemler, araştırma becerileri" olmak üzere üç eğitim çıktısı yazılmıştır. Sonrasında eğitim programında, bilimsel yöntem ve ilkeler, araştırma planlama ve kanıta dayalı tıp ile ilgili programlar gözden geçirilerek iyileştirilmiştir. On beş yılı aşan bu süreç sonunda gelinen nokta Şekil 1'de sunulmuştur.

FAZ 1 EĞİTİM DÖNEMİ

Birinci sınıfta Ders Kurulu programlarında yer alan Biyoistatistik dersleri (28 saat)

Üç Yıllık Klinik Uygulamaya Giriş (KUG) Programı

KUG-1: Araştırmaya Giriş ve Bilgisayar Becerileri (tüm yıl) +Öğrenci Araştırmaları

KUG-2: Araştırma Planlama (6 hafta) + Öğrenci Araştırmaları

KUG-3: Araştırma Etkinlikleri (1 günlük)

M
a
S
C
o

FAZ 3 EĞİTİM DÖNEMİ

Toplum Sağlığı ve Toplum Yönelimli Hekimlik Bloğu-Toplum Sağlığına Yönelik Araştırmalar (4 ay)

FAZ 2 EĞİTİM DÖNEMİ

Profesyonelliğe Yönelik Gelişim ve Danışmanlık -Kanıtı Dayalı Tıp stajı (2 hafta)

SEÇMELİ PROGRAMLAR

Faz 1 ve 2 eğitim havuzunda yer alan araştırmaya ilişkin programlar

Faz 1 seçmeli programlar:

Bir yarı yıllık, haftada 2 saat, 14-16 haftalık programlar

Faz 2 seçmeli programlar:

2-3'er haftalık programlar

Faz 3 seçmeli programlar:

PROGRAM-DIŞI ARAŞTIRMA DENEYİMLERİ

Temel ve klinik bilimlerde gönüllü öğrenci gruplarıyla yapılan araştırmalar

Öğrenci Bilimsel Araştırma Kulübü (ÖBAK) ve diğer öğrenci kulüplerinin etkinlikleri:

Seminerler

Makale okuma saatleri

Projeler

Atölye çalışmaları

Yaz okulları

Şekil 1. MÜTF Bilimsel Yöntem, Kanıtı Dayalı Tıp ve Araştırma Programları ve Deneyimleri

Bilimsel yaklaşım, kanıtı dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin programlar

Klinik öncesi eğitim dönemi: Fakültede ilk üç yılda (Faz 1 eğitim dönemi) tüm öğrencilerin aldığı zorunlu araştırma eğitimleri ve yaptığı araştırma etkinlikleri şunlardır.

- Biyostatistik dersleri:** Birinci sınıfta yer alan üç ders kurulu (DK) programı kapsamında Biyoistatistik Anabilim Dalı, konuyla ilgili 28 saatlik teorik ders anlatmaktadır. Düz anlatım yöntemiyle işlenen bu derslerin değerlendirmesi DK sınavında sorulan çoktan seçmeli sorular (ÇSS) ile yapılmaktadır.
- Klinik Uygulamaya Giriş (KUG) programı:** Üç yıllık zorunlu KUG programı "temel hekimlik uygulamaları", "tıpta insan" ve "araştırma" olmak üzere üç ana program grubundan oluşmaktadır. Araştırma programı grubu çerçevesinde birinci sınıfta tüm yıl boyunca devam eden (haftada 2 saat) "Araştırmaya Giriş ve Bilgisayar Becerileri", ikinci sınıfta altı haftalık "Araştırma Planlama" ve üçüncü sınıfta 1 günlük "Araştırma Etkinlikleri" (gruplara yaptıkları araştırmaların analizleriyle ilgili destek verilmektedir) programları bulunmaktadır. Üç yıllık bu süreçte tüm öğrenciler 4-5 kişilik gruplar halinde 3 farklı araştırmayı planlayarak uygulamakta (her sınıfta bir araştırma), süreçte birer öğretim üyesinden danışmanlık almakta ve her biri bir yıl süren araştırmalarının sonuçlarını yıl sonunda yapılan ulusal öğrenci kongresinde (MaSCo) sunmaktadırlar. Araştırma grupları ikinci sınıfta "toplum ve sağlık" temalı saha araştırmaları, üçüncü sınıfta ise "hastalar ve hastalıklar" temalı saha araştırmaları veya deneysel/klinik araştırmalar yapmaktadır. Programlar sırasında düz anlatım (eğitici sunumu), etkileşimli sınıf dersi, küçük grup tartışmaları/uygulamaları, olgu-tartışmaları, araştırma projesine dayalı öğrenme gibi çok sayıda öğrenme yöntemi kullanılmaktadır. Değerlendirme, araştırma süreci ve sonunda yapılan değerlendirme etkinlikleri (yazılı sınav, performans değerlendirme) ile yapılmaktadır. Bunun için

bireysel ve akran değerlendirme formları ile danışman değerlendirme formları kullanılmaktadır. Araştırma gruplarının yaptığı sunumlar ile grupların araştırma raporları hazırlanan standart formlarla değerlendirilmektedir (Tablo 1).

Klinik eğitim dönemi: Beşinci sınıfta Profesyonelliğe Yönelik Gelişim ve Danışmanlık (PGD) programı içinde öğrenciler, Halk Sağlığı Anabilim Dalı tarafından yürütülen 2 hafta süreli “Kanıtı Dayalı Tıp” stajına devam etmektedir. Probleme dayalı öğrenme yönteminin kullanıldığı bu stajda eğitici sunumları, olgu tartışmaları, kanıt erişimle ilgili uygulama (bilgisayar laboratuvarında) ve makale incelemesi/tartışması yapılmaktadır. Stajın değerlendirmesi öğrencilerin oturumlarda sergilediği bireysel katılımları ve program sonunda yapılan sınav (açık uçlu yazılı soru, çoktan seçmeli soru, eşleştirme sorusu) ile yapılmaktadır (Tablo 1).

Altıncı sınıfta öğrenciler, dört aylık “Toplum Sağlığı ve Toplum Yönelimli Hekimlik (TS-TYH) Bloğu” kapsamında kanıtı dayalı tıbbi ve araştırmaya ilişkin eğitimler almakta (eğitici sunumları); bir öğretim üyesi ve bir araştırma görevlisinin danışmanlığında 4-5 kişilik araştırma grupları halinde “Toplum Sağlığına Yönelik Araştırmalar” yürütmektedirler. Bu program Halk Sağlığı Anabilim dalı tarafından koordine edilmekte ve araştırma danışmanı olarak diğer anabilim dallarından gönüllü öğretim üyeleri de görev almaktadır. Programda araştırma gruplarına, grup çalışmaları/araştırma uygulamaları, danışman-araştırma grubu buluşmaları ve grubun araştırma ürünlerini sunmaları (araştırma önerisinin sunumu, araştırma sonuçlarının sunumu) için zaman ayrılmaktadır. Süreç sonunda her bir araştırma grubu araştırmasını sunmakta ve araştırma raporu yazmaktadır. Araştırma gruplarının yaptığı sunumlar ve hazırladığı araştırma raporları iki ayrı değerlendirme formuyla değerlendirilmektedir. Yine araştırma danışmanı, başka bir form üzerinden gruptaki her bir öğrencinin süreç içinde sergilediği performansı değerlendirmektedir (Tablo 1).

Tablo 1. Araştırma Programlarında Yapılan Değerlendirmeler				
KUG Programı	Kullanılan değerlendirme yöntemleri ve nota katkısı			
KUG-1 (Birinci Sınıf): Bilgisayara Giriş ve Öğrenci Araştırmaları	Araştırma sunumu: Sunum değerlendirme formu ile en az 2 değerlendirici (% 40)		Araştırma raporu: standart değerlendirme formu ile (% 60)	
KUG-2 (İkinci Sınıf): Araştırma Planlama ve Öğrenci Araştırmaları	Yazılı Sınav (% 40)	Araştırma raporu (% 30)	Danışman öğretim üyesi değerlendirme (% 30)	Bireysel ve akran değerlendirme (Biçimlendirici)
KUG-3 (Üçüncü Sınıf): Öğrenci Araştırmaları	Araştırma raporu (% 60)		Danışman öğretim üyesi değerlendirme (% 40)	Bireysel ve akran değerlendirme (Biçimlendirici)
PGD-Kanıtı Dayalı Tıp	Kullanılan değerlendirme yöntemleri ve nota katkısı			
	Bireysel performans/katılım (% 40)		Yazılı değerlendirme (CSS, açık uçlu yazılı, modifiye yazılı sorular) (% 60)	
TS-TYH Bloğu- Toplum Sağlığına Yönelik Araştırmalar	Kullanılan değerlendirme yöntemleri ve nota katkısı			
	Araştırma sunumun değerlendirilmesi (% 30)	Araştırma raporunun değerlendirilmesi (%30)	Danışmanlar tarafından öğrencilerin performanslarının değerlendirilmesi (% 40)	

Seçmeli programlar

Fakültede her bir öğrenci bireysel ilgi ve kariyer gelişimi doğrultusunda ilk üç yılda birer yarıyılık (haftada iki saat, toplam 14-16 hafta) üç seçmeli program, dördüncü ve beşinci sınıflarda her biri ikişer-üçer haftalık dört seçmeli program ve altıncı sınıfta birer aylık iki seçmeli program, toplamda dokuz seçmeli programı tamamlamaktadır. Bireysel tercihini araştırma yönünde kullanan öğrenciler için Fakülte seçmeli havuzunda bu yönde çok sayıda seçmeli program bulunmaktadır. Bunun dışında

isteyen öğrenciler seçmeli programlarını yurtiçi, yurtdışı araştırma merkezlerinde de yapabilmektedirler.

Program-dışı araştırma deneyimleri

Fakültede, planlı eğitim programı çerçevesinde yukarıda açıklanan kanıta dayalı tıp ve araştırmaya ilişkin zorunlu ve seçmeli programlar dışında, bu yönde ileri eğitim almak isteyen öğrenciler başka imkânlara da sahiptirler. Gönüllü öğrenci grupları ve öğrenci kulüpleriyle gerçekleştirilen bu etkinlikler aşağıda sıralanmıştır.

1. Gönüllü öğrenci grupları temel ve klinik bilimlerde yapılan araştırmalara katılmakta; araştırmalarını ulusal ve uluslararası kongrelerde sunmakta, makale olarak yayınlamaktadır.
2. Öğrenci kulüpleri konuyla ilgili seminerler, paneller, atölye çalışmaları ve projeler yapmaktadır. Özellikle bu konuyla ilgili çalışmalar yürütmek amacıyla öğrenciler tarafından Öğrenci Bilimsel Araştırmalar Kulübü (ÖBAK) kurulmuştur. Bu kulübün koordine ettiği “Yaz Okulu” uygulaması kapsamında öğrencilerin bir kısmı temel ve klinik bilimlerde yapılan araştırmalara katılmaktadırlar. Aynı zamanda ÖBAK “Popüler Bilim Buluşmaları”, “Klinik Hayat Çalışmaları ve Kök Hücre Çalışmaları” gibi etkinlikler gerçekleştirerek, “Mutfak” dergisi çıkararak ve kendi aralarında makale saatleri yaparak bu yöndeki yeterliklerini geliştirmektedirler.

Program Sürecinde Ortaya Çıkan Ürünler

Öğrencilerin üç yıllık KUG programı kapsamında yaptıkları araştırmalar (her bir öğrenci 4-5 kişilik gruplar halinde üç araştırma yapmaktadır) yıl sonunda düzenlenen ulusal kongrede (MasCo) poster veya sözel sunum olarak sunulmaktadır. Ayrıca her araştırma grubu araştırma raporu hazırlamaktadır. Sunumlar ve araştırma raporları her öğrenci için zorunludur. Yine altıncı sınıfta TS-TYH Bloğunda yapılan araştırmaların sunumları ve raporları her araştırma grubunu için zorunludur.

Her öğrenci için zorunlu olan bu dört araştırma (sunum/araştırma raporu) dışında bu konuda daha ileri araştırma deneyimine sahip olmak isteyen araştırma grupları, danışmanlarının rehberliğinde KUG kapsamında veya program-dışı araştırma etkinlikleri kapsamında gerçekleştirdikleri araştırmalarını ulusal (11. Ulusal Tıbbi Biyoloji ve Genetik Kongresi, 10. Ulusal Sinirbilim Kongresi, 6. Ulusal Cerrahi Kongresi vb.) ve uluslararası (44th Annual Scientific Meeting of the European Society for Paediatric Nephrology, The European Anaesthesiology Congress-Euroanesthesia 2012, 12th Congress of European Forum for Research in Rehabilitation vb.) kongrelerde sunmakta; çeşitli ödüller almakta ve dergilerde yayına (Pediatric Nephrology, 2011; Intensive Care Medicine 2012; Journal of Surgical Education, 2013) dönüştürmektedirler. Öğrenci araştırma grupları tarafından şu ana kadar MasCo dışında ulusal ve uluslararası bilimsel kongrelerde yapılan sunumların ve yayına dönüştürülen araştırmaların sayısı şu şekildedir:

- Ulusal kongrelerde sunum: 85
- Uluslararası kongrelerde sunum: 40
- Ulusal makale: 14
- Uluslararası makale: 14

Sonuç

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğrencilere altı yıllık eğitim süreçlerinin her döneminde bilimsel yaklaşım, kanıta dayalı yaklaşım ve araştırmaya ilişkin zorunlu ve seçmeli zengin bir program

Seçmeli Program Havuzunda Bulunan Kanıta Dayalı Tıp ve Araştırmaya İlişkin Programlar

Faz 1 Seçmeli Havuzu

1. Tıpta Moleküler Araştırma Teknikleri (Teorik)
2. Fizyolojik Bilimlerde Araştırma Yöntemlerine Giriş
3. Bilimsel Makale Okuma
4. Kanser Moleküler Biyolojisi ve Genetiği
5. Tümör İmmünojenetiği
6. Sinirbilime Giriş: Seçme Okumalar
7. Sağlık ve Fizik Aktivite
8. Memleketimden İnsan Manzaraları
9. Bireye Özel Tıp
10. Yaşam Olayları ve Tıpta Evrim
11. Gastrointestinal Hastalıklarda Moleküler Tanı ve Tedavi Yöntemleri
12. Adolesan Sağlığı-Koruma ve Erken Tanı
13. Kardiyovasküler Risk Faktörlerinin Tanımlanması, Ölçülmesi ve Değerlendirilmesi

Faz 2 Seçmeli Havuzu

14. Fizyolojide Deneysel ve Klinik Araştırmalar
15. Tıpta Moleküler Araştırma Teknikleri (Uygulamalı)
16. Temel ve Klinik Mikrobiyolojide Araştırma I ve II

seti ve çok sayıda araştırma yapma deneyimi sunulmaktadır. Bu süreçte çok sayıda öğrenme ve değerlendirme yöntemi kullanılmakta; gruplara araştırma danışmanlığı verilmekte ve ortaya çıkan ürünler MasCo dışında bilimsel kongrelerde sunulmakta ve dergilerde yayınlanmaktadır. Fakültenin bu uygulaması UTEAK'in belirlediği "iyi uygulama örnekleri" arasında yer almaktadır. Bu uygulamalar Fakülte bünyesinde oluşturulacak "Öğrenci Araştırmaları Koordinasyon Birimi" benzeri bir birim ile daha koordineli bir hale getirilerek iyileştirilebilir. Böyle bir birim sayesinde, altı yıllık eğitimleri süresince zengin araştırma deneyimleri yaşamak, kariyer gelişimlerini bu yönde yapmak isteyen seçili öğrencilere, öğrenci gelişim dosyası uygulaması ve danışmanlık ile daha etkin bir planlama, izleme ve rehberlik/danışmanlık sunulabilecektir.

Kaynaklar

Akman M, Unalan PC, Kalaca S, Kaya CA, Cifcili S, Uzuner A. **A Three-year mandatory student research program in an undergraduate medical curriculum in Turkey.** Kuwait Medical Journal, 2010; 42(2): 106-111

Amgad M, Man Kin Tsui M, Liptrott SJ, Shash E. Medical student research: an integrated mixed-methods systematic review and meta-analysis. PLoS ONE, 2015; 10(6): e0127470. doi:10.1371/journal.pone.0127470

Bhilwar M, Upadhyay RP, Dabar D, Das TK, Daral S. Need to navigate undergraduate medical curriculum towards developing research skills. Journal of Contemporary Medical Education, 2016, 4(1): 18-20.

Burgoyne LN, O'Flynn S, Boylan GB. Undergraduate medical research: the student perspective. Medical Education Online 2010, 15: 5212 - DOI: 10.3402/meo.v15i0.5212

Chang Y, Ramnanan CJ. A review of literature on medical students and scholarly research: experiences, attitudes, and outcomes. Academic Medicine, 2015; 90:1162–1173.

Hren D, Lukic IK, Marusic A, Vodopivec I, Vujaklija A, Hrabak M, Marusic M. Teaching research methodology in medical schools: students' attitudes towards and knowledge about Science. Medical Education, 2004; 38: 81–86

Knight SE, Van Wyk JM, Mahomed S. Teaching research: a programme to develop research capacity in undergraduate medical students at the University of KwaZulu-Natal, South Africa. BMC Medical Education, 2016; 16:61, DOI 10.1186/s12909-016-0567-7

Laidlaw A, Aiton J, Struthers J, Guild S. Developing research skills in medical students: AMEE Guide No. 69. Medical Teacher, 2012; 34: 754–771

Marusic A, Marusic M. Teaching Students How to read and write science: a mandatory course on scientific research and communication in medicine. Academic Medicine, 2003;78:1235–1239

Mohd II, Bazli MY, O'Flynn S. Study on medical student's attitude towards research activities between University College Cork and Universiti Sains Malaysia. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 2014; 116: 2645 – 2649

Murdoch-Eaton D, Drewery S, Elton S, Emerson C, Marshall M, Smith JA, Stark P, Whittle S. What do medical students understand by research and research skills? Identifying research opportunities within undergraduate projects. Medical Teacher, 2010; 32: e152–e160

Pruski S, Burgwinkwl P, Georg W, Keil T, Kiessling C. Medical students' attitudes towards science and involvement in research activities: a comparative study with students from a reformed and a traditional curriculum. Medical Teacher, 2009; 31: e254–e259

Sreedharan J. Introduction of a Research component in the undergraduate medical curriculum – review of a trend. Nepal Journal of Epidemiology 2012;2(3):200-4

Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK), Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Ulusal Standartları 2015. Erişim tarihi ve adresi, 27.01.2017, http://www.uteak.org.tr/uploads/belge/MOTE_STANDARTLAR_2015.pdf

Zier K, Wyatt C, Muller D. An Innovative portfolio of research training programs for medical students. *Immunol Research*, 2012, 54(1-3): 286–291.

HEKİMLİK BECERİLERİ VE DEĞERLERİ ALANINDA DEĞERLENDİRME

Dr. Melike ŞAHİNER

Etik, Mesleki Değerler Ölçülebilir mi?

Eğitimde ölçme-değerlendirme, *eğitimi verilen herhangi bir konunun hedeflenen kazanımlara ulaşım ulaşılmadığının uygun ölçme araçları kullanarak yapılan ölçümleri sonucunda elde edilen değerlendirmelerin uygun sembollerle ifade edilmesi* olarak tanımlanabilir. Bu noktada ölçmenin konusunu ölçülecek “özellik” oluşturmaktadır ve bu “özellik” direkt veya dolaylı olarak gözlemlenebilir olmalıdır.¹ Bilgi alanındaki ölçümlerin çoğu direkt olarak gözlemlenebilir ve sayısal olarak ifade edilebilir, örneğin bir ders sonunda yapılan çoktan seçmeli sınavlar gibi. Bu sınavlar sonucunda bilgi alanının değerlendirilmesi geçme kalma gibi net bir kararı mümkün kılar. Ancak, öğrencilerin tutum alanındaki yeterliklerin nicelik ifade eden yöntemlerle gözlenmesi geçerli olamaz.

Tıp eğitiminde, özellikle etik ve mesleki değerler konularının öğrenim kazanımları öğrenmenin tutum (duyuşsal) alanında gerçekleşmektedir ve bu alanın ölçme-değerlendirme yöntemleri tüm dünyada tartışılmakta ve geliştirilmeye çalışılmaktadır. Tutum alanının öğrenme düzeyleri Bloom taksonomisinde farkına varma ile başlayarak, tepki verme; değer verme; örgütlenme ve karakter haline getirmeye kadar ilerleyen beş aşamadan oluşur² Etik ve mesleki değerlerin eğitiminde yaşanan zorluklar ölçme- değerlendirmesine de yansımaktadır. Bu değerlere ait eğitim gizli müfredatın bir parçasını oluşturmaktadır. Öğrencilere kazandırılması amaçlanan değerlerin d derslerde, küçük grup çalışmalarında, hasta hekim görüşmelerinde verilen farklı etkileri kolayca silinebilmekte, ya da teorik bilginin gerçeğe yansıtılması sırasında öğrencilerde “dediğimi yap, yaptığımı yapma” gözlemi geriye kalmaktadır.³

Yapılan araştırmalar ve gelinen noktada etik ve mesleki değerler konularının herhangi bir müfredatta farklı düzeylerde sürekli yer alması ve farklı ölçme-değerlendirme yöntemleri, ölçekleri kullanılması önerilmektedir. Konu ile ilgili bilginin ölçülmesinde yazılı sınavlar hala mevcudiyetini korusa da çoktan seçmeli sorular yerine, ucu açık, eşleştirmeli, kısa cevaplı soruların, klasik yazılı sınavların, yorum bekleyen kompozisyonların kullanılması önerilmektedir. En etkin ve süreç içi değerlendirme içinse gözleme dayalı ölçme-değerlendirme yöntemlerinin kullanılması kaçınılmazdır. Bu yöntemler arasında ekip çalışması, simülasyon, iş üstünde gözlem, 360 derece değerlendirme, portfolyo sayılabilir.³ Etik dersi eğiticileri, tıp eğitiminin bilinen ve kullanılmakta olan ölçme değerlendirme tekniklerinin yanı sıra, sınıf tartışması, interaktif katılım, öğrencinin tartışılan mesele hakkında düşünce ve görüşlerini ifade etmesi, fikirlerini akılcı yöntemle bir argüman ileri sürerek, diğer fikirleri de saygı ile dinleyerek savunabilmesi; düşüncelerini serbest biçimde ifade edebilmesi ve birbirinden (arkadaşlarının fikirlerinden) öğrenmesi çok önem vermektedirler. Aslında bu yöntem, felsefi sorgulama yöntemine dayanan, etik akıl yürütme, rasyonel karar verme, sorgulama yöntemidir; klinik karar vericilikle değerleri birleştirme uygulamasıdır. Bunun için derslerde, olgular, gerçek yaşam deneyimlerinden yola çıkan vakalar, filmler, video sekansları, hikâye ve şiirler gibi edebiyat ve sanat metinlerinden yararlanılmaktadır. Bu anlamda insan bilimleri programları benzersiz olanaklar sunmaktadır. Profesyonellik bağlamında öğrencide gerçekleşmesine çalışılan dönüşüm (farkındalık ve bilinçlenme), tıp eğitiminin klasik (alışılmış) ölçme değerlendirme yöntemlerinin üstünde, kathartik etki sağlayıcı araçlarla sürdürülmeye çalışılmaktadır.

Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde etik ve mesleki değerler eğitimi ilk üç yılda yapılandırılmış bir şekilde Klinik Tıp ve Mesleki Beceriler (CMPS) programı kapsamında profesyonellik becerilerine entegre edilmiştir. Staj döneminde de “ethical round” derslerinde uygulamaları devam etmektedir.⁴ Bu alanın eğitiminde ders anlatımından, probleme dayalı öğretim, tartışma oturumları, kurum ziyaretleri, simüle ortamlarda eğitim, hasta başı eğitim, öz deneyim paylaşımı ve refleksiyon oturumları, yapılandırılmış geri bildirim gibi çok çeşitli ve zengin eğitim, yöntemleri kullanılmaktadır.

Ölçme- değerlendirilmesi de buna paralel olarak yapılandırılmaya çalışılmıştır. Kompozisyon tarzı yazılı sınavlar, vaka soruları bilginin analizi düzeyinde bir performans beklenmektedir öğrencilerden. Staj döneminde yapılan etik tartışma oturumları formatif bir değerlendirme örneği olarak sunulabilir. Bu oturumlar bir etik uzmanı ile bir klinisyen hocanın yönlendiriciliğinde sürdürülmekte ve sonunda

öğrencilerden bir refleksiyon ve geribildirim değerlendirme alınmaktadır. İntörnlük döneminde kullanılan karnelerde ve program sonu değerlendirmelerde etik ve mesleki değerler ayrı bir değerlendirme alanı olarak yer almaktadır.

Etik ve mesleki değerlere vizyon ve misyonunda yer veren ve henüz iki yıldır mezunu olan bir tıp fakültesi olarak Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunlarının sahadan yaptığı geri dönüşlere bakıldığında, etik alınıdaki eğitimlerin karşılığını bulduğu görülmektedir; bununla birlikte bir bütün olarak eğitim ve uygulamaların “yeterli ve sürdürülebilir” olup olmadığı tartışmaya açıktır.

Bu oturumda, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde etik ve mesleki beceriler eğitimlerinde uygulanan yöntemlerin örnekleri üzerinden etik ve mesleki beceri eğitiminin ölçme değerlendirmesinde karşılaşılan zorluklar ve olası çözüm önerileri tartışılacaktır.

Kaynaklar

1. Sayek İ. (Ed) Tıp Eğitici el kitabı. Güneş Kitapevi, 2016
2. Krathwohl D.R. A Revision of Bloom’s Taxonomy: An Overview. Theory into Practice, 2002, 41:
3. Eric S. Holmboe, E.S, Hawkins, R.E. Evaluation of Clinical Competence Mosby-Elsevier, 2008
4. Ulman YI, Topsever P, Vatansever K, Artvinli F. Klinik Dönemde Etik Çözümleme: Ethics Rounds Acıbadem Üniversitesi Deneyimi, UTEK 2016: IX. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi Dokuz Eylül Üniversitesi, 21-23 Mart 2016 İzmir / Sözlü Bildiri Özeti, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir, 2016, Özet Kitapçık s: 39-40.

TIP UZMANLIK EĞİTİMİNDE VE SONRASINDA DEĞERLENDİRME: RADYOLOJİ DENEYİMİ

Dr. Utku Şenol

Uzmanlık eğitiminin temel amacı, toplumun gereksinimlerine yanıt verebilecek yetkin uzman hekimler yetiştirmek ve nitelikli sağlık hizmeti sunmaktır. Bölgesel ve uluslar arası kuruluşlar mezuniyet sonrası eğitimde standartlar ve niteliğin artırılmasına yönelik vurgular yapmaktadır. 2003'de Tıp Eğitimi Dünya Federasyonu (WFME- World Federation for Medical Education) mezuniyet sonrası tıp eğitimi başlıklı geniş kapsamlı bir rapor yayınlamıştır. (WFME- Global Standarts for Quality Improvement) Bu rapor, ülkelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulunduran uzman hekimler yetiştirilmesine yönelik öneriler içermektedir. Türkiye'de Radyoloji Uzmanlık eğitimi veren Kurumlarda uzmanlık eğitiminin niteliği için çalışmalar yapan Türk Radyoloji Yeterlik Kurulu (TRYK) 2002 yılında TTB-UYEK bağlantılı, Türk Radyoloji Derneği yasal kimliği altında ve desteği ile kurulmuştur.

Uzmanlık Eğitiminde değerlendirme iki ana kapsamda incelenebilir: Program Değerlendirme ve Ölçme-Değerlendirme. Program değerlendirme programın uygulama süreci, programın amaç ve hedeflerine ulaşma düzeyi, tüm paydaşların (öğrenenler, öğretenler, kurum içindeki diğer kişiler, yöneticiler, programın sonuçlarından etkilenmesi muhtemel toplum vb.) tepkisi, programın öğrenmeye ne düzeyde etki ettiği, programın katılımcıların iş başındaki davranışlarını ne şekilde değiştirdiği, programın iş alanına yansıyan sonuçları dikkate alınmalıdır. Ölçme-Değerlendirme ise karmaşık eğitim ortamının olduğu tıp ve uzmanlık eğitiminde özellikle önemlidir. Bu bağlamda beceri ve tutum değerlendirmesi özel güçlükler taşır.

TRYK çalışmalarını üç ana başlıkta yürütülmektedir.

- a) Program oluşturma ve geliştirme
- b) Yeterlik Sınavları
- c) Kurum ziyaretleri ve Eğitim programlarını Değerlendirme

Bu kapsamda Radyoloji alanında Ölçme-Değerlendirmeye ilişkin örnekler aşağıdadır.

- a) Türk Radyoloji Yeterlik Sınavı 2003 yılından itibaren düzenli olarak yapılmaktadır. İki aşamalı olan bu sınavların ikinci aşamasında becerileri de değerlendiren Klinik nedenselleştirme sınavı yapılmaktadır. Radyoloji Yeterlik sınavları uzmanlık sınavı ve doçentlik sınavı öncesi teşvik edilmektedir.
- b) 2017 yılından itibaren uygulanmaya başlamak üzere Gelişim Sınavı planlanmıştır. Bu sınav uzaktan internet temelli olarak eşzamanlı ve tüm uzmanlık öğrencilerinin aynı anda katılacağı bir sınavdır. Uzmanlık öğrencisinin zaman içerisindeki gelişimini ölçmeyi hedeflemektedir.
- c) Yeterlik sınavı çalışmaları kapsamında Radyoloji Uzmanlık eğitimcilerine Ölçme-Değerlendirme kursları düzenlenmektedir.
- d) Avrupa Radyoloji Birliği tarafından 2014 yılından itibaren Avrupa Diploma Sınavı yapılmaktadır. Bu sınav Türkiye'de üç kez TRYK işbirliği ile gerçekleştirilmiş ve sınavıcılar içerisinde Türk eğitimciler yer almıştır.
- e) TRYK program ve standartlar önerisinde gelişim dosyası, doğrudan gözlem formu, mini klinik sınav form gibi çeşitli form örnekleri sunulmuştur. Ayrıca geçerlik ve güvenilirlik çalışması Türkiye'de gerçekleştirilmiş olan ve tanısal radyoloji alanında uzmanlık eğitimi sürecinde iletişim ile profesyonel değerleri de ölçmeyi amaçlayan 360 derece değerlendirme envanteri geliştirilmiş ve eğitim kurumlarına sunulmuştur.
- f) 2013 yılında itibaren gerçekleştirilen Radyoloji Kış Okulu'nda tüm uzmanlık öğrencilerinin uzmanlık eğitim süresi boyunca katılmaları planlanmıştır. Bu etkinliklerde ön testler ve son testler ile kursun etkinliği değerlendirme amaçlanmaktadır.

TRYK çalışmaları kapsamında Program değerlendirmeye ilişkin çalışmalar özellikle Kurum Ziyaretli çalışmaları ile yapılmaktadır. 2014 yılında gerçekleştirilmeye başlanan Eğitim Programlarını Değerlendirme ve Kurum Ziyaretleri çerçevesinde standartlar ve hem eğitici hem uzmanlık öğrencileri için yapılandırılmış değerlendirme formları geliştirilmiştir. Öte yandan Kurum Ziyareti sonrası kurumlara eğitim sürecini ve bileşenlerini değerlendiren bir Ziyaret Raporu sunulmaktadır. Şu ana dek

sekiz eğitim kurumu ziyaret sonrası beş yıllık süre için yeterlik belgesi almış olup bu kurumlara üçüncü yılda ara değerlendirme ve her yıl Kurum Öz Değerlendirme raporu istenmektedir.

TRYK tarafından hazırlanmış “Radyoloji Uzmanlık Eğitimi Standartları” içerisinde program değerlendirme ve ölçme-değerlendirme iki ayrı ana başlık olup bu başlıklar altında temel standartların tanımları yer almaktadır.

TRYK yönergesi gereği her yıl eğitim kurumlarının temsilcilerinin ve Yeterlik Yürütme Kurulu ve uzmanlık öğrencileri temsilcilerinin yer aldığı tam gün süren Eğitim Danışma Kurulu toplantısı yapılmaktadır. Bu toplantıda iyi uygulama örnekleri, yıllık faaliyetler, güncel konular, sorunlar yanı sıra hem uzmanlık öğrencileri hem de eğiticiler tarafından hazırlanmış değerlendirme amaçlı anketler ve ülke çapında yapılan ortak sınav sonuçları sunularak tartışılmaktadır.

SÖZLÜ BİLDİRİLER

S1. YAPILANDIRMIS STAJ DEĞERLENDİRME ÖRNEĞİ: ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 5. SINIF ORTOPEDİ FİZİK TEDAVİ VE REHABİLİTASYON STAJI ENTEGRE UYGULAMASI

Melike Şahiner, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, melike.sahiner@acibadem.edu.tr
Şule Arslan, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi
Tekin Kerem Ülkü, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Dünyada 1950'lerden itibaren başlayan tıp eğitiminde entegre eğitim sistemleri, ülkemizde 1960'lı yıllardan itibaren giderek artan sayıda fakültede uygulanmaya başlamıştır. Tıp eğitim programlarındaki entegrasyon tıp fakülteleri tarafından uygulanmakta olsa da gerçek anlamda entegrasyonun gerçekleştirildiği konusunda belirgin farklılıklar ve sorunlar da bulunmaktadır.

Stajlardaki entegrasyon ise oldukça farklı özellikler içermektedir, yatay dikey entegrasyon açısından taske dayalı öğrenme yöntemleri ile entegrasyon sağlanabildiği gibi disiplinler arası entegrasyon uygulanan stajlar da vardır. Entegrasyonun eğitim içeriği ve eğitimin verilme yöntemleri açısından yapılanmasının yanı sıra ölçme değerlendirme de ayrı önem taşımaktadır.

Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi 5. Sınıfında planlanmış olan Ortopedi-FTR stajı disiplinler arası entegrasyona iyi bir örnektir. Staj en başta Ortopedi ve FTR anabilim dallarının ayrı stajları olarak ancak birbirini takip edecek şekilde program yerleştirilmiştir. Ancak zaman içinde öğrencilerden ve öğretim üyelerinden gelen geribildirimler ve program değerlendirme raporları kapsamında iki anabilim dalı i bir araya gelerek stajı entegre modele taşımışlar ve ortak bir sınav ile değerlendirmesini yapmaya başlamışlardır.

Entegrasyona giderken geliştirilmesi gereken yönler olarak, Öğrencilerin devamının iyileştirilmesi ve etkin şekilde kontrol edilmesi; Staj sonu değerlendirmelerinin daha objektif yapılabilmesi için staj sonu sınavının yapılandırılması; klinik simüle ortamların etkin olarak kullanılması ön plana çıkmıştır. Bu amaçla yapılan planda, süreç değerlendirmesi için bir staj karnesinin hazırlanması, yoklama listelerinin entegrasyonu, klinik simülasyon laboratuvarının etkin kullanımını sağlamak amacı ile her iki Anabilim dalının modüllerini düzenlemesi; Teorik dersler için ÇEP müfredatı, klinik eğitimler ilgili de anabilim dallarınca belirlenen 10 maddelik temel eğitim hedeflerinin öğrencilere benimsetilmesi ve tüm öğretim elemanlarına stajın farklı aşamalarında görev verilmesine yer verilmiştir. Bu amaçla bir staj karnesi hazırlanmış, klinik simüle uygulamalar yapılandırılmış, ve bir objektif yapılandırılmış sınav hazırlanmıştır. Ayrıca staj başında öğrencilere stajın temel bilim bilgilerini hatırlatacak anatomi bilgi dosyası ile bir probleme dayalı öğrenme oturumu ve bir radyolojik görüntüleme modülü de eklenmiştir.

Amaç: Bu çalışmadaki amaç Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi 5. Sınıf Ortopedi/FTR entegre stajının planlanması ve ölçme değerlendirmesinin sonuçlarının değerlendirme ve tartışılmasıdır. Staj gerek içerik entegrasyonu, gerekse ölçme değerlendirmesindeki entegrasyon açısından bir örnek olabilecek niteliktedir. Bu yönleri ile sempozyumda tartışmaya açılması planlanmaktadır.

"Bir pratisyen hekim olarak karşıma çıkabilecek şeyleri öğrendim ve müdahale edebilirim..."

Anahtar sözcükler: entegre staj, tıp eğitimi

S2. KLİNİK EĞİTİMDE ÖLÇME DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

D. Sema Arıcı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, sarici64@gmail.com

Özlem Sarıkaya, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, osarikaya@gmail.com

Semra Özçelik, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, ozceliksemra@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Pek çok tıp fakültesinde özellikle klinik dönemde stajların sonunda yapılan sözlü ve yazılı sınavlar kullanılmaktadır. Ölçme değerlendirmenin öğrencinin yeterli olmayan yönlerini geliştirmesine olanak tanınması amacıyla sadece staj sonuna bırakılmaması, staj boyunca sürmesi son derece önemlidir. Bu açıdan bakıldığında öğrenme süreci başında, boyunca ve sonunda uygulanabilecek değerlendirme yöntemleri kullanılabilir.

Bu çalışmanın amacı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesinde 4. Sınıf stajlarında iki yıldır uygulanan ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin etkinlik ve verimlilik açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma tasarımı 4. Sınıf Dahiliye stajını tamamlayan öğrenciler ve Dahiliye öğretim üyelerini kapsamakta ve niceliksel veri toplama yönteminin yanısıra odak grup tartışmaları ile veri çeşitlemesi sağlamayı amaçlamıştır. Çalışmada Dahiliye stajında kullanılan altı farklı ölçme değerlendirme yöntemi sorgulanmıştır ve bu amaçla 32 öğrenciye 21 sorudan oluşan bir soru formu uygulanmıştır. Bu öğrencilerden 11'i iki ayrı odak grup tartışmasına da katılmıştır. Çalışmanın eğitici verileri stajlarda ölçme değerlendirme sürecinde aktif olarak çalışan 10 öğretim üyesinin katıldığı iki odak grup tartışması ile toplanmıştır. Odak grup tartışmaları yarı yapılandırılmış görüşme formu eşliğinde ses kaydı ile yapılmış ve kayıtlar deşifre edildikten sonra tematik veri analizi gerçekleştirilmiştir. Niceliksel veriler frekans dağılımları ve yöntemler arasındaki ilişkiler de korelasyon analizi ile değerlendirilmiş, $p < 0.05$ ise anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Niceliksel analiz sonuçlarına göre, öğrencilerin %52.9'u ölçme değerlendirme yöntemlerini orta düzeyde etkin buldukları görülmüştür. Ölçme değerlendirme arasında olgu temelli oturumların adil olduğunu düşünenler %18.8'dir. Öğrencilerin yarısı diyagnostik sınavların bilginin hatırlanmasına yönelik olarak olumlu bulmaktadır.

Öğrenci odak grup tartışmalarının analizinde genel olarak çeşitli ölçme değerlendirme yöntemlerinin hem süreç hem de sonuç başarısını değerlendirmede yararlı bulunduğu belirtilmiştir. Diyagnostik sınavların staja bilgi donanımı olarak katkı sağladığı, klinik problemlerin analizi sırasında öğrenciye fayda sağladığı, diyagnostik sınavla staj sonu yazılı sınav sorularının uyumlu bulunmuştur. Mini klinik sınavlarda bazı değerlendiricilerin kontrol listelerini kullanarak, bazılarının ise kullanmaksızın değerlendirme yapması, skorlamada adaletsizlik yarattığını düşündürmüştür. Olgu temelli değerlendirmede eğiticinin yönlendirdiği sorulara öğrencilerin verdiği yanıtlar üzerinden yapılan değerlendirme sırasında öne çıkan bazı öğrenciler için avantajlı olduğu, ancak ekip çalışması sırasındaki katkı ve katılım yansıtmadığı belirtilmiştir. Objektif yapılandırılmış klinik sınav (OYKS) öğrenciler tarafından etkin bir değerlendirme yöntemi olarak görülmektedir. Ancak 3-4 farklı senaryo ile yürütülen sınav sırasında yöntemle alışkın olmamaktan, bilgisayarda yaşanan teknik sorunlardan, simüle hastaların standart davranış sergilememesinden kaynaklanan nedenler bu değerlendirme yönteminin olumsuz tarafları olarak vurgulanmıştır. Sumatif yazılı değerlendirme sınavında ise değişik düzeylerde ve türlerde soruların olmasının yerinde olduğu vurgulanırken ipad aracılığıyla yapıldığı için özellikle teknik problemlerin yaşandığı ve sınav süresinin yetersiz kaldığı belirtilmiştir.

Eğiticilerin odak grup tartışmalarının analizinde genel olarak birçok ölçme ve değerlendirme yönteminin kullanılmasının sağlık hizmeti de sunan eğitici için zaman sorunu yaşattığı, gerek öğrenme gerekse değerlendirme sürecinde eğiticilerin öğrencilerle geçirdiği zamanın yeterli olamamasının en önemli problemlerden biri olduğu vurgulanmıştır. Diyagnostik sınav sonuçlarının anabilim dalı

kurulunda paylaşılarak bilgi eksiği olan öğrencilerin staj süresince desteklenmesinin iyi olacağı, OYKS istasyonlarında bir hastanın baştan sona değerlendirilmesinden ziyade daha fazla becerinin daha kısa ve senaryo bölümlerine ayrılarak değerlendirilmesinin iyileştirme sağlayacağı belirtilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, klinik stajlarda uygulanan süreç ve sonuç değerlendirme yöntemlerinin çeşitliliğinin değerlendirmenin niteliğini artırdığı, öğrenciler arasında objektif ve adaletli ölçme ve değerlendirme yapıldığına dair algıyı güçlendirdiği görülmüştür.

Anahtar sözcükler: dahiliye, ölçme, değerlendirme

S3. ÖĞRENME EKSİKLERİNİN BELİRLENMESİNDE BİLİŞSEL TANI MODELİ UYGULAMASI: CERRAHİ STAJ BLOĞU YAZILI SINAVI ÖRNEĞİ

Nilüfer Demiral Yılmaz, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Tahsin Oğuz Başokcu, Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı

Burak Turna, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı

Teksin Çırpan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Cemil Çalışkan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Selahattin Kıyan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Candan Çiçekçi, Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bilişsel Tanı Modeli (Cognitive Diagnostic Models) öğrencide belirli bir bilginin yapısını ya da bir becerinin gelişimini, öğrencinin bilişsel düzeydeki güçlü ve zayıf yönlerini dikkate alarak hesaplamak amacıyla geliştirilmiştir.

Geleneksel olarak bir test, sonuç olarak sadece toplam puan düzeyinde ya da alt testlere ilişkin toplam puanlar düzeyinde bir geri bildirim sunmaktadır. Bilişsel tanı modelinde ise, her bir öğrencinin profili, hangi özelliklere sahip olduğu ve hangi özellikler konusunda öğrenme eksikliklerinin bulunduğu yönünde bir geribildirim vardır. DINA model ve Fusion model, Bilişsel tanı modeli içinde yaygın kullanılan analiz yöntemlerindedir. Bu yöntemlerin amacı temel olarak öğrencinin bir maddeyi cevaplamak için gerekli olan özelliklere sahip olup olmadığını belirlemektir. Bu yöntemler ile testi alan bireylerin test için gerekli özelliklere sahip olup olmadığı, bireylerin öğrenme eksiklikleri, madde güçlüğüünün hangi özelliklerin eksikliğinden kaynaklandığı gibi bilgiler elde edilmektedir.

Araştırma, Cerrahiürogenital Sistem Staj Bloğu'nu tamamlayan öğrencilerin hem konuların öğrenilme düzeyini hem de öğrencilerin bireysel olarak öğrenme eksikliklerini incelenmeyi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2013-2014 yılı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 4. sınıf Cerrahiürogenital Sistem Staj Bloğu'nu tamamlayan 115 öğrenci oluşturmaktadır. Başarı testi "Genel Cerrahi", "Kadın Hastalıkları ve Doğum", "Üroloji", "Acil Tıp" konularını kapsayan 100 sorudan oluşmaktadır. Uzman görüşleriyle belirlenen konu alanları ve madde özellik ilişkilerinden yararlanılarak DINA ve Fusion model analizi yapabilmek için gerekli olan Q matrisi hazırlanmıştır.

Bulgular: Test maddelerine ilişkin özellik matrisi hazırlandıktan sonra özellikleri en çok temsil edebilecek 50 madde seçilerek DINA ve Fusion modelde analizler gerçekleştirilmiştir. İki modelde de yeterli uyum indekslerine ulaşılmıştır (AIC= 8256,1372, BIC=8602,3603). Analiz sonuçları incelendiğinde, öğrencilerin atandıkları yetenek sınıfları ile test toplam puanları arasında yüksek düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($r=0,76$, $p<0,00$). Bununla birlikte öğrencilerin hangi öğrenme alanları ile ilgili eksiklikleri olduğuna ve bu özellik alanlarına hangi olasılık düzeyinde sahip olduklarına dair bilgiler elde edilmiştir. Aynı zamanda madde yapılarına ilişkin tahmin ve kaydırma parametreleri hesaplanmış ve bu maddelerin öğrenciler tarafından nasıl cevaplandığına ilişkin bilgiler de elde edilmiştir. Fusion model ve DINA modelin gruba ilişkin kestirimlerinin benzer olması oluşturulan testin ve bu testte bağlı Q matrisin geçerliğinin yeterli olduğunun bir göstergesi olarak kabul edilebilir.

Sonuç: Bu araştırma sonuçlarına göre daha az madde ile Bilişsel tanı modeli kullanılarak yapılan analizler yardımıyla uzun bir testten elde edilen bilgilerin büyük kısmının karşılanabileceği, aynı zamanda Bilişsel tanı modeli tarafından belirlenen madde parametreleri ve öğrenci yeteneklerine

ilişkin detaylı bilgilere de ulaşılabilceği söylenebilir. Bilişsel tanı modelinin bir maddenin birden fazla özellikle ilişkilendirilebilen yapısı sayesinde tek bir test maddesinden sadece bir kazanıma ait bilgi alma sınırlılığı ortadan kalkmakta ve çok daha az sayıda madde kullanılarak öğrencilerin cevaplama örüntülerinin gerçekte hangi özelliklere sahip olduklarını temsil ettikleri belirlenebilmektedir. Fusion ve DINA model, geleneksel yöntemle göre bölüm başarı oranları göz önüne alındığında öğrenme eksiklerini belirlemesi hakkında daha çok bilgi verdiği söylenebilir.

Anahtar sözcükler: ölçme ve değerlendirme, bilişsel tanı modeli, tıp eğitimi

S4. İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİ SINAVINDA GÖZLEMCİ VE STANDART HASTA DEĞERLENDİRMELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Orhan Odabaşı, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, odabasiyorhan@gmail.com
Gülşen Taşdelen Teker, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, gulsentasdelen@gmail.com
Meral Demirören, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, meral.Demiroren@medicine.ankara.edu.tr
Ece Abay, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, seceabay@hotmail.com
Arif Onan, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, arifonan@gmail.com
Barış Sezer, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, barissezer13@hotmail.com
Sevgi Turan, , Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, sevgigunalturan@gmail.com
Melih Elçin, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, melihelcin48@gmail.com

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dönem 2 öğrencileri İletişim Becerileri seçmeli dersini Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı'ndan almaktadırlar. Diş hekimliği öğretim üyeleri ile birlikte hazırlanan dört farklı senaryo ile her bir öğrenci bir dönem boyunca dört görüşme yapmaktadır. On altı hafta süren programın ilk haftasında iletişim becerileri ve programın işleyişi ile ilgili bilgi verilmekte, grubun beklentileri alınmaktadır. Senaryolar “diş ağrısı”, “ağız kokusu”, “cerrahi girişim” ve “bulaşıcı hastalıklar ve hijyen” ana temaları çerçevesinde eğitim almış 16 standart hasta ile takip eden haftalarda yürütülmektedir.

Öğrenciler görüşme yaptıkları hafta içerisinde web üzerinden görüşme filmlerine erişmekte ve rehberler üzerinden öz değerlendirme yapmaktadırlar. İkinci hafta 18-19 kişilik gruplar içerisinde görüşme kayıtlarını birlikte izlemekte, önce görüşme yapan öğrenci, sonrasında grup üyeleri ve kolaylaştırıcı öğretim üyesi geribildirim vermektedir.

2016 – 2017 Eğitim - Öğretim yılı güz döneminde “İletişim Becerileri” seçmeli dersini 146 öğrenci almıştır. Bu öğrencilerin dönem içerisindeki performansları izlenmektedir. Dönem sonunda ise standart hasta ile bir görüşme yapmakta ve eş zamanlı bir gözlemci İletişim Becerileri Değerlendirme Rehberi'ni kullanarak öğrenciyi değerlendirmektedir. Görüşme bittikten sonra görüşmeyi gerçekleştiren standart hastalar ise kendileri için hazırlanmış İletişim Becerileri Değerlendirme Rehberi'ni doldurmaktadır. Çalışmaya 6 gözlemci ve 6 standart hasta katılmıştır. Bu sebeple dersi alan öğrenciler 6 gruba ayrılarak sırayla bir gözlemci ve 1 standart hastanın bulunduğu istasyonlarda değerlendirilmişlerdir. Araştırma verileri her bir istasyonda ayrı ayrı değerlendirilen 23 öğrenci olmak üzere toplam 138 öğrenci değerlendirmeleri oluşturmaktadır.

Bu çalışmada hem gözlemci hem de standart hasta değerlendirme rehberlerinde yer alan ve birebir örtüşen 14 ölçüt her bir istasyon için karşılaştırılmıştır.

Bu çalışmanın amacı iletişim becerileri eğitimleri sonrasında yapılan ölçme değerlendirme sürecinde kullanılan değerlendirme rehberlerinde yer alan önermelerin gözlemci ve standart hasta değerlendirmeleri üzerinden analiz edilmesi ve önermelerin anlaşılır, nesnel ölçülebilir olarak geliştirilmesidir.

Çalışmada her bir istasyonda yapılan standart hasta görüşmelerinin gözlemci ve standart hasta değerlendirmeleri arasındaki uyum Cohen's Kappa istatistiği ile belirlenmiştir. Her bir istasyon için elde edilen değerler sırayla 0.044 ($p>0.05$), 0.135 ($p>0.05$), 0.042 ($p>0.05$), 0.330 ($p<0.01$), 0.167 ($p<0.05$) ve 0.115 ($p>0.05$) olarak kestirilmiştir. Bu durumda 1, 2, 3 ve 6.istasyonlardaki gözlemci ve standart hastalar arasındaki uyum zayıf ve istatistiksel olarak anlamsızdır. 5.istasyondaki uyum zayıf ve istatistiksel olarak anlamlıdır. Sadece 4.istasyondaki uyum düzeyi ortanın altında ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır.

Elde edilen uyumun bu derece düşük çıkmasının ilk sebebi kullanılan değerlendirme rehberindeki ifadelerin gözetmen ve standart hastalar tarafından aynı biçimde anlamlandırılmaması olabilir. Bunun önüne geçmek için rehberdeki ifadelerin değerlendirme öncesinde her iki değerlendirici grubuna da net bir şekilde açıklanmalıdır. Bir diğer sebep gözetmenin değerlendirmeyi görüşme ile eşzamanlı yapmasına karşın standart hastanın ancak görüşme bittikten sonra yapabilemesidir. Bu durumun doğurabileceği ilk sonuç, yaklaşık 5-7 dakika süren görüşmeler bittikten sonra standart hastanın unutmaya faktörüdür. Bir diğer sonuç ise görüşme sırasında standart hastanın senaryoya uygun davranma kaygısıyla gözden kaçırabileceği noktaların olabileceğidir. Bunun önüne geçmenin yolu ise

görüşmelerin kaydedilip sonrasında puanlama yapılması olabilir. Ancak bu çözüm pek kullanışlı değildir.

Anahtar sözcükler: iletişim becerileri, puanlayıcılar arası uyum

SS. TIP FAKÜLTESİ MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİMDE PORTFOLYO KULLANIMINA DAİR

Funda İfakat Tengiz, İzmir Ekonomi Üniversitesi, funda.tengiz@ieu.edu.tr
Ali Burak Özkaya, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, ali.ozkaya@ieu.edu.tr
Yasemin Seval Çelik, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, yasemin.celik@ieu.edu.tr
Ayşe Banu Demir, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, banu.demir@ieu.edu.tr
Hasan Durmuş, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, hasan.durmus@ieu.edu.tr
Hakan Abacıoğlu, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, hakan.abacioglu@ieu.edu.tr

Eğitim sürecinde değerlendirme çok önemli ve anahtar bir role sahiptir. Öğrencilerin kazanımları hakkında sağlıklı ve güvenilir kararlara ulaşabilmek için, hem süreci hem de sonucu değerlendirebileceğimiz iyi ve nitelikli değerlendirme sistemlerine gereksinim vardır. Değerlendirme süreci baştan sona izlenmeli öğrenci gelişimleri takip edilmelidir. Sürekli yenilenen ve değişen bilgiye ayak uydurabilecek, kendine sunulanla yetinen değil bilgileri kullanarak yeni şeyler üretebilecek bireyler yetiştirmek hedeflenmelidir. Bu hedefe ulaşabilmek, ancak gelişen dünyaya ve yenedünya düzenine uygun, yeni değerlendirme sistemleri ve süreçler geliştirmekle mümkün olabilir. Niteliği kanıtlanmış değerlendirme yaklaşımlarının yanı sıra özgün bir değerlendirme sisteminin gündeme getirilerek öğrencilerin bir takım olay, durum ya da gerçekler hakkındaki bilgilerini değerlendirmek yerine, gelişimlerini bir bütün olarak ele alacak portfolyoların oluşturulması hedeflenebilir. Portfolyoların en temel amaçlarından bazıları, öğrencilerin düşünme becerilerini, zaman içerisindeki gelişimlerini, problem çözme becerilerini ve bu konulardaki kendi görüşlerini görebilmektir.

Kemp ve Toperoff (1998) portfolyoyu; "öğrencinin bir veya birden fazla alanda çabalarını, gelişimini ve başarısını gösteren öğrenci çalışmalarının amaçlı bir şekilde toplanması"; Edgerton "öğrencinin zaman içindeki ve birçok bağlamda başarısını gösteren seçilmiş, yansıtıcı ve işbirliği içinde yaptığı en iyi çalışmaların yapılandırılmış bir toplamı" (Chapman, Pettway ve White, 2001) Paulson, Paulson ve Meyer (1991) ise "belli bir bağlamda öğrencilerin performansını, gelişimini ve başarısını yansıtan öğrenci çalışmalarının amaçlı bir şekilde toplanması" şeklinde tanımlamıştır (Paulson, Paulson ve Meyer, 1991).

Portfolyonun kullanımı ile öğrencilerin değişim, gelişim ve ilerlemelerini değerlendirmek mümkün olur. Öğrencilerin farklı ilgi, yetenek ve deneyimlerini değerlendirmek ve kendilerine özgü kazanımlarını geliştirmelerine fırsat sağlamak, potansiyellerini en üst düzeye çıkarmalarına yardımcı olmak kolaylaşır. Öğrencileri birbirleri ile karşılaştırmak veya yarıştırmak yerine her öğrencinin kendi özellikleri doğrultusunda gelişmesini sağlamak amaçlanır.

İzmir Ekonomi Üniversitesi (İEÜ) Tıp Fakültesi öğrencilerinin kazanımlarını değerlendirmek, gelişimlerini gözlemek ve iyi uygulamaları teşvik etmek amaçlı portfolyo kullanımını tıp eğitimi programına dahil etmek üzere çalışmalarını sürdürmektedir. Bu sebeple tıp eğitimi programına portfolyo değerlendirme sistemini yerleştirebilmeyi amaçlamaktadır. Tıp eğitimi programı çalışma grubu, e-öğrenme çalışma grubu ve dekanlık ortak bir çalışma programı yürüterek portfolyo sistemini oluşturmaktadır. Bu portfolyo sisteminin 3 bileşeni vardı: 1) Ders final notunun belli bir yüzdesini oluşturacak olan bir "Ders Portfolyo"sü, 2) "Araştırma Alanı" veya "Sosyal Tıp Alanı"na yönelmek isteyen öğrencilerin bu amaçlara yönelik en uygun içerikleri sundukları bir "Alan portfolyo"sü, 3) Mezun olduklarında sunabilecekleri ve en iyi hekimlik uygulamalarının kanıtlarının toplanmış olduğu bir "Mezuniyet portfolyo"sü.

İEÜ'de Blackboard eğitim yazılımı kullanılmaktadır. Yazılımın özelliklerinden yararlanılarak öğrencilerin portfolyolarını elektronik olarak sistemde tutmaları hedeflenmektedir. Öğrenci çalışmalarına rehber olabilecek referanslar ve referans noktaları belirlenmiştir. "Ders Portfolyosu"nda yapılandırılmış ödevlerden oluşan kısımlar dışında o dersin öğrenme çıktılarına ulaşmasında katkı sağlayabileceğini düşündüğü aktivitelere (Kitap, derleme, makale vs. okuması, Kurs, webinar, seminer, konferans, sempozyum, konser, tiyatro, sosyal sorumluluk ve araştırma projelerine katılımı, gönüllü stajlar vs.) dair yapılandırılmış raporlar bulunacaktır. Rapor içeriğinde bu aktiviteyi neden seçtiği ve kendisine nasıl katkıda bulunduğu yer olacaktır. Bu portfolyo her yarıyıl sonunda ders kurulu tarafından değerlendirilecektir. Alan ve Mezuniyet Portfolyoları öğrencilerin içeriğini serbest olarak seçebildikleri bir portfolyo olarak planlanmıştır ve bu portfolyolar bir jüri tarafından değerlendirilecektir. Portfolyo değerlendirme standardizasyonu sağlamak amaçlı değerlendirme

kriterleri oluşturulması planlanmaktadır. Portfolyonun kapsamının ve amacının net olarak ifade edilmesi, öğrenme ve performans için ortak amaçlar belirlenerek öğrencilere yol gösterici olunması hedeflenmektedir.

Anahtar sözcükler: değerlendirme, portfolyo

S6. TIP EĞİTİCİLERİNİN ROLLERİ “ÖLÇME -DEĞERLENDİRME”

Özlem Coşkun, Gazi ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, drozlemcoskun@gmail.com

İşıl İrem Budakoğlu, Gazi ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, işiliremb@gmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp eğiticileri(TE) eğitimin aşamalarında öğrencilerin mesleki uygulamalarını iyi yapabilmeleri için neyi, ne zaman öğrenmeleri gerektiğini bilmek ve öğrenip öğrenemediklerini belirleme durumundadır. İyi eğiticilik becerilerinin oluşması ve gelişmesinde “eğitici eğitimi programları” önemli yere sahiptir. Araştırmanın amacı ülkemizde öğrenci alan tıp fakültelerinde görev yapan öğretim görevlileri ve üyelerinin;

1. Tıp eğiticisinin ölçme değerlendirmeyle ilgili algılarını belirlemek,
2. Tıp eğiticisinin farklı rolleri olduğu konusunda farkındalık yaratmaktır.

Yöntem: Çalışma kesitsel tanımlayıcı bir çalışmadır. Araştırma 2015-2016 yılları arasında yapılmıştır. Öğrenci alan 79 tıp fakültesinde görev yapan toplam 10007 öğretim görevlisi/üyelerine(ÖÜ), fakültelerinin dekanlıkları aracılığıyla elektronik postalarına veri formunu iletilmiştir.

Veri formu Harden ve Crosby tarafından hazırlanan iyi eğiticinin 12 rolünden temel alınarak hazırlanmıştır. Çalışmada TE rolleri 6 alanda sorgulanmıştır.

A. Bilgi Kaynağı

B. Rol Model – Profesyonelizm

C. Kolaylaştırıcı

D. Değerlendirme*

E. Eğitim Programı Planlama

F. Kaynak Geliştirici

Bulgular: Bu çalışmada 291 TE anket formunu doldurmuştur. Öğrenci alan 79 tıp fakültesinden 24’ünde görev yapan TE anketi cevaplamıştır. 40 farklı alanda çalışan 132(%45,4) TE’i, (kadın 159(%54,6) erkek) formu doldurmuştur. Yaş ortalaması 45,5 (±8,3)’tür. En çok Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD(32(%11,0)) çalışanlar anketi doldurmuştur. Tıp eğitimi AD’da çalışanlardan anketi dolduran sayısı 6(%2,1)2dir.

Eğitim gelişimine yönelik hangi eğitimleri aldıkları sorulmuştur. Buna göre 258’i (%88,7) Eğitici eğitimi(EE),121’i (%41,6) Ölçme değerlendirme(ÖD), 26’sı (%8,9)Program geliştirme(PG), 117’si (%40,2) İletişim becerileri(İB) , 47’si (%16,2) Klinik beceri / Mesleki beceri / Koçluk(KBE), 148’i (%50,9) Probleme Dayalı Öğrenim (PDÖ) yönlendiriciliği, 20’si (%6,9) Program değerlendirme(PD), 84’ü (%28,9) Kanıta Dayalı Tıp(KDT) ve Liderlik(27(% 9,3)) gibi eğitimleri aldıklarını belirtmiş, 33(%11,3) kişinin herhangi bir eğitim almadığı görülmüştür.

Tıp eğiticilerinin Değerlendirme- rollerine* ait görüşleri aşağıdaki gibidir.

***“Çoktan seçmeli soru hazırlamak”** ilgili rolü TE’nin %37,1(108)’i çok önemli, ***“Açık uçlu soru hazırlamak”** ilgili rolü %37,8(110)’i önemli, ***“Sözlü sınav yapmak”** ilgili rolü %41,2(120)’i çok önemli, ***“Nesnel yapılandırılmış sınavlar yapmak”(NYKS; OSCE, CORE, OSLER, vb)”** ilgili rolü TE’nin %35,7(104)’i önemli, ***“Sınavda gözetmenlik (Teorik sınavlarda) yapmak”** ilgili rolü %29,2(85)’i az önemli ***“Sınavda değerlendiricilik (pratik sınav, sözlü sınav, OSCE) yapmak”** ilgili rolü %35,1(102) Çok Önemli ve **Fakülte müfredatının değerlendirilmesi için eğitim-öğretim programına geribildirim vermek”** ilgili rolü %54,0(157) çok önemli olarak ifade etmişlerdir. .

Eğiticilerin %58,1’i teorik sınavlarda gözetmenlik yapmayı tıp eğiticiliği açısından önemli görmemektedirler. Fakülte müfredatının değerlendirilmesi için eğitim-öğretim programına geribildirim vermeyi %87,3’ü önemli bulmaktadır.

“Çoktan seçmeli soru hazırlamak” rolünde kadın TE daha fazla çok önemli seçeneğini ($p=0,003$), eğitim alanların önemli ve çok önemli seçeneğini işaretledikleri görülmektedir ($p=0,041$).“Açık uçlu soru hazırlamak” rolünde erkek TE daha fazla çok önemli seçeneğini işaretlemiştir($p=0,03$).“Nesnel yapılandırılmış sınavlar yapmak” rolünde eğitim alanlar($p=0,018$), EE ($p=0,037$) ÖD eğitimi($p=0,006$) ve KBE eğitimini alanların($p=0,011$) önemli ve çok önemli seçeneğini işaretledikleri görülmektedir. “Sınavda değerlendiricilik yapmak” rolünde ÖD eğitimi($p=0,004$) İB eğitimi($p=0,003$) ve önemli ve çok önemli seçeneğini işaretledikleri görülmektedir

“Sınavda gözetmenlik yapmak” rolünde ise KBE alanların hiç önemli değil seçeneğini işaretledikleri görülmektedir($p=0,037$). “Fakülte müfredatının değerlendirilmesi için eğitim-öğretim programına geribildirim vermek” rolünde kadın TE’i “Çok Önemli” seçeneğini($p=0,026$), EE alanların($p=0,013$) ve ÖD eğitimi alanların($p=0,001$) istatistik anlamlı olacak şekilde önemli ve çok önemli seçeneğini işaretledikleri görülmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak öğretim üyeleri teorik sınavlarda gözetmenlik yapmanın kendi rolleri açısından önemli görmedikleri, eğitim alan öğretim üyelerinin ise yapılandırılmış sınavlardaki rollerini daha çok önemsedikleri görülmüştür.

Anahtar sözcükler: tıp Eğitici, roller, ölçme-değerlendirme

S7. PROFESYONELLİĞE YÖNELİK GELİŞİM RAPORLARININ REFLEKSİYON DEĞERLENDİRME RUBRİĞİ VE ÖYKÜ ANALİZİ YÖNTEMLERİYLE İNCELENMESİ

Özlem Sarıkaya, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, osarikaya@gmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp doktorlarının sağlık hizmeti verirken bilgi, teknik beceri, akıl yürütme, iletişim becerileri, duygular ve değerler bağlamında refleksiyonu da içeren diğer profesyonelliğe yönelik yeterlikleri birey ve toplum yararını gözeterek uygulamaları beklenmektedir. Tıp eğitiminde mesleki bilgi ve becerilerin gelişiminin yanı sıra, mesleki/profesyonel değer, tutum ve davranışların gelişmesine yönelik programlar da yer almakta ve bu yeterliklerin değerlendirilmesi için bu öğrenme alanlarına uygun yöntemler kullanılmaktadır.

Çalışmanın amacı, MÜTF 4. Sınıf profesyonelliğe yönelik gelişim atölyeleri oturumlarına katılan bazı öğrencilerin refleksiyon raporlarının yansıtıcı düşünce sınıflaması ve öykü analizi yöntemlerini kullanarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Dördüncü sınıf öğrencileri profesyonelliğe yönelik gelişim programı kapsamında 20-25 kişilik gruplar halinde klinik deneyimleri bağlamında iç gözlem ve refleksiyon yapmakta ve üç oturumun ardından yaşadıkları somut bir olay/duruma yönelik birer refleksiyon raporu hazırlamaktadır. Raporların somut somut bir olayın bağlamının tanımlanması, gözlenen tutum ve davranışların veya iletişim sürecinde ortaya çıkan problemlerin analizi, öğrencinin kendi rolünü ve somut duygulanımını da içerecek şekilde hazırlanması beklenmektedir. Metinlerin değerlendirilmesi sırasında refleksiyon değerlendirme rubriği ve öykü analizi yöntemleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada 32 kadın 24 erkek, toplam 56 öğrencinin raporları analiz edildi. Öğrencilerden dördü yabancı uyruklu idi. Her rapor içeriği refleksiyon değerlendirme rubriğine göre analiz edilerek, olayın bağlamı, olayın içinde bulunuş ve roller, çatışma veya sorunlu ikilemin tanımı, duyguların ifadesi, olay/problem analizi ve deneyimi anlamlandırma kriterlerine göre değerlendirildi. Bu analiz sonucunda tüm raporlar, hiçbir düzeyde refleksiyon yapılmaması, özenli raporlama ve iç gözlem yapılması, refleksiyon yapılması veya eleştirel refleksiyon yapılması gibi düzeylere göre sınıflandırıldı. Bu analizin yanı sıra her metin bir bütün olarak öğrencinin anlattığı olay veya durum karşısındaki somut duygu ve değerler bağlamına açısından öykü analizi yöntemi kullanılarak kodlandı. Bu analiz sonuçlarına göre duygu ve değerler bağlamı, tepkisel, eylemsel, gerçekçi, etik/ahlaki, vb. şeklinde kod tablosu hazırlandı. Öğrencinin kendisinin veya olayda aktif rol alan diğerlerinin güçlü duygusal tepkilerine odaklanması “tepkisel”; öğrencinin kendisini ya da olaydaki diğer kişileri ağırlıklı olarak eyleme dönük kişiler olarak tanımlaması veya örneklemesi “eylemsel”; öğrencinin somut duygulanımı ağırlıklı olarak profesyonel normlar, değerler ve davranışlar üzerine ifade etmesi “etik-ahlaki”; öğrencinin kendisini öneri veren, olayda yol gösteren veya ders çıkaran bir karar verici olarak yansıtması ise “gerçekçi” kodlarıyla tanımlandı.

Sonuç: Tıp eğitiminde profesyonelliğe yönelik tutum ve davranışların somut düşünsel ve duygusal yansıma uygulamaları ile geliştirilmesi ve bu öğrenme sürecinin niteliksel yöntemlerle değerlendirilmesi klinikte öğrenme ve ölçme-değerlendirme yöntemlerinde çeşitleme sağlayacaktır. Bu ölçme-değerlendirme yöntemleri arasında yer alan deneyim veya refleksiyon raporları refleksiyon değerlendirme rubriği ve öykü analizi yoluyla değerlendirilerek öğrencinin klinik başarı notuna katkı sağlayabilir.

Anahtar sözcükler: profesyonelliğe yönelik yeterlikler, ölçme ve değerlendirme, öykü analizi, refleksiyon, yansıtıcı düşünce

S8. YAPILANDIRMACILIĞA DAYALI EĞİTSEL ETKİNLİKLERİN ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMESİNDE ALTERNATİF BİR YÖNTEM OLARAK TANILAYICI DALLANMIŞ AĞAÇ TEKNİĞİ

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs Üniversitesi TF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Yapılandırmacı eğitim yaklaşım bağlamında hazırlanan eğitsel etkinlikler, bireysel öğrenmelerinde sorumluluk alan ve öğrenme sürecinde aktif katılım gösteren öğrencilerin bilgiyi daha önceki öğrenmelerinin üzerine yapılandırarak temelden kurmalarına fırsat sağlamaktadır. Takım Çalışmasına Dayalı Öğrenme (TÇDÖ), yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı kuramlar bağlamında öğrencinin sosyal etkileşimlerle bilgiyi yeniden anlamlandırıldığı eğitsel stratejidir. Yapılandırmacı eğitim yaklaşımı temelinde hazırlanan eğitsel etkinliklerin ölçme ve değerlendirilmelerinde geleneksel yöntemlerden daha çok, öğrencilerin anlama, yorumlama ve analiz etme gibi bilişsel düzeylerinin ve tüm öğrenme sürecinin sınındığı alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin tercih edilmesi önerilmektedir. Tanılayıcı Dallanmış Ağaç (TDA) yöntemi, geleneksel doğru-yanlış tipi sorulara benzeyen ancak ondan farklı olarak bir bilgi ağını kapsayacak şekilde birbiriyle ilişkili önermelerden oluşan bir düzenek şeklinde hazırlanan, öğrencilerin neyi öğrendiğini, kavram yanlışlarını ortaya çıkarabilen alternatif bir ölçme ve değerlendirme yöntemidir. Bu bildiride, yapılandırmacı yaklaşımla hazırlanan eğitsel bir etkinliğin sınanmasında TDA alternatif ölçme ve değerlendirme yönteminin nasıl kullanıldığının paylaşılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Aralıklı tasarım yöntemiyle üçüncü sınıf tıp öğrencileri için hazırlanan Tıpta İnsan Bilimleri seçmeli blok programında, *“Tıp etiği ve tıbbi deontoloji kavramlarının tanımını yapabilmeli, tıp etiğinin ilkesel özelliklerini kavrayabilmeli tıp etiği ilkesel özelliklerini olgular üzerinden açıklayabilmeli”* hedeflerinin öğretilmesi için TÇDÖ eğitsel yöntemi planlanmakta, TÇDÖ etkinliğinin ölçme ve değerlendirmesinde alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemlerinden TDA ve performans görevleri (günlük yaşamda problemlerin nasıl çözüleceğiyle ilgili) kullanılmaktadır. TDA yönteminde on beş adet doğru-yanlış tipinde önerme, oluşturulan diyagrama sistematik olarak yerleştirilmektedir. Öğrencinin ilk önermeden başlayarak ağacın dallarını takip edecek şekilde bir çıkışa ulaşması beklenmektedir. Puanlama, her bir önermenin doğru ise 1 yanlış ise 0 puan verilerek yapılmaktadır.

Bulgular: TÇDÖ oturumu kapsamında TDA yöntemiyle uygulanmış olan bireysel ve takım hazır bulunuşluk sınavlarına 25’ i kız, 23’ü erkek olmak üzere toplamda 48 üçüncü sınıf tıp öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin bireysel ve takım hazır bulunuşluk sınavlarından aldıkları puanların ortalamaları sırasıyla $1,03 \pm 0,58$ ve $1,55 \pm 0,50$ olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: TDA, öğrenme süreci boyunca öğrencilerinin yanlış bilgi ağları ve kavram yanlışlarının ortaya çıkarılmasında etkili bir yöntemdir. Yapılandırmacı yaklaşımla hazırlanmış eğitsel etkinliklerin değerlendirilmesinde geleneksel yöntemlerin yerine TDA gibi alternatif ölçme ve değerlendirme araçları tercih edilmelidir.

Anahtar sözcükler: tanılayıcı dallanmış ağaç, alternatif ölçme ve değerlendirme, yapılandırmacı yaklaşım, mezuniyet öncesi tıp eğitimi

S9. AKILCI İLAÇ KULLANIMI PROGRAMININ ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMESİNDE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAVLAR NASIL UYGULANMAKTADIR?

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs Üniversitesi TF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr
S. Sırrı Bilge, Ondokuz Mayıs Üniversitesi TF Tıbbi Farmakoloji AD, ssbilge@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Dünya Sağlık Örgütü akılcı ilaç kullanımını, hastaların klinik bulguları ve bireysel özellikleri dikkate alınarak uygun ilacın, uygun süre ve dozajda, en düşük fiyat ile kolayca sağlanabilmesi olarak tanımlamaktadır. Akılcı olmayan ilaç kullanımıyla, hastaların ilaçların yan etkilerine ve ilaç etkileşimlerinin sonuçlarına maruz kalması, tedavi etkinliğinin azalması ve tedavi maliyetlerinde artışlar gibi olumsuz sonuçlar oluşabilmektedir. Bu bağlamda mezuniyet öncesi tıp eğitimi programlarında akılcı ilaç kullanımı eğitimleri planlanmalı, ölçme ve değerlendirmeleri yapılmalıdır. Bu bildirinin amacı Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi (OMÜTF) dördüncü sınıf öğrencilerinin tamamına, klinik eğitimin hemen başında uygulanan “Akılcı İlaç Kullanımı” (AİK) eğitim programının ölçme ve değerlendirmesinde Nesnel Yapılandırılmış Klinik Sınavın (NYKS) nasıl uygulandığı hakkında paylaşımda bulunmaktır.

Yöntem: OMÜTF AİK eğitim programı, dördüncü sınıf tıp öğrencilerinin tamamına, klinik eğitimin hemen öncesinde 5 günlük bir program olarak yapılandırılmaktadır. AİK programında, “Farklı Endikasyonlarda Reçete Uygulaması, AİK Temel Prensipleri, Kanıta Dayalı Tıp, Akılcı İlaç Seçimi ve Çok Yönlü Optimizasyon Analizi, Reçete Yazma ve E-Reçete Uygulaması, Hasta Hekim İlişkisi, Olgu Tartışmaları” isimli sunumlar uygulama örnekleriyle birlikte öğrencilere aktarılmaktadır. Ayrıca eğitim programındaki “Probleme Dayalı Öğrenme” oturumunda (Akılcı İlaç Seçimi Oturumu) öğrenciler Kişisel ilaç (K-ilaç) listeleri hazırlamakta ve takip formlarını doldurmaktadırlar. Programın son gününde ise NYKS ile ölçme ve değerlendirme yapılmaktadır.

NYKS Kurgusu: NYKS için aynı anda 20 istasyon belirlenmekte, bu istasyonlarda görev alacak olan akademik personele (AİK eğitim sertifikası olan) sınav öncesinde bilgilendirme toplantısı yapılmaktadır. Her istasyonda görev alan standardize hastalara sınav hakkında ve klinik vakayla ilgili bilgiler verilmektedir. Öğrencilere bir yönerge hazırlanmakta ve standardize hastayla yaptığı görüşme sonrasında hastanın tedavisinin planlanması istenmektedir.

NYKS Değerlendirme Rehberi: Her bir öğrenci, *problemin tanımlanması, ilaç dışı tedavi, tedavi planı, farmakoterapi tanımlanması, ilacın yan etkileriyle ilgili açıklamalar yapılması, bilgiler- uyarılar, reçetenin yazılması, takip, iletişim stili* başlığı ve her başlık içinde belirlenmiş olan alt başlıklardan oluşan değerlendirme rehberleriyle, göstermiş oldukları performanslardan değerlendirilmektedir.

Sonuç: AİK eğitiminde NYKS sınavları, kullanılan değerlendirme rehberleriyle bir çok parametreyi ölçmesi bakımından, simule hasta kullanılmasıyla gerçekliğe en yakın durumu yaşatması nedeniyle oldukça önemlidir. OMÜTF AİK eğitim programında yaklaşık 200 dördüncü sınıf tıp öğrencisi 2 saatlik süre içerisinde NYKS ile değerlendirilebilmektedir.

Anahtar sözcükler: mezuniyet öncesi tıp eğitimi, akılcı ilaç kullanımı, nesnel yapılandırılmış klinik sınav

S10. SCRIPT TEORİSİ BAĞLAMINDA KLİNİK AKIL YÜRÜTME BECERİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs Üniversitesi TF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Klinik yetkinliğin merkezinde klinik akıl yürütme yer almaktadır. Klinik bir durum, semptom ile karşılaşıldığında mezun hekimin edindiği bilgi ve becerileri kullanarak mevcut problemi tanımlayıp çözümlenmeye çalışması klinik akıl yürütme süreci içerisinde olmaktadır. Kökenini bilişsel psikolojiden alan Script Teorisi, bilginin kişilerin olay ve nesnelere yorumlamasını etkilemek için beyinde nasıl saklandığı ve nasıl yeniden elde edileceğini açıklamaktadır. Sağlık bilimlerinde ise bir hasta ya da belirli hastalıklar, tanısal kategoriler ile ilgili klinik bilgilerin “Senaryolar” olarak adlandırılan bilgi yapılarında düzenlendiğini ileri sürmektedir. Hastalık senaryoları olarak adlandırılan tıbbi senaryolar ilk klinik karşılaşmayla başlamakta ve deneyimlerle birlikte güncellenerek zihinde yeniden yapılandırılmaktadır. Böylelikle klinik ortamda hastayla her karşılaşmada klinisyen hastayla ilgili verileri zihninde hastalığın küçük bir senaryosu olarak aktifleştirmekte, hipotezler kurmasına neden olmaktadır. Bu bağlamda klinik akıl yürütme becerisinin değerlendirilmesinde Script Concordance Test (SCT) daha çok belirsiz bir klinik durumu yansıtan kısa bir senaryoyu takiben, öğrencilerin tanı, araştırma yöntemleri ve tedavi uygulamalarıyla ilgili tıbbi bilgiyi yorumla yeteneğini değerlendirmektedir. Belirsiz klinik bir problemin çözümü esnasında klinik akıl yürütme modelleri bağlamında öğrencinin tıbbi bilgisini işlemesi beklenmektedir. SCT soruları tek doğru ya da konsensusu engellemek amacıyla tasarlanmıştır ve uzmanların klinik durumlar karşısında yanıtlarının değişkenliğini dikkate alan toplu bir yöntemde dayanmaktadır. Bu bildiri klinik akıl yürütme becerisinin ölçme ve değerlendirilmesinde SCT yönteminin nasıl uygulandığının paylaşılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: SCT, belirsiz bir klinik durumu tanımlayan kısa bir senaryo ve üç bölümden oluşan bir dizi sorudan oluşmaktadır. Değerlendirmede beşli Likert tipi ölçekler sık kullanılmaktadır. Yine de öğrenmeyi uyarıcı nitelikte üçlü Likert tipi ölçeklerde kullanılabilir. Testin puanlanmasında uzmanların en çok tercih ettikleri yanıt 1 puandır. Diğer yanıtlar uzmanların onları seçme oranlarına göre kısmi olarak puanlanmaktadır. Uzmanlar tarafından seçilmemiş yanıtlar 0 puan almaktadır.

1. Senaryo: “Yaklaşık 20 yıldır hipertansiyon öyküsü olan 64 yaşındaki erkek hasta retrosternal göğüs ağrısı ve karın ağrısı şikayeti nedeni ile acil servise başvuruyor.”
2. Aşağıdaki tanıları düşünüyorsunuz?
Akut perikardit
Pnömoni
Mediastinit
3. buldunuz. Tanı ne olur?

*Retrosternal basınç artışı hissi, EKG de ST segment değişiklikleri.

*İki haftadır olan nefes darlığı, direkt grafide sol pleural efüzyon, solunum sayısı 28/dakika

*Acil serviste tekrarlayan kusma, lateral grafide perikardiyal efüzyon.

A: Reddedilir veya neredeyse reddedilir.

B: Daha az olasıdır.

C: Ne çok ne az olasıdır.

D: Daha olasıdır.

E: Kabul edilir veya neredeyse kabul edilir.

Bulgular

Puanlama sistemi:

Madde 1:

Yanıtlar:	A	B	C	D	E
Yanıtı seçenlerin sayısı:	1	5	1	2	0
Modal yanıt:	1/5	5/5	1/5	2/5	0/5
Puanlama:	0.2	1	0.2	0.4	0

Sonuç: Belirsizlik koşulları altında klinik verileri yorumlama yeteneğini ölçülmesinde SCT etkili bir ölçme ve değerlendirme yöntemidir.

Anahtar sözcükler: klinik akıl yürütme, senaryo uyumu testi

POSTER BİLDİRİLER

P1. MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİMLERDE SİMÜLASYON MERKEZLERİNİN KULLANIMI

Dilek Kitapçioğlu, Acıbadem Üniversitesi, dilek.kitapcioglu@acibadem.edu.tr
Pınar Topsever, Acıbadem Üniversitesi, pinar.topsever.acibadem.edu.tr
Melike Şahiner, Acıbadem Üniversitesi, melike.sahiner@acibadem.edu.tr
Nadi Bakırcı, Acıbadem Üniversitesi, nadi.bakirci@acibadem.edu.tr

Giriş ve Amaç: Hasta güvenliğinin sağlanması ve standardize edilmiş eğitim ve değerlendirme ortamlarını sunma fırsatının zorlaşması nedeniyle simüle ortamlarda eğitim son yıllarda öne çıkmaktadır. Yeterliğe dayalı çağdaş tıp eğitimi yaklaşımında benzersiz özellikleri ile klinik simülasyon önemli bir işleve sahiptir. Meslekler arası klinik simülasyon eğitimleri liderlik, kriz yönetimi, iletişim becerileri ve ekip çalışması gibi jenerik profesyonel yeterliklerin geliştirilmesini kolaylaştırarak, klinik eğitimi tamamlamaktadır. Ayrıca simülasyon, öğrenenlerin gerçek klinik ortamlardaki karmaşık süreçleri- zarar verme riski olmadan- simüle ortamda inandırıcı biçimde deneyimleyerek, refleksiyon ve geri bildirim yapmalarını kolaylaştıran bir eğitim yöntemidir. Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde simülasyon merkezlerinin kullanımına yönelik uygulamalar için uygun eğitim ortamlarının ve materyallerinin tanımlanması ve deneyimlerimizin paylaşılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Mezuniyet öncesi eğitimlerde simülasyon merkezlerinin etkin bir şekilde kullanılması için öncelikle mevcut müfredata entegrasyonunun sağlanması gerekmektedir. Bunun için de eğitimde karar verici rol oynayan kişilerin konuyla ilgili farkındalığı arttırılmalı, kullanılacak eğitim metodolojilerinin etkinliği ile ilgili kanıtlar sunulmalıdır. Eğitici eğitimi kursları ile simüle ortamları kullanacak eğiticilere program oluşturma, senaryo yazma, çözümlene oturumu yönetme ve en önemlisi de öğrenim ihtiyacına uygun simülatörü seçip o simülatörü kullanabilme konusunda eğitim verilmelidir. Mezuniyet öncesi eğitimlerde mevcut ulusal müfredata yönelik simülasyon uygulaması kapsamında Faz 1 dönemde simüle/standardize hasta karşılaşmaları ile anamnez alma, fizik muayene yapma, iletişim becerilerini geliştirme hedeflerini içeren eğitimler ülkemizde yıllardır başarı ile uygulanmaktadır. Yine Faz 1 beceri eğitimleri için basit beceri maketleri üzerinde eğitim verilmektedir. Faz 2 ve Faz 3 için ise yaygın olarak gerçek klinik ortamlarda eğitim tercih edilmektedir. Bu konuda Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi müfredatı bir örnek oluşturabilecek şekilde yapılandırılmıştır ve mevcut programı desteklemek amacıyla klinik simülasyon uygulamaları ile zenginleştirilmiştir. Tıp öğrencileri her yıl Klinik Simülasyon Merkezinde belirlenen sürelerde gerek Faz 1 beceri uygulama programı(CMPS), gerek staj blokları gerekse de intörnlük sürecinde simüle ortamlarda uygulamalara katılmaktadır. Öğrenci geribildirimlerinin tümü olumlu yönde olmakta genellikle sürenin kısa olduğu vurgulanmaktadır. Klinik ortam dışında öğretim elemanları ile küçük gruplar halinde karşılaşmak ve gerçek hastadan önce SP/simülatör üzerinde deneyim kazanmak program hedeflerini karşılamaktadır. Tüm klinik simülasyon uygulamaları Klinik Simülasyon Merkezinde yürütülmüş bunun için toplam 657 saat programda yer almıştır.

Sonuç: Sonuç olarak simülasyon hastaya zarar verme riskini ortadan kaldıran, standardize eğitim ve ölçme ortamı ile becerilerin geliştirilmesi için gerekli tekrarlara izin veren, sağlık hizmet sunumunu olumsuz etkilemeyen, geçerli ve maliyet-etkin bir eğitim yöntemidir. Klinik karar verme, teknik olmayan becerilerin eğitimi, ve profesyonellik eğitimi de aynı ölçüde önemlidir ve programlarda yer almalıdır. Bunun öğretilmesi ve değerlendirmesi için en uygun ortamlar klinik ortam veya kliniğe benzetilmiş, simüle edilmiş ortamlardır. Öğrenenlerin eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi, müfredata entegrasyonunun sağlanması, eğitici kadroların oluşturulması, mevcut ihtiyacı karşılayacak uygun teknik alt yapı hazırlanması kaynak ve bütçe göz önünde bulundurularak programların oluşturulması, simülasyon eğitimlerinin etkinliğini arttıran en önemli faktörlerdir.

Anahtar sözcükler: mezuniyet öncesi tıp eğitimi, klinik simülasyon, yeterliğe dayalı eğitim

P2. SEÇMELİ DERSLERİN UYGULANMASINDA ACIBADEM TIP FAKÜLTESİ DENEYİMİ; ARAŞTIRMA VE PROJELERİN SEÇMELİ DERSLER İLE ENTEGRASYONU

Levent Altıntaş, Acıbadem Tıp Fakültesi, leventaltintas@gmail.com
Fatih Artvinli, Acıbadem Tıp Fakültesi, fatih.artvinli@acibadem.edu.tr
Nadi Bakırcı, Acıbadem Tıp Fakültesi, nadi.bakirci@acibadem.edu.tr
Yasemin Alanay, Acıbadem Tıp Fakültesi, yasemin.alanay@acibadem.edu.tr

Giriş: Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2015 yılında alınan bir kararla öğrencilerin kendi seçtikleri alanlarda gelişimlerini destekleyecek Alan Seçmeli Dersler (ASD) programının oluşturulması hedeflenmiştir. Programın bir başka amacında öğrencilerin erken dönemde araştırmalara aktif olarak katılımını sağlamaktır. Geliştirilen ASD Programı, 2016- 2017 Güz Döneminden itibaren uygulanmaktadır.

Program temel olarak öğrencilerin aktif katılımına ve çalışma alanını özgürce belirlemelerine dayanmaktadır. Öğrenciler bu program kapsamında tıbbi ve sosyal araştırma projelerinde yer alabilmekte ya da program kapsamında açılan Alan Seçmeli Derslerden birine kayıt olabilmektedir.

Programın Temel Özellikleri

Öğrenciler, ASD Programından, ikinci ve üçüncü sınıfların her iki döneminde birer adet olmak üzere toplam dört kez seçim yapmaktadır. Çalışmalarından her biri 4 (Dört) AKTS olmak üzere toplam 16 AKTS almaktadırlar.

Her yarıyılın birinci haftası içerisinde tanıtım toplantısı yapılarak öğrencilere katılabilecekleri dersler ve projeler tanıtılmaktadır. Seçimi takiben 14 hafta süreli toplam 42 saat süren çalışma dönemi başlatılmaktadır.

Öğrenciler aşağıdaki seçeneklerden birine katılabilmektedir.

- Ders havuzundan seçim yaparak bir derse kayıt olma
- Tıbbi araştırma ve projelere katılım
- Sosyal araştırma ve projelere katılım

Programda temel olarak, aşağıda yer alan becerilerin geliştirilmesi hedeflenmektedir.

- Kendi kendine öğrenme
- Birlikte çalışma ve üretme / Ekip Çalışması
- Kanıta dayalı bilimsel yaklaşımın temel ilkelerini kavrama ve uygulama
- Kendini yazılı ve sözlü olarak ifade edebilme
- Proje geliştirme, uygulama ve değerlendirme
- Sosyal ve etik sorumluluklarının farkında olma ve yüklenme

Programda yer alan derslerin ve projelerin hazırlanması

Alan seçmeli dersler havuzunun oluşturulması

Alan seçmeli dersler öğretim üyeleri tarafından önerilmektedir. Önerilen derslerin temel olarak tıp eğitimini destekliyor olması ve yukarıda yer alan ASD hedeflerinden en az birini desteklemesi beklenmektedir.

2016-2017 döneminde açılan derslerin listesi aşağıda yer almaktadır.

1. Introduction to Medical Engineering
2. Introduction to learning and teaching
3. Vulnerable and Underserved Groups in Healthcare
4. Diversities
5. Computational 'Omics' Analysis
6. All Aspects of Violence
7. Introduction to Service Learning (Community Based Learning)
8. Advanced statistical methods

9. Potential Risks of the Hospital Environment
10. History of medicine in İstanbul
11. Public Speaking
12. Developing a social project plan
13. Health, Illness and Medicine in Literature
14. Biomedical Technologies
15. Peace Culture

*Eğitim dilinin İngilizce olması nedeni ile dersler İngilizce olarak hazırlanmaktadır.

Öğrencilerin Araştırma ve Projelere Katılımı

Araştırmalar ve Projeler, sorumlu öğretim üyesi/üyeleri tarafından önerilmektedir. Araştırmalara katılım iki şekilde gerçekleşebilir:

1. Devam eden bir araştırma ya da projeye tanımlanmış bir katkıda bulunmak üzere katılım
2. Öğretim üyeleri gözetiminde yeni bir araştırma ya da proje önerisinde bulunma

Araştırma ve projelerin kabulü ve uygulanmasında aşağıdaki temel kriterlere uyulması beklenmektedir.

- Amaç, kapsam ve hedef açık ve anlaşılır olarak belirlenmiş olmalıdır.
- Öğrencilerden beklenen katkılar açık ve anlaşılır olarak tanımlanmış olmalıdır.
- Ayrıntılı bir ölçme ve değerlendirme planına sahip olmalıdır.
- Öğrenciler bir log-book (araştırma ya da proje günlüğü) tutmalıdır.

İlk uygulama deneyimi

Program 2016-2017 döneminde ikinci sınıfta uygulanmaya başlanmıştır. Güz döneminde 123 öğrencinin tamamı derslere kayıt yaptırmıştır. Havuzda yer alan derslerden 12'si öğrenciler tarafından seçilmiştir. Bahar döneminde ise 87 öğrenci derslere kayıt olurken tıbbi araştırma ve sosyal araştırma projelerine katılan öğrenci sayısı toplam 36 olarak gerçekleşmiştir.

Anahtar sözcükler: seçmeli dersler, araştırmalar, projeler

P3. AKILCI İLAÇ KULLANIMI VE REÇETE YAZMA EĞİTİMİNİN ÖĞRENCİLER TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pınar Topsever, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, pinar.topsever@acibadem.edu.tr
Melike Şahiner, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, melike.sahiner@acibadem.edu.tr

Giriş ve Amaç: Yaşlanan dünya popülasyonu nedeni ile multimorbid ve polifarmasi hastaların sıklığı giderek artmakta, gereksiz ve yanlış kullanım AB'lere direnç gelişimini kaygı verici derecede hızlandırmakta, her gün piyasaya sürülen yüzlerce yeni ilaç ile hekimlerin eğitim gereksinimi sürekli büyümekte, reçetesiz ve kendi kendine ilaç kullanımı alışkanlığı gittikçe artmaktadır. Bu durumda hekimlerin hastaları için tedavi seçeneklerini ve –tedavi planı ilaç tedavisi içeriyor ise- ilaçları akılcı kriterlere dayandırarak belirlemeleri, ayrıca hastanın tedavi uyumunu etkin bilgilendirme ile sağlayarak tedaviyi izlemeleri –uygun sonlandırmaları sağlık hizmet kalitesi için çok önemlidir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) akılcı tedavi-ilaç seçimi ve kullanımının standartlarını ve yöntemini tanıtan bir eğitim modülü geliştirmiştir. Bu eğitimin mezuniyet öncesi müfredatlarda yer alması tavsiye edilmektedir. ACU TF'de gerek öğrenci, gerek öğretim üyesi geri bildirimleri doğrultusunda, bu becerinin kazanılması için özgün bir eğitime ihtiyaç olduğu belirlenmiş, ve “Akılcı ilaç kullanımı ve reçete yazma” kursunun müfredata dâhil edilmesine karar verilmiştir.

2016-2017 eğitim döneminde uygulanmaya başlanan “Akılcı ilaç kullanımı ve reçete yazma” eğitiminin amacı staj dönemi öncesinde öğrencileri akılcı tedavi ve ilaç seçimi ve doğru, kuralına uygun reçete yazma konusunda bilgilendirmektir. Bu yarım günlük temel kursun devamında, klinik stajlar sırasındaki akılcı ilaç seçimi ve reçete yazma becerisi koridoru oluşturulması planlanmaktadır. Bu uygulamanın amacı, öğrencilerin tedavi ve ilaç seçimini akılcı ilkelere dayandırarak gerekçelendirebilmeleri, takip ettikleri hastaların tedavileri üzerinden kişisel ilaç (P-drug) listelerini oluşturmaları ve kuralına uygun reçete yazma becerisini kazanımlarını sağlamaktır. Temel kursun sonunda öğrencilerin akılcı ilaç kullanımı ilkelerini açıklayabilmeleri, tanıya uygun tedaviyi seçme ve tedavini bir parçası ilaç ise, kuralına uygun reçete yazma, hastayı bilgilendirme ve tedavi sürecini izleme-uygun biçimde sonlandırma becerisini edinmeleri beklenmektedir.

Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi Müfredatında uygulanan Akılcı ilaç kullanımı ve reçete yazma eğitimi yöntem olarak tarif etmek ve öğrenci geri bildirimleri ışığında değerlendirmek.

Yöntem: 2016-17 eğitim döneminde pilot uygulama olarak yarım günlük tutorial bir kurs şeklinde uygulanan eğitime, dönem 4, 5, ve 6 öğrencileri katılmıştır. Eğitim (8-9 öğrencilik) küçük gruplara biri DSÖ eğitici eğitimi sertifikası olan iki eğitici tarafından uygulanmakta. Kurs sonrası öğrenciler standart yazılı geri bildirim formu ile kursu değerlendirmektedir. Geribildirim, 5'li Likert ölçekli değerlendirmeden oluşan 8adet soru, bir adet eğitimin 10 üzerinden genel puanlaması ve bir adet genel değerlendirmeyi içerecek açık uçlu soru içeren bir form ile alınmaktadır. Sorular eğitimin hazırlık süreci ve ön bilgilendirmesinin, eğitim sürecinin etkinliğinin ve alt yapısının, eğitim içeriğinin amaca uygunluğunun ve kişisel gelişime katkısının değerlendirmesini içermektedir. Likert ölçeğinin kantitatif, açık uçlu sorunun kalitatif metin çözümlemesi şeklinde değerlendirmesinin sonuçları sunulacaktır.

Bulgular: Bu eğitime 2016-2017 eğitim öğretim yılında 4. Sınıf n=86 öğrenci, 5. Sınıf n=64 öğrenci ve 6. Sınıf n=75 öğrenci, toplam N=205 öğrenci davet edilmiştir. Son kurs 8.Şubat 2017 de tamamlanacaktır. Kurs değerlendirme anketine ait veri analizleri sempozyum sürecinde tartışmaya açılacaktır. İlk izlenimlere göre bu eğitimin amacına ulaştığı, öğrencilerin eğitimi yerinde ve vazgeçilmez buldukları, staj içinde uygulanmasının gerektiği ve bunun kalıcılığı sağlayacağı yönünde değerlendirmelere mevcuttur. Eğitimin 10 üzerinden genel puanlama ortalaması 9 dur.

Sonuç: Eğitimin öğrenciler tarafından değerlendirmesi ve bulguların tartışılması sonrasında akılcı ilaç kullanımı ve reçete yazma eğitiminin kliniğe başlamadan önce ve klinik eğitim sürecinde uygulanmasının ve puanlanarak bir performans kriteri olarak kullanılması tartışmaya açılacaktır.

Anahtar sözcükler: reçete eğitimi, akılcı ilaç kullanımı

P4. BİR SORU BANKASININ HİKÂYESİ

Selcen Öncü, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, selcenoncu@hotmail.com
Özgür Güven, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Özlem Erel, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Serpil Demirağ, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Adnan Menderes Üniversitesi (ADÜ) Tıp Fakültesi iyi hekimler yetiştirmek misyonu ile eğitim vermektedir. Eğitimde istendik bilgilerin kazanılıp kazanılmadığını belirlemek, ölçme-değerlendirme etkinlikleriyle mümkündür. Artan öğrenci sayısı ile birlikte bilginin ölçme ve değerlendirmelerinin en uygun koşullarda yapılması, en kısa sürede açıklanarak eğitimin devam etmesi daha da önem kazanmıştır. ADÜ Tıp Fakültesi, 2010 yılında eğitim kalitesini artırmak amacı ile Bilimsel Araştırma Projesi desteği ile geliştirilen ADÜ Tıp Fakültesi Soru Bankası'nı kullanıma açmış, 2011 yılında ise ölçme değerlendirmeye başlamıştır. Dinamik bir yapıya sahip olan soru bankası düzenli olarak güncellenen ve yenilenen yapısı ve geliştirilen e-not sisteminin ortak kullanımı ile yılda yaklaşık 100 sınavın yapıldığı fakültemizde sınavların hazırlanması, değerlendirilmesi ve öğrencilere bildirilmesi sürecinde ciddi bir kolaylaştırıcı, düzenleyici ve zaman kazandırıcı rol üstlenmiştir.

Geliştirilme amacı temel olarak soru toplama işleminin yapılarak, her sınavdan önce hazır biçimde bir soru havuzu oluşumunu sağlamak ve geliştirmek olan soru bankası ile sınavlar online veya basılı materyaller ile yapılabilmektedir. Soru bankası yedi yıldır yaklaşık 500 sınavda güvenle kullanılmıştır. Sisteminde tanımlı 231 öğretim üyesi ve öğretim üyelerine ait 21115 soru bulunmaktadır. Soru Bankası'nın en önemli fonksiyonlarından biri ölçme-değerlendirme verilerini kullanıcılara sınavın bittiği ve sonuçları belli olduğu anda ulaştırmasıdır.

Yöntem: Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Soru Bankası için dışardan hizmet alımı yapılmamaktadır, yazılım, güncellemeler ve iyileştirmeler koordinatörlük yazılım elemanı tarafından yapılmakta, sistemde üniversitenin yerel ağ alt yapısını kullanmaktadır.

* Entegre sistemin uygulanmakta olduğu ADÜ Tıp Fakültesi'nde ilk üç yılda ders kurul sınavları ve sonrasında final; dördüncü ve beşinci yıllarda ise staj kurul sınavları yapılmaktadır. Soru bankası farklı anabilim dalları ve farklı kurullara ait soruları toplama işleminin internet ortamında gerçekleştirilmesini sağlamaktadır.

* Öğretim üyeleri kendilerine özel kullanıcı adları ve şifreleri ile soru bankasına fakülte dışından ulaşabilmektedirler. Her öğretim üyesi yalnız kendi sorularını görebilmektedir. Bir defa sorulmuş sorular ölçme-değerlendirme notlarıyla arşivde tutulmaktadır.

* Öğretim üyesi sisteme tanımlanarak dersleri işlendiğinde bu dersler takvime işlenerek kişiye özel ders programı oluşturulmaktadır. Ders çakışmaları ve öğretim üyesi çakışmalarının kontrolü sistemden yapılmaktadır.

* İstenildiğinde her bir kurulda görevli öğretim üyelerine sistem üzerinden mail gönderilebilmektedir.

* Öğretim üyesi kendi sorularıyla ilgili güçlük, ayırt edicilik, frekans değerlerine ulaşabilmektedir. Soru tekrarları, soruların sorulduğu yıllar ve kurulları, hangi hocanın kaç soru girdiği görülebilmekte, tablo olarak alınabilmektedir.

* Sistem girişinde tüm İPler, tüm girişler kayıt altındadır. Parolalar sistemde kriptolu olarak tutulmaktadır.

* Sınavlar farklı bloklar, final ve bütünlüme olarak tanımlanabilmektedir. Sorulara resim ve şekiller yerleştirilerek tamamlandığında kitapçık otomatik olarak harmanlanmış şekilde dört farklı kitapçık olarak sunulmaktadır. Süreç sorumluları tarafından "kademeli ulaşım" mantığı ile denetlenmektedir. Yönetmen, koordinatörlük personeli, kurul başkanlarının sorulara erişim yetkisi bulunmaktadır.

* Oluşturulan her kitapçık arşivlenerek veri tabanında yedeklenmektedir.

* Öğrenci geribildirimleri sistemle ortak çalışan e-not üzerinden alınarak sınav sonrası otomatik olarak tablolar ve açık uçlu soruların yanıtları olarak alınarak paylaşılmaktadır.

Sonuç: Sistem özellikleri ile güvenilir, kolay ulaşılabilir ve yenilenebilir özelliklere sahiptir. Günümüz teknoloji çağında Soru Bankası Sistemi; iş yükünü azaltan, hızlı sonuç veren, arşivleme özelliğine sahip, güvenilir ve kolay ulaşılabilir yapısı ile tıp fakültelerinde ölçme değerlendirme alanında önemi gün geçtikçe artmaktadır.

Anahtar sözcükler: soru bankası

P5. TIP FAKÜLTESİ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MEZUNİYET SONRASI İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ, KARIYER SEÇİMLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Başak Göktaş, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD, basakgoktas07@gmail.com

Giriş ve Amaç: Türkiye’de altı yıllık tıp eğitimi sonrasında belirli bir süre mecburi hizmete gidip pratisyen hekim olarak görev yapmak zorunlu olmasına rağmen, hekimlerin büyük çoğunluğu tıpta uzmanlaşmayı hedeflemektedirler. Tıpta uzmanlaşmak için ise Tıpta Uzmanlık Sınavı’nda (TUS) başarılı olabilmeleri gerekmektedir. Henüz mecburi hizmete gitmeden ve ya mecburi hizmet esnasında sınavdan başarılı olup herhangi bir uzmanlık alanına yerleştirilen hekimler, pratisyen hekim olarak mecburi hizmet yapma görevinden muaf olmaktadır. Bu durum hekimlerin hem tıp fakültelerindeki eğitimlerini, hem de mecburi hizmete ve uzmanlık alanı seçimine yönelik tutum ve davranışlarını etkileyebilmektedir.

Tıp fakültesi son sınıf öğrencilerinin mezuniyet sonrası ile ilgili düşüncelerini, kariyer seçimlerini ve bunları etkileyen faktörleri incelemektir.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte olup 24 Kasım-6 Aralık 2016 tarihleri arasında 237 kişiden oluşan bir tıp fakültesi son sınıf öğrencileri ile yapılmıştır. Örneklem seçimi yapılmamış, toplamda 183 (%77,2) kişiye ulaşılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden kişilere yüz yüze görüşme yöntemi ile 17 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Ankette öğrencilerinin tıp fakültesini seçme nedenleri, hekim olarak çalışmak istedikleri kurumlar, uzmanlık ve TUS hakkında görüşleri sorgulanmıştır. Veriler SPSS 13,00 programı ile değerlendirilmiş, frekans ve yüzdeler belirtilmiş, kategorik değişkenlerin analizinde Ki-kare anlamlılık testi kullanılmış, p değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir. Araştırma için gerekli kurum izni ve araştırmaya katılan kişilerin onamları alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan 183 kişinin %59’u kadın, %41’i erkektir.

Katılımcıların %55,2’si mecburi hizmetin tecrübe kazanmak açısından gerekli olduğunu, %32,2’si ülkenin her bölgesine hekimlerin görev yapması açısından gerekli olduğunu, %32,2’si ise gereksiz olduğunu ve kaldırılması gerektiğini belirtirken; mezun olduktan sonra %67,2’si mecburi hizmete gideceğini aynı zamanda uzmanlık sınavına hazırlanacağını, %25,7’si mecburi hizmete gitmeyeceğini ve uzmanlık sınavına hazırlanacağını belirtmiştir.

Katılımcıların % 53,0’ü mesleki tatmin açısından, %19,1’i kariyer yapma açısından, %9,3’ü daha çok kazanç elde etme açısından, %7,1’i statü açısından, % 2,2’si aile ve çevre baskısı açısından uzman olmanın gerekli olduğunu düşünürken; %6,0’sı uzman olmayı gerekli bulmadığını belirtmiştir.

Uzmanlık alanlarına yerleştirilmenin nasıl olması gerektiği ile ilgili soruya %51,9’u “her uzmanlık alanına özel merkezi bir sınavla”, %39,3’ü “çoktan seçmeli merkezi tek bir sınavla”, %8,8’i “diğer” (mülakatla, diploma notlarına göre, yazılı sınavla) yanıtlarını vermişlerdir.

Öğrencilerin %44,8’i TUS’a çalışmanın tıp eğitimini olumsuz yönde etkilediğini, %33,9’u olumlu yönde etkilediğini, %21,3’ü ise etkilemediğini belirtmişlerdir.

Uzmanlık tercihini etkileyen faktörler sırası ile kendi ilgi alanları (%80,3), TUS puanları (%72,1), nöbet varlığı ve sayısı (%59,0), çalışma saatlerinin yoğunluğu (%57,9), maddi getirisi (%51,9), malpraktis riski (%42,6) olarak belirtilmiştir.

Uzman olmak isteyen 176 kişinin %81,2’si üniversite hastanelerinde, %14,2’si eğitim ve araştırma hastanelerinde, %4,5’i ise yurt dışında uzmanlık eğitimi almak istediğini belirtmiştir.

Araştırmaya katılan bireylerin cinsiyetlerine göre, seçmek istedikleri uzmanlık alanları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür (p: 0,315).

Sonuç: Öğrencilerinin çok büyük çoğunluğunun uzman olmayı ve üçüncü basamakta çalışmayı hedeflemesi birinci basamak sağlık hizmetlerinin sunulması açısından sorun yaratabilir. Geleceğin hekimlerinin ilerleyen zamanlarda uzman olmayı hedeflemelerinde bir sakınca olmamakla ve desteklenmesi gerekmektedir, en azından mecburi hizmetlerini yerine getirme konusunda teşvik edici uygulamalarda bulunulmalı ve mecburi hizmet şartları iyileştirilmelidir. Aynı zamanda uzmanlık alanı seçiminin nöbet sayısı, malpraktis gibi faktörlere göre değil; bireylerin kendi beceri ve ilgi alanları doğrultusunda yapılması daha nitelikli ve idealist hekimlerin yetişmesine sebep olacaktır.

Anahtar sözcükler: TUS, mecburi hizmet, uzmanlık eğitimi, intörn, kariyer planı

P6. ETKİN BİR SUNU HAZIRLAMA ÜZERİNE ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLÜ ÖRNEĞİ

Selda Yardım, Akdeniz ÜTF Tıp Eğitimi AD, seldayardim@akdeniz.edu.tr

Sümer Mamaklı, Akdeniz ÜTF Tıp Eğitimi AD

M. Kemal Alimoğlu, Akdeniz ÜTF Tıp Eğitimi AD

Giriş ve Amaç: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi (AÜTF) dönem II öğrencileriyle 2012-2013 eğitim öğretim döneminde yürütülmekte olan “Etkin Sunu Planlama ve Yapma” başlıklı özel çalışma modülü (ÖÇM) sürecini tanıtmaktır

Yöntem: AÜTF de ÖÇM, ilk defa 2008-2009 eğitim-öğretim döneminde uygulanmaya başlamıştır. Dönem 2 programında yer alan ÖÇM konuları gönüllü öğretim üyeleri tarafından ÖÇM kuruluna sunulmakta ve eğitim-öğretim döneminin başında açılan ÖÇM konuları, ilgili ÖÇM konusunun amacı ve sorumlu öğretim üyeleri ile birlikte öğrencilere duyurulmaktadır. Öğrenciler seçtikleri ÖÇM konusunda yıl boyunca, eğitim-öğretim programında yer alan ÖÇM ders saatlerinde ilgili öğretim üyeleriyle birlikte çalışmaktadır. Dönem sonunda öğretim üyesi ve öğrencilerin geniş katılımıyla yapılan toplantıda, her ÖÇM de yapılan etkinlikler öğrenciler tarafından tanıtılmaktadır. Etkin sunu planlama ÖÇM ön değerlendirme için 20 maddelik bir soru formu kullanılmaktadır. Ayrıca yapılan sunuların değerlendirilmesi için 23 maddelik bir değerlendirme formu eğitimciler tarafından her bir öğrenci için kullanılmaktadır.

Uygulama ve etkinliğin değerlendirmesi

1. Amaç ve hedeflerin öğrencilerle paylaşılması
2. Öntest ve gereksinimlerin belirlenmesi
3. Eğitim öncesi öğrenci sunumları
4. Değerlendirme: Katılımcılar (global), eğitimciler (check-list)
5. Eğitimcilerin verdiği eğitim ve genel geribildirim
6. Eğitim sonrası öğrenci sunumları
7. Değerlendirme: Katılımcılar ve eğitimciler (check-list)

Bulgular: Öğrencilerin yaptıkları ilk sunumlarda öğretim elemanlarının verdiği ortalama puan (56.6 ± 7.4) ile öğrencilerininki (77.6 ± 6.6) arasında anlamlı fark bulunmaktadır ($p=0.00$).

Sonuç: “Etkin Sunu Planlama ve Yapma” başlıklı ÖÇM son beş yıl içerisinde öğrenciler tarafından giderek artan şekilde ilgi görmekte ve yararlılığı da öğrenciler ve öğretim üyeleri tarafından dile getirilmektedir.

Anahtar sözcükler: özel çalışma modülü, etkin sunu hazırlama, etkinlik değerlendirme

P7. SAĞLIK PROFESYONELLERİNİN EPİSTEMOLOJİK İNANÇLARININ YAŞAM BOYU ÖĞRENME BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Ramazan Yılmaz, Bartın Üniversitesi, ramazanyilmaz067@gmail.com

Fatma Gizem Karaoğlan Yılmaz, Bartın Üniversitesi, gkaraoglanilyilmaz@gmail.com

Barış Sezer, Hacettepe Üniversitesi, barissezer@hacettepe.edu.tr

Tuba Erduran, Sağlık Bakanlığı, tuba_erduran@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Bartın il merkezinde görev yapmakta olan sağlık profesyonellerinin (Hekim, Hemşire, Sağlık Teknikeri, Sağlık Memuru, Acil Tıp Teknisyeni) epistemolojik inançlarının incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın katılımcıları Bartın Devlet Hastanesi'nde görev yapan 143 sağlık profesyoneli'dir. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Schommer (1990) tarafından geliştirilen ve Deryakulu ve Büyüköztürk (2002) tarafından Türk kültürüne uyarlanan "Epistemolojik İnanç Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgiler formu kullanılmıştır. Epistemolojik İnanç Ölçeği; "Öğrenmenin Çabaya Bağlı Olduğuna İnanç", "Öğrenmenin Yeteneğe Bağlı Olduğuna İnanç" ve "Tek Bir Doğrunun Var Olduğuna İnanç" olmak üzere üç faktörden oluşan beşli likert tipi bir derecelendirmeye sahiptir. Araştırma için toplanan verilerin istatistiksel analizleri için SPSS 18 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında sağlık profesyonellerinin öğrenmenin çabaya bağlı olduğuna yönelik inanç boyutuna ilişkin epistemolojik inançları gelişmiş; öğrenmenin yeteneğe bağlı olduğuna yönelik inanç boyutuna ilişkin epistemolojik inançları az gelişmiş; tek bir doğrunun var olduğuna yönelik inanç boyutuna ilişkin epistemolojik inançlarının da az gelişmiş olduğu söylenebilir. Öğrenmenin çabaya bağlı olduğuna inanç boyutu açısından kadın ve erkek sağlık profesyonelleri arasında anlamlı bir fark olduğu ve kadınların bu faktör altındaki epistemolojik inançlarının erkeklere göre daha gelişmiş olduğu görülmektedir. Öğrenmenin yeteneğe bağlı olduğuna inanç boyutu açısından kadın ve erkek sağlık profesyonelleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Tek bir doğrunun var olduğuna yönelik inanç boyutu açısından kadın ve erkek sağlık profesyonelleri arasında anlamlı bir fark olduğu ve erkeklerin bu faktör altındaki epistemolojik inançlarının kadınlara göre daha gelişmiş olduğu görülmektedir.

Araştırmada elde edilen diğer bir bulguya göre yaş ile epistemolojik inanç alt boyutları arasında anlamlı ilişkiler olduğu görülmektedir. Öğrenmenin çabaya bağlı olduğuna inanç ile yaş arasında ters yönlü orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Buna göre sağlık profesyonellerinin yaşları arttıkça öğrenmenin çabaya bağlı olduğuna yönelik epistemolojik inanç düzeyleri de gelişmektedir. Öğrenmenin yeteneğe bağlı olduğuna inanç boyutu ile yaş arasında ters yönlü ancak düşük düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Buna göre sağlık profesyonellerinin yaşları arttıkça öğrenmenin yeteneğe bağlı olduğuna inanç boyutuna yönelik epistemolojik inanç düzeyleri de gelişmektedir. Tek bir doğrunun var olduğuna yönelik inanç boyutu ile yaş arasında ise pozitif yönlü orta düzeyde bir ilişkinin varlığı dikkatleri çekmektedir. Buna göre sağlık profesyonellerinin yaşları ilerledikçe tek bir doğrunun var olduğuna yönelik epistemolojik inanç düzeyleri azalmakta, gelişmemiş inanç düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Diğer bir bulguya göre sağlık profesyonellerinin mesleki kıdem sürelerinin artmasına bağlı olarak epistemolojik inançlarının da tüm alt boyutlarda geliştiği söylenebilir. Araştırmada son olarak meslek grupları değişkeni açısından sağlık profesyonellerinin epistemolojik inançları arasında farklılık olup olmadığına bakılmıştır. Buna göre epistemolojik inanç ölçeğinin tek doğruya olan inanç boyutunda gruplar arasında anlamlı bir farklılık olduğu diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür. Tek doğruya olan inanç alt boyutundaki gruplar arası farklılıklar ve grupların epistemolojik inanç ölçeği ortalama puanları incelendiğinde epistemolojik inançları en gelişmiş grubun hekimler olduğu belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: sağlık profesyonelleri, epistemolojik inanç, öğrenme

P8. ANATOMİ ÇALIŞMA TERCİHLERİ: ÖN DEĞERLENDİRME

Ekremcan Karaer, Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, ekremcankaraer23@gmail.com

Çağatay Barut, Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi AD, cagbarut@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Edwin Smith papirüsünden 21'nci yüzyıl kalın anatomi ders kitaplarına kadar, anatomi eğitimi metotları ve kaynaklarıyla birlikte evrim geçirmiştir. Anatomistler tarafından en eski anatomi öğretme ve öğrenme metodu olarak tanımlanan kadavra diseksiyonuna, gelişen teknolojinin de etkisiyle birçok alternatif eklenmiştir. Bu çeşitli anatomi öğretme metotları aşağıdaki gibi sınıflandırılabilir: 1. öğrenciler tarafından yapılan diseksiyonlar; 2. prosekte olmuş spesimenlerin incelenmesi; 3. didaktik eğitim; 4. modellerin kullanımı; 5. bilgisayar destekli eğitim; 6. slaytlar ve teypler; 7. canlı ve radyolojik anatomi eğitimi. Kullanılmakta olan çok sayıda ve farklı öğretim yöntemlerine karşın en iyi ya da en etkin yöntem hakkında bir mutabakat yoktur. Buna ek olarak öğrencilerin öğrenme tarzları da farklılık göstermektedir. Anatomi eğitimi için "idealist" metodu bulmaya çalışan araştırmacılar, genellikle öğrenciler için en iyi çalışma metotlarını bulmaktan ziyade öğrencilere en iyi öğretim metotlarını bulmaya odaklanmışlardır. Bu nedenle tıp öğrencilerinin anatomi öğrenme tercihleri ile ilgili fazla bilgi bulunmamaktadır.

Bu çalışmada tıp öğrencilerinin anatomi çalışma tercihlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya yaşları 19-26 yıl arasında değişen 96 tıp fakültesi öğrencisi katılmıştır. "Google Forms" kullanılarak çevrimiçi bir anket yapılandırılmıştır. Bu anketin linki e-mail ya da sosyal medya (facebook, twitter, instagram, linkedin vs.) aracılığıyla katılımcılara gönderilmiştir. Katılımcılara eğitim gördükleri tıp fakültesinin genel eğitim sistemi ve anatomi eğitim sistemi hakkında dokuz soru sorulmuştur. Bu sorulara ek olarak katılımcılara anatomi çalışmak için ayırdıkları zaman, tek başına ya da grup çalışması tercihi, çalışma materyalleri ve çalışma yöntemlerini içerecek şekilde anatomi çalışma yöntemlerini sorgulayan yedi soru sorulmuştur. Elde edilen veriler Microsoft Office Excel 2007 yazılımına aktarılmış ve kategorik değişkenler ile ilgili tanımlayıcı istatistikler sıklık ve yüzde olarak verilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %88,7'si eğitim gördükleri okulda entegre sistem uygulandığını belirtti. Eğitim müfredatında sistemik anatomi kullanılan esas yöntemdi (%93,8). Pratik uygulamalarda plastik modellerin kullanımı en yaygın tercih olarak saptandı (%90,7), bunu önceden hazırlanmış kadvralar üzerinde çalışma-proseksiyon (%58,8), spesimenler üzerinde çalışma (%30,6) ve kadavra diseksiyonları (%21,6) takip ediyordu. Katılımcıların büyük çoğunluğu tek başlarına anatomi çalışmayı tercih ettiklerini ifade ettiler (%86,6). Ancak bu tek tercih değildi. Katılımcıların %29,9'u ikili gruplar halinde çalışmayı tercih ettiklerini belirttiler. Tercih edilen çalışma yöntemleri ise şu şekilde sıralanmaktaydı: yapıların komşuluklarını ilişkilendirerek (%53,6), yapıların fonksiyonlarını eşleştirerek (%52,6), yapıları klinik durumlarla ilişkilendirerek (%30,6) çalışmak, yapıları kısaltmalarla (%53,6), tablo ve listelerle (%45,4), flaş kartlarla (%7,2) ve düzenli tekrar yaparak (%40,2) ezberlemek. Katılımcılar aynı anda bir ya da birden fazla yöntemi tercih edebilmektedir.

Sonuç: Elde edilen sonuçların gelecekte anatomi müfredatında ve kullanılan eğitim yöntemlerinde değişiklikler yapılmasını gündeme getirebileceği ön görülmektedir.

Anahtar sözcükler: anatomi, çalışma, tercih, diseksiyon

P9. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Orhan Ayata, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, orhan_ayata_@hotmail.com
Senem Yüksel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, yukselsenem3@gmail.com
Damla Gürkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, damlagurkan_95@hotmail.com
Kumru Didem Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, kumru.atalay@gmail.com
Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, drabalkan@hotmail.com
İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ihaldunum@gmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp biliminin tüm dünyanın ortak bir paydası olarak geliştiği ve bu paydayı kavrayabilmek için bir tıp doktorunun yeterli İngilizce bilmesinin gerekliliği kabul edilen bir gerçektir. Bunun ışığında Başkent Üniversitesi Yabancı Diller Hazırlık Bölümü öğretim üyeleri tarafından fakültemiz Dönem 1, 2 ve 3. sınıflarında Mesleki İngilizce dersi verilmektedir. Program değerlendirme ve yeni program geliştirme çalışmaları kapsamında geribildirimlerin önemi bilinmektedir. Bu çalışma, amacına ulaşmış bir program için Mesleki İngilizce öğrenci geribildirimlerini toplamayı amaçlamıştır. Çalışmanın amacı Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin, fakülte müfredatında verilmekte olan “Mesleki İngilizce” dersine yönelik düşüncelerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 2015-2016 yılı eğitim döneminde okumakta olan 1, 2, 3, 4 ve 5. sınıftaki öğrenciler bu çalışma için toplum olarak belirlenmiş, öğrencilerin tümüne ulaşmak amaçlandığından bir örneklem grubu seçilmemiştir. Anket formu 5’li Likert tipi bir ölçek üzerinden yanıtlanmak üzere hazırlanan toplam 9 sorudan oluşmuş ve Mayıs 2016’da uygulanmıştır. Sonuçların değerlendirilmesi için SPSS 17 Paket programı kullanılmış ve tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA16/210) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan toplam 263 gönüllü öğrencinin yaş aralıkları 18-25 arasında değişmekte olup katılımcıların %52,8’nin Dönem 1 ve 2 öğrencilerinden oluştuğu görülmüştür. Katılımcıların dersi yararlı bulup bulmadıklarına ilişkin anket maddesine öğrencilerin %56,7’si yararlı bulmadıklarını belirtirken sadece %26,4’ü yararlı buldukları cevabını vermiştir. Katılımcıların sadece %9,2’si tıbbi literatür taramada Mesleki İngilizce dersinin faydalı olduğunu buna karşılık %73,6’sı Mesleki İngilizce dersinden bu konuda yeterli yarar sağlayamadıklarını belirtmiştir. Mesleki İngilizce dersinin İngilizcelerini geliştirip geliştirmediği sorulduğunda katılımcıların %62,7’si geliştirmediğini, sadece %25,4’ü İngilizcelerini geliştirdiğini belirtmiştir. Mesleki İngilizce dersinin bir tıp fakültesi öğretim üyesi tarafından verilmesini isteyenlerin yüzdesi %58,6 iken böyle bir durumu istemeyenler %18’dir. Katılımcıların %74,6’sı, Mesleki İngilizce ders işleyişinin bulunulan kurul ile ilişkili olan İngilizce tıbbi makale (literatür) taranması ve sunumu şeklinde yapılmasını istemektedir. Mesleki İngilizce dersinde genel gramer eğitimi verilmesi istemeyenler %44 iken, isteyenler %31’dir. Katılımcıların %65,5’i bu eğitimin sadece talepte bulunanlara verilmesini istemiştir.

Sonuç: Çalışmamıza, araştırmanın yarar sağlayabileceği dönemlerden daha çok katılım olduğu görülmüştür. Öğrencilerin yarısından fazlası verilen Mesleki İngilizce dersinin işleyişini yararlı bulmadıklarını, Mesleki İngilizce dersinin literatür tarama konusundaki yararını yetersiz gördüklerini ifade etmişlerdir. Çalışma sonuçları yine öğrencilerin çoğunluğunun Mesleki İngilizce dersinin İngilizcelerini geliştirmediğini, Mesleki İngilizce dersinin bir tıp fakültesi öğretim görevlisi tarafından verilmesini, program içinde buldukları kurulun konusuna paralel olarak literatür taranmasını takiben sunumların yapılmasını ve gramer eğitiminin sadece talepte bulunan öğrencilere verilmesini istediklerini belirtmişlerdir.

Anahtar sözcükler: mesleki İngilizce, program değerlendirme

P10. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ KLİNİKTE ERKEN GÖZLEMLER DERSİ NİCEL VE NİTEL GERİ BİLDİRİMLERİNİN İNCELENMESİ

Zeynep Ünal, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, zunal41@gmail.com
Kumru Didem Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, kumru.atalay@gmail.com
Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, drabalkan@hotmail.com
İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ihaldunum@gmail.com

Giriş ve Amaç: Klinikte erken gözlemler dersinin amacı, öğrencilerin tıp eğitiminin birinci yılının başında bir hastanın poliklinikte, ayaktan tedavi kliniği olan diyaliz merkezinde ve yataklı tedavi merkezinde bulunduğu sürecin tüm aşamalarına ve hizmetlerin işleyişine gerçek zamanlı olarak tanıklık etmesi, bu hizmetlerin yürütülmesinde ekip çalışmasının gereğini fark etmesi, ekip üyesi sağlık profesyonellerinin görev paylaşımını ayırt etmesi, hastalarla ve birbirleriyle olan iletişimlerini izlemesi, o döneme ait becerileri beceri kılavuzları eşliğinde öğrenmesi, bunları uygulama ortamı bulması ve hekimlik kimliği kazandıracak filmler eşliğinde gelecekteki profesyonel rollerine hazırlamaktır.

Çalışmamızın amacı, Klinikte Erken Gözlemler dersinin nicel geri bildirimlerini ve yapılandırılmış formlarla açık uçlu sorulara verdikleri cevaplar üzerinden bu dersten elde ettikleri kazanımlarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada geriye dönük olmak üzere nicel ve nitel veriler kullanılmış olup 2013-2014 öğretim yılı için 76 nicel, 59 nitel, 2014-2015 öğretim yılı için 61 nicel, 71 nitel ve 2015-2016 öğretim yılı için ise 59 nicel öğrenci verisi üzerinden değerlendirme yapılmıştır. Nicel veriler 'Klinikte Erken Gözlemler' dersi için yapmış oldukları geri bildirim anketi ile hesaplanmış, ilk yıl 5'li diğer 2 yılda ise 9'lu Likert ölçeği kullanılmış olup yorumlamada yetersiz, gelişmekte ve yeterli olmak üzere 3 kategoriye indirgenerek kıyaslama yapılmıştır. Açık uçlu sorulara verilen yanıtlar ise 4 kategoride toplanmıştır.

Bulgular: 2013-2014, 2014-2015, 2015-2016 yıllarında öğrenciler sırasıyla 'Teorik derslerin içeriği ve kapsamlarının dersin amacıyla uyumluluğu' konusunda %3.9, 1.6, 0 yetersiz derken % 86.8, 80.3, 88.1 yeterli, 'Ders sorumlusunun konuya yaklaşımı' konusunda %1.3, 9.6, 0 yetersiz derken %90.8, 90.2, 98.3 yeterli, 'Ders sorumlusunun görsel araç gereçleri kullanımı' konusunda %2.7, 1.6, 0 yetersiz derken %86.7, 91.8, 93.2 yeterli, 'Ders sorumlusunun öğrencilerle kurduğu sıcak iletişim' konusunda 2.6, 0, 0 yetersiz derken %93.4, 96.7, 96.6 yeterli, 'Ders sorumlusunun pratik uygulamalarda interaktif eğitim kullanması' konusunda %4, 1.6, 0 yetersiz derken %86.7, 90.2, 94.8 yeterli, 'Teorik ve pratik derslerin aksatılmadan düzen içinde yapılması' konusunda %1.3, 3.3, 0 yetersiz derken %89.5, 90.2, 94.9 yeterli, 'Küçük grup çalışmalarının aktif katılımlı ve yararlı geçmesi' konusunda %3.9, 3.3, 0 yetersiz derken %81.6, 82, 94.9 yeterli, 'Poliklinik/ klinik uygulama mekanına ulaşım' konusunda %0, 0, 0 yetersiz derken %93.4, 96.7, 93.2 yeterli, 'Poliklinik uygulamasında mesleğe ait bilgi-görgü edinme konusunda %10.7, 0, 0 yetersiz derken, %62.7, 90.2, 88.1 yeterli demıştır. Son 2 yıldır yapılan 'Ümitköy Diyaliz Merkezi uygulamasında mesleğe ait bilgi-görgü edinme' konusunda %5.1, 1.7 yetersiz derken %79.7, %81.4 yeterli, 'Yapracık Hastanesi uygulamasında mesleğe ait bilgi-görgü edinme' konusunda %6.6, 3.3 yetersiz derken, %83.6, 89.8 yeterli demıştır.

Nicel geribildirim olarak, memnuniyet oranlarının yüksek oluşunda neden nasıl sorularına cevap alabilmek adına, yapılandırılmış formlarda açık uçlu sorulara aldığımız cevaplar incelenmiş ve 4 başlık altında toplanabilmiş, Klinikte Erken Gözlemler dersinden ve ziyaretlerinizden beklentileriniz, ziyaret boyunca genel olarak izlenimleriniz, ziyaret boyunca doktor-hasta-ortam açısından izlenimleriniz, ziyaret sonrasındaki duygularınız olarak kategorize edilmiştir. Verilen cevaplar memnuniyetin detaylandırılması kadar farkındalık ve motivasyon kazanımlarını da ortaya koyacak özellikte bulunmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin dersin bulunmasından memnun olduğu, dersin geri bildirimlerine uygun olarak gelişim gösterdiği ve dersten verimli kazanımlar elde edebildikleri kanısına ulaşılabilir.

Anahtar sözcükler: iletişim, ekip üyesi, mesleki beceri, nitel veri, geribildirim

P11. MODÜLER EĞİTİM SİSTEMİNİN ÖĞRENCİ BAŞARISINA ETKİSİ: BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Erkan Yurtcu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji AD, erkanyurtcu@gmail.com

Leyla Aydın, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD, leyla3b@yahoo.com

Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, drabalkan@hotmail.com

F. Serdar Gürel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, fsgurel@gmail.com

İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji AD, ihaldunum@gmail.com

GİRİŞ ve Amaç: Tıp eğitimi oldukça dinamik bir süreçtir. Bu nedenle öğrencilerin hem eğitim döneminde hem de meslek hayatında çağın gerisinde kalmamak adına sürekli kendilerini yenilemeleri ve bilgiye ulaşmak için belli bir disiplin içerisinde çalışmalarını gerekmektedir. Modern tıp eğitiminde kalıcı ve etkili öğrenmeyi sağlayarak bireysel ilerlemeyi destekleyen yöntemler öne çıkmaktadır. Bu yöntemlerden birisi olan modüler eğitim programları bilgiyi entegre şekilde öğrenme öğretme yaklaşımıdır. Modüller belirli bir sırayı takip eder ve ders kurulu boyunca kazandırılması hedeflenen öğrenim çıktıları sistematik olarak öğrencilere kazandırılır. Modül sonunda yapılan formatif sınavlar aracılığıyla öğrencilerin kendi eksikliklerini görmesini sağlamakla birlikte summatif sınava da hazırlanması amaçlanmaktadır. Diğer yandan aktif öğrenme yöntemlerinin kullanıldığı öğrenci merkezli eğitimler de içsel motivasyonu arttırmakta ve öğrenmeyi öğretmektedir. 2016-2017 eğitim öğretim yılından itibaren Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitim müfredatı öncelikle Dönem I öğrencilerini kapsayacak şekilde modüler olarak yeniden yapılandırılmıştır. Bu kapsamda ilgili ders kurulu boyunca dersler konu bütünlüğüne göre modüllere bölünüp her modülün sonunda bir modül sınavı uygulanmaya başlanmıştır. Ayrıca öğrenmeyi pekiştirmek adına uygun derslerde öğrenci merkezli öğrenme teknikleri de kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmada 2016-2017 eğitim öğretim yılı ilk iki kurul sonu sınavına ait sonuçlar ile önceki son 3 eğitim öğretim yılının sınav sonuçları karşılaştırarak modüler sistem ve öğrenci merkezli eğitim tekniklerinin öğrencilerin akademik başarılarına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma kapsamında, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I öğrencilerinin son 4 eğitim öğretim yılı kurul sonu sınavı sonuçları ve ilgili kurul içindeki her bir derse (Biyofizik, Organik Kimya, Sosyal ve Koruyucu Hekimlik, Tıbbi Biyokimya, Tıbbi Psikoloji, Tıbbi Sosyoloji, Tıp Eğitimi, Tıp Etiği, Tıp Tarihi) ait notlar karşılaştırıldı. Tüm istatistik hesaplamalar SPSS paket programı (Version 17, Chicago IL, USA) ile değerlendirildi. $p < 0.05$ anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Karşılaştırması yapılan derslerin ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmedi ($p > 0.05$).

Sonuç: Modüler sistem ve aktif eğitim yöntemleri klasik sistemden gelen öğrenciler için yeni bir yaklaşımdır. Öğrencilerin ders çalışma alışkanlıklarının değişmesi ve buna bağlı olarak sınav başarılarının artmasının biraz zaman alması öngörülmektedir. Bu yüzden modüler sistemin başarısını değerlendirmek için öğrencilerin daha ileriki dönemlerde sınav sonuçlarının değerlendirilmesi de gereklidir. Ayrıca modüler sistemin öğrenci başarısına etkisinde, tek değerlendirme parametresinin sınav başarısı olmadığı da gözden uzak tutulmamalıdır.

Anahtar sözcükler: modüler sistem, interaktif öğrenme

P12. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN, TIP EĞİTİMİ PROGRAMI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Bade Yağmur Gürel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, gurelbade@gmail.com

Senem Yüksel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, yukselsenem3@gmail.com

Ece Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ece.atalay@hotmail.com

Kumru Didem Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, kumru.atalay@gmail.com

Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, drabalkan@hotmail.com

İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ihaldunum@gmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp Fakültesi eğitim programının sistematik ve entegre olması ve gerekli kazanımların öğretim üyeleri tarafından uygun yöntemlerle öğrencilere aktarılması eğitimin gereklerinden olup, yeni program geliştirilmesi sürecinde öğrenci görüşleri de göz önüne alınmalıdır.

Bu çalışmanın amacı Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi müfredat geliştirme sürecine öğrenci gözüyle bir katkı ve düşünce paylaşımı sağlamaktır.

Yöntem: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1-2-3-4-5 öğrencilerine araştırmacılar tarafından hazırlanan anket 2016 Mayıs-Haziran ayları içinde uygulanmıştır. Anket UTEAK Akreditasyon standartlarından 'Amaç ve Hedefler', 'Eğitim Programı', 'Öğrencilerin Değerlendirilmesi', 'Öğretim Elemanları', 'Eğitsel Kaynak ve Olanaklar' başlıklarını sorgulamaktadır. Ankette 5'li Likert ölçeği kullanılmış, elde edilen veriler SPSS 17 paket programında kaydedilmiş ve tanımlayıcı istatistiklerle değerlendirilmiştir. Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA16/208) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 422 öğrenciden 257 gönüllü katılmış olup katılım oranı % 61'dir. Bu katılım oranı Dönem 1 de %95, Dönem 2'de %90 Dönem 3'de %30, Dönem 4'te %21 ve Dönem 5 te %92'dir. Dönem 1'de: 'Tıpla Tanışma', 'Büyüme Gelişme ve Hücresel Patoloji' kurullarında; Dönem 2'de: 'Doku Biyolojisi', 'Dolaşım-Solunum', 'Ürogenital Sistem' ve 'Hastalıkların Biyolojik Temelleri' kurullarında Dönem 3'te 'Halk Sağlığı', 'Nefroloji ve Üriner Sistem' kurullarında tüm parametrelerden memnun olduklarını, Dönem 4'te 'Kardiyoloji', 'Nöroloji' ve 'Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları' stajlarında cumartesi dersleri hariç diğer tüm parametrelerden 'İç Hastalıkları' stajında ise staj süresinin uzaması gerektiği dışında diğer parametrelerden memnun olduklarını düşünüyorlar.

Dönem 1'de 'Hücre Bilimine Giriş' ve 'Hücre Metabolizması' kurullarında öğrendiklerini hatırlayamadıklarını ve zorlandıklarını, ders sayısının fazla olmasından dolayı konuları yetiştiremediklerini, Dönem 2'de 'Nöroendokrin' kurulunda, öğrendiklerini hatırlamakta ve kullanmakta sorun yaşadıklarını, dersleri kavramakta zorlandıklarını, ders sayısının fazlalığından dolayı konuları yetiştiremediklerini ve derslerin hızlı işlenmesinden dolayı derslere odaklanamadıklarını, Dönem 3'te 'Dolaşım-Solunum', 'Endokrin-Kadın Hastalıkları', 'Kas-İskelet', 'Hematoloji –Onkoloji- İmmünoloji', 'Sinir Sistemi Hastalıkları-Psikiyatri' kurullarında; öğrendiklerini hatırlayamadıklarını ve zorlandıklarını, derslerin hızlı işlendiğini ve derslere odaklanamadıklarını, Dönem 4'te tüm stajlarda cumartesi verilen derslerden memnun olmadıklarını, 'Dermatoloji' stajında; sürenin uzaması gerektiğini, sınavların objektif olmadığını, muayene sınavının aşamalarından memnun olmadıklarını ve bu klinikte önceki bilgilerinin yetmediğini, 'Enfeksiyon Hastalıkları' stajında; yeterli hasta görmediklerini ve staj için fiziksel olanakların yeterli olmadığını, 'Fiziksel Tıp' stajında; sınav yöntemi haricinde tüm parametrelerden memnun olmadıklarını ve staj süresinin kısalması gerektiğini, 'Göğüs Hastalıkları' stajında; yeterli hasta görmediklerini, 'Klinikle Tanışma' stajında; süresinin kısalması gerektiğini, sınavın objektif olmadığını, yeterli deneşim kazanamadıklarını, yeterli hasta görmediklerini, muayene ve sözlü sınavın aşamalarından memnun olmadıklarını ve bu stajın bir sonraki stajlar için yararlı olmadığını, 'Psikiyatri' stajında; yeterli hasta görmediklerini bu stajda önceki bilgilerinin yetmediğini ve staj için fiziksel olanakların yeterli olmadığını, Tüm stajlarda cumartesi verilen derslerin iyi olmadığını, Dönem 5'te: 'AdliTıp' stajında; yeterli hasta görmediklerini, bu klinikte önceki bilgilerinin yetmediğini, 'Beyin Cerrahisi' stajında; yeterli hasta görmediklerini, 'Çocuk Cerrahisi' stajında yeterli hasta görmediklerini ve staj için fiziksel olanakların yeterli olmadığını, 'Göz Hastalıkları' stajında; önceki bilgilerinin yetmediğini, 'Kadın Hastalıkları ve Doğum' stajında; staj programının düzenli olmadığını, 'Ortopedi' stajında; önceki bilgilerinin yetmediğini, 'Genel Cerrahi' stajında, sınavların objektif olmadığını ve önceki bilgilerinin yetmediğini düşünüyorlar.

Sonuç: Preklinik dönemlerde büyük sorunların olmadığı ancak klinik eğitim döneminde bazı memnuniyetsizlikler olduğu ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın, program değerlendirmeye bir de öğrenciler tarafından bakmayı ve program geliştirmeye destek sağlayacağını düşünüyoruz.

Anahtar sözcükler: müfredat, eğitim programı, öğrenci

P13. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMINDA YER ALAN MESLEKİ BECERİLER KONUSUNDAKİ ALGILARI

Ece Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ece.atalay@hotmail.com
Ender Ergüder, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, endererguder93@gmail.com
Aslı Ece Özcivan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, aslimashu@gmail.com
Kumru Didem Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, kumru.atalay@gmail.com
Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, drabalkan@hotmail.com
İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ihaldunum@gmail.com

Giriş ve Amaç: Sağlık alanı gibi uygulamalı bilimlerin eğitiminde, bilgi yanında beceri ve tutum kazandırılması geleceğin hekimleri için büyük bir önem arz etmektedir. Altı yıllık eğitimini bitirdikten sonra kişinin hekimliğe başladığı zaman endişe yaşamaması ve becerileri uygulamakta yetkinlik hissetmesi sağlanamazsa; sayıca ulaşılan hedefler, fonksiyon açısından yetersiz kalacaktır.

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin mesleki beceri kazanımlarının değerlendirilmesinin hedeflendiği bu araştırmanın amacı, mesleki beceriler konusunda yeterlilik algılarının saptanmasıdır.

Yöntem: Bu çalışma için Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 2015-2016 yılı eğitim döneminde okumakta olan 1,2,3,4,5 ve 6. sınıftaki öğrencilere 5'li Likert ölçeği kullanılmış olan bir anket uygulanmış ve elde edilen veriler SPSS 17 paket programında kaydedilip, tanımlayıcı istatistiksel değerlendirme yapılmıştır. Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA16/210) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan gönüllü öğrencilerin yaş aralıkları 18-25 arasında değişmekte olup 485 öğrenci içinden 277 gönüllü çalışmaya katılmıştır (%57). Katılımcıların %21,7'si Dönem 1, %28,5'u Dönem 2, %11,9'u Dönem 3, %5,1'i Dönem 4, %22,7 si Dönem 5 ve %10,1'i Dönem 6 öğrencisi idi. Cinsiyet belirten 267 katılımcıdan 160'ı (%59,9) kadın, 107'si (%40,1)'i erkek idi.

Öğrencilere mesleki beceriyi uygulayıp uygulayamayacakları sorgulandığı zaman %75 ila %100'nün evet cevabı verdiği mesleki beceriler; *Maske takma/çıkarma, El yıkama, Steril eldiven giyme/çıkarma, Kan basıncı ölçümü yapabilme*'dir. %25'in altında evet cevabı verilen mesleki beceriler ise; *Doğum sonrası bebek bakımı yapabilme, Doğum sonrası anne bakımını yapabilme, Gebe ve loğusa izlemi yapabilme, Oksijen ve nebul-inhaler tedavisi uygulayabilme, Acil psikiyatrik hastanın stabilizasyonunu yapabilme, Perikardiyosentez yapabilme, Plevral ponksiyon yapabilme, Epizyotomi açabilme ve dikebilme, Galveston oryantasyon skalası*'dir.

Öğrencilere ilgili mesleki beceriyi hangi dönem öğrendikleri sorgulandığı zaman dağılımın Dönem 1, 4, 5'te olduğu, becerilerinin çoğunluğunun Dönem 4 ve Dönem 5 te özellikle de Cerrahi stajlar sırasında öğrenildiği görülmüştür.

Mesleki beceri yeterlilik düzeyinize 1-5 arasında bir puan verebilir misiniz?' sorusuna cevaben %75'in üzerinde 5 puan cevabını alan bir mesleki beceri olmamıştır. %50-75 arasında 5 puan verilen mesleki beceriler; *El yıkama, Kan basıncı ölçümü yapabilme, Steril eldiven giyme/çıkarma, Maske takma/çıkarma*'dir. %25-50 arasında 5 puan verilen mesleki beceriler; *Puls oksimetre uygulayabilme ve değerlendirebilme, İdrar sondası takabilme, Kapiller kan örneği alabilme, Yüzeysel sütür atabilme ve alabilme, Lavman yapabilme, Servikal collar (boyunluk) uygulayabilme, Soyağacını çıkarabilme ve gerektiğinde genetik danışmanlığa yönlendirebilme, Oral, rektal, vajinal ve topikal ilaç uygulamaları yapabilme, Solunum fonksiyon testlerini değerlendirebilme, Normal spontan doğum yaptırabilme, Temel yaşam desteği sağlayabilme, Solunum havasında alkol ölçümü yapabilme, Vajinal ve servikal örnek alabilme, Parasentez yapabilme*'dir. Geri kalan tüm mesleki becerilerde öğrencilerin %25'inden azı kendilerine tam olarak yeterli olan 5 puanı vermiştir.

Sonuç: Mesleki becerilerin çoğunluğunun Dönem 4 ve Dönem 5'te özellikle Cerrahi stajlar sırasında öğrenildiği görülmüş ancak öğrencilerin bu mesleki beceriler hakkında kendilerini yeterli görmemesi bu konuda yeterli pratik tekrar yapılmadığını ortaya koymuştur.

Dönem 1 sırasında öğrenildiği belirtilmiş olan becerilerin diğer becerilere oranla daha yüksek oranda yeterli seviyede yapılması fakültemizde uygulanan Klinikte Erken Gözlemler dersi ve İlk Yardım Kursunda öğrencilerin mesleki becerileri öncelikle simüle ortamda uygulamalarının daha çabuk şekilde yeterli düzeye ulaşmalarını sağladığını düşündürmüştür.

Anahtar sözcükler: mesleki Beceri, ÇEP, öğrenci algısı

P14. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK EĞİTİM DANIŞMANLIĞI KONUSUNDAKİ ALGISI

Damla Gürkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, damlagurkan_95@hotmail.com
Yurdagül Deveci, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, yurdaguldeveciel@gmail.com
Kumru Didem Atalay, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, kumru.atalay@gmail.com
Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, drabalkan@hotmail.com
İ. Haldun Müderrisoğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, ihaldunum@gmail.com

Giriş ve Amaç: Akademik Eğitim Danışmanlığı son derece ciddi ve profesyonelce ele alınması gereken, öğrencilerin yakın geleceklerini hayati yönden etkilemekte olan bir hizmettir. Verilen destek süresince doğru, gerçekçi, güncel bilgilerin paylaşılması bu hizmetin en temel taşlarını oluşturmaktadır. Akademik danışmanların görevi ders programına yardım etme, yönetim ve öğrenci arasında iletişimi sağlama, öğretim faaliyetleriyle ilgili bilgilendirme, akademik hayat fırsatları hakkında bilgi verme ve yol gösterme gibi konularda öğrencilere yol göstermektir. Danışmanlar genellikle görevlerini kendi algılarına göre şekillendirmekte, öğrenciler ise danışmanlarından nasıl yardımlar alabileceklerini tam anlamıyla bilememektedir.

Çalışmamızın amacı öğrencilerin beklentileri ve gereksinimlerini ortaya koyup fakültemizde bu yönde bir sistem geliştirilmesi adına öneri oluşturabilmektir.

Yöntem: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1, 2, 3, 4, 5, 6 öğrencilerine 2016 yılı Mayıs ve Haziran aylarında uygulanması için Akademik Danışmanlık konusunda bir anket hazırlanmıştır. Ankette 5'li Likert ölçeği kullanılmış olup anketlerden elde edilen veriler SPSS 17 paket programında kaydedilmiş ve tanımlayıcı istatistiksel değerlendirme yapılmıştır. Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA16/211) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Bulgular: Çalışmamız fakültemizin 485 öğrencisinden çalışmaya katılmayı kabul eden 280 kişi üzerinde yapılmıştır. Bu kişilerin 63'ü (%22,5) Dönem 1, 77'si (%27,5) Dönem 2, 24'ü (%8,6) Dönem 3, 22'si (%7,9) Dönem 4, 62'si (%22,1) Dönem 5, 32'si (%11,4) de Dönem 6'dır. Çalışmamıza katılan 280 kişinin 273'ü cinsiyet belirtmiştir. Bunlardan 167'si (%61,2) kadın, 106'sı (%38,8) erkektir. İlgili önermeyi cevaplayan 269 katılımcının 216'sı (%80,3) tıp fakültesini seçmesinin doğru karar olduğunu, 53'ü (%19,7) ise doğru karar olmadığını düşünmektedir. Katılımcıların 247'si (%89,5) akademik sistemlerle ilgili bilgileri internette, 34'ü (%12,3) gazeteden, 187'si (%67,8) öğretim üyelerinden, 107'si (%38,8) ailesinden, 23'ü (%8,3) üniversite broşürlerinden, 106'sı (%38,4) TUS dershanelerinden, 169'u (%61,5) ise arkadaşlarından öğrendiğini belirtmiştir. "Akademik danışmanlıkla ilgili yeterli bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum" önermesine katılımcıların %23,7'si kesinlikle katılmıyorum, %26,3'ü katılmıyorum, %28,2'si emin değilim, %16,8'i katılıyorum ve %5'i kesinlikle katılıyorum şeklinde cevap vermiştir. Çalışmada yer alan diğer önermelere verilen cevaplar öğrencilerin akademik danışmanlık sistemine olan ihtiyacını ve danışmanlık sisteminden beklentilerini göstermektedir.

Sonuç: Bu bilgiler ışığında tüm fakülte öğrencilerinin katılacağı bir oturumda akademik danışmanlıkla ilgili eğitim yapılması yararlı olacaktır. Her öğrenci için bir akademik danışman atanması ve üniversiteye başlaması ile birlikte akademik danışmanı ile tanışmasının sağlanması, ilerleyen senelerde ise öğrencilerin gelecek planlarına göre kendilerine yakın buldukları branşlardan akademik danışmanı seçebilmesinin daha iyi olacağı düşünülmüştür.

Anahtar sözcükler: akademik danışmanlık, öğrenci algısı

P15. TIP EĞİTİMİNDE MİKROSKOP PRATİK SINAV UYGULAMALARI – 40 YILLIK HİSTOLOJİ DENEYİMİ

Attila Dağdeviren, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, attila_dagdeviren@hotmail.com
Fatma Helvacioğlu, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, fatmahelvacioğlu@gmail.com
Güleser Göktaş, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, goktasg@baskent.edu.tr

Histoloji ve Embriyoloji, Patoloji ve Mikrobiyoloji gibi bazı Ana Bilim Dalları tıp eğitimi sürecinde bazı konularda laboratuvarında mikroskop uygulama eğitimi verirler. Bu eğitimin temel amacı mikroskop kullanmada deneyim kazandırmanın yanı sıra teorik derslerde öğretilen bazı kavramların mikroskop üzerinde doğrudan uygulanarak pekiştirilmesidir. Bu bildiride pratik eğitimin sınav aşamasında uygulanan tüm sınav türleri örneklerle sunularak ölçme ve değerlendirme yönünden ayrı ayrı tartışılacaktır.

Anahtar sözcükler: histoloji, mikroskop, pratik sınav

P16. ACİL TIP ALANINDA KLİNİK EĞİTİM VE JOHN DEWEY

Betül Akbuğa Özel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp AD, bakbuga2000@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Acil servis klinikleri, etkili bireysel ve ekip çalışmasının önemli olduğu, aynı anda çok değişkenli problemlerin yönetiminin ve çözümünün tecrübe edilebildiği doğal öğrenme ve eğitim ortamlarıdır. Acil tıp klinik ortamlarında, mezuniyet öncesi ya da sonrası eğitimi alan öğrenenlerin hasta, hasta yakını ve diğer profesyonellerle gerçekleşen karşılaşmaları, acil tıp eğitiminin olmazsa olmazıdır. Yazıda, acil tıp eğitiminde klinik eğitimde ısrar edilmesinin gerekliliği, John Dewey'in pragmatizmi temel alınarak incelenmeye çalışılmıştır.

Yöntem: Yazı, gözden geçirme türünde planlanmıştır. 'Klinik eğitim', 'Acil tıp, klinik eğitim', 'Acil tıp, eğitim', 'John Dewey, klinik eğitim' ve 'John Dewey, acil tıp eğitimi' arama kelimeleriyle Google Scholar, Pubmed, BestBets, Tripdatabase bazlı makalelere ve basılı kitaplara ulaşılmaya çalışılmıştır.

Bulgular: Yapılan incelemede özellikle 'John Dewey, acil tıp eğitimi' arama kelimeleriyle konu üzerine yazılı materyale ulaşılamamıştır. Acil servis klinik ortamlarında, kalıp bilgi yığını hafızası değil olgu, tecrübe ve yönetim becerileri hafızası oluşturmak amaçlanmaktadır. Klinik eğitimin kavramsal çerçevesini esas olarak John Dewey ve deneyime dayalı öğrenme oluşturmaktadır. Acil servislerde klinik eğitimin kullanılmasının önünde eğitim ortamı, eğitici, öğrenen, hasta ve sistem kaynaklı çoklu engel söz konusudur. Çoklu engellerin eşzamanlı varlığı nedeniyle acil servis kliniklerinde de diğer kliniklerde olduğu gibi klinik eğitime ayrılan zaman ve emek başta olmak üzere tüm kaynaklar minimize olmakta ve eğitim yöntemi olarak klinik eğitimin kullanımı azalmaktadır. Klinik eğitimin kullanımının azalması ya da eğitimi kişi veya kurumların tercihlerinin farklılaşmasıyla değişen koşullarda, tıp eğitiminin yeni ihtiyaçlarının ticari firmalar tarafından keşfi, firmaları yeni teknolojiler üretmeye; tıp eğitiminin karşılanması zorunlu ihtiyaçlarının varlığı da eğitimcileri bu destekleyici çözümleri (teknolojik ürünler, simülasyon uygulamaları) kullanmaya yöneltmektedir. John Dewey'e göre; eğitim geleceğe hazırlık değil bir yaşam biçimidir. Bireyin aktif yönü pasif yönüne göre, kas gelişimi duyuşsal gelişime göre, ifade becerisi bilinçli izlenim becerisine göre daha önce gelişmektedir. Dewey aynı zamanda, kendi doğal yaşam alanı içine sokulmayan, o yaşam alanının doğal ve işleyen bir parçası haline getirilemeyen bireylerin hedeflenen bütünü de bir parçası olamadığını, olamayacağını vurgulamaktadır.

Sonuç: Tıp eğitiminde klinik eğitim ülkemizde daha çok eğitimci müdahalesiz, kendiliğinden yürüyen ve sınırları öğrenenin iç dinamikleriyle belirlenen klinik ortam eğitimleri şeklinde yürütülmektedir. John Dewey temel alındığında; acil tıpta klinik eğitim, eğitim alan hekim/hekim adayını; parçası olacağı yaşam alanı içinde, öncelikli olarak gelişim aşamasına uygun beceriler üzerinden, gelişim aşamasına uygun sorumluluklar dizisiyle ve bu sıralı dizinin doğal sonucu olan gelişimin taleplerini karşılamaya teorik ve pratik olarak hazır kasıtlı bir eğitim ortamı ile örgütlemeli ve eğitmelidir. Acil tıp klinik ortamında sergilenmesi hedeflenen birçok aktif ve pasif beceri; medikal, akademik ve profesyonelizm çerçevesinde öğrenenler için hedeflenen çok sayıda hedefi aynı anda içermeye zenginliğine sahiptir. Dewey'in pragmatizmi temel alındığında, acil tıp eğitiminin hedefleri ve acil tıpta eğitim süreci aynı ve bir zemin üzerinde inşa edilmelidir. Mezuniyet öncesi ve sonrası acil tıp eğitiminde öğrenenin hasta ile birebir temas ettiği klinik ortam eğitimleri, acil tıp deneyiminin durmaksızın tazelendiği ve geliştirilebildiği en değerli araçlar olarak; acil servisler de, eğitim için en verimli mesleki yaşam alanları olarak kabul görmeye devam etmelidir. Acil tıp klinik eğitiminin önündeki engellerin, alandaki tıp eğitimcileri tarafından tespit edilmesi, hedeflerin ve kaynakların analizi ile eşzamanlı engeller için eşzamanlı çözümler ve paydaşlar belirlenmesi ihtiyacı söz konusudur.

Anahtar sözcükler: acil tıp, klinikte eğitimi, tıp eğitimi

P17. SON SINIF TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ACIL TIP STAJ EĞİTİMİ HAKKINDAKİ GERİBİLDİRİMLERİNİN ANALİZİ VE TIP EĞİTİMİNDE ACIL TIBBIN YERİ İÇİN ÖNERİ

Betül Akbuğa Özel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp AD, bakbuga2000@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Bu çalışmayla, yapılandırılmış bir Acil Tıp staj eğitiminin, Tıp Fakültesi son sınıf öğrencileri tarafından verilen geribildirimlerle değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma retrospektif ve tanımlayıcı türde bir çalışmadır. Çalışmaya, 2015-2016 öğretim yılında Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp stajında, 4 hafta süreyle teorik ve pratik klinik eğitim alan 62 Tıp Fakültesi 6.sınıf öğrencisi dâhil edilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak; öğrenenlere stajı tamamladıktan sonra doldurmaları için verilen 19 soruluk geribildirim anketi, toplamda 8 saatlik, maket ve simülasyon uygulamalarıyla yürütülen temel yaşam desteği (TYD) ve ileri kardiyak yaşam desteği (İKYD) eğitimini tamamladıktan sonra doldurmaları için verilen 8 soruluk geribildirim anketi ve staj uygulama karneleri kullanılmıştır.

Bulgular: Acil Tıp stajı sonrasında, çalışmaya dâhil edilen 62 öğrencinin 53'ünden (%85) yanıt alındı. Öğrencilerin %94'ü staj başlangıcında staj hakkında yeterli bilgilendirme yapıldığını, beklentilerin iletilendiğini ve beklentilerin dinlendiğini düşündüğünü belirtti. Öğrencilerin %71'i eğitim salonlarının fizik koşullarının ve eğitim materyallerinin yeterli olduğunu belirtti. Öğrencilerin %90'ı öğretim üyesi sunumlarının ve öğrenci vaka sunumlarının tamamını faydalı bulduğunu belirtti ($p<0.05$). Öğrencilerin %48'i tüm dersler için ayrılan zaman dilimlerini yeterli buldu ($p>0.05$). Öğrencilerin %100'ü staj süresince öğretim üyeleri ile öğrencilerin iletişiminin iyi olduğu fikrine katıldığını ifade etti. Öğrenenlerin %100'ü stajın genel olarak beklentilerini karşıladığı fikrine katıldıklarını ifade etti ($p<0.05$). TYD-İKYD eğitimi sonrası 62 öğrencinin 57'sinden (%92) yanıt alındı. Öğrencilerin %86'sı TYD-İKYD eğitimi için ayrılan süresiyi yeterli bulmadığını ifade etti ($p<0.05$). Eğitim süresini yeterli bulmadığını ifade edenlerin; %31'i sürenin iki gün olması gerektiğini, %33'ü üç gün olması gerektiğini, %13'ü dört gün olması gerektiğini ve %23'ü bir hafta olması gerektiğini ifade etti. Öğrencilerin %53'ü TYD-İKYD eğitiminin Dönem 4'de, %11'i Dönem 5'de, %11'i Dönem 6'da ve %23'ü Dönem 3-4-5 ve 6'da birer kez almış olmayı istediğini ifade etti. Öğrencilerin %100'ü TYD-İKYD eğitiminde edindiği becerilerle kardiyak arrest olgusuna müdahale etmek için gerekli özgüveninin arttığını ($p<0.05$), eğitimde edindiği becerilerle kardiyak arrest olgularını yönetebileceğini ve aritmi olgularına uygun şekilde yaklaşabileceğini belirtti ($p<0.05$). Öğrencilerin %100'ünün, staj boyunca tamamlanması öngörülen becerileri, uzmanlar gözetiminde (imzalatılarak) tamamladığı, staj karnesinde belgelendi. Geribildirim formundaki ek ifadelerde öğrenciler; TYD-İKYD eğitiminin daha sık ve uzun sürelerle yapılmasını, yatak başı acil ultrasonografi, elektrokardiyografi ve ileri havayolu eğitiminin programa eklenmesini ve Acil Tıp staj süresinin uzatılmasını önerdi. Geribildirim formundaki ek ifadelerde, öğrenen memnuniyetini ifade eden örnek cümle; Acil Tıp stajı sayesinde "mecburideki ilk günüme giderken bacaklarım titremeyecek" oldu.

Sonuç: Geribildirim formlarının sonuçları, Acil Tıp stajının, yapılandırıldığı ve etkin yürütüldüğü taktir de eğitim hedefleri ve öğrenen memnuniyeti açısından önemli farklar yaratabileceğini düşündürmüştür. Mezuniyet öncesi tıp eğitimi çekirdek programı içinde yer alan ve hedef performans düzeyleriyle tanımlanan 360 hastalık ya da klinik durumdan yaklaşık 98 tanesinde A düzey (acil durumu tanımlayarak acil tedavisini yapabilmeli, gerektiğinde uzmana yönlendirebilmeli) performans beklenmektedir. Mezuniyet öncesi tıp eğitiminin, disiplinler üzerinden ve zamana endekli olarak değil yeterlikler üzerinden ve hedeflerin karşılanması esasına dikkat ederek planlanmasının ve yürütülmesinin önemine vurgu yapıldığı bu günlerde; Acil Tıp biliminin, tıp eğitiminin ihtiyaçlarını karşılama nitelikleri ve kapasitesi açısından gözden geçirilmesinin, tıp eğitiminin etkin ve başat sorumlulardan biri olarak görülmesinin ve kullanılmasının anlamlı olacağını önermekteyim.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, klinik eğitimi, tıp öğrencisi, acil tıp

P18. BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE UYGULANAN OLGU TEMELLİ OTURUMLARLA İLGİLİ ÖĞRENCİ GERİBİLDİRİMLERİ

Semra Özçelik, Bezmialem Vakıf ÜTF Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, semraozcelik@bezmialem.edu.tr
Dilek Sema Arıcı, Bezmialem Vakıf ÜTF Patoloji Anabilim Dalı, darici@bezmialem.edu.tr
Ayşenur Meriç, Bezmialem Vakıf ÜTF Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı , americ@bezmialem.edu.tr

Giriş ve Amaç: Olgu temelli öğrenme (OTÖ), farklı disiplinlerden, tanımlanmış olgular temel alınarak, yapılandırılan bir öğrenme modelidir. Gerçek yaşama benzer ve önceden hazırlanmış olgu, klinik sunumlarla bütünleşir ve gerçek yaşam koşullarıyla ilişkilendirilir. Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesinde ağırlıklı olarak Dönem IV ve V olmak üzere, Dönem III den itibaren OTÖ oturumları ve değerlendirmeler yapılmaktadır. Bu çalışmada, fakültemizde uygulanan OTÖ oturumlarının verimliliği hakkında öğrencilerin düşüncelerinin alınması ve uygulamalardaki durumun saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem: OTÖ oturumları her staj bloğu içinde yer alan stajların ağırlığına bağlı olarak 1-3 kez yapılmaktadır. Olgu senaryoları sık görülen hastalıklar ve/veya çekirdek eğitim programında yer alan çekirdek hastalıklardan seçilmektedir. Oluşturulan 8-10 kişilik gruplar bir yönlendiricinin izleminde çalışmaktadır. Hazırlanmış kağıt formlar üzerinde öğrencilere olgu ile ilgili genel bilgiler verilmekte, ön tanıda neler düşündükleri sorulmaktadır. Bu bilgiler eşliğinde öğrencilerin kendi aralarında da tartışmaları ve verilen formlara düşündüklerini yazmaları sağlanmaktadır. Daha sonra semptomları, fizik muayene bulgularını, laboratuvar bulgularını, görüntüleme bulgularını da içeren formlar ayrı ayrı verilerek ayırıcı tanıya gitmeleri istenmektedir. Yaklaşık üç saat süren oturumların sonunda, yönlendirici tarafından öğrencilere sorular yöneltilerek öğrenci değerlendirme formları üzerinden standart bir değerlendirme yapılmaktadır. Dönem IV ve V de 2016 yılında uygulanan OTÖ oturumları ile ilgili öğrenci geri bildirimleri, uygulanan anketle alınmıştır. Toplam 184 öğrenci ankete katılmıştır. Dönem IV deki 4 staj bloğu ve Dönem V deki yine 4 staj bloğunun sonunda alınan ankette öğrencilerin, OTÖ oturumlarından ve değerlendirmesinden memnuniyet derecesini 5 üzerinden değerlendirmeleri istenmiştir.

Bulgular: Uygulanan OTÖ oturumlarına öğrenciler ortalama olarak 3.47/5 puan vererek, genel olarak memnun olduklarını ifade etmişlerdir. Bilgilerini klinik olgularla birleştirerek daha kolay tanı koyabildiklerini, bilgi eksikliklerini bu aşamada daha kolay fark edebildiklerini, klinik olgularla ilgili hızlı karar verebilme becerilerinin geliştiğini belirtmişlerdir. Geribildirim anketlerinde verilen puanların farklılığının ise küçük grupta yer alan öğrencilere, yönlendiricinin yaklaşımına ve verilen olguya bağlı olarak değiştiği düşünülmektedir.

Sonuç: Geribildirim anketleri sonucunda öğrenciler; Çocuk Sağlığı ve Hastalıklarında uygulanan OTÖ oturumlarına 3.80/5, İç Hastalıklarına 2.46/5, Genel Cerrahi'ye 3.20/5, Kadın Hastalıkları ve Doğum'a 4.28/5 puan verirlerken, Sinir-Duyu bloğuna 2.81/5, Solunum-Dolaşım bloğuna 4.29/5, FTR-Acil-Ortopedi bloğuna 3.52/5 ve Enfeksiyon-Adli tıp-Farmakoloji bloğuna 3.80/5 puan vermişlerdir. Öğrencilere sorulan açık uçlu sorularla, uygulamaların iyi ve eksik yanları, varsa aksaklıkların nereden kaynaklandığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar sözcükler: olgu temelli öğrenme

P19. BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE EĞİTİM VE ÖLÇME DEĞERLENDİRME

D. Sema Arıcı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, sarici64@gmail.com
Semra Özçelik, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, ozceliksemra@yahoo.com
Ayşenur Meriç Hafız, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, americ@bezmialem.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi 2010 yılında eski Vakıf Gureba eğitim araştırma hastanesinin devamı olarak kurulmuş ve teması sağlık olan bir üniversitenin fakültesi olarak eğitime devam etmektedir. 2014 yılında çekirdek eğitimi programının (ÇEP) gündeme gelmesiyle programda bazı farklı uygulamalarla birlikte, çıktı odaklı eğitim planlaması yapılmıştır. Bu çalışmada amacımız 2014 yılında başlayan ve 2 yıldır uygulamasını yaptığımız eğitim programımızı sunmak ve aldığımız geri bildirimlerle birlikte olumlu olumsuz yönlerini tartışmaktır.

Yöntem: Fakültemizde, 2014 yılında ÇEP doğrultusunda eğitim programı gözden geçirilerek yeniden oluşturuldu. Her bir ÇEP konu başlığı konuyla ilgili öğretim üyelerinin sorumluluğuna verilerek gruplandırıldı. Sorumlu öğretim üyelerine anlattıkları konularla ilgili belirtke tablosu oluşturuldu. Belirtke tablolarında anlatacakları konularla ilgili özellikle öğrenim düzeylerine uyum göstererek öğrenim hedeflerini yazmaları, sınavlar için hazırlayacakları soruları, öğrenim hedefleri altında, öğrenim düzeylerine uygun olarak hazırlamaları gerektiği bildirildi. Eğiticiler için eğitim çalışmaları düzenlendi.

İlk üç sınıf için sarmal sistem uygulanmaya başlandı. Teorik, pratik eğitimler ve öğrenci merkezli probleme dayalı öğrenme yöntemleri, kanıta dayalı tıp haftası uygulamalarıyla entegre eğitim sürdürülmektedir. 2016-2017 eğitim-öğretim yılında programa yeni bazı konular eklenerek genişletilmiş eğitim programı oluşturuldu. 4. sınıf programı oluşturulurken 3. sınıfta anlatılan dersleri hatırlatacak düzeyde teorik derslerin ilk 2 haftada yoğunlaştırılmış şekilde verilmesi planlandı. Derslerin bitiminde diagnostik sınav yapılarak öğrencilerin hem eskiden neler hatırladığını anlamak hem de stajlara dağılmadan o staj hakkındaki teorik bilgilerini güncellemek amaçlandı. Temel bilimlerde formatif ve summatif sınavların yapılması, 4. ve 5. sınıflar için ise diagnostik sınavla başlanarak, staj süresince de formatif sınavların yapılması planlandı. Formatif sınavlar; hasta başı vizitlerde değerlendirme, beceri eğitimi ve olgu temelli oturumlardan oluşturuldu. Staj sonunda summatif sınav olarak tanımlanan çoktan seçmeli, çoklu seçmeli, boşluk doldurma ve eşleştirme sorularından oluşturulan bir sınav ile simule hastaların eşliğinde objektif yapılandırılmış klinik sınavları (OYKS) yapıldı. Hazırlanan sınavlar için soru bankası oluşturuldu her bir öğretim üyesinin elektronik ortamda soru hazırlamaları istendi. Sınavlar elektronik ortamda tabletler aracılığıyla yapılmaya başlandı. Bu sayede summatif sınavlar sadece çoktan seçmeli değil boşluk doldurma ve çoklu seçmeli sorulardan da oluşturulabildi. 4. sınıfa başlarken 'Bilimsellik Komitesi' adı verilen John Hopkins Üniversitesi ile ortaklaşa yürüttüğümüz bir araştırma eğitimi programı müfredata dahil edildi. Bilimsellik komitesi 4. sınıfın başında başlayıp 5.sınıf ikinci dönemine kadar devam eden yatay bir staj şeklinde uygulanmaktadır. Bu eğitimin amacı öğrencilere başından sonuna kadar bir araştırma projesi yapmalarını sağlamaktır. Projenin her modülünde John Hopkins ve fakültemiz öğretim üyeleri tarafından öğrencilere eğitim verilmektedir. Öğrenciler ilk modülden itibaren kendilerine bir mentör seçerek 1.5 yıl süren bir araştırma projesine başladılar. Toplam 6 modülden oluşan bu stajın her bir modülünde tamamlanması gereken bir süreç bulunmaktadır. Tamamlanan projeler 14 Mart'ta yapılacak olan "araştırma günü"nde sunulacaktır. Eğitim ve sınavlarla ilgili düzenli geri bildirimler alınmaktadır.

Sonuç: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi olarak amacımız ÇEP doğrultusunda, çıktı odaklı, ulusal ve uluslararası standartları yüksek tıp eğitimi verilmesini sağlamaktır. Bu eğitimi sağlamaya çalışırken başarılı olabilmek için eğitici eğitimlerinin de sürekli yapılması hedeflenmiştir. Alınan geri bildirimleri değerlendirerek, planlanan ve uygulanan eğitim programımızın kontrolü de sağlanmaktadır. Mezun verdikten sonra da yetiştirdiğimiz öğrencilerin iş süreçleri ve başarılarıyla ilgili geri bildirimlerin alınmasını sağlayarak amaçlarımıza ne kadar ulaşabildiğimizi anlamayı hedefliyoruz.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, ölçme değerlendirme

P20. BEZMİALEM TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ALDIKLARI EĞİTİMLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ

Beyza Arpacı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi, beyzar@gmail.com

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada İstanbul'daki farklı tıp fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin, aldıkları eğitimle ilgili düşüncelerinin ve yeterlilikleri konusundaki algılarının araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma Eylül-Aralık 2016'da, İstanbul'da bulunan 10 farklı tıp fakültesinde öğrenim gören öğrencilere anket uygulayarak yapılmıştır. Özellikle 4, 5 ve 6. sınıf öğrencileri çalışmaya dâhil edilmiştir. On farklı tıp fakültesinden toplam 182 öğrenci çalışmaya katılmıştır. Çalışmada, öğrencilerin eğitimlerine yönelik 12 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. İnternet ortamında hazırlanan ankete katılmak isteyen gönüllü öğrencilerin anketleri doldurmaları istenmiş ve sonuçları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ankette; "Stajların sonunda mesleki uygulama konusunda yeterince deneyim kazanıp kazanmadıkları" sorusuna; %27,5, "Öğrenci ve öğretim üyelerinden eğitimle ilgili alınan geri bildirimlerin düzenli olarak değerlendirilip değerlendirilmediği ve dikkate alınıp alınmadığı" sorusuna %34,2, "Temel bilimlerde verilen derslerin stajlarda faydalı olup olmadığı" sorusuna %26,9, "Stajlarda hastalıklar ve durumlarla ilgili yeterince teorik bilgi alıp almadıkları" sorusuna %62,6, "Stajların sonunda başarının belirlenmesinde sözlü sınavlar ile ilgili düşünceleri" sorusuna %43,4, "Hasta başı eğitimlerde eğitimcilerden yeterince eğitim alıp almadıkları" sorusuna %47,3, "İntörnlükte kendilerini tek başına hasta karşılayacak düzeyde yeterli hissedip hissetmedikleri" sorusuna %13,2, "Staj sonrası sınavların kontrol listeleri aracılığıyla yapılması ile ilgili düşünceleri" sorusuna %47,8, "Staj sonunda yeterince klinik tecrübeye sahip olup olmadıkları" sorusuna %34,1, "Stajların başlangıcında ne öğrenileceğinin açıklanıp açıklanmadığı"na%45,1, "Stajlar sırasında temel tıp bilgilerini kullanabilmeleri" ne %30,8, "Stajlar sırasında tüm öğrencilerin yeterince deneyim sahibi olacak kadar hasta görüp görmedikleri" ne, %24,7 oranında katılıyorum ve kesinlikle katılıyorum şeklinde cevap vermişlerdir. Kararsızım diyenler sorulara sırasıyla, %27,5, %30,6, %18,7, %21,4, %24,7,%26,9, % 29,7 % 34,6, % 31,3, % 26,9, % 31,3, % 24,2 oranında cevap verirken, diğer yüzdeler kesinlikle katılmıyorum ve katılmıyorum şeklinde olmuştur.

Sonuç: Öğrenciler verilen eğitim konusunda en fazla stajlarda aldıkları eğitimlerde yeterli teorik bilgi aldıkları konusuna katılıyorum şeklinde yorum yapmışlardır. Özellikle mesleki beceri ve intörnlük konusunda kendilerini yeterli hissetmemektedirler. Tıp fakültesi eğitimlerinde eğitimcilerin özellikle pratik eğitimlere daha fazla önem vermeleri gerektiğine inanıyoruz.

Anahtar sözcükler: eğitim, yöntem, staj, klinik beceri, yeterlilik

P21. TIP FAKÜLTELERİNDE VERİLEN EĞİTİMLERDE ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENMELERİNİ HANGİ YÖNTEMLERLE KOLAYLAŞTIRILABİLECEĞİ KONUSUNDA ÖĞRENCİLERİN ALGISINI ARAŞTIRMAK

Neval Erol, Bezmialem Vakıf Üniversitesi, nevalerol@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Türkiye’de farklı illerde çok sayıda tıp fakültesi bulunmaktadır. Bu fakültelerde öğrenciler temelde benzer yönleri olan ancak birbirinden farklı dinamiklere sahip eğitimler almaktadırlar. Bu durum ülkemizde tıp eğitimi konusunda ortak bir mutabakat sağlanmadığını ve yeniden planlanarak geliştirilmeye çalışılan bir durumda olduğunu göstermektedir. Amacımız bu durumu göz önüne alarak geliştirilmeye ve standardize edilmeye çalışılan tıp eğitim sistemine öğrenci bakış açısıyla katkı sağlamaktır.

Yöntem: Çalışmaya İstanbul’da yer alan tıp fakültelerinde eğitim gören 1-2-3. sınıf öğrencileri katılmıştır. Çalışma 24 soruluk bir anket şeklinde hazırlanmıştır. Cevap bölümü kesinlikle katılıyorum, katılıyorum, kararsızım, katılmıyorum ve kesinlikle katılmıyorum olmak üzere 5 seçenek olarak düzenlenmiştir. Anket katılımcılara internet üzerinden ulaştırılmış ve sonuçlar değerlendirilmiştir. Anket soruları şunlardır:

- 1.Derslerin başında dersin öğrenim hedeflerinin açıklanması öğrenmemi olumlu etkiler.
- 2.Derslerde farklı öğrenme yöntemlerinin kullanılması öğrenmemi kolaylaştırır.
- 3.Eğitimsizler öğrenme yöntemlerini etkili bir biçimde kullanmaktadır.
- 4.Derslerin sırası içerik olarak birbirini destekler nitelikte olduğunda öğrenmem kolaylaşır.
- 5.Derslerde verilen hedef sayısı ders süresi için uygundur.
- 6.Derslerde eğitici ve öğrenci arasındaki ilişki öğrencinin sorularına yanıt bulmasını kolaylaştırır.
- 7.Sınavlar öğrenmeyi destekler nitelikte hazırlanır.
- 8.Ders içeriklerini önceki bilgilerimle birleştirerek kolayca anlıyorum.
- 9.Ders kurulu süresince anlatılan teorik dersler öğrenmemi sağlayacak niteliktedir.
- 10.Ders kurulu süresince uygulamalı eğitimler anlamamı sağlayacak sayı ve yeterliliktedir.
- 11.Uygulamalı eğitimler ne kadar fazla olursa o kadar iyi anlıyorum.
- 12.Öğrencinin konuyu araştırması ve anlatması esasına dayanan eğitimlerin daha verimli olduğuna inanıyorum.
- 13.Ders kurulu sadece eğiticilerin anlattığı dersler şeklinde olursa daha iyi anlıyorum.
- 14.Pratik uygulamalarda kullanılan eğitim yöntemleri öğrenmemi kolaylaştırıcıdır.
- 15.Ders kurulunda yer alan anabilim dallarının konuları arasında bütünlük vardır.
- 16.Temel tıp derslerinde, dersler arasında konu bütünlüğünü ve birbirleriyle ilişkisini kavrayabiliyorum.
- 17.Temel tıpta öğrendiklerimin kliniğe geçtiğimde ne faydası olacağı konusunda fikrim olmuyor.
- 18.Tahtaya çizerek anlatılan dersleri daha iyi anlarım.
- 19.Gerçek hayattan veya olgulardan örnek verilerek anlatılan dersler daha kalıcı oluyor.
- 20.Pratik uygulama gruplarındaki kişi sayısı etkin öğrenme açısından uygundur.
- 21.Ders kurulunda sağlanan ve yararlanabileceğim eğitim metaryali yeterlidir.
- 22.Sınav yöntemi ve geçme-kalma ölçütleri hakkında sınavdan önce bilgilendirilirim.
- 23.Ders kurulu bitiminde uygulanan sınavların öğrendiklerimizi ölçtüğünü düşünüyorum.
- 24.Sınavlar ders kurulunun öğrenme hedeflerine ulaşma düzeyimi değerlendirmek için uygun olarak hazırlanıyor.

Bulgular: Çalışmaya toplam 275 öğrenci katılmıştır. Sorulara verilen yanıtlardan kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum şeklinde olanlar 1.soruda %86,3; 2. soruda % 45; 3. soruda %7,6; 4.soruda %95; 5.soruda %20; 6.soruda %86,1; 7.soruda %19,4; 8.soruda %53; 9.soruda %47; 10.soruda%33,6; 11.soruda %90;12.soruda %61,1; 13.soruda %16,7; 14.soruda%90,3; 15.soruda %58,4; 16.soruda %62,5; 17.soruda%48,6;18.soruda %73,7; 19.soruda %95,8; 20.soruda %77,8; 21.soruda %25; 22.soruda %66,7; 23.soruda %19,4 ve24.soruda %18,1 olarak görülmüştür.

Sonuç: Uyguladığımız anketin sonuçlarına baktığımızda dersin başında o ders için öğrenim hedeflerinin belirlenmesinin öğrencilerin öğrenmeyi olumlu etkilediğini görüyoruz. Eğiticilerin ders sırasında farklı öğrenme yöntemlerinden yararlanma konusunda yetersiz kaldığı görünürken bunların kullanılması durumunda verimliliğin artacağı düşünülüyor. Konu anlatımında olgu örneklerinden

gidilmesi konunun öğrenilebilirliğini olumlu etkiliyor. Ayrıca slayt yerine tahtada ders anlatımına öğrencilerin bakışının olumlu olduğu görülüyor. Teorik derslerin pratiklerle desteklenmesi, pratik ders saatlerinin ve kullanılan materyallerin artırılmasının öğrenmeye olumlu etkileri olduğu anketin verileri arasındadır.

Anahtar sözcükler: tıp, tıp eğitimi, anket çalışması, öğrenci

P22. ÖĞRENCİLER TARAFINDAN BECERİ UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Süheyla Rahman, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, rahmans35@hotmail.com
Nuri Özkütük, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, nozkutuk@hotmail.com
İpek Akil, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, ipekozunan@yahoo.com
Kamil Vural, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, kvural@cbu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Mezuniyet öncesi tıp eğitiminin amaçlarının en önemlilerinden birisi de toplumun sağlık düzeyini yükseltecek hekimler yetiştirmektir. Bu bağlamda öğrencilerin mezuniyet öncesi dönemde belirli fizik muayene becerilerini edinmeleri gerekmektedir.

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesinde, beceri uygulamaları birinci, ikinci üçüncü ve dördüncü eğitim yıllarında yer alan dikey entegrasyon şeklinde bir uygulamadır. Öğrenciler bu uygulamaları fakültemiz beceri laboratuvarında maket, modeller ve video kullanarak eğitmen öğretim üyeleri ile birlikte birebir uygulamalar yaparak öğrenmektedir.

Beceri eğitimi az sayıda öğrenciyle, rehberler eşliğinde, maket, model ve video aracılığı ile öğretim üyesi gözetiminde daha etkin yapılacağını düşünerek bire bir eğitim programı olarak planlanmıştır. Bu çalışmada amacımız bir yıllık beceri eğitim programı etkinliğinin ve memnuniyet düzeyinin öğrenciler tarafından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Dönem 1, 2 ve 3 öğrencileri (n=) standart öğrenme rehberleri ile beceri pratiklerini maket, model ve öğretim üyesi ile birlikte yapmaktadır. Pratiklerin sonunda öğrenciler beceri uygulama sınavı ile değerlendirilmektedir. Beceri eğitimi bir öğretim üyesi eşliğinde her ders saati için 10 öğrenciden oluşan küçük grup eğitimi şeklindedir. Ders programında beceri uygulamalarına ayrılmış ders saatlerinde öğrenci ve eğitimi veren öğretim üyeleri bir araya gelmektedir. Uygulamalar öğrenim rehberi ve videolar aracılığıyla yapılmaktadır. Tüm becerileri içeren fakültemiz "Beceri Uygulama Rehberi" kitapçığında öğrencilerin mutlaka uygulaması gereken beceri basamakları uygulamaları ve kullanması gereken malzemeleri içermektedir. Ayrıca bu beceri eğitimi ile ilgili video web sayfamızda öğrencilerin kullanımına açıktır. Beceri uygulama rehberinde becerilere ilişkin, dersin amaçları, kullanılacak malzemeler ve uygulama basamakları maddeler halinde sunulmuştur. Bu rehberdeki formlar, uygulamayı yaptıran öğretim üyeleri ve fakültemiz beceri eğitimi sorumlularının katkıları ile oluşturulmuştur. Her beceriye özgü formlar ilgili kuruldaki öğretim üyelerine ve öğrencilere o beceri eğitiminin başında verilmekte ve her öğrencinin maket başında standart eğitim alması sağlanmaktadır. Beceri eğitimleri tamamlandıktan sonra tüm beceri uygulamalarının değerlendirilmesini içeren geribildirim formu ile yapıldı. Geribildirim formu 5'li Likert skalasına göre değerlendirilmiştir (1: Yetersiz, 5: Çok İyi). Değerler aritmetik ortalama \pm standart sapma olarak verilmiştir.

Bulgular: Geri bildirim formunda Beceri uygulamalarının hedefi yeterince açtı, ²Beceri uygulamalarının tanımlanması yeterince açtı, ³Beceri uygulamaları için ayrılan süre yeterliydi, ⁴Beceri uygulama gereçleri yeterliydi, ⁵Beceri uygulamaları amaçlanan hedeflerine ulaştı" sorularına Dönem I öğrencilerinin verdikleri puanların ortalaması; 4,28 \pm 0,95 ile 4,80 \pm 0,45 arasında, Dönem II öğrencilerinin verdikleri puanların ortalaması; 3,48 \pm 1,00 ile 4,47 \pm 0,90 arasında, Dönem III öğrencilerinin verdikleri puanların ortalaması; 3,38 \pm 1,20 ile 4,54 \pm 0,76 arasında hesaplanmıştır. Dönem I'de en düşük ortalama kanama durdurma becerisine ⁴, en yüksek ortalama steril eldiven giyme becerisine aitti ¹. Dönem II'de en düşük ortalama stetoskop kullanımı ve solunum sesi dinleme becerisinde ⁵, en yüksek ortalama glukometre ile kan şekeri tayini becerisine ¹ aitti. Dönem III'de ise en düşük ortalama jinekolojik muayene ve smear alma becerisine ⁴ ait olup en yüksek ortalama kardiyopulmoner resüsitasyon becerisi almıştır.

Sonuç: Öğrencilerimizin verdikleri yanıtlar değerlendirildiğinde eğitimler ile verilmek istenen düzeyin karşılandığı ve ileriki yıllarda edindikleri becerileri uygulamada güçlükle karşılaşmayacakları anlaşılmaktadır. Bu geri bildirim aracılığı ile eksik kalan ve geliştirilmesi düşünülen beceri uygulamaları ortaya konmuş ve sonuçlara göre beceri uygulama rehberi ile Fakültemiz ders programındaki ders ve saatleri bu bilgiler ışığında güncellenmiştir.

Anahtar sözcükler: beceri, program değerlendirme, geri bildirim

P23. SİMÜLE HASTA UYGULAMALARINDA ÖĞRENCİLERİN ANAMNEZ ALMA BECERİSİNİN SİMÜLE HASTALAR TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Selma Çetinkaya, Cumhuriyet ÜTF Tıp Eğitimi AD, drselmacetinkaya@hotmail.com
Cesur Gümüş, Cumhuriyet ÜTF Radyoloji AD, cesurgumus@gmail.com
Naim Karagöz, Cumhuriyet ÜTF Tıp Eğitimi AD, naimkaragoz66@gmail.com
Sanem Nemmezi Karaca, Cumhuriyet ÜTF Aile Hekimliği AD, drsnemmezi@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Simüle hasta uygulamaları fakültemizde 2015-2016 yılından beri uygulanmaktadır. Uygulamada öğrencilerden hastayı karşılama, anamnez alma ve etkili iletişim kurma becerisini geliştirmeleri amaçlanmaktadır. Uygulamalar kameralarla kaydedilmekte, öğrencilerin beceriler öğretim üyeleri ve simüle hastalar tarafından değerlendirilmektedir.

Anamnez alma becerisi sırasında öğrencilerimizin tutum ve davranışlarının simüle hastalar tarafından değerlendirme sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: 6-17 Haziran 2016 tarihleri arasında klinik uygulamalara giriş ders kurulu içerisinde yer alan simüle hasta uygulamasına katılan 224 öğrencinin simüle hasta öğrenci değerlendirme formunun sonuçları kullanılmıştır. Form 12 sorudan oluşmaktadır. Değerlendirmede: Çok kötü: 1 Puan, Zayıf: 2 Puan, Orta: 3 Puan, İyi: 4 Puan, Çok iyi: 5 Puan ve Değerlendirilemedi: 0 Puan olarak kullanılmıştır.

Bulgular: Simüle hastalar “Genel olarak değerlendirdiğinizde öğrencinin sizinle iletişimi nasıldı?” sorusuna %0.4 çok kötü, %0.9 zayıf, %8.0 orta, %20.2 iyi ve %70.4 çok iyi demişlerdir. Simüle hastalar “Görüşme yaptığınız öğrenci hekim olsaydı aynı kişiye tekrar gelir miydiniz?” sorusuna %68.3’ü evet, %26.3’ü belki ve %5.4’ü hayır demiştir.

Sonuç: Öğrencilerimizin anamnez alırken karşısındaki hastaya saygılı olduğu, etkili bir iletişim içerisine girdiği saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: simüle hasta, geri bildirim, anamnez alma

P24. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE ELEKTRONİK NÖKS UYGULAMASI: İKİ YILLIK DENEYİM

Berna Musal, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, berna.musal@deu.edu.tr
Oğuz Kılınç, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, oguz.kilinc@deu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrencilerin temel klinik beceriler, kritik düşünme ve karar verme becerilerinin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi amacıyla Klinik Beceri Eğitimi ve Değerlendirme Laboratuvarı (KEDLAB) bir proje dâhilinde oluşturularak 2014-2015 akademik yılından itibaren kullanıma açılmıştır. Fakültede Dönem 4 ve 5 programlarının tüm bloklarında objektif ve standart bir klinik değerlendirme yöntemi olan Nesnel Örgün Klinik Sınavlar (NÖKS) kullanılmaktadır. Bu bildirinin amacı laboratuvar koşullarında gerçekleştirilen NÖKS uygulamalarına ilişkin bilgi paylaşımıdır.

Yöntem: Bilgisayar donanımı bulunan ve amaca yönelik bir yazılım geliştirilen laboratuvarında ayakta bakım polikliniği şeklinde kurgulanan altı odada bilgisayar, video kamera, muayene masası ve muayene gereçleri gibi poliklinik düzeneği bulunmaktadır. Video kayıt olanağının yanı sıra her odanın penceresinden aynalı cam ve kulaklık donanımı ile eğiticiler tarafından eş zamanlı gözlem yapılmasına da olanak sağlanmıştır. NÖKS uygulamalarında öğrencilerden, bilgisayar ekranında tanımlanan yönergeler doğrultusunda ekranda sunulan sınav materyaline (akciğer grafisi, klinik tablo, EKG vb) ilişkin görevleri yapmaları, soruları yanıtlamaları istenmektedir.

Bulgular: 2014-2015 ve 2015-2016 akademik yıllarında Dönem 4 programında Solunum Dolaşım Bloğunda yer alan Göğüs Hastalıkları NÖKS'leri laboratuvar koşullarında gerçekleştirilmiştir. İlk iki yıl öğrencilerin laboratuvar koşullarındaki NÖKS uygulamasına verdikleri geri bildirim puan ortalamaları farklı parametrelerde 5 üzerinden 3.79-4.24 arasında bulunmuştur. NÖKS'lerin laboratuvar koşullarında gerçekleştirilmesinin; sınav materyali bilgisayar ortamında sunulduğu için görsellerin niteliğini artırması, eğiticilerin sınav mekânı dışında bulunması nedeniyle yaklaşım farklılıklarını ortadan kaldırması, sınav hazırlıklarının (yönergeler, değerlendirme materyali, değerlendirme basamakları-kriterleri) tekrar gözden geçirilmesine fırsat sağlaması, çok sayıda sınav materyalinin sisteme yüklenerek dönüşümlü olarak eşdeğer zorluktaki soruların öğrencilere sorulması gibi güvenilirliği artıran avantajları deneyimlenmiştir. Deneyimler ve geribildirimler ışığında uygulamanın yaygınlaştırılması kararlaştırılmış ve 2016-2017 akademik yılında Dönem 4 programında GIS-Kitleler-Enfeksiyon Bloğunda yer alan Enfeksiyon Hastalıkları, Solunum Dolaşım Bloğunda yer alan Göğüs Cerrahisi, Kardiyoloji ve Kalp Damar Cerrahisi NÖKS'leri de laboratuvar koşullarında uygulanmaya başlanmıştır. Video kameralar aracılığıyla kayıt edilen öğrenci performanslarının kendi gelişimlerini değerlendirebilmeleri amacıyla her dönem sonunda öğrencilerin paylaşımına açılması planlanmaktadır.

Sonuç: Dönem 4 ve 5 programında tüm bloklarda uygulanan NÖKS'lerin gözden geçirilmesi ve aşamalı olarak laboratuvar koşullarında gerçekleştirilen uygulamaların yaygınlaştırılması planlanmaktadır.

Anahtar sözcükler: klinik değerlendirme, nesnel örgün klinik sınav (NÖKS)

P25. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE AKRAN DANIŞMANLIĞI PROJESİ DENEYİMİ

Gamze Gültekin, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Anıl Palut, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Duygu Engez, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Kaan Durmuş, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Merve Birge, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Berna Musal, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Akran danışmanlığı, “kişisel, sosyal ve akademik konularda akranlarına yardım etmeleri için seçilen kişilerin, yani akran danışmanlarının, amaca yönelik olarak eğitim aldıkları ve eğitim sonrasında sundukları danışmanlıkla ilgili gözetim ve denetim desteği aldıkları bir süreç” olarak tanımlanmaktadır. Dünyada çok sayıda tanınmış tıp fakültesinde yeni başlayan öğrencilerin uyum süreçlerini kolaylaştırmak amacıyla akran danışmanlığı uygulamalarının bulunduğu bilinmektedir. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde 2016-2017 akademik yılında akran danışmanlığı projesi uygulanmaya başlanmıştır.

Projenin amacı: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi’ni kazanan Dönem 1 öğrencileri ile üst sınıflarda okuyan akran danışmanı öğrencileri, danışman öğretim üyeleri rehberliğinde bir araya getirerek, yeni öğrencilerin üniversiteye alışma sürecine destek olmak, fakülteye ve eğitim sistemine uyumlarını kolaylaştırmak olarak tanımlanmıştır.

Projenin plan ve uygulama aşamaları “Akran Danışmanlığı Projesi Yönetim Ekibi” tarafından yürütülmektedir. Ekibin, TurkMSIC ve Tıp Eğitimi Öğrenci Kurulu (TEÖK) üyelerinden oluşmaktadır. Yönetim ekibi, Tıp Eğitimi AD. Başkanı ve Dönem 1 kurul başkanı ile bağlantılı olarak çalışmaktadır. Ekibin, akran danışmanı adaylarının seçim, eğitim ve izlem çalışmalarını sürdürmektedir.

Akran Danışmanlarının Hazırlık Süreci: Danışmanlık başvuruları akademik yıl başında değerlendirilmektedir. Akran danışmanı adayları Eylül ayının ilk haftalarında Akran Danışmanlığı Projesi Yönetim Ekibi tarafından düzenlenen liderlik, iletişim becerileri, kriz yönetimi, stres yönetimi, zaman yönetimi, motivasyon, problem çözme, öğrenme stratejileri konularında eğitim almaktadırlar. Akran Danışmanları Dönem 1 kurulunda görev yapan danışman öğretim üyeleriyle birlikte çalışmaktadırlar. Eğitim sonrası danışman öğretim üyeleri ve akran danışmanları ile ortak toplantı yapılarak rol ve sorumluluklar tanımlanmaktadır.

Akran Danışmanlarının Sorumlulukları

- Danışman hocaların Dönem 1 öğrencileriyle her yarıyılıda en az birer kez yaptıkları görüşmelere aktif katılım,
- Her yarıyılıda en az bir defa akran danışmanı-danışan görüşmesi yapma. Danışanlar tarafından ulaşılabilir olma ve gereksinimler doğrultusunda danışan öğrenciye destek olma, sorunları danışman hocalara iletme, destek isteme,
- Danışan öğrenciler için dosya hazırlama (danışanın iletişim bilgileri, toplantı tarih ve katılım bilgileri, danışan istekleri, sorunlar ve çözüme yönelik çalışmalar, planlar vb)
- Her yarıyıl sonunda Akran Danışmanlığı Projesi Yönetim Ekibi üyelerine önerilerini de içeren rapor sunma şeklinde tanımlanmıştır.

Projenin ilk yarıyılına uygun şekilde tamamlanmış olup, akran danışmanları tarafından hazırlanan raporlar Akran Danışmanlığı Projesi Yönetim Ekibi üyelerince değerlendirilme aşamasındadır. İkinci yarıyıl uygulamalarının sonunda akran danışmanları ve danışanların yazılı ve sözlü geri bildirimlerinin alınarak değerlendirilmesi ve projenin önümüzdeki yıllarda deneyimler doğrultusunda geliştirilerek sürdürülmesi planlanmıştır.

Anahtar sözcükler: danışmanlık, akran danışmanlığı

P26. PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM PROGRAMI UYGULANAN BİR TIP FAKÜLTESİNDE ÖĞRENCİLERİN ÖZDÜZENLEMELİ ÖĞRENME BECERİLERİ

Dilek Akdoğan, Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıp Eğitimi Doktora öğrencisi, drdilekakdogan@gmail.com,
Serpil Velipaşaoğlu, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, serpil.velipasaoglu@gmail.com
Berna Musal, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, berna.musal@deu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Özdüzenleme, bireyin kendi hedef ve stratejileri doğrultusunda bilişsel düzeyini yükseltmesi, çalışma koşullarını düzenlemesi, çevresel koşullara uyumlanması gibi pek çok bileşeni içerisinde barındırır. Özdüzenleme becerileri akademik anlamda kullanabileceği gibi yaşamın her döneminde oldukça etkin olarak kullanılabilir.

Bu çalışmada probleme dayalı öğrenim programı uygulanan bir tıp fakültesinde öğrencilerin özdüzenleme becerilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2015-2016 akademik yılı Dönem 1 ve 3 programını tamamlayan öğrencilere beşli likert yapısındaki Özdüzenleme Becerileri Ölçeği uygulanmıştır. Dönem 1 öğrencilerinin %68.8'inden, Dönem 3 öğrencilerinin %72.9'undan veri toplanmıştır. Öğrencilerin dönemlere ve cinsiyete göre özdüzenlemeli öğrenme becerileri karşılaştırılmıştır. Verilerin analizi SPSS 17.0 istatistik programı kullanılarak yapılmış, tanımlayıcı istatistikler ve iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan tüm öğrencilerin ölçek puan ortalamaları 5 üzerinden 3.65 ± 0.52 olarak belirlenmiştir. Maddelerin puan ortalamaları incelendiğinde, en yüksek ortalamaların, başarı için gerekli becerilere sahip olma ve öğrenme süreçlerinde yeni fikirlere açık olma maddelerinde olduğu saptanmıştır. En düşük ortalama ise öğrenme sürecinde zorluklarla mücadeleden keyif alma maddesinde saptanmıştır. Dönem 1 ve Dönem 3 öğrencilerinin karşılaştırmasında sorumluluk sahibi olma, öğrenme sürecini planlama, bir metni okurken önemli noktaları işaretleme ve hedefler doğrultusunda gelişimini izleme maddelerinde Dönem 3 öğrencileri lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görülmüştür. Cinsiyetlere göre karşılaştırmada ise öğrenme sürecinde zorluklarla mücadeleden keyif alma maddesi ortalama puanı erkeklerde kadınlara göre istatistiksel olarak anlamlı olarak yüksek bulunmuş; dokuz madde (bir metni okurken önemli noktaları işaretleme, okuduğu metinlerden özet çıkarma, sorumluluk sahibi olma ve öğrenme sürecinde çözemediği bir problem olduğunda yardım isteme) ortalama puanları kadınlarda erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı olarak yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak, tüm öğrencilerin değerlendirmesinde özdüzenleme becerilerinin yüksek ortalamalarda olduğu, Dönem 3 öğrencileri ve kadın öğrencilerde özdüzenlemeli öğrenme becerilerinin bazı maddelerde Dönem 1 öğrencileri ve erkek öğrencilere göre yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: probleme dayalı öğrenim, özdüzenlemeli öğrenme, tıp eğitimi

P27. DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLLERİNİN ÖZELLİKLERİ VE İŞLEYİŞİ

Serpil Velipaşaoğlu, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, serpil.velipasaoglu@gmail.com
Ümit Aksoy, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, umit.cimli@deu.edu.tr
Hülya Ellidokuz, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, hulya.ellidokuz@deu.edu.tr
Özlem Yılmaz, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, ozlem.yilmaz@deu.edu.tr
Aylin Arıcı, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, aylin.arici@deu.edu.tr
Ahmet Can Bilgin, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, ahmetcan.bilgin@deu.edu.tr

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinde özel çalışma modülleri (ÖÇM), 1998-1999 akademik yılından bu yana eğitim programının ilk üç yılında yer almaktadır. ÖÇM etkinlikleri ile öğrencilerin ilgi duydukları alanlardaki modüllerde görev alarak bilgi kaynaklarına ulaşabilmelerinde gerekli olan biyoinformatik araçlarını kullanma becerisi kazanmaları, bağımsız öğrenme becerilerini geliştirmeleri, bilimsel yayın türlerini tanımaları, bilimsel metodolojinin temel ilkelerini öğrenmeleri, bilimsel çalışmalarını yazılı ve sözlü sunma becerilerini geliştirmeleri ve sosyal sorumluluk çalışmaları yürütme becerisi kazanmaları hedeflenmektedir.

ÖÇM'ler dönem 1'de yayın derleme, dönem 2 ve 3'te araştırma ve sosyal sorumluluk türlerini içermektedir. Yayın derleme türündeki ÖÇM'lerin süresi bir yarıyıl, dönem 2 ve 3'teki ÖÇM'lerin süresi ise iki yarıyıldır. Modüllerin içeriğini tıbbi veya tıpla ilişkili konular oluşturmaktadır. Öğrencilerin seçmeli stajlara yerleştirilmesinde ilk üç dönemde almış oldukları toplam ÖÇM notu belirleyici rol oynamaktadır.

Her akademik yıl sonunda bir sonraki yıl için açılması gereken modül sayısı ÖÇM Kurulu tarafından belirlenerek Dekanlığa bildirilmekte, Dekanlık anabilim dallarına gönderilen bir yazı ile modül açılmasını istemektedir. ÖÇM açmak isteyen öğretim üyeleri açacakları modüle ilişkin bilgileri standart bir form olan 'ÖÇM Öneri Formu' aracılığıyla Kurula bildirmektedir. Açılacak olan ÖÇM'lere ilişkin liste yarıyıl başında öğrenci işleri tarafından duyurularak öğrencilerin tercih yapmaları istenmektedir. Öğrenciler açılmış olan kontenjanlara ve tercihlerine uygun olarak bir grupta en fazla 10 kişi olacak şekilde modüllere kaydedilmektedir. ÖÇM'ler iki haftada bir dört saat olacak şekilde programda yer ayrılmaktadır. Tamamlanan ÖÇM'lere ilişkin raporlar, devam çizelgeleri ve geribildirim formları, ilgili öğretim üyesinin değerlendirmeleriyle birlikte Kurula iletilmekte ve Kurul tarafından incelenmektedir. Her akademik yıl başında ÖÇM Kurulu tarafından, açılış haftası etkinlikleri kapsamında, öğrenci odaklı bir ÖÇM sempozyumu gerçekleştirilmekte ve bir önceki yılda tamamlanarak bildiriye dönüştürülen çalışmaların hakemler tarafından değerlendirilmesi sonucunda öğrencilerin çalışmalarını sözel veya poster bildirisi şeklinde sunmaları sağlanmaktadır.

Yaklaşık yirmi yıllık süreçte öğretim üyeleri tarafından tüm ÖÇM türlerinde toplam 2257 modül yürütülmüştür. Modüllerin 811'i (%35.9) dönem 1, 871'i(%38.6) dönem 2, 528'i(%23.4) dönem 3 ve 47'si(%2.1) daha üst sınıflardadır. ÖÇM'lerin 917'si(%40.6) dahili tıp bilimleri, 771'i(%34.2) temel tıp bilimleri ve 569'u(%25.2) cerrahi tıp bilimleri alanında görev yapmakta olan öğretim üyeleri tarafından açılmıştır.

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi ÖÇM Kurulu tarafından modüllerin işleyişi raporlar, geribildirimler ve program değerlendirme çalışmaları kapsamında elde edilen veriler irdelenerek izlenmektedir. Gelecekte, modüllerin geliştirilmesine yönelik bir araştırmanın planlanması ve elde edilecek sonuçlar ile ÖÇM'lerin eğitimdeki rolünün daha üst düzeye çıkarılması hedeflenmektedir.

Anahtar sözcükler: özel çalışma modülleri, tıp eğitimi, eğitim programı

P28. EGE HEMOFİLİ HASTA OKULU: ÖĞRENCİLER NE DÜŞÜNÜYOR?

Zuhal Mehrekula, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Hematoloji Bilim Dalı

Nilüfer Demiral Yılmaz, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, nilufer.demiral@gmail.com

Fatoş Dilan Köseoğlu, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Hematoloji Bilim Dalı

Fahri Şahin, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Hematoloji Bilim Dalı

Giriş ve Amaç: Ege Hemofili Hasta Okulu hasta ve yakınlarına yönelik düzenli ve sürekli eğitim programı yürüterek hastalara gündelik sorunlarının çözümünde ve hastalıkları ile birlikte yaşamlarının kolaylaştırılmasında yardımcı olmak aynı zamanda hastaların ve yakınlarının tanışmasını, dayanışmasını sağlamak amacıyla 31 Mart 2012 tarihinde kurulmuştur. Okulda eğitimler, her ayın bir günü olacak şekilde yürütülmektedir.

Okullarda uygulanan programların etkililiğini ve başarısını belirlemede program değerlendirme çalışmaları önemli yer tutar. Eğitim süreçlerinde değerlendirme öğrencilerin ne düzeyde öğrendiklerini ya da öğrenme eksikliklerini belirlemek ve bunları düzeltmek amacıyla ve uygulanan eğitim programının etkililiğini ya da başarılı olup olmadığını ortaya koymak için yapılmaktadır.

Bu çalışmada Ege Hemofili Hasta Okulu'nun eğitim programının öğrenci görüşleri ile değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Tanımlayıcı araştırma türünde olan bu çalışmaya uygun (convenience) örnekleme yöntemi kullanılarak Ege Hemofili Hasta Okulu'na katılan 21 hemofili hastası dâhil edilmiştir. Araştırmada veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen, 22 maddeden oluşan ve 5'li Likert (1: Hiç katılmıyorum – 5: Tamamen katılıyorum) ile ölçeklenen bir anket ile toplanmıştır. Ek olarak öğrencilere okulda verilen eğitimler sonunda hastalığını yönetmekle ilgili algısı, "Hemofili okulu ile ilgili olumlu bulunduğu noktaları", "Hemofili okulunun daha etkin yürütülebilmesi için önerileri" ve "Hemofili okulunda yer almasını istediği konuları" sorulmuştur. Araştırmada, veriler tanımlayıcı istatistikler ile analiz edilmiş, veriler SPSS 18.0 programı ile çözümlenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların % 42,9'u üniversite mezunu olduğunu, % 61,9'u çalıştığını, % 81'inin düzenli geliri bulunduğunu ve % 52,4'ü bakımında ebeveynlerinden yardım aldığını belirtmiştir. Katılımcıların hastalığın yönetimine ilişkin yeterlik algıları değerlendirildiğinde; % 38,1'inin tamamıyla kendine güvenen, % 47,7'sinin kendine güvenen ve % 14,2'sinin orta düzeyde kendine güvenen olarak tanımladığı bulunmuştur. Eğitim programı değerlendirme anketinde, katılımcıların maddelere ilişkin memnuniyetlerinin oldukça yüksek olduğu saptanmıştır. Eğiticiler konularına hâkimdi (ortalama: 4,57), Eğiticiler eğitim etkinliklerini anlaşılır biçimde aktardı (ortalama: 4,62), Etkin bir şekilde uygulamalara katılma fırsatı sağlandı (ortalama: 4,58), Eğitim yöntemini yararlı buldum (ortalama: 4,61), Okulda aldığım eğitim sonunda hastalığımla ilgili yeterlilikleri kazandığımı düşünüyorum (4,57), Okulda aldığım eğitimler sonunda hastalığım yönetimine ilişkin özgüvenim arttı (ortalama: 4,56), Okulda aldığım eğitimler hastalığımla ilgili olumlu etkiledi (ortalama: 4,57) maddelerinin ortalaması yüksek bulunmuştur.

Bu okul sayesinde aramızda 'Biz' ruhu oluştu (ortalama: 4,19) ve Okuldaki hastaların birbiriyle olan iletişimi açık ve anlaşılırdı (ortalama: 4,17) maddelerin ortalaması yüksek olmakla birlikte geliştirilmesi gereken maddelerdir. Katılımcıların açık uçlu sorulara verdiği yanıtlar değerlendirildiğinde; genel olarak eğitim programına ilişkin memnuniyetlerini ifade ettikleri, beceri uygulamalarının özellikle birebir olması, hatalarını ve ne yapacaklarını anlamaları açısından oldukça faydalı olduğunu vurguladıkları görülmüştür.

Sonuç: Ege Hemofili Hasta Okulu eğitim programının bilgi, beceri ve hastalığını yönetme açısından katılımcılar üzerinde uygulamaya dönük olumlu katkısı bulunmaktadır. Çalışmadan elde edilen bulgular okulun eğitim programının iyileştirilmesinde kullanılacaktır.

Anahtar sözcükler: program değerlendirme

P29. SAĞLIK VE YARATICI DRAMA

Özlem Sürel Karabilgin Öztürkçü, Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD, o.surel.karabilgin@ege.edu.tr
Gökhan Tekin, Doğa Sanat Drama ve Tiyatro Merkezi, gokhantekin35@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp fakültesi öğrencilerinin temel yaratıcı drama, oyun ve oyunculuk teknikleri hakkında bilgi ve deneyimlerinin geliştirilmesi, bu bilgi ve deneyimleri iletişim, yaratıcılık, spontanlı becerilerini geliştirmede kullanabilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Sanatsal ve sosyal alanlarda beceri geliştirmeye yönelik gözlemsel ve/veya katılımlı çalışmalar uygulanmıştır. Sekiz haftalık her biri 4 saat süren programda Psikodrama, yaratıcı drama, temel oyunculuk ve forum tiyatro teknikleri kullanılmıştır. Haftalık çalışma programı aşağıda verilmiştir:

- 1.hafta: Yaratıcı drama yöntemleriyle ısınma ve tanışma. Yaratıcı drama ile ilgili kısa kuramsal giriş.
- 2.hafta: Kendini ifade etme becerilerinin geliştirilmesine ilişkin uygulama çalışmaları.
- 3.hafta: Yaratıcı drama-benlik ve mesleki benlik ilişkisi. Temel yaratıcı drama teknikleriyle “ben” ve “öteki” ile ilgili farkındalıkların artırılması.
- 4.hafta: İletişimde güçlü ve geliştirilmesi gereken özelliklerin değerlendirmesi ve geliştirilmesine ilişkin sanatsal uygulama çalışmaları.
- 5.hafta: Empati becerilerinin geliştirmesine yönelik, oynama gerektirmeyen temel oyunculuk çalışmaları.
- 6.hafta: Doğaçlama, forum tiyatro, süreç drama teknikleriyle sağlık alanında drama uygulama örnekleri.
7. ve 8.hafta: Yaratıcı drama yöntemleriyle spontanlık, yaratıcılık ve takım ruhu geliştirme çalışmaları. Değerlendirme ve paylaşım çalışmaları

Bulgular: Öğrencilerin hepsi ÖÇM uygulamalarına aktif katıldılar. Uygulama bitiminde öğrenciler tarafından ifade edilen bazı değerlendirmeler aşağıda belirtilmiştir:

“Rol oynama ile kendimin dışına çıkma ve farklı kişilik ile bakma fırsatı buldum. Hastalarla görüşürken bu deneyimi hatırlayacağım” “Bu ÖÇM’ye gelmeden önce insanlara dokunamazdım. Burada yaptığımız çalışmalarda arkadaşlarıma rahatlıkla dokunabildim. Hastalaya yaklaşım, hastalara dokunma açısından rahatladım. ” “Nerede, nasıl, kimlerle çalışacağımız belli değil. Sayı oyununda olduğu gibi gözlemci olmanın önemini fark ettim.” “Doğaçlama oyununda arkadaşımın verdiği rolü hemen oynadım. Meslektaşımın verdiği önerileri uygulamak açısından önemli. ” “Oyunlarda hep istediğim yapsaydım, bireysel kalırdım” “Kendimizi nasıl anlattığımız, ifade ettiğimiz ile ilgili farkındalık yaşadık. Hasta görüşmesinde hem dinlediğim, hem anladığım önemli” “İnsan sınırlarında çalışmanın önemini anladım”

Sonuç: Tıp eğitiminde yaratıcı drama yöntemlerinin kullanılması ile tıp öğrencilerinin çeşitli durumlarda, çeşitli hastalarla sağlıklı iletişim kurma esnekliği geliştirilebilir.

Teşekkür: A. Hilal Kösek, Osman Açar, Emre Yılmaz, Özlem Yenginol, Servan Karaarslan, İpek E. Hezer, Banu Ş. Altuğ, Jindar Geleri, Gökçen Yıldız, Merve Kaynak, Gizem Karadaş, Emine Tiriç, Ezgi Büyükgüzel

Anahtar sözcükler: tıp öğrencileri, sağlık, iletişim, yaratıcı drama

P30. ULUSAL ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMI ÇIKTILARININ DEĞERLENDİRMESİNDE E-ÖĞRENME KULLANIMINA YÖNELİK MODEL ÖNERİSİ: MOODLE İLE YETERLİĞE DAYALI EĞİTİM ETKİNLİKLERİ

Yusuf Yılmaz, Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi, yusuf.yilmaz@ege.edu.tr

“Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (UÇEP)” mezuniyet öncesi tıp eğitimi programlarının ana dayanak ve esaslarını ulusal ölçekte belirleyen bir çerçeve programdır. Tıp eğitiminin kalitesini arttırmak ve öğrencilere yönelik bilgi ve becerilerin öğretiminde asgari düzeyleri belirtmektedir. Semptomlar ve durumlar, çekirdek hastalıklar ve klinik problemler ile öğrenme düzeylerinin minimum ölçütlerini önermekte ve tıp fakültesi eğitim programlarının ana temasını oluşturmaktadır. Tıp fakülteleri eğitim programlarını UÇEP’e uyumlandırmaktadır. Tıp fakültelerindeki ders sayılarının fazlalığı bu uyumlandırma çalışmalarını zorlaştırmaktadır. Ders sayısındaki fazlalık öğrencilerin kendi öğrenme düzeylerini takip etme ve UÇEP ile ilişkilendirmede eksiklikler oluşturabilmektedir. Ayrıca öğretim elemanlarının programdaki derslerinin UÇEP’deki yerini bilme ve buna göre ders içeriklerini düzenlemeleri de beklenmektedir. Tüm bu sorunların çözümünde ve UÇEP’in çıktılarını değerlendirmede, e-öğrenme araçlarından faydalanılması öğrencilere, öğretim elemanlarına ve fakülte eğitim yönetimlerine önemli fırsatlar sunacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı günümüzde yaygın olarak kullanılan Moodle’ın UÇEP çıktılarını değerlendirmede yeterliğe dayalı eğitim özelliğinin kullanımına yönelik bir model önerisi sunmaktır.

Moodle açık kaynak kodlu, “tamamen” ücretsiz kullanıma açık öğretim yönetim sistemidir. Sistem bir sunucu yardımıyla çevrimiçi olarak eğitimcilere, öğrencilere ve eğitim yöneticilerine içerik paylaşımı, öğrenci-öğretimci iletişim ve etkileşimi, öğrenme sürecinin kontrolü ve yönetimi gibi birçok avantajlar sunmaktadır. Sistem MoodleHQ (Head Quarter) tarafından 2002 yılından bu yana yayımlanan güncellemelerle geliştirilmekte ve 3.2 sürümüyle kullanılmaktadır. Özellikle 3.1 sürümünden itibaren “yeterliğe dayalı eğitim” özelliği eklenmiştir. Bu çalışmada bu özelliğin UÇEP ile kullanımına yönelik öneriler bulunmaktadır.

Moodle Yeterlik Çerçeveleri (Competency Frameworks) özelliği, UÇEP ile uyumlandırılan eğitim programlarının yeterlik çerçevesi ile ilişkilendirilebilir. UÇEP’de “hekimliğin teknik ve prosedürel yönü”, “tıbbi bilgi temeli”, “araştırma” ve “insani ve mesleki değer ve davranışlar” gibi 3 ana grupta toplanan yeterlikler çerçevesi ve bunların alt yeterlikleri Moodle’a entegre edilebilir. Böylece 6 yıllık tıp eğitimi boyunca alınacak tüm derslere yönelik yeterlik çerçevesinin yapısı kurulabilir. Ağaç yapısı olarak ilerleyen yeterlik çerçevesine istenilen sayıda yeterlik ve alt yeterlik maddeleri eklenebilmektedir. Ayrıca tüm yeterlik maddeleri arasında bir ilişki oluşturularak, ilişkilendirilmiş yeterlik maddeleri kurulabilir. Yeterliklerin yanı sıra, çekirdek hastalıklar ve klinik durumlara yönelik de bir çerçeve oluşturulabilir. Bu sayede öğrencilerin dersler ile hastalıklar arasındaki bağlam kurmaları kolaylaştırılabilir. Öğrenme Planları (Learning Plans) özelliği, dersin hedefleri, kapsamı ve amacına uygun şekilde yeterlik maddelerinden öğrenme planları oluşturmaya imkân vermektedir. Bu sayede ilgili yeterlik maddeleri ve ders içeriği arasında ilişki oluşturulabilmektedir. Öğrenciler, aldıkları derslerin öğrenme planlarını takip ederek yeterlik düzeylerini görebilir ve istenilen öğrenme düzeyine ulaşabilmesi için eksikliklerinin farkına varabilirler. Ayrıca hastalıklar veya başvuru nedenlerine yönelik ders içeriğine verilen önemin düzeyi de arttırılabilir. Öğrenme planı ve ders bağlamı kurulduktan sonra öğretim elemanları derslerine yönelik gerek çevrimiçi gerekse yüz-yüze ortamlar için eğitim etkinlikleri tanımlayabilirler. Örneğin çevrimiçi bir deneme sınavı etkinliği tanımlayabilir ve öğrencilerin kendini hızlı bir deneme sınavıyla test etmelerini isteyebilir. Alacakları puanlara göre öğrenme düzeylerine yönelik ölçüm oluşturulabilir. Başka bir örnek olarak da öğretim elemanı, öğrencilerden klinikte karşılaştığı semptom veya durumları paylaşmalarını isteyebilir. Öğrenciler gündelik klinik öğrenme durumlarını diğer öğrenciler ile paylaşabilir ve akran değerlendirmesi gibi geribildirim etkinliklerini başlatabilir. Dersin etkinlikleri sonunda da öğrenci öğrenme planlarını tamamlayarak, yeterlik düzeyini görme imkânına kavuşur.

Sonuç olarak, Moodle’ın bu yeni özelliği UÇEP’in çıktılarını değerlendirmede büyük fırsatlar sunmaktadır. Bu çalışmada yapılan model önerisinin uygulanması ve sonuçlarının paylaşılması da planlanmaktadır.

Anahtar sözcükler: UÇEP, yeterliğe dayalı eğitim, ulusal çekirdek eğitim programı, e-Öğrenme, moodle

P31. ÖZYETERLİK VE AKADEMİK BAŞARI

Ayşe Hilal Batı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, hilal.bati@ege.edu.tr

Davranışı yönlendiren ve düzenleyen süreçleri açıklamaya çalışan teorilerin en önemlilerinden biri Bandura'nın Sosyal Bilişsel Kuramıdır. Bu kuram, dış sosyal sistemler ve iç etkileşim faktörlerinin birlikte davranışları düzenlediğini açıklamaktadır. Eğitim araştırmaları, öğrencilerin düşünce ve inançlarının öğrenme sürecindeki rolüne giderek daha çok değer vermektedir. Bu anlamda sosyal bilişsel kuramın temel bileşeni öz-yeterlik, öğrencilerin motivasyon ve öğrenmesine etkisi nedeniyle önemli bir değişkendir. Özyeterlik inançları ve beklentileri, kişinin belirli bir eylemi veya görevi üstlenme yetenek ve becerisine sahip olduğu algısına işaret eder. Akademik bağlamda özyeterlik, eğitim hedeflerine başarıyla erişme becerisi hakkında öğrenenlerin kararlarını tanımlar. Bu bildiri, özyeterliğin akademik başarı üzerindeki etkisi ve biçimlendirici değerlendirme yöntemlerinin özyeterlik üzerindeki rolünü irdelemek üzere hazırlanmıştır.

Özyeterlik, insan davranışını farklı şekillerde etkilemektedir. Bandura, özyeterliliğin insanların yaptıkları seçimleri, gerçekleştirme yollarını, harcamış oldukları çaba, azim ve esnekliği etkilediğini ve kendilerini güçlü hissettikleri etkinlikleri seçtiklerini varsaymıştır. Özyeterlik inançları, davranış yanında düşünce ve duygularıda etkilemektedir. Özyeterliğin motivasyon ve öğrenme üzerindeki etkisi dışında özyeterlik ve başarı ilişkisini inceleyen araştırmalar yapılmıştır. Özyeterlik, yetkinlik alanları ve bunlara yönelik performanslara aracılık etmektedir. Bu işlev temelinde, özyeterlik eğitimle desteklenmelidir. Sosyal bilişsel kurama göre, özyeterliğin dört bilgi kaynağı; performans başarıları, dolaylı yaşantılar, sözel ikna ve duygusal durumdur. Üniversite öğrencileriyle yapılan çalışmalar, bu kaynakların geçerli olduğunu kanıtlamaktadır. Eğitimin nitelik ve yapısının tartışıldığı günümüzde, bu değerlendirilmeler üniversite öğrenimi açısından da önem kazanmaktadır.

Bandura'dan sonra eğitim araştırmacıları özyeterliğin her düzeydeki akademik yaşantıda etkisini gözlemlemişlerdir. Vrugt, Langereis ve Hoogstraten'in özyeterliğin sınav performansına etkisini saptamışlardır. Bu açıdan akademik özyeterlik, öğrencilerin başarılarının öngörülmesinde önemlidir. Witte, üniversite öğrencilerinin eğitim yaşantılarını iyileştirmede öğrenci özyeterliklerinin arttırılmasına ilişkin önlemler alınmasının gerekliliğine işaret etmektedir. Yoğun öğrenme ve çalışma gerektiren üniversitede öğrenci, bu öğrenimi ne ölçüde sürdürebileceğini tahmin etmek zorundadır. Çabasının yeterli olmadığını düşünen öğrenci, yeterli öğrenemez ve sınavları başarmaya da çalışmaz. Bu durum, özyeterliğin içinde yer alan sebat ve dayanma gücü gibi yapıların öğrenime etkilerinin incelenmesini gerektirmektedir. Sosyal bilişsel kurama dayalı eğitim programlarının öğrencilerin özyeterliklerini geliştirdiğini bildiren araştırmalar vardır. Özyeterlik, son on yılda üniversite öğrencilerinin başarısının belki de en güvenilir öngörücüsüdür. Etkili problem çözme ve karar verme stratejileri kullanma, kişisel kaynakları etkin bir şekilde planlama ve yönetme, daha pozitif beklentiler oluşturma ve üst düzey hedef belirleme becerisinin geliştirilmesiyle ilgisi nedeniyle öğrenme ortamının bağlamsal özelliklerinin öğrencilerin yetenekleri ve öğrenme faaliyetlerinin değeri hakkındaki motivasyonel inançlarını etkilediği düşünülmektedir. Bu inançlar, başarı duygularını etkiler ve çeşitli akademik sonuçlarla ilişkilendirilir.

Akademik özyeterlik, başarı duyguları yanında test kaygısı gibi olumsuz duyguları da etkiler. Yetkin davranışlar büyük oranda ilgili bilgi, beceri ve yeterliklere dayandığından, eğitim araştırmacıları öğrenci özyeterliği ve öğrenme sırasındaki öğrenci algılarının rolüne daha çok dikkat çekmektedir. Öğrencilerin özyeterliğin geliştirilmesinde biçimlendirici değerlendirmelere ilişkin algıları ve son değerlendirme üzerindeki etki önemlidir. Özyeterliğin iki kaynağı olan performans başarıları ve geribildirim de değerlendirme yöntemleriyle açıkça ilgilidir. Bu açıdan son yıllarda birçok bilim adamı, öğrenmenin nasıl sağlandığı ya da eğitimin nasıl yapıldığı ile değerlendirmenin uyumlu hale getirilmesi konusunu tartışmaktadır. Araştırmalar, biçimlendirici değerlendirmenin öğrencilerin gerçek hayatta nitelikli bir ürün veya gözlemlenebilir bir performans yaratmalarını sağladığını ve görev ve ölçütlerle bağlantılı anlaşılabilir ve öğrenme odaklı geribildirim verilerek yapılan değerlendirmelerin özyeterliği geliştirdiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar sözcükler: akademik başarı, özyeterlik, sosyal bilişsel kuram

P32. FİLMLERDE HEKİMLİK

Hatice Şahin, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, hatice.sahin@ege.edu.tr
Burcu Arslan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Enes Alptekin Canlı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Berfu Kamburoğlu, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Aybeniz Özer, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Şefika Ceren Türe, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi eğitim programı kapsamında 2004 yılından beri özel çalışma modülleri (ÖÇM) uygulaması sürdürülmektedir. Özel çalışma modülleri öğrencilerin ilgi duydukları bir alanda, küçük gruplar halinde, öğrencinin aktif olarak yer aldığı ve bir öğretim üyesinin rehberliğinde yürütülen uygulamalardır. İkinci ve üçüncü sınıflar için düzenlenen ÖÇM'ler, tıbbi doğrudan ve dolaylı olarak ilgilendiren konuların işlenmesi ile öğrencileri klinik döneme daha donanımlı olarak hazırlamaktadır. 2016-2017 eğitim öğretim döneminin ilk ÖÇM uygulamalarından biri de "filmlerde hekimlik" konulu uygulamadır. Sinema filmleri öğrencilere iletişim becerilerini öğretmede yazılı senaryolardan ve simülasyonlardan daha etkilidir. Bu ÖÇM ile sinema filmleri kullanılarak öğrencilerde hekimlerin hasta, hasta yakını ve meslektaşları ile iletişim becerilerinin artırılması amacıyla sinema filmlerinin kullanılması ve öğrencilerde iletişim becerileri hedefleri hakkında farkındalık yaratmak amaçlanmıştır.

Bu çalışmada sekiz haftalık ÖÇM dönemindeki çalışmalar tanıtılacak ve öğrencilerin iletişim becerileri açısından edindikleri kazanımlar hakkında bilgi verilecektir.

Yöntem: Bu çalışma 29 Eylül-9 Kasım 2016 tarihleri arasında ÖÇM uygulamasına katılan 5 öğrenci ile yürütülmüştür. Sekiz hafta olan ÖÇM uygulamasının ilk haftasında öğrenciler ile tanışılmış ve ÖÇM uygulamasının amacı ve yöntemi hakkında bilgi verilmiştir. Sonraki haftalarda her öğrencinin hekimlikle ilgili izlediği bir filmten iletişim becerileri ile ilgili not ettiği gözlemleri tartışılmış, filmlerden fragmanlar gösterildi ve iletişim becerileri hedefleri ayrıntılı biçimde ele alınmıştır. Öğrencilerin tartışma oturumlarına hazırlanmasında şu strateji izlenmiştir. Öğrenciler ile bir haberleşme grubu oluşturularak herkesin bulduğu filmlerden haberdar olunması ve farklı filmlerin bulunması sağlanmıştır (film avcılığı). İzlenen filmlerin iletişim becerileri bakımından önemli olan fragmanları dakikaları ile not edilmiştir. Ayrıca herbir film için standart bir form kullanılarak filmin künyesi hakkında da bilgi derlenerek arşiv olanağı yaratılmıştır.

Bulgular: Özel Çalışma Modülü uygulaması boyunca hekimlik ve iletişim ile ilgili toplam 17 sinema filmi bulunmuş, incelenmiş ve buradan iletişim becerileri hedefleri irdelenmiştir. Herbir filmde 3-10 dakikalık ortalama 5 fragman tartışma için belirlenmiştir. Film fragmanlarında özellikle öğrencilerin dikkatini çeken ve tartışmaya açtıkları iletişim becerileri başlıkları; etkin dinleme, sözsüz iletişim, sözlü iletişim, açık iletişim, empati, hasta perspektifi, çocukla iletişim, ergenle iletişim, yaşlı hastayla iletişim, cinsel öykü alma, hasta yakınları ile iletişim, meslektaşlarla iletişim, hekim olan hasta ile iletişim, kötü haber verme, anksiyöz hastayla iletişim, agresif hasta ile iletişim, işitme kaybı olan hasta ile iletişim, şiddet ve iletişim, engelli hasta ile iletişimdir. Öğrenciler geribildirimlerinde ÖÇM uygulamasına yönelik olumlu görüşler belirtmişlerdir. Geribildirimlerde belirttikleri bazı konular şunlardır; "ÖÇM uygulaması sonraki blokta işleyeceğimiz simüle hasta uygulamasına hazırlanmayı sağladı, yaşam içinde iletişime yararlı oldu, bakış açımızı genişletti, öğrenmede farklı bir yaklaşım kazandırdı".

Sonuç: Özel çalışma modülünün özellikle iletişim becerileri dersi almayan öğrencilerle yürütülmesi bu uygulamanın daha da etkin olmasını sağlamıştır. Ayrıca herbir filmle ilgili iletişim becerileri hedefinin tartışılması sonrasında "bu filmi izleyin çünkü;" cümlesinin oluşturulması öğrencilerin film üzerinden analizlerini de görünür hale getirmiştir. ÖÇM uygulamasının ikinci aşaması Şubat 2017 tarihinde başlatılacaktır.

Özel çalışma modülü deneyimi öğrenci sorumluluğunda iletişim becerileri hedeflerinin bulunmasında ve tartışılmasında yararlı olmuştur. Tıp öğrencilerinin iletişim becerilerini daha etkin öğrenmesi için bu uygulamanın tüm sınıfı içine alacak biçimde düzenlenmesi gereklidir.

Anahtar sözcükler: özel çalışma modülü, tıp öğrencisi, iletişim becerileri

P33. HASTANE ÖNCESİ SAĞLIK PROFESYONELLERİNE YÖNELİK TRAVMA İLERİ YAŞAM DESTEĞİ EĞİTİM PROGRAMI

Okan Ok, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, okanok@hotmail.com

Kevser Vatansever, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, kevser.vatansever@gmail.com

Ebru Şener Araz, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, drebusener@gmail.com

Haluk Ağah, İzmir Ambulans Servisi Başhekimliği, halukagah@hotmail.com

Halil İbrahim Durak, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, durakhi@gmail.com

Giriş ve Amaç: Dünyada ve ülkemizde travma vakalarının ve buna bağlı ölümlerin çok yüksek oranlarda seyrettiği görülmektedir. Travma vakalarındaki ölüm oranının düşürülmesi, hastane öncesinde hastaya ya da yaralıya erken ulaşma, doğru girişimlerde bulunma, doğru tedavi uygulama ve uygun transport yöntemleriyle uygun tedavi merkezine ulaştırma, hastane acil servisinde ise doğru tanı ve tedavi yöntemlerinin uygulanması yoluyla sağlanabilir. Buna bağlı olarak, travma vakalarıyla çok sık karşılaşan hastane öncesi sağlık profesyonellerinin konuyla ilgili aldıkları eğitimin niteliği hayati önem kazanmaktadır.

Çalışmanın amacı, hastane öncesinde karşılaşılma ve ölüm oranı yüksek vakalar arasında yer alan travmaya, daha etkili, doğru ve acil müdahale edebilmek için, öğrenen merkezli, küçük grup çalışması içeren, uygulama ve simülasyon ağırlıklı, gerçek yaşam ortamlarıyla uyumlu, öğrenenlerin uzak transferini kolaylaştırmayı, yaşam boyu öğrenmeyi içselleştirmeyi amaçlayan bir eğitim programı olarak hayata geçirilen “Travma İleri Yaşam Desteği Eğitimi (TİYDE)”nin tanıtılmasıdır.

Yöntem: Araştırmada inceleme materyali olarak Haziran-Ekim 2015 zaman aralığında 89 katılımcı ile 4 kez uygulanan TİYDE ele alınmıştır. İstatistiksel analizler için IBM Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 21.0 kullanılmıştır. Öntest, sontest ve uygulama sınavları için frekans dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizler için ki-kare testi uygulanmıştır.

Bulgular: İstatistiksel bulgularda uygulama sınavlarındaki görev gruplarına yönelik başarı oranları istatistiksel olarak kurslara göre karşılaştırılmış ve en yüksek başarı ortalaması; “Olay yeri yönetimi” görev grubunda dördüncü kursta, “Travma hastasının değerlendirilmesi”, “Spesifik travmaların değerlendirilmesi” ve “Travma olgusunun uygun nakli” görev gruplarında ise ikinci kursta ortaya çıkmıştır. Dört kursun tümünde de öntest ve sontest ortalamaları karşılaştırıldığında, istatistiksel farklılık saptanmıştır. Kurslar arası uygulama sınav sonuçları karşılaştırıldığında, en yüksek ortalamanın ikinci kursta ortaya çıktığı saptanmıştır. Cinsiyete göre öntest, sontest ve uygulama sınavları karşılaştırıldığında her üç ölçme-değerlendirme yönteminde de erkeklerin kadınlara oranla daha başarılı olduğu ortaya konmuştur.

Sonuç: TİYDE programı, ülkemizde 4C-ID yöntemi kullanılarak tasarlanmış ilk eğitim programıdır. Karmaşık beceri öğretiminin hedeflendiği 4C-ID öğretim tasarımı modelinin şablonu travma eğitiminin içeriği ve amacıyla bire bir örtüştüğü için başarılı ve etkin bir eğitim programı ortaya çıkmıştır. Travma eğitiminde ve diğer karmaşık öğrenme gerektiren beceri eğitimlerinde 4C-ID yönteminin kullanıldığı başka çalışmalara da gereksinim vardır.

Anahtar sözcükler: sürekli mesleki gelişim, paramedik eğitimi, travma eğitimi, hastane öncesi travma eğitimi, öğretim tasarımı, 4C-ID

P34. SAĞLIK ÇALIŞANLARININ HİZMET İÇİ EĞİTİMİNDE ADDIE ÖĞRETİM TASARIMI MODELİ KULLANIMI: İZMİR 112 İL AMBULANS SERVİSİ ERİŞKİN İLERİ YAŞAM DESTEĞİ ÖRNEĞİ

Ebru Şener Araz, İzmir Ambulans Servisi Başhekimliği, drebusener@gmail.com

Okan Ok, İzmir Ambulans Servisi Başhekimliği, okanok@hotmail.com

Haluk Ağah, İzmir Ambulans Servisi Başhekimliği, halukagah@hotmail.com

Volkan Ergun, İzmir Ambulans Servisi Başhekimliği, v_ergun@hotmail.com

Halil İbrahim Durak, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, durakhi@gmail.com

Giriş ve Amaç: Eğitimde tasarım modeli kullanımı programın etkinliği ve geliştirilerek sürdürülebilirliğine önemli katkılar sağlayabilir. Tasarım modelleri eğitiminin içeriği, hedef grubu, eğitim ortamı gibi bileşenlere göre tercih edilmekle birlikte ADDIE (Analysis, Design, Development, Implementation, Evaluation) modeli hemen hemen tüm modellere kaynaklık etmiş en bilinen çekirdek modeldir. Sağlık çalışanları için geliştirilen hizmet içi eğitim programlarında tasarım modellerinin kullanımına dair çalışmalar çok kısıtlıdır. Programlar genellikle verili bir süre için ele alınacak konu başlıklarını, bu başlıklara ayrılmış süreleri ve öğrenme etkinliklerini içerir. Bazı programlarda ön-son test uygulanır ve kurs sonunda katılımcı görüşleri alınır. Programların çok azında programın süreç ve sonucuna dair kapsamlı bir değerlendirme ve iyileştirme yapılır. Bu çalışmada, 2015 yılına dek geliştirdiği eğitimlerde tasarım model kullanılmayan İzmir 112 İl Ambulans Servisi Eğitim Biriminde, Erişkin İleri Yaşam Desteği Programının (EİYD) ADDIE model kullanılarak yeniden tasarlanması ve Mayıs-Haziran 2015'teki ilk 4 uygulamanın paylaşılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma yarı deneysel modelde bir eğitsel müdahale araştırmasıdır. EİYD programı yeniden tasarlanmış ve 4 grupta 94 sağlık çalışanıyla uygulanmıştır. Katılımcıların özyeterlik algıları, öntest ve sontestteki başarı durumları, kurs sırası ve sonrasındaki geribildirimleri modelin "Evaluation" adımı bağlamında kullanılarak yorumlanmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulguları ADDIE modeli kapsamında değerlendirilmiştir.

a) Analiz: Eğitimlerin hedef kitleleri 112 sağlık personelidir. Bu personelden hali hazırda mevcut yasa ve yönetmelikler kapsamında olan ve eğitimi verilecek bilgi ve becerileri biliyor ve kullanıyor olmaları beklenmektedir. Şu ana kadar olan eğitimlerde eğitim gereksinimleri konu başlığı olarak sıralanmıştır. Bu tasarımda ise mevcut içerik, ilgili yasa ve yönetmelikler üzerinden bağlantılı bir konu ağacı oluşturulmuş, ardından acil olgu ile karşılaşma anından hastanın sağlık kuruluşuna ulaştırılması aşamasına dek yaşanan süreç üzerinden bir kavramsal çerçeve oluşturulmuştur. Ardından bu süreci uygun şekilde yönetebilecek sağlık çalışanı performansı analiz yapılarak 5 temel program çıktısı (yeterlik) belirlenmiştir.

b) Tasarım: Bu basamakta program çıktıların her biri için alt yeterlikler (toplam 18 bilgi, 16 hasta yönetimi becerisi ve 23 psikomotor beceri hedefi) saptanmış, alt yeterliklerin öğrenilmesinde etkili olacak yöntemler ve öğrenme etkinlikleri (10 oturumluk) ile katılımcı başarımı ve kursun değerlendirilmesinde kullanılacak yöntemler-araçlar belirlenmiştir.

c) Geliştirme: Öğrenme etkinlikleri için düz anlatım materyalleri, senaryolar, olgular, oturum yönergeleri, değerlendirmeler için ön ve son test soruları öz yeterlik algısı formları, gün sonu formları ve kurs sonu anketi oluşturulmuştur.

d) Uygulama: Kurs Mayıs-Haziran 2015'te en küçüğü 20 ve en büyüğü 28 kişilik 4 farklı grupta 96 sağlık çalışanına aralıksız 3 günlük yüz-yüze eğitim şeklinde uygulanmıştır.

e) Değerlendirme: Katılımcıların, 10 puanlık skala üzerinden ölçülen öz yeterlik algıları kurs sonrası tüm 5 program çıktısı için istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulundu, 30 soruluk son testte tüm program çıktıları için bilgi düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı şekilde yükseldiği saptandı. Gün sonu değerlendirme formları ve kurs sonu anketinde tüm soruların çok iyi ya da iyi şeklinde değerlendirildiği belirlendi.

Sonuç: ADDIE öğretim tasarım modeli kullanılan dört EİYD kursunda da katılımcıların hedeflenen beş program çıktısı için de özyeterlik algılarını ve bilgi düzeyleri anlamlı düzeyde artmıştır. Katılımcılar kurs sürecindeki içerik, materyal, ortam ve eğiticiler hakkında olumlu geribildirimler vermiştir ve kurstan memnun ayrılmışlardır. Bu sonuçlara göre ADDIE, sağlık çalışanlarının hizmet içi eğitimlerinde öğrenmeyi sağlayan ve katılımcı memnuniyeti açısından kullanılabilir bir tasarım modeli olarak değerlendirilebilir.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, sürekli mesleki gelişim, hizmet içi eğitim, öğretim tasarımı, ADDIE

P35. BECERİ EĞİTİMİNDE KOÇLUK: ÖĞRENCİ NASIL ALGILIYOR?

Hale Sezer, Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Öğretim AD, haleyacan@yahoo.com
Hatice Şahin, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi AD, hatice.sahin8@gmail.com

Giriş ve Amaç: Sağlık bilimlerinde olduğu gibi hemşirelik eğitiminde de “mesleksi beceri laboratuvarı”nın ve beceri öğretiminin önemli bir yeri vardır. Beceri öğretimi ile öğrencilerin psikomotor becerileri geliştirilirken, klinik döneme ve mezuniyet sonrası döneme hazırlanmaları sağlanmaktadır. Öğrencilerin klinik öncesi beceri eğitiminin artırılması, klinik uygulamada öğrencilerin hasta bakım ve tedavi sürecinde yeterliliğinin artırılması açısından oldukça önemlidir. Mesleksi beceri laboratuvarlarının yapısı kadar becerinin nasıl öğretildiği de önemlidir. Bu çalışma, Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 2. ve 3. Sınıf öğrencilerinin beceri uygulamalarında karşılaştıkları koçluk hakkındaki algılarını değerlendirmek ve etkin koçluk uygulamaları bakımından öneriler geliştirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Ekim-Aralık 2015 aylarında yapılan kesitsel tipte bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören 2. ve 3. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. 456 öğrenci çalışma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın verileri, öğrencilerin koç, koçluk ve koçluk uygulamaları hakkındaki görüşleri ile sosyo demografik özelliklerini sorgulayan bir soru formu aracılığı ile toplanmıştır. Veriler, SPSS 21 paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde dağılım istatistikleri (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) ile t testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Öğrencilere “Beceri eğitiminde koçluk yapan öğretim elemanında olması gereken özellikler” sorulduğunda, öğrencilerin yalnızca üçte biri “Becerinin gösterme ve yaptırma”, “Performansını geliştirme”, “Yardım Etme”, “Yol gösterici” özelliklerinin tamamını sıralamıştır. Öğrencilerin beceri eğitimi sırasında koçluk özelliklerden en fazla “Yol Gösterici Olma”, en az ise “Yardım Etme” seçeneklerini tercih ettikleri saptanmıştır. 2. Sınıf öğrencilerin koçluk uygulamalarını 3. Sınıf öğrencilere göre daha olumlu algıladıkları ($p < 0.005$) görülmüştür.

Sonuç: Hemşirelik öğretiminde beceri eğitimi veren eğitimcilerin bir koçun sahip olması gereken nitelikleri taşıması ve uygulaması beklenmektedir. Buda koçluk yapacak eğitimcilerin fakültelerde eğitimcilerine yönelik düzenlenebilecek ve sürekli mesleki gelişimlerine katkı sağlayabilecek eğitimci gelişim programlarıyla yetiştirilmesi gereklidir.

Anahtar sözcükler: beceri, beceri eğitimi, koçluk

P36. LİSANSÜSTÜ EĞİTİMİN BİR ÜRÜNÜ OLAN TEZ ÇALIŞMALARININ, YAYINLAŞTIRILMA DURUMU: EGE ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ ÖRNEĞİ

Ozan Karaca, Ege Üniversitesi, ozan.karaca@ege.edu.tr
Süleyman Ayhan Çalışkan, Ege Üniversitesi, ayhanca@gmail.com
Halil İbrahim Durak, Ege Üniversitesi, halil.ibrahim.durak@ege.edu.tr

Giriş ve Amaç: Lisansüstü eğitimin en somut çıktısı tezlerdir. Ülkemizde tezler, Ulusal Tez Merkezi ve üniversite kütüphanelerinde arşivlenmektedir. Tez çalışmalarıyla üretilen bilimsel bilginin, toplumun ve bilim insanlarının erişimine sunulması önemlidir. Tez çalışmalarından yapılan ulusal ve uluslararası yayınlar, bu araştırmaların daha geniş bilim çevrelerine sunulmasına katkı sağlamaktadır. Bu bildiriye, başarıyla tamamlanan tez çalışmalarından üretilen bilimsel yayınlar ve yayınlamayı etkileyen faktörlerin belirlenmesine yönelik yapılan araştırmanın ilk sonuçlarının paylaşılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde yürütülen kesitsel tanımlayıcı tipteki bu araştırma kapsamına 1 Eylül 2009 - 1 Eylül 2014 arasında başarıyla tamamlanan tez çalışmaları alınmıştır. Tez çalışmasını tamamlayan mezunlara (n=437), tezlerinden ürettikleri bilimsel yayınları belirlemeyi ve bunların yayınlama durumlarını etkileyen faktörleri ortaya koymayı amaçlayan veri toplama aracı e-posta ile gönderilmiştir. Beş tanesi açık uçlu ve 12'si seçenekli olmak üzere toplam 17 sorudan oluşan bu ankete eksiksiz yanıt veren mezunlardan (n=159) elde edilen veriler araştırma kapsamında analiz edilmiştir.

Bulgular: Ankete katılan mezunların %76,1'i (n=121) kadın %23,9'u (n=38) erkektir. Mezunların, %18,9'u (n=30) Tıp, %16,4'u (n=26) Eczacılık, %40,9'u (n=65) Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri, %12,6'sı (n=20) Spor Bilimleri, %11,3'ü (n=18) Diş Hekimliği Grubu altında yer alan bir lisansüstü programdan mezun olmuşlardır. Mezunların %54'ü (n=86) yükseköğretim kurumlarında, %46'sı (n=73) bunun dışındaki işyerlerinde çalışmakta ve %44'ü (n=70) doktora %56'sı (n=89) ise yüksek lisans tez çalışmasına ait verilerle araştırmamıza katılmıştır.

Katılımcıların %47,8'i (n=76) tez çalışmalarından bilimsel yayın ürettiklerini, %52,2'si (n=83) ise üretmediklerini belirtmiştir. Ayrıca ankete katılan mezunların %82,4'ü (n=131) tezinden yayın üretmesi konusunda danışmanı tarafından teşvik edildiğini, %17,6'sı (n=28) ise teşvik edilmediğini belirtmiştir.

Mezunların, danışmanları tarafından teşvik edilmesinin tezlerinin yayınlamalarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olumlu etkilediği saptanmıştır (p<0,05). Bu bulguya ek olarak; danışmanların akademik unvanlarının mezunların tezlerini yayınlamaları üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır.

Yayımlanan tezlerin %37'si (n=51) SCI/SCI-EXPANDED/ESCI dizinlerinde taranan tam makale ve %23'ü ise (n=32) diğer dizinlerinde taranan tam makale olarak yayımlanmıştır.

Araştırmaya katılan mezunlar, "akademi dışında çalışmak-akademiden uzaklaşmak-akademi ile bağı kalmamak" (%24,1), "zaman ayıramamak" (%19,3) ve "halen yayın aşamasında olmak"(%10,8) nedenleriyle tezlerinden yayın üretmediklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: Lisansüstü öğrencilerin danışmanları tarafından teşvik edilmeleri, tezlerinin yayınlamalarını olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Tez araştırmalarının *-özellikle etki faktörü yüksek yayın organlarında-* yayımlanması, üretilen bilginin geniş bilim çevrelerinin erişimine sunulduğunun hem adaylar, hem danışman öğretim üyeleri hem de eğitim kurumu açılarından önem taşıyan akademik bir göstergedir.

Tez çalışmalarından yayın üretilmemesi durumu ise; adaylar, danışman öğretim üyeleri ve eğitim kurumu (zaman, insan gücü, ekonomik) kaynaklarının etkin kullanılmamasına ve yapılan araştırmalardan elde edilen bilimsel sonuçların etki alanının sınırlanmasına neden olmaktadır.

Yayınlamanın önündeki engeller olarak sıralanan "akademiden uzaklaşmak", "akademi dışında çalışmak" ve "zaman ayıramamak" gibi nedenlerin, adayların danışmanları tarafından teşvik edilmesi ya da yayın şartı gibi kurumsal politika değişiklikleri ile aşılabileceği öngörülmektedir. Bu konuda daha derinlemesine ve farklı alanlara yönelik araştırmaların yapılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar sözcükler: yükseköğretim, mezuniyet sonrası eğitim, lisansüstü eğitim

P37. HPV DNA NUMUNE ALMA BECERİSİNİN SINANMASINDA KULLANILACAK BİR ÖLÇME ARACININ GELİŞTİRİLMESİ

Aysel Başer, Ege Üniversitesi Tıp Eğitimi AD Doktora Öğrencisi, aysel.akpinar@gmail.com
Nilüfer Demiral Yılmaz, Ege Üniversitesi Tıp Eğitimi AD, nilufer.demiral@gmail.com
Hatice Şahin, Ege Üniversitesi Tıp Eğitimi AD, hatice.sahin@ege.edu.tr

Giriş ve Amaç: Ulusal Çekirdek Eğitim Programı 2014 (UÇEP 2014) her tıp fakültesi mezunun nitelikli bir hekim olması için sahip olması gereken temel gerekliliklere/yeterliklere yönelik olan ve tıp eğitimi süresince her bir öğrencinin alması gereken asgari eğitimin içeriğini tanımlamaktadır. UÇEP 2014'ün başlıkları ayrıntılı bir şekilde incelendiğinde Aile Hekimliğinin temel/çekirdek yeterlikleri ile benzerlik gösterdiği ve aslında amacının iyi bir pratisyen hekim yetiştirmek olduğu görülmektedir. Kadınlarda serviks kanseri önemli bir sağlık sorunudur. Premalign lezyonların varlığı ve kolay erişilebilir bir organ olması nedeniyle de erken teşhise uygun bir hastalıktır. Serviks kanseri tarama yöntemleri invazif kanser insidansını ve mortalitesini azalttığı düşünülen az sayıdaki tarama yönteminden biridir. Sağlık Bakanlığı son iki yıldır 30-65 yaş kadınlarda HPV numune alma veya pap-smear ile tarama başlatmıştır. UÇEP 2014'te koruyucu sağlık hizmetleri başlıkları incelendiğinde serviks kanseri taraması da yer almaktadır. Mezuniyet öncesi dönemde tıp öğrencileri pap-smear tarama ile ilgili beceriyi öğrenmelerine rağmen HPV ile ilgili numune alma konusunda herhangi bir beceri eğitimi almamakta ve değerlendirme yapılmamaktadır.

Bu çalışmanın amacı mezuniyet öncesi tıp eğitiminde HPV DNA numune alma becerisini değerlendirmede kullanılacak bir ölçme aracının geliştirilmesidir.

Yöntem: Çalışmada Sağlık Bakanlığı'nın serviks kanseri tarama programında geliştirdiği HPV DNA numune alma ve pap-smear alma becerisi eğitim rehberine dayanılarak değerlendirme rehberi geliştirilmiştir. Eğitim rehberinde hasta ile iletişim, hastayı hazırlama, sterilizasyona uyum, HPV DNA ve pap-smear numune alma, atık yönetimi ve numune saklanması, vajinal muayene olmak üzere 7 başlık yer almaktadır. Uzman görüşüne dayanılarak değerlendirme rehberinde hasta ile iletişim, hastayı hazırlama, sterilizasyona uyum, numune alma, atık yönetimi ve numune saklanması başlıklarının bu becerinin sinanmasında kullanılması öngörülmüştür.

Bulgular: HPV DNA numune alma becerisini değerlendirme amacıyla 20 maddeden oluşan ve 5'li Likert ölçeği ile puanlanan bir değerlendirme rehberi geliştirilmiştir. Öğrencinin bu beceriden yeterlilik alabilmesi için değerlendirme rehberine göre 100 puan üzerinden en az 60 puan alması gereklidir. Ancak değerlendirme rehberinde üç başlık baraj niteliğindedir. Öğrenci baraj niteliğindeki başlıkların tamamından 3 ve üzerinde puan almalıdır. Bu başlıklarda yaşanacak herhangi bir sorun yetersizlik alması şeklinde yorumlanacaktır.

Sonuç: Ülkemizde tıp fakültesinden mezun olan hekim, uzmanlık eğitimine başlamadığı sürece çoğunlukla Sağlık Bakanlığı'na bağlı birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışmaktadır. Hekimlerin mezuniyetlerinde beceriler konusunda yeterli olmaları Sağlık Bakanlığı'nın yürüttüğü tarama programlarında çalışırken de başarılı olmalarını sağlayacaktır. Bu nedenle çalışma koşulları ile uyumlu ve UÇEP 2014'te tanımlanan beceri başlıklarının tıp fakültelerinde yeterliliği sağlayacak düzeyde öğretilmesi ve geliştirilen bu rehber gibi değerlendirme rehberleri eşliğinde sinanması esastır. Böylece beceri uygulamaları konusunda yeterli hekimler çalışma hayatında da özgüvenli, başarılı ve diğer sağlık personeline de öncü olacaktır.

Anahtar sözcükler: HPV DNA, kanser tarama, beceri eğitimi, ulusal çekirdek eğitim programı

P38. TÜRKİYE'DEKİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTELERİ'NİN EĞİTİM MODELİ YAKLAŞIMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: MEVCUT DURUM ANALİZİ

Mukadder İnci Başer Kolcu, Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD Doktora Öğrencisi, incikolcu@gmail.com
Ö. Sürel Karabilgin Öztürkçü, Ege ÜTF Tıp Eğitimi AD, o.surel.karabilgin@ege.edu.tr

Giriş ve Amaç: Uluslar arası diş hekimliği eğitim programları değerlendirildiğinde, Avrupa'da sıklıkla Probleme dayalı öğrenim (PDÖ) ve yeterlik dayalı eğitim modellerinin ya da modüler sistem olarak tanımlanan yatay-dikey entegrasyonu sağlanmış organ/sistem temelli eğitim modellerinin kullanıldığı, Amerika ve Kanada'da 2009 yılı itibarıyla %50 diş hekimliği fakültesinin PDÖ ile eğitim verdiği, diğer fakültelerde geleneksel eğitim modeli olarak tanımlanan yatay-dikey entegrasyonu sağlanmış organ/sistem temelli eğitim modellerinin kullanıldığı, Çin'de rehber kitaplar aracılığı ile işlenen disiplin temelli eğitimlerin baskın olduğu son yıllarda ise birkaç fakülte de PDÖ ile eğitim verildiği görülmüştür.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki diş hekimliği fakültelerinin eğitim modeli yaklaşımlarının mevcut durumunu analiz etmektir.

Yöntem: Ulusal değerlendirme için Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi'nin 2016 Lisans Yerleştirme Sınavı sonuçlarından sonra yayınladığı tercih rehberinden faydalanılarak lisans düzeyinde öğrenci kabulü yapan okullar belirlendi. Sonrasında ilgili diş hekimliği fakültelerinin web siteleri taranarak eğitim programları ile ilgili veri toplandı. Eğitim modeline ulaşılamayan fakültelerde eğitim modelini belirlemek için ders programları incelendi. Uluslar arası verilerin elde edilmesinde alan yazın tarandı. Veriler, SSPS 20.0 programında değerlendirildi.

Bulgular: Ülkemizde lisans düzeyinde diş hekimi yetiştiren 47 üniversite vardır. Bunların 37'si devlet üniversitesi, 10'u vakıf üniversitesidir. Diş hekimliği fakülteleri eğitim programları incelendiğinde, 44 fakültede eğitim programına dair açıklayıcı bir veri elde edilememiş ve ders programlarının incelenmesi neticesinde 38 fakültede disiplin temelli eğitim, 3'ünde de organ/sistem temelli kurul sistemi, 2'sinde ilk iki yıl kurul sistemi sonraki üç yıl disiplin temelli eğitim, 1'inde yeterlikler belirlenmiş disiplin temelli eğitim, 1'inde yeterliğe dayalı öğrenci odaklı eğitim, 1'inde süreç temelli eğitim verildiği görülmüştür. Bir fakültenin eğitim içeriğine dair hiçbir bilgi elde edilememiştir.

Sonuç: Fakülteler, mevcut eğitim programlarını değerlendirebilir, eğitim programı yaklaşımlarını tanımlayabilir ve eğitim programı ile ilgili bilgileri ulaşılabilir hale getirebilirler.

Anahtar sözcükler: diş hekimliği eğitimi, eğitim modeli

P39. SINAV ZORLUĞU İLE ÖĞRETİM ÜYESİ ANKET SONUÇLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Ramazan Ataş, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD, ramazan@erciyes.edu.tr
Zeynep Baykan, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, zbaykan@erciyes.edu.tr
Ahmet Öztürk, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD
Hakan Poyrazoğlu, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Giriş ve Amaç: Üniversitemizde eğitim-öğretim kalitesinin değerlendirilmesi için iç paydaşlardan olan öğrenciler ve öğretim üyeleri ile ilgili çeşitli çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalardan biri yapılan sınavların incelenmesi diğeri öğretim üyelerinin anket yolu ile değerlendirilmesidir. Bu çalışma ile Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi (ERÜTF) dönem 4 sınavlarının zorluğu ile öğretim üyesi değerlendirme sonuçları arasında bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır.

Yöntem: ERÜTF dönem 4'de 2015-2016 eğitim öğretim yılına kadar İç Hastalıkları, Çocuk Cerrahi-Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Kardiyoloji, Kadın Doğum ve Anesteziyoloji, Genel Cerrahi ve Radyoloji olmak üzere toplam yedi staj vardı. Bu çalışmada kullanılan veriler 2012-13 ile 2015-16 eğitim öğretim yılları arasına aittir. Veriler ERÜTF ölçme değerlendirme birimi arşivinden alınmıştır. Sınav verileri için ERÜTF ölçme değerlendirme birimince yapılan sınav istatistikleri kullanılmıştır. Her stajın bir eğitim öğretim yılındaki dört final sınavı çalışmada kullanılmıştır. Böylece bir eğitim öğretim yılı için 28; dört eğitim öğretim yılı için toplamda 112 sınav sonucu analize dahil edilmiştir. Bir eğitim öğretim yılı için belirtilen sınav ortalama zorluk değeri hesaplanırken, ilgili stajın 4 sınavının ortalama zorluk indekslerinin aritmetik ortalaması alınmıştır. Çalışmada kullanılan öğretim üyesi değerlendirme anketleri öğrencilere yüz yüze anket uygulama tekniği ile toplanmaktadır. Belirtilen bir yıl için ilgili stajda derse girmiş olan öğretim üyelerini değerlendirme anket puanlarının aritmetik ortalaması alınarak öğretim üyesi değerlendirme anket puanı elde edilmiştir. Toplamda 132 öğretim üyesine ait 420 değerlendirme anket puanı kullanılmıştır. Sınav ortalama zorluk indeksi ile öğretim üyesi değerlendirme puanı arasındaki istatistiksel ilişkiyi değerlendirmek için Spearman's rank order korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Anlamlılık değeri 0.05 olarak alınmıştır. Grafikler ve korelasyon ilişkisi için R yazılımı 3.3.2 versiyonu ve Excel 2013 Office programından faydalanılmıştır.

Bulgular: Sınavların ortalama zorluk indeksi ile öğretim üyesi değerlendirme anket puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Korelasyonlar 2014-2015 eğitim öğretim yılı hariç negatif çıkmıştır. Eğitim öğretim yıllarının ve bu yılların toplamının (N=28) korelasyon değerleri şöyle idi; 2012-2013 için $r=-0.107$, $p=0.608$; 2013-2014 için $r=-0.071$, $p=0.580$; 2014-2015 için $r=0.071$, $p=0.453$; 2015-2016 için ise $r=-0.500$, $p=0.882$ ve yılların toplamı için $r=-0.174$, $p=0.812$ olarak çıkmıştır. Dört eğitim öğretim yılının toplam verisi kullanılarak oluşturulan serpilme grafiğinden de bir ilişkinin olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin, öğretim üyesi değerlendirme anketlerini yanıtlarken aynı öğretim üyelerinin yapmış oldukları sınavların zorluğundan etkilenmeyip bu değerlendirme açısından objektif davrandıkları ortaya konulmuştur.

Anahtar sözcükler: öğretim üyeleri, zorluk indeksi, öğrenciler, anket puanları

P40. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I TIBBİ BECERİ SINAVLARINDA KULLANILAN “İNTRAMÜSKÜLER ENJEKSİYON BECERİSİ DEĞERLENDİRME REHBERİ” GÜVENİRLİĞİ

Yasemin Akşehirli Seyfeli, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD

Zeynep Baykan, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, zbaykan@erciyes.edu.tr

Melis Naçar, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, mnacar@erciyes.edu.tr

Elif Deniz Şafak, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

Giriş ve Amaç: Güvenirlik; bir ölçme aracının ölçtüğü olguyu doğru ve tutarlı şekilde ölçmesidir. Güvenirliği belirleyen değişik bakış açıları vardır. Bunlardan biri; farklı gözlemciler tarafından yapılan ölçüm/değerlendirme sonuçlarının aynı çıkmasıdır. Bu çalışmada ERÜTF Dönem 1 öğrencilerinde kullanılmakta olan “IM enjeksiyon becerisi değerlendirme rehberinin” güvenirliliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: ERÜTF de tıbbi beceri sınavları klinik sınav merkezinde yapılmakta olup bu sınavlar sınav salonlarındaki kamera sistemleri ile kayıt altına alınmaktadır. Bu çalışmada 2016 eğitim-öğretim yılında yapılmış olan tıbbi beceri final sınavı videoları kullanılmıştır. Kayıtlardan rastgele 30 öğrencinin videosu seçilmiş ve tıbbi beceri dersini vermekte olan üç öğretim üyesinin her biri tarafından yeniden video üzerinden intramüsküler enjeksiyon becerisi değerlendirme rehberi kullanılarak ayrı ayrı değerlendirilmiştir. Sonrasında öğretim üyelerinin sonuçları birbirleri ile karşılaştırılmıştır. Gözlemci iç tutarlılığı ölçmek için sınav anında öğrenciyi değerlendiren öğretim üyesinden aynı 15 öğrenciyi video üzerinden yeniden değerlendirmesi istenmiştir. Çalışma tek kör yapılmıştır. Öğrencilerin ilk puanları ve değerlendiricilerin puanları öğretim üyelerine söylenmemiştir. Değerlendirme rehberi 17 maddeden oluşmakta ve 100 üzerinden puanlanmaktadır.

Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-wilk ile test edilmiştir. Değerlendiriciler arası uyumu test etmek için Kendalls W (Kendalls coefficient of concordance) analizi yapılmıştır. Değerlendiriciler arası korelasyonu test etmek için grup içi korelasyon (intraclass correlation coefficient-ICC) analizi kullanılmıştır. Gözlemci içi tutarlılığı değerlendirmek için korelasyon (ICC) analizi yapılmıştır. Analizlerde $p < 0,05$ anlamlılık düzeyi olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Üç öğretim üyesinin değerlendirme puanları arasında uyum vardır ($p=0,162$). Birinci değerlendirici ile ikinci değerlendirici arasında istatistiksel olarak anlamlı çok yüksek korelasyon saptanmıştır ($p=0,829$). Birinci değerlendirici ile üçüncü değerlendirici arasında ($p=0,710$), ikinci değerlendirici ile üçüncü değerlendirici arasında ($p=0,749$) istatistiksel olarak anlamlı yüksek korelasyon vardır. Bir numaralı öğretim üyesinin sınav esnasında verdiği puanlar ile aynı öğrencilerin videolarını izledikten sonra verdiği puanlar arasında da yüksek korelasyon bulunmuştur ($p=0,651$).

Sonuç: Kullanılan intramüsküler enjeksiyon becerisi değerlendirme rehberi güvenilirdir.

Anahtar sözcükler: güvenirlilik, beceri, değerlendirme

P41. ÖĞRETİM ÜYELERİNİN ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖLÇME DEĞERLENDİRME KURSLARI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Zeynep Baykan, zbaykan@erciyes.edu.tr, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı
Melis Naçar, mnacar@erciyes.edu.tr, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Ölçme ve değerlendirme tıp eğitiminin önemli bir parçasıdır. Bu amaçla Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde (ERÜTF) öğretim üyelerine "Ölçme Değerlendirme Kursları" düzenlenmektedir. Düzenlenen kurslarla öğretim üyelerinin ölçme değerlendirme konusundaki bilgi ve becerilerini arttırmak amaçlanmaktadır. Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinin düzenlenen kursla ile düşüncelerini ortaya koymak amacı ile planlanmıştır

Yöntem: Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ilk ölçme değerlendirme kursu 2005 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi'nden Prof. Dr. İlgü Şemin'in iki günlük kurs programı ile başlamıştır. Bu tarihten sonra 27-28 Ekim 2011 tarihinde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalında görevli iki öğretim üyesi (Dr. Meral Demirören ve Dr. Ayşen Melek Ayтуğ Koşan) 15 kişiden oluşan öğretim üyesi grubuna "Ölçme Değerlendirme Eğitici Eğitimi" vermiştir. Bu eğitimin ardından grup iki kez kendi kendine kurs düzenlemiş (12-13 Şubat, 19-20 Şubat 2013) ve eğitimlerde kullanılmak üzere "Ölçme Değerlendirme Rehberi"ni hazırlamıştır. 01.01.2017 tarihine kadar bu grup toplam dokuz kurs düzenlenmiş ve 143 öğretim üyesi (99 tıp fakültesi, dış hekimliği fakültesi ve dört il dışından çeşitli anabilim dallarında görevli) bu kurslara katılmıştır. Kurslar iki tam gün sürmektedir. Ocak 2017'de gerçekleştirilmiş tanımlayıcı tipteki bu çalışmada katılan öğretim üyelerine kurs sonunda uygulanan anketler değerlendirilmiştir. Anket formlarında öğretim üyesine ait tanımlayıcı bilgilerle (yaş, cinsiyet, çalışılan anabilim dalı), kursta verilen eğitimle ilgili görüşlerini içeren sorular yer almıştır.

Bulgular: 140 öğretim üyesinden geri bildirim alınmıştır. Katılımcıların %36.4'ü yardımcı doçenttir. %32.1'i dahili tıp bilimlerinde çalışmaktadır. Öğretim üyelerinin kurs öncesi %7.8'i, kurs sonrası %1.4'ü eğitimde ölçme ve değerlendirme ile ilgili bir kurs programına ihtiyaç olduğunu düşünmediğini ifade etmiştir. Katılımcıların %97.1'i kursun konu ile ilgili bilgi düzeyini arttırdığını; %93.6'sı edindiği bilgi ve beceriyi akademik hayatında kullanabileceğini düşünmektedir. %89.3'ü kurs programının tüm öğretim üyeleri için zorunlu olması gerektiğini belirtmiştir. Kurs katılımcıları kursu on puan üzerinden puanladıklarında amaç ve hedeflerinin açıklığı için ortalama 8.8 ± 1.1 puan, kurs içeriğinin aktarımı için 8.3 ± 1.5 puan, kullanılan eğitim yöntemi ve teknikleri için 8.6 ± 1.5 puan, eğitimcilerin iletişimi için 9.3 ± 0.9 puan, eğitimcilerin konuya hâkimiyeti için 9.0 ± 1.2 puan, kurs materyalleri için 8.3 ± 1.5 puan, kurs organizasyonu için 8.9 ± 1.3 puan vermişlerdir. Kursun genelini 8.7 ± 1.3 puan olarak değerlendirmişlerdir. Katılımcıların %61.4'ü kursun kapsamını yeterli bulmuştur. %83.6'sı kurs programındaki teorik pratik arasındaki dengeyi uygun, %88.6'sı sorular ve tartışma için ayrılan zamanı, %76.4'ü kurs süresini yeterli bulmuştur. Kursun en yararlanan başlığı çoktan seçmeli test ve soru analizlerini değerlendirme, en az yararlanan başlığı ölçme değerlendirmenin önemi ve temel kavramlar olarak belirtilmiştir. %90.7'si programa katılmış olmaktan memnun/çok memnundur.

Sonuç: Kurs öğretim üyelerinin ölçme değerlendirme konusundaki bilgilerini arttırmıştır ve öğretim üyelerinin tamamına yakını bu kursa katılmış olmaktan memnundur.

Anahtar sözcükler: öğretim üyesi, eğitim, ölçme değerlendirme, memnuniyet

P42. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME ALANINDA YAPILAN ÇALIŞMALAR

Zeynep Baykan, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, zbaykan@erciyes.edu.tr
Melis Naçar, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, mnacar@erciyes.edu.tr
Osman Günay, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD
İskender Gün, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD, Başkoordinator
Hakan Poyrazoğlu, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Bu bildiri ile Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2011 yılında akredite olduktan sonra ölçme ve değerlendirme uygulamalarının kalitesini yükseltmek için yapılan çalışmaları sunmak amaçlanmıştır. Ölçme değerlendirmenin kalitesini iyileştirmek için Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde "Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Ölçme Değerlendirme Eş Güdüm Alt Kurulu " 27/04/2012 tarihinde senato kararı ile kuruldu ve çalışma yönergesi yayınlandı. Bu yönergeye göre, Kurul Dekanın teklifi ve Fakülte Yönetim Kurulu kararı ile kurulmakta ve yedi üyeden oluşmaktadır. Üyelerden biri öğrenci, biri araştırma görevlisi, beşi öğretim üyesidir. Öğretim üyelerinden en az biri Tıp Eğitimi Anabilim Dalı öğretim üyesidir. Kurul, her eğitim öğretim döneminde en az bir kez toplanmaktadır. Kurulun görevleri; fakültede mezuniyet öncesi ve sonrası tıp eğitiminde geçerli ve güvenilir ölçme-değerlendirme uygulamalarının geliştirilmesi ve uygulamasını sağlamak amacıyla literatürü ve yurt içi-dışı fakültelerin uygulamalarını izlemek, öğretim üyelerine danışmanlık hizmeti vermek, yapılan sınavları izlemek, yorumlamak ve Dekanlığa öneriler sunmaktır. Kurul 2012-2016 yılları arasında sekiz kez toplanmış ve Dekanlığa çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

ERÜTF Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönergesi 2012 yılında revize edilmiştir. Bu yönerge fakülteye öğrenci kabulü ve çıkarılma şartlarını, eğitim-öğretim düzeyi ve süresini, derslere devam, sınavların açılması ve değerlendirilmesine ilişkin esasları bir bütünlük içinde belirlemektedir.

"Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Sınav Hazırlama, Uygulama ve Değerlendirme Esasları" hazırlanarak, Fakülte Kurulu'nun 14.11.2012 tarih ve 12/95 sayılı kararıyla uygulanmaya başlanmıştır. Fakülte Kurulu kararı ile 13.01.2016 tarihinde, bu Esasların sözlü sınavlarla ilgili kısmında değişiklik yapılmış, bu Esaslar 2017 yılında tekrar revize edilmiştir. Bu esaslar, sınavların hazırlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi ile ilgili olarak, öğrenciler, öğretim elemanları ve diğer görevliler tarafından uyulması gereken kuralları belirlemektedir.

Dönem I, II ve III' te ders kurulları için sorular "ERÜTF soru talep formu" ile toplanmaktadır. Bu form ile yapılan sınavlarda sorulan soruların öğrenim hedeflerini kapsayıcılığını değerlendirebilmek amaçlanmıştır. Çoktan seçmeli test usulüyle yapılan sınavlarda sınavın tümü (çarpıklık değeri, ortalama, standart sapma min-max, range, KR20) ve maddeler (zorluk ve ayırt edicilik indeksleri) değerlendirilmektedir. Tıp eğitimi anabilim dalı bu sınav analizlerini yıllık olarak raporlamaktadır.

2010–2011 ders yılından itibaren objektif yapılandırılmış klinik sınav uygulanabilmesi için, klinik sınav merkezi kurulmuştur. Bazı anabilim dalları sınavlarını OSCE şeklinde bu sınav merkezinde yapmaktadır. Merkezde sınavlar kayıt altına alınmaktadır. 2016 yılından itibaren tüm sözlü sınavlar sınav tutanakları ile kayıt altına alınmaya başlanmıştır.

Fakültemizde, eğitimcilere yönelik ölçme ve değerlendirme eğitimleri 2013 yılı başlarında başlatılmıştır. 2017 yılı başına kadar toplam dokuz kurs düzenlenmiştir.

Anahtar sözcükler: tıp, eğitim, mezuniyet öncesi, ölçme

P43. ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 3 EĞİTİMİNDE UYGULANAN SINAVLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

İskender Gün, Erciyes Üniversitesi, iskender@erciyes.edu.tr

Züleyha Karaca, Erciyes Üniversitesi, zuleyha@erciyes.edu.tr

Zafer Sezer, Erciyes Üniversitesi, sezerza@yahoo.com

Zeynep Baykan, Erciyes Üniversitesi, zbaykan@erciyes.edu.tr

Melis Naçar, Erciyes Üniversitesi, mnacar@erciyes.edu.tr

Emine Alp Meşe, Erciyes Üniversitesi, ealp@erciyes.edu.tr

M. Hakan Poyrazoğlu, Erciyes Üniversitesi, mhpoayraz@erciyes.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Erciyes Üniversitesi tıp fakültesi dönem 3 eğitiminde uygulanan kurul sonu sınavların değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Erciyes Üniversitesi tıp fakültesinde, 2000 yılından beri eğitimcilerin eğitimi, 2013 yılından beri de ölçme ve değerlendirme eğitimleri rutin olarak sürdürülmektedir. Ölçme ve değerlendirme eğitimleri, 2016 yılı sonuna kadar toplam 10 gruba uygulanmıştır. Fakültede, ölçme değerlendirme; Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim Öğretim ve Sınav Yönergesi ile Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Sınav Hazırlama Uygulama ve Değerlendirme Esasları doğrultusunda yürütülmektedir. Burada yapılan en önemli değişiklik, 2015-2016 eğitim yılından itibaren iptal edilen soruların yansız olarak iptal edilmesidir. Bu tarihe kadar soru iptali durumunda iptal edilen soru tüm öğrencilerce doğru yapılmış olarak kabul edilmekte iken bu tarihten sonra iptal edilen soru hariç tutularak kalan sorular üzerinden sınav değerlendirilmektedir.

Değerlendirmeye son dört yılda yapılan Dönem 3 kurul sonu sınavları alınmıştır. Fakültede, sınavların okutulması sonrasında sınav analizleri son dört yıldır yapılmaktadır. Bu nedenle son dört yıl değerlendirmeye alınmıştır. Kurul sonu sınavı dışındaki sınavlar ise tüm öğrencileri temsil etmedikleri düşünüldüğünden değerlendirmeye alınmamıştır. Dönem 3'de yer alan 6 ders kurulu sonrasında uygulanan kurul sonu sınavların madde ayırıcılık indeksi, zorluk indeksi değerlendirilmiş ve iptal edilen soru sayıları dikkate alınarak sonuçlar yorumlanmıştır.

Bulgular: Fakültede uygulanan Dönem 3 sınavlarında ayırıcılığı düşük soruların oranı oldukça yüksektir. Son 4 yılda MED 301 ve MED 304 ders kurullarında ayırıcılığı düşük olan soruların sayısı artarken MED 303 ve MED 305 ders kurullarında değişmemiş, MED 302 ve MED 306 ders kurullarında azalmıştır.

Tüm ders kurullarında soruların zorluk indeksi, fakültede geçme notu olan 60 puanın üzerindedir.

Zor ve çok zor soruların oranında belirgin bir değişim gözlenmemiştir.

İptal edilen soru sayıları, son yılda belirgin olarak azalmıştır. Bunun muhtemel nedeni, soru iptallerinin yansız olarak yapılması yönündeki değişikliktir.

Sonuç: Bu sonuçlara dayalı olarak;

1. Fakültedeki eğitimciler, soru kalitesi konusunda bilgilendirilmelidir
2. Fakültede ölçme değerlendirme eğitimleri sürdürülmeli ve tüm eğitimcileri kapsayacak biçimde yaygınlaştırılmalıdır.

Anahtar sözcükler: sınav analizi, ayırıcılık indeksi, zorluk indeksi

P44. TIP EĞİTİMİNDE BİLİŞSEL DEĞERLENDİRME VE DAHA FAZLA ÖĞRENMEYİ TEŞVİK EDİCİ ÖĞRENCİ BAŞARISINA GÖRE SIRALAMA

M. Mümtaz Mazıcıoğlu, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, mumtaz33@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Öğrenci başarısına göre sıralama eğitimin yeterliliğinin test edilmesinden çok bir seçme yöntemi olarak kullanılmaktadır. Buna rağmen yeterliliğe esas eşik değerinin aşılmasından sonraki değerlendirme aşamasında öğrencinin daha üst düzeyde öğrenme ve bu çabası için teşvik edilmesi amacıyla çaba sarf etmek uygun olacaktır.

Yöntem: Örneklem gurubu olarak “Tamamlayıcı ve alternatif tedaviler” başlıklı seçmeli ders için kayıt yapılan öğrenciler alınmıştır. Bu ders kapsamında her öğrenciden ilk sınav notunu alabilmek için dersin eğitici ile birlikte belirledikleri tıbbi kullanımı olan bir bitki hakkında sunum yapması istenmiştir. Yapılan sunum eğitici tarafından önceden yapılandırılmış bir eğitici ölçütü ile; sunum becerisi, bitki hakkında verdiği genel bilgi, içerdiği droglar, tıbbi kullanım alanları, dozu, kullanım süresi, muhtemel yan etkileri, kaynak kullanımı açısından değerlendirilmektedir. Her bir öğrenci de akranlarına; 20, 18, 15, 10, 9, 7, 5, 3 şeklinde rakamsal olarak verilen sekiz puanı kullanmış ve kalan on bir akranına puan verememiştir. Eğitcinin notu toplam sınav notunun % 80’ini oluşturmuştur. Akran puanlarına göre elde edilen sıralamada en yüksek puandan hiç en düşük puandan da 19 çıkarılarak eğitici puanına ekleme yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen 19 Tıp Fakültesi Dönem III öğrencimiz 5-10 dakika süren sunumlarını tamamladıktan sonra eğitici tarafından eğitici ölçütlerine göre puanlandırılmış daha sonra her bir öğrenciye verilen 8 farklı puanı arkadaşları için kullanması istenmiştir. Toplam puanın %80’i eğitici puanından alınmış kalan 20 puan için de öğrencilerin akran değerlendirmesi için kullandıkları puanlardan oluşturulan sıralama kullanılmış en çok kısıntı en az akran puanı alandan olmak üzere en yüksek puan alandan hiç kısıntı yapılmadan puanlandırma yapılmıştır.

Sonuç: Bilişsel değerlendirmede hem eşik düzeyi aşmada yeterlilik hem de yeterliler arasında akran değerlendirmesine dayanan daha fazla öğrenmeyi teşvik edici bir sıralama yapma imkânı doğmuştur.

Anahtar sözcükler: Bilişsel, tıp eğitimi, akran değerlendirmesi

P45. HEKİMLİK MESLEĞİ TUTUM ÖLÇEĞİNİN GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Yusuf Ay, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, yusufmoon@hotmail.com
Fatma Sultan Kılıç, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, fakilic@ogu.edu.tr
Didem Arslantaş, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, adidem@ogu.edu.tr
Ferhan Esen, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, fesen@ogu.edu.tr
Kubilay Uzuner, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, kuzuner@ogu.edu.tr
Koray Harmancı, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, korayharmanci@hotmail.com
Hüseyin İlhan, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, hilhan@ogu.edu.tr
Kevser Erol, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, kerol@ogu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, tıp fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin hekimlik mesleğine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirmektir.

Yöntem: Madde havuzunun oluşturulması sürecinde; hekimlik mesleği ve tutum ölçekleri ile ilgili literatür incelenmiş, mesleki alanda deneyimli hekimlerin görüşü alınmış ve ölçekte yer alabilecek 72 madde belirlenmiştir. Belirlenen bu maddeler psikoloji alanında çalışan 2 uzman, 1 ölçme ve değerlendirme uzmanı ve 5 tıp alanındaki deneyimli uzmanın görüşüne sunulmuş ve kapsam geçerliği sağlanmaya çalışılmıştır. Sonrasında bazı maddeler elenerek 17 si olumsuz 34 ü olumlu 5 li Likert tipinde 51 maddelik bir ölçek formu oluşturulmuştur. Bu deneme formu, 2015-2016 akademik yılı bahar döneminde İç Anadolu Bölgesinde yer alan bir üniversitenin 1-6 sınıflarında öğrenimine devam eden toplam 442 öğrenciye uygulanmıştır.

Bulgular: Veriler üzerinde önce madde analizleri yapılmış ve dört madde elenmiştir. Kalan maddeler sonrasında açımlayıcı faktör analizine tabi tutulmuştur. Varimax rotasyonlu faktör analizi yapılarak dört boyut elde edilmiş ve toplamda 26 madde elenmiştir. Nihai şeklini alan form; *sevgi, uyum, adanmışlık* ve *statü* faktörlerinden oluşan, 22 maddenin yer aldığı ve toplam varyansın %58.50'sinin açıklayan bir *Hekimlik Mesleği Tutum Ölçeği* halini almıştır. Ölçek maddeleri doğrulayıcı faktör analizine tabii tutulmuş ve yapılan birinci ve ikinci derece doğrulayıcı faktör analizi sonucu farklı bir örneklem grubu üzerinde de ölçeğin faktör yapısı geçerliliğini sağlamıştır. Ölçeğin güvenilirliğine ilişkin olarak; ölçek Batı ve Bümen (2006) tarafından geliştirilen tutum ölçeği ile birlikte 125 öğrenciye uygulanmış ve iki ölçek arasında anlamlı düzeyde yüksek korelasyon tespit edilmiştir ($r= 0.78, p< 0.01$). Literatürdeki tutum ve akademik başarı arasındaki ilişki göz önüne alınarak, öğrencilerin ölçekten aldıkları puanları ile akademik başarıları arasındaki ilişki incelenmiş ve iki değişken arasında da anlamlı derecede pozitif korelasyon görülmüştür ($r= 0.12, p< 0.05$). Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı (Cronbah Alpha) .92'dür.

Sonuç: Elde edilen bulgular, ölçeğin tıp fakültesinin bütün sınıflarında öğrenim gören öğrencilerin hekimliğe yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla kullanılabilir, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

Anahtar sözcükler: geçerlik, güvenilirlik, hekimlik mesleği, tutum, tutum ölçeği

P46. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE YÖNELİK TUTUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Didem Arslantaş, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, adidem@ogu.edu.tr
Ferhan Esen, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, fesen@ogu.edu.tr
Yusuf Ay, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, yusfmoon@hotmail.com
Fatma Sultan Kılıç, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, fskilic@ogu.edu.tr
Kubilay Uzuner, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, kuzuner@ogu.edu.tr
Koray Harmancı, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Kevser Erol, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, kerol@ogu.edu.tr
Hüseyin İlhan, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, hilhan@ogu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; tıp fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin mesleğe yönelik tutumlarının akademik başarı, cinsiyet, ve sınıf düzeyine göre incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma 2015-2016 akademik yılı bahar döneminde İç Anadolu Bölgesinde yer alan bir üniversitenin 1-6 sınıflarında öğrenimine devam eden toplam 442 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak, öğrencilerin demografik bilgilerin yer aldığı bilgi formu ve araştırmacılar tarafından geliştirilen dört faktörden oluşan *Hekimlik Mesleği Tutum Ölçeği* kullanılmıştır. Verilerin analizinde, cinsiyet ve tutum değişkenleri için bağımsız gruplar t test, sınıf düzeyi ve tutum değişkenleri için tek yönlü ANOVA, akademik başarı ve tutum arasındaki ilişki içinde pearson korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; kadın ve erkek öğrencilerin toplam tutum puanları arasında anlamlı bir fark görülmezken, *sevgi* ve *adanmışlık* faktörlerinde kadınlar lehine anlamlı bir fark söz konusudur. Öğrencilerin sınıf seviyelerine bakıldığında; toplam tutum puanları ve dört alt faktörde de sınıf seviyelerine göre anlamlı bir fark söz konusudur. Bu fark; ölçek toplamında ve *Sevgi* ile *Statü* alt faktörlerinde 1.,2., ve 3. Sınıflar ile 6. Sınıflar arasında olup 1.,2., ve 3. sınıflar lehinedir. Ayrıca öğrencilerin tutumları ile akademik başarıları arasında da anlamlı bir ilişki görülmektedir. Alt faktörlere bakıldığında ise sadece statü alt faktörü akademik başarı ile anlamlı korelasyon göstermemiştir.

Anahtar sözcükler: akademik başarı, cinsiyet, tutum, tıp fakültesi öğrencileri

P47. GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DURUMLUK-SÜREKLİ KAYGI DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Saideh Arefi, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, saideharefi@gmail.com
Koray Aktuğ, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, korayaktug@gmail.com

Giriş ve Amaç: Kaygı bireyin kendini tehdit altında hissettiği durumlarda, ortaya çıkan sıkıntı, endişe ve bunalma duygularıyla bazı bedensel reaksiyonların oluştuğu bir durumdur. Herkes tarafından zaman zaman yaşanan ve normal bir durum olarak kabul edilen kaygı bazen ağırlaşarak patolojik bir duruma dönüşebilir. Hafif düzeyde kaygının, kişileri daha dikkatli olmaya zorlayarak başarıyı artırdığı, buna karşılık ağır kaygının başarıyı olumsuz yönde etkilediği bilinmektedir. Sınav dönemlerinde öğrencilerin kaygı düzeyleri yükselmekte, bu durum bazı öğrencilerde başarısızlığa yol açmaktadır. Başarısızlık ise kaygı daha da ağırlaşmasına neden olmakta ve böylece bir kısır döngü ortaya çıkabilmektedir.

Bu çalışmada; Tıp öğrencilerinde durumluk-süreklilik kaygı» durumlarının başarı ve sınıf / staj kayıpları arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Yöntem: Kasım 2016 da yapılan çalışma tanımlayıcı araştırmadır. Araştırmada verilerin toplaması elektronik ortamda oluşturulan veri tabanı yapılmış olup öğrencilerin kaygı düzeyini ölçmek için Spielberger ve arkadaşlarının geliştirdiği Durumluk Sürekli Anksiyete Envanteri (State Trait Anxiety Inventory STAI) kullanılmıştır.

Bulgular: Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi (GÜTF) öğrencilerinden 123 kişi tarafından cevaplanmıştır. Anketi cevaplayanların %52,5'i kadın geri kalanı ise erkektir. Anketi cevaplayanların %73'ü dönem 5 öğrencisidir. Seçmeli stajlarda 35, zorunlu stajlarda 71 ve kurullarda 16 kişi eğitim görmektedir. Öğrencilerin %63,8' u kendini orta derecede başarılı görürken %16,4'ü başarılı, %9,8'i ise başarısız olarak tanımlamaktadır. Öğrencilerin %51,6' bütünlemesiz,%12,3'ü bütünleme ile geçerken diğer öğrencilerin staj ve yıl kayıpları olmuştur. Öğrencilerin ortalama STAI1 değeri 44,4(±8,1) ve STAI2 değeri 43,9(±6,4) olduğu görülmektedir. Yaş ve STAI1 arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Staj kaybı olan öğrencilerin STAI 2 değerleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşüklük göstermektedir.

Sonuç: Staj kaybı olan sürekli kaygılarının yüksek olduğu görülmektedir. Bu da onların başarılarını olumsuz etkileyebileceğine dikkat edilmelidir.

Anahtar sözcükler: tıp öğrencisi, kaygı, etkileyen faktörler

P48. PROBLEME DAYALI ÖĞRENMEDE SENARYOLARIN ANİMASYON ŞEKLİNDE SUNULMASINA İLİŞKİN ÖĞRENCİ DENEYİMLERİ

Özlem Coşkun, Gazi ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, drozlemcoskun@gmail.com
Işıl İrem Budakoğlu, Gazi ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, isiliremb@gmail.com
Vildan Özeke, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, vildancevik@gmail.com

Giriş ve Amaç: Probleme dayalı öğrenme (PDÖ) sürecinin başarısında bilinen iki önemli faktörden biri öğrenenler arası iletişim ve etkileşim, diğeri de senaryoda problemin ne kadar gerçekçi ve aslına uygun sunulduğudur. Böylelikle çoklu ortam destekli biçimde sunulacak problem senaryoları ile problem durumlarının daha kaliteli biçimde aktarılması, kâğıt tüketiminin azaltılması ve görsel-işitsel öğelerin birlikte kullanılması nedeniyle problemin daha kalıcı olması hedeflenmektedir. Daha önce yapılan çalışmalarda videoların kullanıldığı görülmüş ancak animasyonlar konusunda benzer çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmanın amacı PDÖ sürecinde kullanılmak üzere hazırlanan animasyon destekli problem senaryolarına ilişkin öğrenci görüşlerini almaktır.

Yöntem: Klasik PDÖ sürecinde kullanılan metin tabanlı senaryolar animasyon şeklinde hazırlanarak dijital ortama aktarılmıştır. Geliştirilen animasyonlar, klasik PDÖ oturumları gibi üç ayrı oturum şeklindedir. Her oturum için kullanılacak animasyonlar iki Tıp Eğitimi ve Bilişimi uzmanı ve bir öğretim tasarımcısı tarafından oluşturulmuştur. Ayrıca üç Tıp Fakültesi öğrencisi tarafından da animasyonların tasarım ve içeriğine yönelik görüş ve önerileri alınmıştır. Dönütler çerçevesinde animasyonlara son şekli verilmiş ve oturumlarda kullanılmıştır. Üçüncü oturumun sonunda öğrencilerden geribildirim alınarak veri toplanmıştır. Geribildirim sürecinde Gürpınar, Alimoğlu ve Güzeller (2014) tarafından geliştirilen PDÖ etkinliğini bilgi, beceri ve tutum alt boyutları ile değerlendirmeye yönelik 16 maddeden oluşan ölçme aracı kullanılmıştır. Bu araca ek olarak açık uçlu üç madde ile de gerçekleştirilen PDÖ sürecinde öğrencilerin memnun oldukları ve memnun olmadıkları özelliklerle, senaryonun animasyon şeklinde sunumuna yönelik görüşleri alınmıştır. Araştırmaya toplam 20 öğrenciden (7 kadın ve 13 erkek) oluşan iki PDÖ grubu katılmıştır. İki yönlendirici üç hafta boyunca süreci birlikte yönetmiştir. Öğrenciler Tıp Fakültesi üçüncü sınıf öğrencileri olup PDÖ sürecine ilişkin geçmiş deneyimleri bulunmaktadır.

Bulgular: Toplam 20 öğrenci geribildirim formu doldurmuştur. PDÖ sürecinin etkinliği için bir kişi katılmıyor, sekiz kişi kararsız, 10 kişi katılıyor ve bir kişi de kesinlikle katılıyor yönünde görüş bildirmiştir. Bilgi, beceri ve tutum alt boyutları çerçevesinde de benzer sonuçlar görülmüştür. Öğrencilerin PDÖ'den memnun olmadıkları özellikler kapsamında PDÖ sürecinin uzun sürmesi (n:9) öne çıkarken, bir öğrenci PDÖ ders saati sayısının az olduğunu, bir öğrenci de grubun kalabalık olduğunu belirtmiştir. Teorik bilginin pratiğe yansımaları, öğrenciyi aktif kılması ve hasta üzerinde konunun bir bütünlük içinde sunulması ise PDÖ sürecinde öğrencilerin memnun oldukları özelliklerdir. Senaryonun animasyon şeklinde sunumu konusunda 15 katılımcı pozitif yönde yorumlar yapmış, üç katılımcı nötr yorumda bulunmuş ve bir katılımcı ise çok fazla bir artışı olmadığını belirtmiştir. Olumlu yorumlar; animasyonların çok güzel ve etkili olduğu, ilgi çekici ve akılda kalıcı olduğu, seslerin ve görsellerin zenginlik kattığı, olayların havada kalmadığı ve derse katılımı olumlu etkilediği şeklinde özetlenebilir.

Sonuç: Bu çalışma ilk uygulama olduğu için zaman konusu sıkıntılı olmuştur. Yine de öğrencilerin geneli animasyon kullanımını etkili bulmuşlar ve devamı konusunda olumlu görüş bildirmişlerdir. Elektronik ortamda sunulan animasyon destekli problem senaryoları ile seslendirmelere ek olarak çeşitli ses öğelerinin de (öksürük, hırıltı, nesne sesleri (tansiyon aleti, ambulans..vb.), geçiş müziği vb.) olması, röntgen, fotoğraf gibi görsellerin fotokopiden farklı olarak çok-renkli biçimde sunulmasıyla detayları görmeyi kolaylaştırması, hasta, doktor, varsa hasta yakını, hastane ortamının da sahnelerle canlandırılması nedeniyle olayların öyküsel akışı animasyon kullanımının faydaları olarak düşünülebilir.

Anahtar sözcükler: probleme dayalı öğrenme, animasyon, tıp fakültesi öğrencileri

P49. GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMLE İLGİLİ ALGI VE DEĞERLENDİRMELERİ

Can Demirel, Gaziantep ÜTF Biyofizik AD, Dekan Yardımcısı, demirel@gantep.edu.tr
Neriman Aydın, Gaziantep ÜTF Halk Sağlığı AD, Eğitim Becerileri Kurs Koordinatörü, naydin@gantep.edu.tr
Sibel Oğuzkan Balcı, Gaziantep ÜTF Tıbbi Biyoloji AD, oguzkan@gantep.edu.tr
Yusuf Zeki Çelen, Gaziantep ÜTF Nükleer Tıp AD, Dekan, yzcelen@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Meslek hayatına başlamalarına kısa bir süre kalan son sınıf öğrencisi hekim adayları yaşam boyu süren tıp eğitiminin temelini atıldığı mezuniyet öncesi dönemi değerlendirmekte ve endişe kaynağı olabilecek birçok konu ile karşı karşıya kalmaktadır.

Bu çalışma, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi altıncı sınıf öğrencilerinin Tıp eğitimiyle ilgili algı ve değerlendirmelerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 2016-2017 eğitim öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi (GAÜN) Tıp Fakültesi'nde kayıtlı olan altıncı sınıf öğrencileri alınmıştır. Araştırmada öğrencilerin Tıp fakültesinin eğitimi ile ilgili algı ve değerlendirmelerini belirlemek üzere, literatür incelenerek araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Anketler, 9-13 Ocak 2017 tarihlerinde okulda bulunan ve araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilere yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22 programında kaydedilmiş, istatistik analizlerde frekans dağılımları ve ki-kare testi kullanılmıştır. $p < 0,05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 86 (%67,2) altıncı sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin %38,3'ü kütüphane imkânları ve yararlanma olanaklarını, %19,7'si bilgisayar imkânları ve yararlanma olanaklarını, %17,5'i eğitim laboratuvarlarından yararlanma olanaklarını, %22,1'i sosyal yaşam ortamını, %28,0'ı öğrenci öğretim üyesi ilişkilerini, %27,9'u temel tıp eğitimini %40,7'si klinik tıp eğitimini çok iyi/iyi olarak değerlendirmiştir.

GAÜN Tıp fakültesinde eğitimin güçlü yönleri olarak nitelikli öğretim üyesi varlığına %39,6'sı, güçlü araştırma hastanesi olanaklarına ve araç gereç varlığına %34,9'u, modern eğitim sistemine uygunluğa ise %31,4'ü katıldığını ifade etmişlerdir. Eğitimin zayıf yönleri ise zayıf araştırma hastanesi olanakları ile eğitim araç gereçlerinin eksiklikleri %41,9'u, nitelikli öğretim üyesi azlığı %34,9'u tarafından ifade edilmiştir.

Öğrencilerin %68,6'sı hekimlik yapmaya hazır hissetmektedir. Bilimsel sorgulama becerisine sahip olduğunu düşünenler %65,1, sağlıkla ilgili gelişmeleri takip edebilme ve toplumsal etkileri farkındalık %62,7, iletişimi iyi hekim olarak yetişme algısı %60,5, takım çalışması becerisi edinme %58,2, iyi hizmet sunan hekimler yetiştirme algısı %57,0, toplum lideri hekim olarak yetişme algısı %53,5 ve iyi yönetici hekim olarak yetişme algısı %48,8 olarak belirlenmiştir.

Öğrencilerin %39,6'sı GAÜN Tıp Fakültesi mezunu olmaktan gurur duymakta ve %32,6'sı eğitim için GAÜN Tıp Fakültesini tavsiye etmektedir. Üniversite tercih sıralamasında GAÜN Tıp Fakültesi ilk üç tercihinde yer alan öğrencilerin 17'si (%56,7) buradan mezun olmaktan gurur duyduğunu ifade ederken bu oranlar tercih sırası 4-10 arası olan öğrencilerde 15 (%34,1) ve tercih sırası 11 ve sonra olan öğrencilerde 2 (%16,7) olarak bulunmuştur ($p=0,004$). Eğitim ve sosyal ortamlarını değerlendirme sonuçları, geldikleri il, kaldıkları yer ya da tercih sıralarına göre istatistiksel olarak farklılık göstermiyordu.

Sonuç: Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) de hekimlerde bulunması gereken özellikleri "beş yıldızlı doktorlar" olarak tanımlamıştır. Buna göre tıp fakültesinden mezun olan bir hekimin "hizmet sunucu, karar verici, iletişimci, toplum lideri ve yönetici" rollerinin ön planda olması gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: intörn hekim, tıp eğitimi, yeterlik algısı

P50. GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ VE ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TIP FAKÜLTESİNİ TERCİH NEDENLERİ VE TIP EĞİTİMİNDEN BEKLENTİLERİ

Neriman Aydın, Gaziantep ÜTF Halk Sağlığı AD, Eğitim Becerileri Kurs Koordinatörü, naydin@gantep.edu.tr

Can Demirel, Gaziantep ÜTF Biyofizik AD, Dekan Yardımcısı, demirel@gantep.edu.tr

Sibel Oğuzkan Balcı, Gaziantep ÜTF Tıbbi Biyoloji AD, oguzkan@gantep.edu.tr

Yusuf Zeki Çelen, Gaziantep ÜTF Nükleer Tıp AD, Dekan, zcelen@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Bireyin tüm yaşantısını etkileyen meslek seçimi gençlerin yaşamlarındaki en önemli kararlardan birisi olup birçok faktörden etkilenen karmaşık bir süreçtir.

Bu çalışma, Gaziantep Üniversitesi (GAÜN) Tıp Fakültesi birinci ve altıncı sınıf öğrencilerinin tıp fakültesini tercih etme nedenlerini ve bu eğitimden beklentilerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 2016-2017 eğitim öğretim yılında GAÜN Tıp Fakültesi Türkçe programında kayıtlı olan birinci ve altıncı sınıf öğrencileri alınmıştır. Araştırmada, literatür incelenerek araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Anketler, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilere uygulanmıştır. Veriler SPSS 22 programında kaydedilmiş, frekans dağılımları verilmiş, istatistik analizlerde ki-kare ve eğitimde ki-kare testleri kullanılmıştır. $p < 0,05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 134 (%70,5) birinci sınıf ve 86 (%67,2) altıncı sınıf öğrencisi katılmıştır. Araştırmaya alınan öğrencilerin 132'si (%60,0) erkek, 88'i (%40,0) kadındı. Gaziantep'te ikamet edenler %30,5 iken %55,0'ı komşu ya da yakın illerden gelmekteydi. GAÜN Tıp Fakültesi 53 (%24,1) öğrencinin birinci tercihi; %46,4'ünün ilk 3 tercihinden birini oluşturuyordu. Gaziantep'te ikamet edenlerin 48'inin (%71,6) ilk 3 tercihinden biriyken komşu ve yakın illerden gelenlerde bu oran 44 (%36,4), daha uzak yerden gelenlerde 10 (%31,3) olarak bulunmuştur ($p=0,000$).

Tıp Fakültesini tercih nedenleri arasında ilk sırayı 96 (% 43,6) ile saygın bir meslek olması alırken bunu sırasıyla 94 (%42,7) iş garantisi olması, 87 (%39,5) ailenin istemesi ve 80 (%36,4) hayalindeki meslek olması izliyordu. Tıp fakültesini tercih etme nedenleri arasında "ailenin isteği" olan grupta anne eğitim düzeyi arttıkça bu seçeneğin azaldığı gözlenmiştir ($p=0,008$). Tercih nedeninin iş garantisi olması da anne eğitim düzeyi ile değişmektedir. Anne eğitim düzeyi ilköğretim ve daha az olanlarda 61'inde (%49,6) tercih nedeni lise ve üzeri olanlarda 33 (%34,0) bulunmuştur ($p= 0,020$). Tercih nedenleri arasında saygın bir meslek olması olanlarda da ilköğretim ve daha az eğitilmiş anne çocuklarında daha fazla oranda olsa da istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p=0,083$).

Öğrencilerin Tıp eğitiminden beklentileri, uzmanlık için temel bilgiyi almış olarak yetişmek (%87,7), iyi bir pratisyen hekim olarak yetişmek (%76,3) ve iyi bir araştırmacı olarak yetişmek (%75,9) olarak sıralanıyordu. Birinci ve altıncı sınıfların tıp eğitiminden beklentileri de değişmektedir. Birinci sınıflarda iyi bir pratisyen olarak yetişme beklentisine katılım 93 (%69,4) iken altıncı sınıflarda bu oran 75 (%87,2) olarak bulunmuştur ($p=0,010$). Bu durumun, pratisyen hekim olarak çalışmaya başlamak için sürenin çok azalmış olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. İyi bir araştırmacı olarak yetişme ve uzmanlık için gerekli temel bilgiyi almış olarak yetişme beklentilerinde sınıflar arasında bir fark saptanmamıştır.

Sonuç: Çoğu Gaziantep olmak üzere komşu ve yakın illerde ikamet edenlerin ağırlıklı olarak seçmiş oldukları Fakültemizi tercih nedenleri arasında aile isteğinin önemli bir yer tutması dikkat çekicidir. Zorlu eğitim süreci sonrası yaşam boyu sürecek ağır çalışma koşulları düşünüldüğünde ailenin değil öğrencinin isteğinin ön plana çekileceği bilgilendirmelerin olması önemlidir. Ayrıca esas beklentinin pratisyen hekim olarak yetişmek değil uzmanlık için temel bilgi almak olması da önemlidir. Eğitim süresince öğrencilere verilecek müfredat yanında Tıp Fakültesinin amacı ve hizmet sunum şekilleri de iyi anlatılmalıdır.

Anahtar sözcükler: tıp fakültesi, meslek tercihi, tıp eğitimi

P51. KLİNİKTE İZLEME, ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMEDE WEB 2.0 ARAÇLARI

Vildan Özeke, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, vildancevik@gmail.com
Özlem Coşkun, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD
İşıl İrem Budakoğlu, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD

Giriş ve Amaç: Sağlık 2.0 (Health 2.0) ve Tıp 2.0 (Medicine 2.0) kavramlarından yola çıkılarak sağlıkta web 2.0 teknolojilerinin kullanım amacına bakıldığında; yeni gelişmeleri takip etmek, tıp eğitimi informal yolla sürdürmeye devam etmek, meslektaşlarının ve o hastalığa sahip diğerlerinin deneyimlerinden faydalanarak işbirlikli biçimde tanı koymak, hastalığı ile ilgili bilgi edinmek ve benzer kişilerle bir araya gelmek, araştırma amaçlı olarak hastaların verdiği bilgileri bireysel veya bilimsel araştırmalarda kullanmak şeklinde sıralanabilir. Bu araçlardan blog, viki, podcast ve sosyal ağların klinikte ölçme ve değerlendirme aşamalarında kullanımına ilişkin öneriler paylaşılacaktır.

Bu araştırmanın amacı, amaç ve fonksiyonları bağlamında web 2.0 araçlarının klinikte izleme, ölçme ve değerlendirme süreçlerinde nasıl kullanılabileceğine ilişkin öneriler getirmektir.

Yöntem: İlgili alanyazında bu teknolojilerin kullanımına yönelik uygulama ve önerilerin incelenmesi sonunda elde edilen derlemeler, yazarların da kişisel katkılarıyla bu çalışmada bir araya getirilmiştir.

Bulgular: Mezuniyet öncesi veya sonrası eğitimde kullanılacak bu araçlardan bloglar; öğrenci/asistan eğitiminde soru-cevap etkinliklerinde, hastalıkla veya hasta ile ilgili stajdan sonra tekrar yapma, dolayısıyla eksikleri ve yanlışları gidermede, akran öğrenmesinde, göreve dayalı öğrenme günlüklerinin tutulmasında, öğrendikleri bir klinik uygulamanın sözel veya görüntülü olarak paylaşılmasında kullanılabilir ve buradan elde edilen veriler e-portfolyo olarak değerlendirilebilir. Stajlar için viki oluşturularak haftalık olarak belirlenecek temaların (hastalık, tedavi yöntemi, yeni uygulamalar, vb.) boş sayfa biçiminde açılarak öğrenci/asistanlardan bu sayfayı işbirlikli yazarlık temelinde doldurmaları istenebilir. Probleme dayalı öğrenme sürecinde grup içi çalışma notları yine vikiler üzerinden ortak olarak düzenlenebilir. Her branş için ayrı kavramlar sözlüğü oluşturulabilir ve öğrenenler ilk kez duydukları kavramları burada akranlarıyla paylaşırken, kavrama katkı getirmek isteyenler ilgili metni düzenleyerek güncel kavramlar sözlüğü tutabilirler. Wiklog gibi yazılımlar ile bireysel performanslar nicel puanlara dönüştürülebilir. Podcastler, ders/staj öncesinde/esnasında/sonrasında ön hazırlık, tekrar yapma ve/veya özetleme, akılda kalması gereken hususlar gibi konularda gerek öğretim üyeleri gerekse öğrenciler tarafından hazırlanarak işitsel materyaller olarak kullanılabilir. Düz-anlatım yerine, bas-konuş veya başlat-durdur gibi özelliklerin eklenmesine izin veren, “soru-cevap” veya “biraz da düşünelim” gibi bölümler içerecek şekilde daha yaratıcı anlatımların planlanmasıyla işlem adımları ve nasıl yapılacağı paylaşılabilir. Öykü alma, iletişim becerileri, kötü haber verme gibi durumlara ilişkin senaryolar ve uygulamalar üretilebilir. Sosyal ağlar ise, her staj grubu için oluşturulacak sayfalar üzerinden staj sürecindeki haberleşme, duyuru, materyal paylaşımı, tartışmalar bu platformdan yürütülebilir, bu ortamda oluşturulacak anketler ile bir konudaki görüşler hızlı biçimde alınabilir, haftanın en’leri seçilerek başarılı uygulamalar bu ortamdan takdir edilebilir. Öğretim üyesi ve akranlar tarafından anında dönüt verilmesi veya yorum yapma, beğenme gibi eylemlerle hızlıca etkileşime girilmesi mümkün olduğundan soru cevap platformu olarak da kullanmak mümkündür.

Sonuç: Bu çalışma bir derleme olduğundan çok çeşitli öneriler ve kullanım uygulamaları içermektedir. Yukarıda bir kısmı sunulan bu öneriler sunu esnasında çok daha geniş örneklerle paylaşılacak ve Türkiye ve dünyadan örnek kullanım önerileri çeşitli görsel ve linklerle de paylaşılacaktır. Z kuşağı öğrenenleri ile işbirliği yapmada web 2.0 teknolojilerinin klinik ortamda da ihtiyaca en uygun biçimde kullanılması, geleneksel yollara alternatif olarak informal öğrenme süreçlerinin de işe koşulması öğrenmede kalıcılığın artırılması bakımından önem arz etmektedir.

Anahtar sözcükler: klinik uygulamalar, web 2.0 teknolojileri, izleme, ölçme ve değerlendirme

P52. ARAŞTIRMA BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASINA YÖNELİK TIP ÖĞRENCİLERİNİN GÖRÜŞLERİ

Sevgi Turan, Hacettepe ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, sevgigunalturan@gmail.com
Aylin Güngör, Hacettepe ÜTF, ayln_gngr@yahoo.com
Tuğçe Saka, Hacettepe ÜTF, tucesaka@gmail.com
İskender Sayek, TEPDAD, isayek@hacettepe.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bilimsel araştırma becerileri hekimin bilim görevini yerine getirebilmesinin yanı sıra hasta bakımı sırasında doğru karar alabilmesi için elzemdir. Bu becerilerin kazandırılması birçok tıp eğitimi programının bir parçasıdır. Öğrencilerin bu programlardan yararlanma düzeyleri ve farkındalıkları programın etkinliği açısından önemlidir. Bu çalışmada tıp fakültesi öğrencilerinin eğitim programlarında bilimsel araştırma bilgi ve becerilerinin kazandırılmasına yönelik görüşleri incelenmiştir.

Yöntem: Kesitsel nitelikteki bu çalışma Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde yürütülmüştür. Tabakalı örnekleme yöntemi kullanarak belirlenen 390 öğrenci çalışmaya katılmıştır. Katılım oranı %76'dır. Veriler anket ile toplanmıştır.

Bulgular: Klinik dönemdeki öğrencilerin %61'i araştırma becerilerine yönelik ders almadıklarını belirtmiştir. Öğrenciler bilimsel araştırma programının yeterliğinin 10 üzerinden değerlendirmiştir. Öğrenciler mezuniyet öncesi bilimsel çalışmalara yönlendirme (4,4), bilimsel araştırma ile ilgili kuramsal derslerin (5,1) ve uygulama derslerinin (4,1), seçmeli uygulamalarda bilimsel araştırma becerilerinin geliştirilmesine yönelik çalışmaların (5,0) yetersiz olduğunu belirtmiştir. Öğrenciler bu konudaki eksikliklerin giderilmesine yönelik olarak araştırmalara doğrudan katılım ile uygulamaya ağırlık verilmesini önermektedir.

Sonuç: Tıp eğitimi programında değişik düzeylerde araştırma becerilerine yönelik programlar ve dersler yer almaktadır. Ancak çalışmada öğrencilerin önemli bir kısmı bilimsel araştırma becerilerinin yeteri kadar kazandırılmadığını ve çalışmalara katılmadıklarını vurgulamıştır. Bu durum öğrencilerin bu konuda istekli olmalarına rağmen araştırma becerilerini uygulamalarına ve yayın sürecine yönelik deneyim kazamamalarına yol açabilmektedir.

Araştırma yetkinliğinin kazandırılması için tıp eğitiminin ilk yıllarından başlanarak değişik düzeylerde programlar düzenlenmelidir.

Anahtar sözcükler: araştırma eğitimi, tıp öğrencileri

P53. KANITA DAYALI TIP EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİLERİN GRUPLA ÇALIŞMA BECERİLERİNE YÖNELİK ÖZDEĞERLENDİRMELERİ

Meral Demirören, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, meraldemiroren@gmail.com
Sevgi Turan, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, sevgigunalturan@gmail.com
Arif Onan, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, arifonan@gmail.com
Melih Elçin, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, melihelcin48@gmail.com

Giriş ve Amaç: Kanıta Dayalı Tıp (KDT) eğitiminin amacı, yeni bilimsel kanıtların kişisel deneyimle entegre edilerek klinik karar alma süreçlerinde kullanılmasını sağlayacak bilgi, beceri ve tutumların tıp eğitimi sürecinde kazandırılmasıdır. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde (HUTF) 2004-2005 yılından bu yana Dönem 1-2-3'de "İyi Hekimlik Uygulamaları" kapsamında KDT eğitimi, üç yıl için dikey entegrasyonu sağlanacak biçimde düzenlenmektedir. Bu çalışmada KDT eğitimlerinde dönem 2 öğrencileri ile sınırlandırılarak küçük grup eğitimlerinde öğrencilerin grupla çalışma becerilerine yönelik özdeğerlendirmelerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

HUTF'de KDT eğitimleri birinci dönemde bilgiye ulaşma ile başlayan eğitimler ikinci dönemde kapsamı genişletilerek, öğrencilerin KDT uygulamaları konusunda bilgi ve beceri kazanmalarını sağlayacak uygulamalar ile devam etmektedir. Dönem 2 öğrencilerinin KDT uygulamaları konusunda bilgi ve beceri kazanmalarını sağlayabilmek için, küçük grup odalarında öğrenciler KDT kavramını sunum üzerinden tartıştıktan sonra, 3-4 kişilik gruplarda olgu üzerinde çalışmaktadır. Öğretim sürecinin sonunda öğrenciler "Oturumda kendi performansını değerlendirme formu" ile grup çalışmasındaki performanslarına yönelik özdeğerlendirme yapmaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, 2016-2017 eğitim öğretim yılı ilk yarısında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Dönem 2 KDT eğitimine katılan 374 (%61,2) ile yürütülmüştür. Çalışmada kullanılan "Oturumda kendi performansını değerlendirme formu" ile öğrencilerden 6 önermeye katılım durumlarını 5'li Likert ölçeği ile değerlendirmeleri istenmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %85,4'i "aktif olarak çalışmaya katılma"; % 81,7'si "Çalışmalar sürecinde tartışmalara katılma"; % 80,6'sı "Arkadaşlarına etkili geribildirim verme"; %95,7'si "Arkadaşlarının katkılarına saygı gösterme"; % 96,0'sı "Arkadaşları ile etkili iletişim kurma ve % 84,8'i "Grup çalışmalarındaki becerilerin genel değerlendirilmesi" önermesini iyi ve çok iyi derecede değerlendirmiştir.

Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulgular, Öğrencilerin büyük kısmının KDT eğitiminde küçük grup çalışması süreçlerine etkin olarak katıldıkları ve katkı sağladıkları görüşünde olduklarını ortaya koymaktadır. Bu çalışmadan elde edilen bulgular öğrencilerin grup çalışma sürecine yönelik özdeğerlendirmelerini kapsamaktadır. Bu kapsamda yapılacak daha ileri çalışmalarda öğrencilerin özdeğerlendirmelerinin performanslarına etkisinin incelenmesi planlanmaktadır.

Anahtar sözcükler: kanıta dayalı tıp eğitimi, grup süreci, tıp öğrencileri

P54. HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ INTRAMUSKÜLER ENJEKSİYON YAPMA BECERİ EĞİTİMİNE YÖNELİK ÖĞRENCİ GERİBİLDİRİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Barış Sezer, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, barissezer13@hotmail.com
Şükriye Ece Abay, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, seceabay@hotmail.com
Orhan Odabaşı, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, odabasiorhan@gmail.com
Melih Elçin, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, melihelcin48@gmail.com

Giriş ve Amaç: Mesleksi beceriler, Hipokrat Andı'nda da belirtildiği gibi hekimliğin temel bileşenlerinden biridir. Mesleksi beceriler başlığı altında, muayene becerileri, klinik ve laboratuvar becerileri yer almaktadır. Beceri eğitiminin içeriği, zamanlaması ve verilme şekli ortam, imkân, ihtiyaç vb. nedenlerden dolayı değişiklikler gösterebilir. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1999 yılında yapılan gereksinim analizleri ile öğrencilerin hangi becerileri hangi yıllarda kazanmış olmaları belirlenmiş ve bu doğrultuda mesleksi beceri eğitimi programı hazırlanmıştır. Mesleksi beceri eğitimleri, 2001 yılında, laboratuvar ortamında, maket ve mankenler kullanılarak öğrencilere yeterliğe dayalı olarak verilmeye başlanmıştır. Daha sonraki süreçte alınan geribildirimler sonrasında güncellemeler yapılmıştır ve her yıl bu süreç doğrultusunda eğitimlerin gözden geçirilmesi yapılmaya devam etmektedir. 2016-2017 yılında Dönem 1'de "el yıkama, maske takma-çıkarma, steril eldiven giyme-çıkarma, nabız, kan basıncı ve vücut ısısını değerlendirme", Dönem 2'de "intramusküler enjeksiyon yapma ve damar yolu açma", Dönem 3'de "hasta ile iletişim halinde dikiş atma" becerileri yer almaktadır.

Bu çalışmanın amacı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2016-2017 eğitim-öğretim yılında ilk yarıyılında mesleksi beceri eğitimi kapsamında Dönem 2 öğrencilerine yönelik gerçekleştirilen intramusküler enjeksiyon yapma becerisine yönelik öğrencilerin geribildirimlerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Öğrenciler mesleksi beceri eğitimi oturumunun sonunda 14 sorudan oluşan bir değerlendirme formunu beş dereceli likert tipi bir ölçek kullanarak yanıtlamışlardır. 389 öğrenciden geribildirim alınmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulguları değerlendirildiğinde öğrenciler en düşük puanları "Beceri eğitiminde görev alan standart hasta yeterliydi", "Beceri eğitiminin standart hasta ile birlikte yapılması yararlıydı" ve "Beceri yeterince yinleme olanağı buldum" sorularına verdiği; en yüksek puanları ise "Eğitimi almaktan memnunum", "Kendi kendime yapmam iyi öğrenmemi sağladı" ve "Mesleksi beceri laboratuvarındaki beceri eğitiminde yeterince eğitmen desteği aldım" önermesine verildiği belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmada öğrencilerin bu geribildirimleri doğrultusunda öneriler geliştirilmiş ve gelecek dönem programlarının gözden geçirilmesi sağlanmıştır.

Anahtar sözcükler: beceri eğitimi, dikiş atma becerisi, öğrenci görüşleri

P55. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ İÇİN BİR ELEKTRONİK PERFORMANS DESTEK SİSTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ: BİR TASARIM TABANLI ARAŞTIRMA YAKLAŞIMI

Barış Sezer, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, barissezer13@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Tıp Fakültesi öğrencilerinin İyi Hekimlik Uygulamaları Programı kapsamında en çok desteğe ihtiyaç duydukları oturuma ilişkin performanslarını iyileştirmek için bir Elektronik Performans Destek Sistemi (EPDS) geliştirmektir.

Yöntem: Çalışma, Tasarım Tabanlı Araştırma yaklaşımı doğrultusunda planlanıp gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde ikinci sınıfta öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın tamamlanması yaklaşık yedi ay sürmüştür.

Bulgular: Öğrencilerin en çok desteğe ihtiyaç duyduklarını bildirdikleri "Tıpta İnsan Bilimleri" oturumuna ilişkin gereksinimleri delfi tekniği ve odak grup görüşmeleri ile belirlenmiştir. Gereksinimler doğrultusunda, literatürde bahsedilen bir EPDS geliştirilirken dikkat edilmesi gereken hususlar da dikkate alınarak sistem, Tasarım Tabanlı Araştırma ilkeleri ile ürün geliştirme döngüsü ile geliştirilmiş, gözden geçirilmiş ve değerlendirilmiştir. Sistem; yarı etkileşimli, modüler tarzda ve internet tabanlı olarak geliştirilmiştir. Sistem; "İletişim", "Duyurular", "Moodle", "Tıpta İnsan Bilimleri", "Çalışma Konusu Seçimi", "Bilimsel Araştırma", "Raporlama ve Sunum Yapma", "Sıkça Sorulan Sorular" gibi alt modüllerden oluşmuştur. Öğrenciler sistemi gerçek görevlerde kullanmışlardır. Bu kullanımın sonunda yapılan değerlendirmelerde öğrencilerin geliştirilen EPDS'nin beklentilerini karşıladığı, bu sistemin kullanımından memnun oldukları, buna benzer EPDS'leri tekrar kullanım niyetlerinin yüksek olduğu ve kullanım sonucunda elde ettikleri performans ödevlerinin başarılı olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin ileride daha gelişmiş ve tüm İyi Hekimlik Uygulamaları Programını kapsayıcı bir sistem beklentisi içinde oldukları da belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: tasarım tabanlı araştırma, delfi tekniği, performans destek, iyi hekimlik uygulamaları

P56. İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM IV ÖĞRENCİLERİNDE ANKSİYETE DÜZEYİNİN ÖLÇÜLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ

Ahmet Kadir Arslan, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi AD
Cemil Çolak, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi AD
Mahmut Durmuş, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD
Nigar Vardi, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji AD

Giriş ve Amaç: Nedeni belli olmayan kaygı, korku, gerilim, sıkıntı hali olarak tanımlanan ve toplumun her kesiminde çok yaygın olarak görülen anksiyete veya endişe, psikiyatride bir grup hastalığın genel adıdır. Tıp eğitiminin zor içeriği ve yüksek beklentilerin karşılanamaması tıp fakültesi öğrencilerine yaşam memnuniyetinin azalmasına ve endişeye neden olmaktadır. Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ), anksiyetenin derecesinin ya da şiddetinin ölçülmesi ve değerlendirilmesinde kullanılan ve hastanın kendi düşüncelerini kullandığı bir ölçektir.

Bu çalışmada, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi 2016-2017 yılı Dönem IV İngilizce öğrencilerinin anksiyete düzeyinin BAÖ kullanılarak ölçülmesi ve değerlendirilmesi amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışma, 2017 Ocak ayı içerisinde İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğrenim gören Dönem IV İngilizce öğrencilerini kapsayan 116 birey üzerinde yapılmıştır. Çalışmaya 52 erkek öğrenci ve 64 kız öğrenci katıldı. Çalışmada kullanılan veriler, öğrencilere BAÖ kullanılarak elde edildi. Öğrencilere uygulanan ölçek 21 soruluk, çoktan seçmeli maddeleri içermektedir. Elde edilen bulgular öğrencilerin anksiyete düzeylerine göre ölçüldü ve değerlendirildi. Ayrıca, minimal, hafif, orta ve şiddetli anksiyete düzeyleri erkek ve kız öğrenciler açısından karşılaştırıldı.

Bulgular: Araştırmaya toplam 116 öğrenci katıldı. Öğrencilerin genel yaş ortalaması 22.3 ± 1.4 olarak bulundu. Araştırma bulgularına göre, minimal düzeyde anksiyete belirtisi erkek öğrencilerde 19 (%36.5), kız öğrencilerde 10 (%15,6) kişide; hafif düzeyde anksiyete belirtisi erkek öğrencilerde 17 (%32.7), kız öğrencilerde 23 (%35.9) kişide gözlemlendi. Ayrıca, orta düzeyde anksiyete belirtisi erkek öğrencilerde 5 (%9.6) ve kız öğrencilerde 16 (%25); şiddetli düzeyde anksiyete belirtisi erkek öğrencilerde 11 (%21.2), kız öğrencilerde 15 (%23.4) kişide gözlemlendi. Erkek ve kız öğrencilerin minimal, hafif, orta ve şiddetli anksiyete düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edildi ($p=0.03$).

Sonuç: Çalışmaya göre, cinsiyet açısından en sık görülen anksiyete belirtileri sırasıyla; erkek öğrencilerde minimal düzey, kız öğrencilerde ise hafif düzey olarak bulunmuştur. Erkek öğrencilerde minimal düzeyde görülen belirti yüzdesi, kız öğrencilerde görülen belirti yüzdesinden anlamlı düzeyde yüksek iken; hafif, orta ve şiddetli belirti yüzdeleri kız öğrencilerde erkek öğrencilere kıyasla anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edildi. Hem kız hem de erkek öğrencilere endişe düzeyi konusunda bilgi verilmesi, normal endişe düzeyinden sapmaların psikiyatrik hastalıklara zemin hazırladığının anlatılması ile ilgili eğitsel çalışmaların yapılmasının faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar sözcükler: anksiyete, beck anksiyete ölçeği, tıp fakültesi öğrencileri, ölçme ve değerlendirme

P57. GÖRSELLERLE HASTALIK

Cengiz Yakıncı, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD

Mahmut Durmuş, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD

Nigar Vardi, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji AD

Giriş ve Amaç: Bilgilerin, becerilerin ve davranışların öğretilmesi ve kazandırılması için çeşitli usuller, yollar veya teknikler kullanılmaktadır. Öğretim ortamında farklı öğretim materyallerinin kullanılması öğretimin etkinliğini artırmaktır. Öğretim metotları, öğrenmenin etkili bir şekilde gerçekleşmesinde önemli bir rol oynar. Çalışmalar göstermiştir ki duyu organları yoluyla öğrendiklerimiz içinde görselliğin ayrı bir yeri vardır. Diğer bir deyişle, bir resim, grafik ya da bir şekil kullanarak aktaracağımız içerik, öğrenci için öğrenilmesi daha kolay ve anlaşılması daha kısa zaman alacak bir içerik olacaktır. Öğrenme ortamı görsel desteklendiği takdirde öğrenme anlamlı ve kalıcı olmaktadır. Öğrenmenin gerçekleşmesi ile eş öneme sahip diğer bir faktör ise, öğrendiklerimizi akılda tutabilme ve bunları kullanabilmektir. Tıp eğitim sürecinde verilen bilgilerin yoğunluğu öğrenenlerin zihninde karmaşaya neden olmakta çoğu zaman öğrenildiği sanılan bilgiler unutulmaktadır. Bu sorun öğrenmeyi eğlenceli hale getirip yaşam boyu öğrenmeyi özendirecek yöntemleri kullanmakla çözülebilir. Hastalıkları görsel hafızaya imgelerle kazıyarak, hastalıkların daha kolay bir şekilde hafızada yer edinmesini sağlamak, hatırlama ve tekrar kullanılma oranının artmasına önemli ölçüde katkı sağlayabilir.

Bu çalışmanın amacı; hastalıkları imgelerle anlatılmasının tıp eğitiminin daha keyifli, daha kolay ve akılda kalıcı olmasına katkı sağlayabileceğine dikkat çekmek ve tıbbi-görsel eğitim materyallerinin eğitiminde kullanımını teşvik etmektir.

Yöntem: Tıp fakültelerinde görsellerle ilgili materyalleri zenginleştirmek amacıyla “Görsellerle Hastalıklar” temalı yarışmalar yöntem olarak kullanıldı. Öncelikle yarışma kuralları ve eserleri değerlendirecek seçici kurul (hem tıp fakültesinden hem de grafik bölümünden öğretim üyeleri) oluşturuldu. Uluslararası katılıma açık, meslek ve yaş sınırı gözetilmeden, daha önce herhangi bir sergide ödül almamış ve yayımlanmamış eserler kabul edildi. Üniversitenin yarışmaya katılan eserleri kitap, broşür ve afiş gibi eğitim ve öğretim materyali olarak kullanma hakkına sahip olacağı ve telif hakkı ödemeyeceği hükümleri şartnameyle ilan edildi ve yarışmaya katılan bütün yarışmacılar tarafından kabul edilmiş sayıldı. “Görsellerle Hastalıklar 2017” yarışmasının üçüncüsünün İnönü Üniversitesinde yapılması planlandı. Bu amaçla yarışma şartları ve dereceye girecek olan eser sahiplerine verilecek ödüller İnönü Üniversitesi web sayfasından duyuruldu. Son başvuru tarihi 15 Şubat olarak ilan edildi.

Bulgular: Çukurova Üniversitesinde ilki gerçekleştirilen yarışmaya 60 kişi 95 imgeyle katıldı. 2016 yılında Biruni Üniversitesinde yapılan ikinci yarışmaya ise Türkiye genelinden birçok üniversiteden 116 imge katıldı. Yarışmanın ardından en etkili imgelerin belirlendiği eserler kitap olarak yayımlandı. Diyabetten katarakta, vertigodan Alzheimer’a kadar birçok hastalık görsellerle okuyuculara aktarıldı (www.imgelerlehastaliklar.org. www.biruni.edu.tr/index.php/imgelerle-hastaliklar-isimli-yarismamizin-kitabi.html)

Sonuç: Tıp fakültelerine görsellerle ilgili eğitim öğretim materyallerinin kazandırılmasında, yarışmaların yöntem olarak kullanılmasının, yurtdışı ve Türkiye’de daha önce hiç uygulanmamış olması çalışmanın özgün değerini oluşturmaktadır. Nasıl öğreneceğini bilen ve öğrenmeyi öğrenen hekimlerin yetiştirilmesi amacıyla akılda kalıcılığın hangi yöntemlerle sağlanacağını araştırılması ve tıp fakültelerinde yapılacak eğitim yöntemlerinin çeşitlendirilmesine ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar sözcükler: imgelerle hastalık, eğitim yöntemi, yarışma, eğitim materyali

P58. MESLEKSEL BECERİ EĞİTİMİNDE YETERLİLİK VE TAM ÖĞRENME

Funda Tengiz, İzmir Ekonomi Üniversitesi, funda.tengiz@ieu.edu.tr

Hakan Abacıoğlu, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi, hakan.abacioglu@ieu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Tıp eğitiminde geleneksel eğitim anlayışı yerini aktif, entegre, topluma dayalı ve öğrenci merkezli uygulamalara bırakmıştır. Teknolojide yaşanan gelişmeler sonucunda bilgisayar ve internet üzerinden elektronik öğrenme (e-öğrenme) uygulamaları tıp eğitiminde de giderek yaygınlaşmaktadır. Mezuniyet öncesi tıp eğitimi amaçlarından birisi, toplumun sağlık düzeyini yükseltecek hekimler yetiştirmektir. Bu bağlamda öğrencilerin belirli mesleki becerileri edinmeleri gerekmektedir. Gerçek mesleki ortamda hastada uygulama yapmaya başlamadan önce mesleki becerilerde maket ve mankenler üzerinde ustalaşmak insancıl tıp eğitiminin temel ilkesidir. Mesleki beceri eğitimlerinde en yaygın kullanılan eğitim araç-gereçleri olan maket, manken ve modeller, insan organizmasını gerçeğe uygun şekilde taklit (simüle) edebilmekte, böylelikle öğrencilerin becerilerde ustalaşmasına fırsat vermektedir. İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi (İEÜTF) mezuniyet öncesi tıp eğitimi programında mesleki beceri eğitimleri uygulanacaktır. Birinci sınıftan başlayarak mezuniyete kadar birbirini tamamlayacak tekrarlamalarla öğrencinin becerilerde ustalaşması hedeflenmektedir. Mesleki beceri eğitimleri; yeterliğe dayalı, tam öğrenme prensipli, akran eğitimi ve eğitim videoları ile destekli olarak sürdürülecektir. Bu bildiri İEÜTF mezuniyet öncesi tıp eğitimi mesleki beceriler programının ve değerlendirme sisteminin paylaşılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: “İEÜTF Tıp Eğitimi Programı” birbirini tamamlayan dört evre ve her biri bir ders yılını kapsayan toplam altı dönemden oluşmaktadır. Birinci ve ikinci evrelerde (1, 2 ve 3. sınıflar) mesleki beceri eğitimleri “Tıbbın Klinik Temelleri” adıyla ve Temel iletişim becerileri, Klinik İletişim becerileri, Klinik karar verme ve Teknik beceriler ve işlemleri kapsamında Tıp Eğitimi Programının içinde yer almaktadır. Öğrencilerin birinci evrede Temel iletişim becerileri ve teknik beceriler ve işlemleri öğrenmeleri, ikinci evreden itibaren Klinik iletişim becerileri ve Klinik karar verme becerilerini geliştirmeleri hedeflenmektedir. Bu eğitimlerde öğrencilerin becerileri tam öğrenmeleri ve yeterlik almaları hedeflenmektedir. Bu amaçla oluşturulan model aşağıda sunulmaktadır:

1. Öğrencilerin mesleki beceri eğitimine katılmadan önce ilgili beceri videolarını izlemeleri gerekmektedir. E-öğrenme platformunda kayıtlı ön-testi doldurup, çıktısını alarak derse gelmesi gerekir.
2. Öğrenciler yıl içerisinde planlanmış eğitimlere düzenli olarak devam etmelidir.
3. Öğrenciler derste eğitici tarafından yapılan demonstrasyonu izler. Eğitici kontrolünde ve beceri rehberi eşliğinde mesleki beceriyi uygular.
4. Öğrenciler belirlenmiş süre sonuna kadar kendi bağımsız öğrenme saatlerinde mesleki beceri laboratuvarını kullanarak beceriyi çalışabilir. Akranlarından yardım ve geribildirim alabilir.
5. Mesleki beceriyi tam öğrendiğini düşünen öğrenci beceriyi uygularken kendisini videoya çeker. Hazırladığı videoyu e-öğrenme platformuna yükler.
6. Eğitici öğrencinin gönderdiği video üzerinden bir değerlendirme yapar ve öğrenciye geribildirim verir.
7. Geribildirim sonucu yeterli/yetersiz şeklindedir. Yetersiz öğrenci yeniden çalışır ve yeni bir video çekerek tekrar eğitimcisine değerlendirme için e-öğrenme sistemine yükler.
8. Süreç öğrenci eğitimciye “yeterlidir” geribildirimini alana kadar devam eder.
9. Böylece öğrencilerin beceri eğitiminde tam öğrenme gerçekleşmesine olanak sağlanmış olur.

Öğrencilerin öğrenmelerini ve gelişmelerini desteklemek amaçlı e-öğrenme kaynakları oluşturulması planlanmaktadır. Bu amaçla e-öğrenme Çalışma Grubu kurulmuş ve eğitsel ortam ve teknoloji desteğiyle mesleki beceri eğitim video kayıtları oluşturulmaya başlanmıştır.

Sonuç: E-öğrenme uygulamalarının öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını geliştirmesi ve mesleki beceri eğitimlerinde tam öğrenme sürecine katkı vermesini beklemekteyiz. Sürecin sonunda ilgili programın öğrenci ve öğretim üyeleri tarafından değerlendirilmesi ve sonuçların alan yazında paylaşılması planlanmaktadır.

Anahtar sözcükler: mesleki beceri, e-öğrenme, mezuniyet öncesi tıp eğitimi, ölçme-değerlendirme

P59. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'DE DÖNEM 4 GENEL CERRAHİ STAJINDA PRATİK EĞİTİM PROGRAMININ ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMINA GÖRE YAPILANDIRILMASININ SONUÇLARI

Sertaç Ata Güler, Kocaeli ÜTF Genel Cerrahi AD, drsataguler@me.com
Turgay Şimşek, Kocaeli ÜTF Genel Cerrahi AD, genel.cerrah@hotmail.com
Abdurrahim Fidan, Kocaeli ÜTF, abdurrahim-fidan@hotmail.com
Tansu Ömer, Kocaeli ÜTF, omer.tansu@gmail.com
Nihat Zafer Utkan, Kocaeli ÜTF Genel Cerrahi AD, zaferutkan@yahoo.com

Giriş ve Amaç: 1992 senesinde kurulan Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, 1995-1996 eğitim-öğretim yılından itibaren 41 öğrenci ile öğretime başlayarak, 2000-2001 eğitim-öğretim yılında 32 öğrenci ile ilk mezunlarını vermiştir. Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı da 1998-1999 eğitim-öğretim döneminden başlayarak tıp fakültesi 4. dönemde staj programı olarak eğitim vermeye başlamıştır. Teorik ve pratik olarak planlanan eğitim programı her sene revize edilerek modern tıp eğitimine paralel olarak sürdürülmeye çalışılmıştır. 2015-2016 eğitim-öğretim yılına kadar genel cerrahi pratik eğitimi yatak başı hasta viziti uygulamaları şeklinde yapılmıştır. Pratik eğitimin yapıldığı andaki hastanın durumu, eğitimi veren öğretim üyesinin yaklaşımına göre değişebilen bilgiler öğrencilere verilmiştir. 2015-2016 eğitim-öğretim yılından itibaren, 2014 senesinde revize edilmiş Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (ÇEP) kılavuz alınarak tıp fakültesi 4. dönem genel cerrahi pratik eğitim programı revize edilerek yapılandırılmıştır. 2014 ÇEP'te belirtilmiş olan Temel Hekimlik Uygulamaları listesi ile Çekirdek Hastalıklar/Klinik Problemler listeleri öğrenme düzeyleri göz önüne alınarak pratik eğitim revize edilmiş ve öğrenilmesi gereken pratik eğitim konu başlıkları belirlenerek, pratik eğitim programı oluşturulmuştur.

Yöntem: Çalışmamızda ÇEP'e göre uyarlanmış olan pratik eğitim programının, öncesinde uygulanan yatak başı hasta viziti şeklinde yapılan pratik eğitimi ile mukayesesi değerlendirilmiştir. Değerlendirme için her staj dönemi sonunda öğrencilere rutin uygulanan staj değerlendirme anketi sonuçları kullanılmıştır. ÇEP'e göre yapılandırılmış pratik eğitim programı uygulanmış 245 öğrencinin geri bildirim cevapları, ÇEP'e göre yapılandırma öncesinde yatak başı hasta viziti şeklinde pratik eğitim verilmiş 129 öğrencinin geri bildirim cevaplarıyla karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Değerlendirme sonucunda, ÇEP'e göre yapılandırma sonrasında yatak başı pratiklerin ve poliklinik pratiklerinin önceki programa göre öğrencilerin faydalanmaları açısından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklı olduğu görülmüştür. Yine öğretim üyelerinin öğrencilerle iletişimi ve derslerde teknoloji - materyellerin kullanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı derecede farklı olduğu sonucuna varılmıştır. Ders sürelerinin verimli kullanımı açısından ve ameliyathane – endoskopi ünitesi pratikleri açısından ise anlamlı farkın olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Tıp fakültesi genel cerrahi dönem 4 staj eğitiminde klasik yatak başı hasta viziti şeklinde pratik eğitime göre ÇEP'e göre uyarlanmış, konu başlıkları belirlenmiş, öğrenme düzeylerine göre yapılandırılmış programlı pratik eğitimin daha faydalı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar sözcükler: mezuniyet öncesi tıp eğitimi, çekirdek eğitim programı, genel cerrahi stajı, pratik eğitimi

P60. KONYA BÖLGE EĞİTİM ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ SİMÜLASYON EĞİTİMİ GERİBİLDİRİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hasan Küçükendirci, Konya İl Sağlık Müdürlüğü

İlker Gürcüoğlu, Konya İl Sağlık Müdürlüğü, dr_ilkergercuoglu@hotmail.com

H. Gonca Tüfekçi, Konya İl Sağlık Müdürlüğü

Pınar Daylan Koçkaya, Sağlık Bakanlığı Eğitim ve Projeler Daire Başkanlığı

Sevgi Turan, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

Giriş ve Amaç: Simülasyon (Benzetim) terimi, “benzer” anlamındaki “similis” kökünden gelen, bir şeyin benzerini (taklidini) yapmak demek olan latince “simulare” sözcüğünden türetilmiştir.. Canlandırma, modelleme, benzetim olarak da isimlendirilen simülasyon, gerçekte var olan görevlerin, ilişkilerin, ekipmanların, davranışların ya da bazı bilişsel aktivitelerin taklit edilmesi olarak tanımlanan bir tekniktir. Son yıllarda sağlık eğitiminde değişen anlayış çerçevesinde, örgün eğitim ve hizmet içi eğitimlerde simülasyon tekniği yaygın olarak yer bulmaktadır. Bu çalışmada Konya Simülasyon Merkezinde 2015 yılında gerçekleştirilen simülasyon eğitimlerine ilişkin katılımcıların geribildirimlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Konya Simülasyon Merkezinde (KONSİMERK) yürütülen simülasyon eğitimlerinde hedef kitle, hastane öncesi acil sağlık hizmetlerinde görev yapan doktor, paramedik, acil tıp teknisyeni (ATT) ve hemşirelerdir. Simülasyon kursuna davet edilecek personelin Sağlık Bakanlığınca ulusal düzeyde yürütülen 4 modül eğitimden biri olan Erişkin İleri Yaşam Desteği Modülünü başarı ile tamamlamış olması koşulu aranmaktadır. Erişkin İleri Yaşam Desteği Simülasyon Eğitimi iki gün sürmektedir. Katılımcı sayısı 9 -12 arasında belirlenmektedir. İlk gün tanışma ve beklentilerin alınmasının ardından Acil Olgu Yönetimi konulu sunum yapılmakta sonrasında katılımcılara eğitimde kullanılacak mekan ve mankenler üzerine briefing verilmektedir. Tüm katılımcıların en az bir kez ekip lideri olacağı, üçerli ekipler halinde senaryo uygulamaları yapılmakta, her senaryo bitiminde çözümleme oturumu gerçekleştirilmektedir. Eğitim sürecini en az dört eğitmen yürütmektedir. Eğitmenler doktor, paramedik, ATT ve hemşirelerden oluşmaktadır. 2015 yılında KONSİMERK’te toplam yüzelli personele simülasyon eğitimi verilmiştir. Katılımcılar her simülasyon eğitiminin sonunda onbeş sorudan oluşan değerlendirme formunu yanıtlamışlardır.

Bulgular: Bu değerlendirmenin yapıldığı 2015 yılında 5 hekim, 1 hemşire, 42 paramedik ve 62 ATT olmak üzere toplam 110 kişi geribildirim vermiştir. Geribildirim verenlerin %73’ü kadındır. Geribildirimlerde katılımcıların sadece %6.4 ‘ü daha önce simülasyon eğitimi aldıklarını belirtmiştir. Geribildirim verenlerin tamamı (%100) “simülasyon eğitimi becerilerimi geliştirmemde faydalı oldu”, “günlük pratik uygulamalarıma katkısı olacağını düşünüyorum” sorularına evet yanıtı vermiştir. Katılımcıların %99’u simülasyon eğitimlerinin belirli aralıklarla tekrarlanması gerektiğini belirtmiştir. Geribildirim veren katılımcılardan % 64’ ü merkezde aldığı eğitimi “çok iyi” olarak nitelerken, % 36’ sı “iyi” olarak nitelmiş, eğitimde kullanılan ekipmanların yeterliliği sorulduğunda % 48’ i “çok iyi” % 51’ i “iyi” şeklinde yanıtlamıştır. Eğitim süresi yeterliliği sorulduğunda katılımcıların % 50’ si “çok iyi” % 40’ ı “iyi” ve % 10’ u “orta” olarak yanıt vermiştir. “Simülasyon eğitimindeki konu ve senaryolar yeterli mi?” sorusunu % 61 “çok iyi” % 38 “iyi” ve % 1 “kötü” olarak yanıtlamış, “Eğiticiler yeterli bilgi ve etkin öğretme niteliğine sahip mi?” sorusunu ise % 82 “çok iyi”, % 17 “iyi” olarak yanıtlamış, “Kursiyer sınıf mevcudu uygun mu ?” sorusunu ise % 80 “çok iyi” % 19 “iyi” ve % 1 ise “orta” şeklinde yanıtlamıştır. Katılımcıların simülasyon ortamının inandırıcılığını VAS ölçeğine göre (0 ile 10 arası) derecelendirilmesi istenmiştir. Bu ölçekten elde edilen puanların ortalaması 8,5± 0,1 (medyan 9) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların % 24’ ü 10 puan (en inandırıcı), % 29’ u 9 puan vermiştir. Son olarak katılımcılara “simülasyon eğitimleri hangi sıklıkla tekrarlanmalı?” sorusu yöneltilmiş ve geribildirim verenlerin % 30’ u 6 ayda bir, % 47’ si yılda bir tekrarlanması gerektiği yönünde görüş bildirmişlerdir.

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen geribildirimler erişkin ileri yaşam desteği eğitiminin simülasyona dayalı olarak verildiğinde katılımcıların memnuniyetinin yüksek olduğunu ve simüle eğitim ortamını gerçeğe yakın olarak algıladıklarına işaret etmektedir. Bu doğrultuda simülasyon eğitimlerinde katılımcıların geribildirimleri dikkate alınarak iyileştirilmeler yapılmakta ve senaryo çeşitliliğini arttırmak amacı ile çalışmalar yapılmaktadır.

Anahtar sözcükler: simülasyon, ileri yaşam desteği, sürekli mesleki eğitim

P61. TIP EĞİTİMİNDE TIP VE SANAT BİRLİKTELİĞİ: "DİSİPLİNLER ARASI SANAT" SEÇMELİ DERSİ DENEYİMİMİZ

David Terence Thomas, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD, dthomas@maltepe.edu.tr

Uğur Baran Kasırğa, Maltepe ÜTF Anatomi AD

Mehmet Özen, Maltepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü

Şevki Şahin, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD

Ender Levent, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD

Ümit Ünüvar, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD

Tolunay Tavil, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD

Esra Sağlam, Maltepe ÜTF Tıp Eğitimi AD

Giriş ve Amaç: Modern Tıp eğitiminde insan vücudu, hastalıklar, teşhis ve tedavi ilkelerini bilimsel metot ve uygulamalarla öğrenen tıp öğrencileri, mezuniyet sonrasında kendilerini kalın bilimsel duvarların arkasında bulabilmektedirler. Örneğin, kanser hastalığının nasıl tedavi edileceği konusunda zengin bir veri tabanına sahip olmalarına rağmen kanser hastası olmanın o kişi için ne anlama geldiği ya da ölmekte olan bir kişinin neler hissettiği hakkında yetersiz kalabilir. Sanat'ın hasta ve hasta yakınlarıyla etkin iletişim kurmalarını sağlayacak çok etkili bir iletişim aracı olduğunu tıp öğrencilerine anlatmak ve bunu deneyimlemelerini sağlamak amacıyla, Tıp Fakültesi ve Güzel Sanatlar Fakültesi tarafından ortak düzenlenen " Disiplinler Arası Sanat" dersi 2015-6 güz yarıyılında uygulanmaya başlandı.

Bu çalışmanın amacı fakültemizde yeni eklenen "Disiplinler Arası Sanat" seçmeli dersinin öğrenciler açısından memnuniyetini değerlendirmektir.

Yöntem: 2015-2016 güz yarıyılında, "Disiplinler Arası Sanat" seçmeli dersini alan öğrencilerin (n=40), dönem sonunda elektronik ortamda doldurdıkları geribildirim formları değerlendirildi.

Bulgular: Toplam 31 öğrenci (% 77.5) geribildirim formu doldurdu. Öğrencilerin %3.2'si çizime yeteneği olduğu için, %41.9'u sanata eğilimi olduğu için, %45.2'i ise iyi vakit geçirmek için bu dersi seçtiklerini belirttiler. Öğrencilerin hiçbiri kendilerini sanatta yetenekli bulmazken, %48.4'ü yetenekli, %9.7'si yetenekli olmadığını ve %41.9'u da fikri olmadığını belirtti. Dersin genel sanat algısı üzerine etkisi oldu mu sorusuna %38.7 kesinlikle oldu, %48.4 biraz oldu, %12.9'u ise etkisi olmadı cevabını verdi. Güzel Sanatlar ve Tıp hocalarından birlikte ders alınmasını öğrencilerin %32.3'ü çok yararlı, %61.3'ü yararlı bulurken, %6.5'i fikri olmadığını belirtti. Seçmeli derste işlenen konuların medikal öğrenme sürecine faydası oldu mu sorusuna %16.1 kesinlikle sağladı, %38.7 sağladı, %25.8 sağlamadı, %19.4 ise fikrim yok cevabını verdi. Ders bitirme projesinden %32.3 kesinlikle yararlandığını, %29.0'ı yararlandığını, %9.7'si yararlanmadığını ifade etti ve %29.0'da fikrim yok cevabı verdi. Dersin kişisel iletişim becerilerine katkısı oldu mu sorusuna %22.6 kesinlikle oldu, %38.7 biraz oldu, %19.35 hiç katkısı olmadı, %19.35 ise fikrim yok cevabını verdi. Katılımcıların %25.8'i dersi kesinlikle tekrar seçeceklerini, %41.9'u belki seçeceklerini, %25.8'i tekrar seçmeyeceklerini, %6.5'i ise fikri olmadığını belirtti.

Sonuç: Güzel Sanatlar ve Tıp alanını birleştiren "Disiplinlerarası Sanat" dersinin öğrencilerin gözünde genel sanat algısı üzerine etkisi olan ve medikal öğrenme sürecine fayda sağlayan bir seçmeli ders olduğu saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: sanat, disiplinler arası, iletişim

P62. SAĞLIK, EĞİTİM VE FELSEFE KARŞILAŞMALARI, FELSEFİ KARŞILAŞMALAR: SEÇİLİ METİNLER ÜZERİNDEN REFLEKTİF OKUMA VE YAZIM

Mehmet Ali Gülpınar, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, mgulpınar@marmara.edu.tr

Giriş ve Amaç: Yükseköğretimin sorun alanlarından birisi “felsefesizlik”tir. Mezuniyet öncesi ve sonrası eğitim programları, öğrencilerde bilgiye ve bilimsel süreçlere, mesleki uygulamalara, kendine/sosyokültürel çevresine ve içinde yaşadığı zamana/çağa yönelik “reflektif bir duruş” oluşturmayı hedeflememektedir.

Tıp öğrencileri ve tıp eğitimi doktora öğrencileriyle yürütülen “Felsefe ve Sağlık” ve “Sağlık, Eğitim ve Felsefe” programlarında kullanılan öğrenme/değerlendirme yöntemlerinin değerlendirilmesi.

Yöntem: Oturumlar sırasında, “belirsizlik, karmaşıklık, bilme, hata, bilmenin körlükleri, akılsallık, aksallaştırma”, “anlam, anlamsızlık, patolojik/varoluşsal kaygı, olma cesareti”, “mesafe, bağlanma, kopukluk, birlikte oluşma, oluşarak bilme”, “sınırlar, biçim/biçimsellik, kendiliğindenlik, yaratıcılık”, “mizah, mizahi mesafe, mizah etiği, deneyim, duru dikkat, bilgelik”, “güç/iktidar ilişkileri/biçimleri, eğitim, gücün yeniden kurulması, kontrol, özgürleşme” gibi, her biri bir kavram setine/bütününe ilişkin 10 metin okundu. Sonrasında öğrenciler metinlere ilişkin reflektif yazılar yazdı. 2016 Güz yarıyılında derslere devam eden 9 lisans, 5 doktora öğrencisinin 137 reflektif yazımının içerik analizleriyle, öğrencilerin reflektif düşünme düzeyleri belirlendi.

Bulgular: Yazımlar, reflektif düzeylerine göre dörde ayrıldı: **Düzyey-1:** Anlama/anlamlandırma: Okunan metinde yazılanları, metinden anladıklarını metnin ifadeleri/kendi ifadeleriyle açıklama. **Düzyey-2:** Sınırlı refleksiyon: Bireysel okuma, yorum/değerlendirme, kendince metindeki bazı noktaları öne çıkarma, bireysel yorum getirme, değerlendirmelerde/çıkarımlarda bulunma, tartışmayı kendi yaşamından örneklerle açma. **Düzyey-3:** Reflektif düşünme: Metindeki 1-2 kavramı derinlemesine yorumlama, bunlar üzerinden kendi deneyimleri üzerinde değerlendirmeler yapma, kendisiyle/çevresiyle ilgili farkındalık oluşturma. **Düzyey-4:** Reflektif düşünme ve değişim: Metindeki kavram setini birlikte ele alma, bireysel anlamlandırmalar/yorumlar oluşturma, kavram seti üzerinden kendi deneyimleri üzerinde düşünme, kendisi/çevresi için sorun/değişim/gelişim alanları belirleme.

Refleksiyona ilişkin nitelikleri açısından analiz edilen yazıların, 28’i (%20,4) birinci, 58’i (%42,3) ikinci, 42’si (%30,7) üçüncü ve 9’u (%6,6) dördüncü düzeyde değerlendirildi. Öğrenciler reflektif düşüncelerine ilişkin, “mesafe” ve “sınırlar” kavramları üzerinden yazdıkları ifadeler örnekler şu şekildeydi: “Bilgiyle oluşmak ne kadar önemli ise mesafeyle bilmek ve oluşmak da kadar önemlidir.”, “Zamana ve kendimize karşı mesafe bize dürüst bilgiyi verir.”, “İnsanın kendini daya iyi tanıyabilmesi/çözümleyebilmesi için kendine mesafe koyması gerekir ki büyük resmi görebilsin.”, “Mesafe farklı olmayı, farklı olma da farkında olmayı getirmektedir.”, “Farkındalık mesafedeki farkındalıktır, farklı iken bütün olmayı bilmek gerekir.”, “Durumların içinde olmamız farkındalığı yok edip bizi körleştirebilir.”, “Yaşadığımız küçük dünyamıza mesafe koymazsak bizi daha büyük bir dünyadan mahrum bırakacaktır.”, “Alışılmışlara mesafe yeniden bağlılık, yeniden sevgi kazandırır.”, “Mesafede bir bağlantı olmalıdır ki kişi için anlamlı olsun.”; “Sınırlar önlemez olduğu kadar değerlidir de”, “Yaşamı sınırlar anlamlı kılar”, “(Sınırların) getirdiği kısıtlamaları inkâr ettiğimiz takdirde körleşiriz, baştan kabul ettiğimizde bunlara baskın çıkarız.”, “Sınırların varlığını hayatınızda nasıl kabullendiyseniz ona göre şekillenirsiniz. Ya birşeyleri aşmış ya da katlanmış durumda bulursunuz kendinizi.”, “Sınırların bize verdiği ‘hayır’ sinyalleriyle biz ‘evet’lerimizi buluyor gibiyiz. Bu bizi belirsizlikler içinde kalmaktan kurtarıp karar verme işlemimizi kolaylaştırıyor.”, “Sınırlarımızın çerçevesinde düşünmek mevcutlar içerisinde düşünmeyi gerektirir”, “Adem, Havva ve yasak meyva ilişkisi insanı insan yapan şeyin sınırları aşma, sınırlara baş kaldırma eğilimi olduğunu ortaya koyar.”, “Sınır yoksa imkan da olmaz”, “Yaratıcılık sınırlarla beraber ve onlara karşıdır”, “Felsefe insana sınırları aşmayı öğretir”, “Metindeki fikirlere mesafe koyuyorum ve diyorum ki kopuş kaçınılmazdır, ... asıl bunalım kopuşta değil bağlılıktadır.”

Sonuç: Seçili metinleri belirli kavram seti üzerinden, küçük grupla birlikte reflektif okuma, reflektif yazım ve refleksiyon düzeyinin “bütüncül değerlendirme ölçekleri” kullanılarak değerlendirilmesi, öğrencilerde reflektif düşünmenin gelişmesini destekleyebilmektedir.

Anahtar sözcükler: reflektif düşünme, reflektif okuma ve yazım

P63. İNTÖRN DOKTORLARIN YETERLİLİK ALGILARININ VE AKADEMİK BAŞARILARI İLE İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Özlem Sarıkaya, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, osarikaya@gmail.com
İbrahim Kozluca, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Mücahit Kurt, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Ahmet Anıl Sahar, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Süleyman Emre Temiz, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Derya Zıvalı, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olacak bir doktorun temel yeterlikleri tıbbi bilgi ve kanıta dayalı düşünme, hekimlik uygulamaları ve profesyonel tutum ve davranışlara yönelik üç temel alana yönelik olarak tanımlanmıştır. Klinik öncesi ve klinik dönemde entegre bir program yürüten MÜTF program değerlendirme çalışmaları kapsamında öğrencilerin tanımlanan yeterliklere erişimlerini izlemektedir.

Çalışmanın amacı, MÜTF 6.Sınıf öğrencilerinin mezuniyet öncesi döneme yönelik kendi yeterlilikleri hakkındaki algılarını incelemek ve yeterlik algısını akademik başarı ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Araştırmada kullanılan soru formu İstanbul'da beş bazı tıp fakültesi öğrencileriyle yapılan odak grup görüşmeleri analizi sonrası geliştirilmiştir. Soru formunun ilk bölümünde öğrencilerin demografik özellikleri, GANO ve derslere devam durumlarını sorgulayan genel sorular yer almıştır. Öğrencilerin temel ve klinik bilgi gelişimine yönelik yeterlikleri 11, temel hekimlik uygulamalarına yönelik gelişimleri 47 ve profesyonel yeterliklerine yönelik gelişimleri ise 13 soru ile ve 5'li likert tipi değerlendirme ölçütü ile sorgulanmıştır. Araştırmada 2015-2016 Eğitim Öğretim döneminde 6. Sınıfta olan öğrencilerden toplanan veriler değerlendirilmiş, değişkenler arasındaki ilişkiler t-testi ve korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Araştırma 2015-2016 Eğitim Öğretim döneminde 6. Sınıfta 159 öğrenciye ulaştırılmış, 121 öğrenciden geri gelen yanıtlara göre katılan öğrencilerin %58,7'si kadın, %41,3'ü erkektir. Öğrencilerin %33,2'ü tüm eğitim yılları boyunca yaz stajına katılmış, %33,1'i de yabancı ülkede staj yapmıştı. Öğrencilerin %40,5'i temel ve klinik bilgilerini zaman zaman, %45,5'i de sıklıkla yeterli bulunduğunu belirtmiştir. Temel hekimlik uygulamalarına yönelik yeterlik sorgulandığında öğrencilerin %56,2'si kendilerini sıklıkla yeterli algılanmaktadır. Araştırmaya katılan öğrenciler profesyonelliğe yönelik gelişimlerini %67,8 sıklıkta yeterli olarak algıladıklarını ifade etmiştir. Öğrencilerin her üç temel mesleki alana yönelik yeterlik algılarının 5. Sınıf genel ağırlıklı not ortalamaları (GANO) ile korelasyon gösterdiği, GANO değerleri yükseldikçe tüm alanlara yönelik gelişimin daha yüksek düzeyde yeterli olarak algılandığı belirlenmiştir ($p<0,005$).

Sonuç: Altıncı sınıf öğrencilerin genel tıbbi bilgi, hekimlik uygulamaları ve profesyonelliğe yönelik gelişimlerini zaman zaman ve sıklıkla yeterli olarak algıladığı, yeterlik algılarının akademik başarı düzeyleri ile korelasyon gösterdiği saptanmıştır. Öğrenci yeterlik algısı ve öğrenci başarısının izlenmesi program bileşenlerine yönelik bir değerlendirme çalışması olarak veri sağlayabilir.

Anahtar sözcükler: yeterlik algısının değerlendirilmesi, akademik başarı, tıbbi bilgi, hekimlik uygulamaları, profesyonelliğe yönelik beceriler

P64. TIP EĞİTİMİNDE KOPYA BELİRLEME İNDEKSLERİNİN KULLANILABİLİRLİĞİ

Hüseyin Selvi, Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, hsyn_selvi@yahoo.com.tr

Tıp eğitiminin gerek hekim adayı ve ailesi gerekse toplumsal açıdan oldukça pahalı bir eğitim olduğu, diğer taraftan da hekim adaylarına kazandırılmayan bilgi ve becerilerin doğrudan insan sağlığı ve hayatına yönelik uygulamaları içerdiği düşünüldüğünde, adaylar hakkında verilen/verilecek olan kararların isabetliliği konusu büyük önem kazanmaktadır (Selvi, Başhan Arslan, 2014).

Bu isabetlilik ise ancak verilen kararların nitelikli ölçme araçlarından elde edilen güvenilir ve geçerli veriye dayandırılmasıyla sağlanabilir.

Burada bahsedilen güvenilirlik kısaca kullanılan ölçme aracının hatasız ölçme yapabilme yeterliği olarak tanımlanmakta ve geçerlik için bir ön koşul oluşturmaktadır. Geçerlik ise genel olarak ilgili ölçme aracının, ölçülmek istenilen niteliği, başka niteliklere karıştırmadan ölçebilme yeterliği olarak tanımlanmaktadır (Murphy & Davidshofer, 2005; Anastasi & Urbina, 1997; Aiken, 2000).

Eğitim bilimleri açısından bir ölçme aracının güvenilirliği; test uzunluğu, grup homojenliği, kopya çekme davranışı, maddelerin ortalama güçlüğü, puanlayıcılar arası tutarlılık vb. değişkenlerden etkilenmektedir. Geçerlik ise güvenilirliği de içinde barındıran daha geniş bir terim olup ölçülmek istenilen değişkenin yapısı, ölçme aracının ilgili konu alanını kapsama düzeyi, kullanım amacı, yanlılık vb. pek çok değişkenden etkilenmektedir (Crocker ve Algina, 1986; Murphy ve Davidshofer, 2005; Aiken, 2000).

Güvenirliği etkileyen değişkenler incelendiğinde kopya çekme davranışının bu değişkenler içinde önemli bir yer tuttuğu söylenebilir. Nitekim bir ölçme aracının güvenilirliği, geçerliğini ve buna bağlı olarak da verilen kararların isabetliliğini olumsuz yönde etkileyebilmektedir.

Bu bağlamda kopya çekme davranışının önlenmesi adına yapılan sınavlarda; farklı kitapçık türleri oluşturma, sınav salonlarında birden fazla sınav görevlisi yetkilendirme, test kitapçıklarında madde ve seçeneklerin yerlerini değiştirme, vb. pek çok güvenlik tedbiri alınmaktadır. Ancak günümüz teknolojisinde gerçekleşen hızlı ilerleme alınan bu tedbirlerin yeterliği konusunda tereddüt yaşanmasına neden olmaktadır.

Bu durum bilim insanlarını cevap kâğıtları üzerinden kopya belirleme yöntemleri konusunda araştırma yapmaya itmiş ve bu çalışmalar sonucunda da farklı kopya belirleme yöntemleri geliştirilmiştir. Bu yöntemler günümüzde ulusal çapta gerçekleştirilen pek çok sınavda da aktif olarak uygulanmaktadır. Tıp eğitimi açısından duruma bakıldığında ise gerçekleştirilen sınavlarda bu yöntemlerin kullanılmasının hekim adayları hakkında verilen kararların isabetliliğinin artırılması adına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Bu nedenle bu çalışmada alanyazında sıklıkla kullanılan ve en çok itibar edilen kopya belirleme yöntemlerinin tanıtılması amaçlanmıştır.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, kopya çekme, kopya belirleme indeksleri, K indeksi, kappa indeksi

P65. TIP DOKTORLARINDA OTONOMİK DİSREFLEKSİ FARKINDALIĞI

Selçuk Sayılır, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon AD, selcukssay@gmail.com
Mert Küçük, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, mertkucuk@mu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Otonomik disrefleksi (OD), spinal kord yaralanması sonrası ortaya çıkan ve mortaliteye neden olabilecek önemli bir tıbbi acildir. Bu komplikasyonu yönetmek oldukça önem taşır. Çalışmamızda, ülkemizde ilk defa tıp doktorlarında OD farkındalığı ve bilgi düzeyleri incelenemeye çalışılmıştır.

Spinal kord yaralanmalı (SKY) hastalarda ciddi sonuçlar ortaya çıkarabilen OD ile ilgili olarak tıp doktorlarında farkındalığın incelenmesi ve ortaya çıkacak sonuçlarla OD yönetiminde uygun ve geçerli değerlendirmeler yapılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma, üçüncü basamak bir üniversite hastanesinde çalışan altmış dört tıp doktorunu içermektedir. Çalışmaya fiziksel tıp ve rehabilitasyon uzmanları dahil edilmemiştir. Çalışmaya katılan doktorlar tıp fakültesinden mezun olmuş ve bir kısmı öğretim üyesi olarak hizmet veren katılımcılardır. Katılımcıların mesleki geçmişleri ve demografik verileri toplanmış ve OD ile ilgili bilgileri anket formu kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Sınırlı sayıda katılımcı OD ile ilgili bilgi sahibi olduklarını belirtmiş (n:9, %14) ve oldukça az sayıda katılımcı (n:7, %10. 9) anket formundaki sorulara uygun yanıtlar vermişlerdir. Katılımcıların mesleki geçmişleri, çalışma süreleri ve demografik verileri incelenmiş ve bu veriler incelendiğinde OD bilgi düzeyleri ile istatistiksel anlamlı bir fark gözlenmemiştir.

Sonuç: Tıp doktorlarında OD bilgi düzeyleri ve farkındalığı oldukça sınırlıdır. Ülkemizde ilk kez yapılan ve hekimlerin OD farkındalığı ve bilgi düzeylerini değerlendirmeyi amaçlayan çalışmamızda da bu durum ortaya çıkmıştır. Tıp fakültesi ve tıpta uzmanlık eğitimlerinde yapılacak uygun müfredat değişiklikleri ile tıp doktorlarında OD bilgi düzeyleri ve farkındalığı artırılabilir. Bunun yanında acil servis ve birinci basamak sağlık merkezlerinde OD yaklaşımı ile bilgi sağlayacak açıklayıcı broşürler ve kısa notlar, SKY' lı hastalarda bu tür ciddi komplikasyonların önüne geçilmesinde faydalı olabilecektir.

Anahtar sözcükler: bilgi düzeyleri, otonomik disrefleksi, rehabilitasyon, spinal kord yaralanmaları

P66. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM-ÖĞRETİM MEMNUNİYET DÜZEYİ

Ceren Uğuz Gençer, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Anatomi AD, cerenuguz@gmail.com

Mert Küçük, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD, mertkucuk@mu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Türkiye’de ve Dünya’da tıp eğitimi model ve teknikleri tartışılmakta, yeniden yapılandırılmasına ve iyileştirilmesine yönelik çalışmalar devam etmektedir. Biz bu çalışmamızda benzer amaçlarla Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. sınıf öğrencilerinin aldıkları tıp eğitiminden memnuniyet düzeylerinin belirlenmesi ve memnuniyet düzeylerini etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda 13 çoktan seçmeli soru sorulmuş olup, öğrencilerin kendilerini ifade edemedikleri durumlar için 2 tane açık uçlu soru bulunmaktadır. Anketlere katılım isteğe bağlı olup, kimlik bilgileri istenmemiştir. Anketlerin uygulama zamanı olarak her kurul sınavı açıklandıktan sonraki ilk hafta içerisinde yapılması tercih edilmiştir.

Bulgular: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi 2015-2016 Eğitim-Öğretim yılında Dönem I öğrencilerine ders kurullarını değerlendirmek için anket yapılmıştır. I. Kurul anketine 79 (%76), II. kurul anketine 85(%82) ve III. kurul anketine 80 (%77) kişi katılmıştır. Sonuçlarda en yüksek değerlendirme puanı, I. kurulda ders programına uyum olup $4,2 \pm 1,0$ bulunurken, en düşük değerlendirme puanını yine I. kurulda dersliklerin ve laboratuvarların fiziki şartları $2,6 \pm 1,1$ olarak bulunmuştur. Kurul genel değerlendirmelerine baktığımızda I. kurul puanı $3,6 \pm 0,9$, II. kurul $3,4 \pm 0,8$, III. kurul ise $3,2 \pm 0,9$ olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: Genel olarak dönem 1 ders kurulları değerlendirme anket sonuçları ortalamanın üzerindeydi. Bu sonuçlar doğrultusunda, kurulların amaç ve öğrenim hedeflerine ulaşmış olabileceği düşünüldü. Tıp fakültesinde eğitimin düzenli bir şekilde yürütülmesinin yanında alt yapısının da geliştirilme çabaları önemlidir. Bu süreçte öğrenci geri bildirimlerinin dikkate alınması değerlidir. Eğitim ve uygulama alanında yapılacak kapsamlı çalışmaların tıp eğitimini geliştirmede katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu açıdan bakıldığında çalışmamızın fakültemizin akreditasyon çalışmaları için yol gösterici olacağını düşüncesindeyiz.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, öğrenci, memnuniyet

P67. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ İNGİLİZCE TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE EĞİTİMİNDEN BEKLENTİLERİ

Ceren Uğuz Gençer, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Anatomi AD, cerenuguz@gmail.com

Yelda Dere, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Patoloji AD, yeldadere@mu.edu.tr

Hasan Tetiker, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Anatomi AD, hasantetiker@mu.edu.tr

Mert Küçük, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF, Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD, mertkucuk@mu.edu.tr

Metin Pıçakçıefe, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Halk Sağlığı AD, metinpacakciefe@mu.edu.tr

Mehmet İlkay Koşar, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Anatomi AD, ilkaykosar@mu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Uzun ve zor bir yol tıp eğitimini tercih eden öğrencilerin kaliteli bir eğitim alabilmesi için etki eden faktörler arasında Tıp Fakültesi'nin eğitim sistemi ve eğitim dili gibi özellikler yer almaktadır. Bu amaçla 2016-2017 eğitim yılında faaliyete geçen Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi (MSKUTF) İngilizce Tıp Programı Dönem 1 öğrencilerinin beklentilerini ve İngilizce tıp programını seçmelerine etki eden faktörleri araştırmayı hedefledik.

Yöntem: Çalışmada MSKUTF İngilizce tıp programı Dönem 1 öğrencilerine yönelik anket hazırlanmıştır. Soruların 18 tanesi sosyo-demografik özellikler ile ilgiliyken, 15 tanesi İngilizce tıp eğitiminden beklentileri ile ilgilidir. Anket Likert tipi derecelendirme ölçeğine göre düzenlenmiş olup, 2 adet açık uçlu soru sorulmuştur. Anketlere katılım isteğe bağlı olup, kimlik bilgileri istenmemiştir. Anketler ders yılı başında uygulanmıştır. Veriler SPSS v20 ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza 18 kız, 16 erkek olmak üzere 34 öğrenci katılmıştır. Yaş ortalaması $18,34 \pm 0,86$ 'dir. Öğrencilerin % 50'si Anadolu lisesinden mezun olmuş; %64,7'si İngilizce dilini okulda öğrenmiştir. Öğrencilerin %73,5'i tıp fakültesini İngilizce eğitim verdiği için tercih etmiştir.

Öğrenciler teorik dersleri ve laboratuvar uygulamalarını İngilizce olarak anlayabilecekleri konusunda sırasıyla $3,38 \pm 1,12$ ve $3,58 \pm 1,18$ ortalama sonucu çıkmıştır. Ders sonundaki tartışmalara katılabilme beklenti ortalaması $3,73 \pm 0,89$ olarak bulunmuştur. İngilizce Tıp eğitiminin, öğrencilere akademik hayatta olumlu etkisi olacağını düşünenlerin ortalaması $4,76 \pm 0,43$ bulunurken, meslek hayatlarında olumlu etkisi olacağını düşünenlerin ortalaması $3,68 \pm 4,32$ olarak bulunmuştur.

Hekim-hasta ilişkisini olumlu etkisi olacağını düşünenlerin ortalaması $4,47 \pm 0,86$ olarak hesaplanmıştır. İngilizce Tıp eğitiminin gerekli olduğunu düşünenlerin ortalaması $4,32 \pm 0,88$ bulunmuştur. Öğrencilerin İngilizce tıp eğitiminden memnuniyet beklenti düzeyi değerlendirildiğinde $4,47 \pm 0,86$ bulunmuştur.

Sonuç: Tıp eğitimi süresince alınan beklentiler ve geri bildirimler eğitim programları ile ilgili düzenleme yapılması için önemlidir. Çalışmamızın en özgün yönlerinden birisi yeni kurulmuş, İngilizce eğitim vermemiş bir kurumdan beklentileri elde edebilecek olmasıdır. Bu bağlamda yeni kurulan bir Tıp Fakültesi'nde öğrenim göreceğ öğrencilerin beklentilerinin değerlendirmeye alınabildiği nadir çalışmalardan biri olduğunu düşünmekteyiz

Bunun yanı sıra Tıp Fakültesi yönetiminin ve eğitime katkıda bulunan akademik personelimize de öğrencilerin beklentilerini net şekilde görmelerini ve eğitimi bu görüşlere bağlı olarak yönlendirebilmelerine katkıda bulunabileceğini umut ediyoruz.

Anahtar sözcükler: İngilizce tıp eğitimi

P68. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 2 DERS KURULLARI DEĞERLENDİRME ANKETİ SONUÇLARININ BELİRLENMESİ

Hasan Tetiker, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, hasantetiker@gmail.com

Mert Küçük, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, dr.mertkucuk@gmail.com

Giriş ve Amaç: Tıp eğitiminin öğrenciler tarafından değerlendirilmesi, eğitim programlarını izlemede önemli bir yer tutar. Bunun için fakültemiz ölçme değerlendirme komisyonunda görevli akademisyenler tarafından öğrencilere yönelik anket formları hazırlanmış ve 2015-2016 eğitim-öğretim döneminden itibaren uygulanmaya başlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, 2015-2016 eğitim-öğretim döneminde Tıp Fakültesi Dönem 2 öğrencilerine yönelik uygulanan ders kurulu anketlerinin sonuçlarının belirlenmesidir.

Yöntem: Veriler anket yöntemi ile elde edilmiştir. Anket formunda çoktan seçmeli ve açık uçlu sorular yer almaktadır. Ders kurulu amaç ve öğrenim hedefi, ders programına uyum ve konu içerikleri, derslik ve laboratuvarların fiziki şartları, görsel ve işitsel araçlar kullanımı, teorik ve pratik ders sayısı yeterliliği ve öğretim üyeleri ile iletişim ile ilgili memnuniyet düzeyleri belirlenmek istenmiştir.

Bulgular: Dönem 2 öğrencilerinin %61,9'u çalışmaya katıldı. Anket sonuçlarına göre en yüksek puanı kurul süresince ders programına uyulması, kuruldaki ders içerikleri ve sırasının birbirleriyle uyumlu olması ve teorik ders sayısının yeterli ve öğretici olması soruları aldı. En düşük puanı ise dersliklerin/laboratuvarların fiziki şartlarının yeterli olması sorusu aldı. Ancak bu şikâyet ilk iki kurulda fazla iken, 3. Kurulda yeni derslik ve laboratuvarlarda eğitime geçilmesiyle beraber azalmıştır. Ayrıca açık uçlu sorulara verilen yanıtlarda, öğrenciler derslerle ilgili notlara ve sunulara ders işlenmeden önce ulaşmak istemekteydiler.

Sonuç: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 2 öğrencilerinin, ders kurulları ile ilgili akademik faaliyetlerden memnun oldukları izlendi. Yeni açılışı yapılan morfoloji binasının laboratuvar ve dersliklerin fiziki şartlarından memnun oldukları izlendi. Tıp eğitiminin öğrenciler tarafından sorgulanması, olumlu ve olumsuz geribildirimlerin alınması süreklilik arz etmelidir. Eğitim ve öğretim süresi boyunca alınan bu geribildirimler, eğitim programlarının revizyonuna ve eğitim kalitesinin artırılmasına katkı sağlayacak önemli unsurlardan birisidir.

Anahtar sözcükler: anket, tıp eğitimi, ölçme ve değerlendirme, öğrenci memnuniyeti, mezuniyet öncesi

P69. MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 3 DERS KURULLARI DEĞERLENDİRME ANKETİ SONUÇLARI

Edip Güvenç Çekiç, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Tıbbi Farmakoloji AD, guvenckc@gmail.com
Mert Küçük, Muğla Sıtkı Koçman ÜTF Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD, mertkucuk@mu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi(MSKÜ) Tıp Fakültesi dönem 3 öğrencilerinin aldıkları tıp eğitiminden memnuniyet düzeylerinin belirlenmesi ve memnuniyet düzeylerini etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada, 2015-2016 Eğitim-Öğretim yılında ölçme ve değerlendirme komisyonu tarafından MSKÜ Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencilerine uygulanan memnuniyet anketleri değerlendirilmiştir. Öğrencilere, ilk 5 ders kurullarını değerlendirdikleri 13 sorudan oluşan ders kurulu memnuniyet anketi uygulanmıştır. Ders kurullarındaki memnuniyet düzeyleri 5'li Likert ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. Ankette sorulan "Bu kurulu genel olarak değerlendiriniz." sorusuna verilen yanıtlar, öğrencilerin bu ders kurulu hakkındaki genel memnuniyet düzeyini gösterdiği kabul edilmiştir. Bu çalışmada ayrıca öğrencilerin sınav başarıları kaydedilmiş olup memnuniyet düzeyleri ile benzerlik ilişkisi değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin ankete katılım oranları % 43,7–75 aralığında değişmektedir. Birinci ve beşinci ders kurullarındaki genel memnuniyet düzeyi ortalamasının (sırasıyla $3,6 \pm 0,75$; $3,6 \pm 0,70$) diğer kurullara göre yüksek olduğu bulunmuştur. Anketteki "Bu ders kurulu bilgi birikimimi ve davranışlarımı olumlu yönde etkiledi." sorusuna verilen yanıtlar ile genel memnuniyet düzeyine verilen yanıtlar arasında her kurulda anlamlı bir ilişki olduğu ($P<0.01$) görülmüştür. Ayrıca, ders kurulu "genel memnuniyet düzeyleri" ile sınav yüzde başarıları arasında anlamlı bir ilişki olduğu ($P=0.02$, $r=0.932$) görülmüştür.

Sonuç: Bu çalışma, öğrencilerin verilen tıp eğitimi hakkındaki memnuniyetlerini değerlendirerek öğrencilerin de aldıkları eğitimlerin iyileştirilmesine katkıda bulunabilmesi bakımından önemlidir. Çalışmanın bulguları idare ve öğretim üyeleri ile paylaşılmış olup önemli konularda ilerleme sağlanmıştır. Anketlerin ilerleyen yıllarda tekrarlanarak memnuniyet düzeylerinin değişiminin izlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca çalışmamızın verilerinin Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp fakültesinin ulusal ve uluslararası akreditasyonu sürecine fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar sözcükler: öğrenci, tıp eğitimi, memnuniyet anketi

P70. TIP EĞİTİMİNDE SİMÜLASYON UYGULAMALARI; OKAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Nermin Bölükbaşı, Okan ÜTF Tıbbi Farmakoloji AD, nerminbolukbasi@yahoo.com
Okan Bölükbaşı, Okan ÜTF Nöroloji AD, okan.bolukbasi@okan.edu.tr
Semih Baskan, Okan ÜTF Genel Cerrahi AD, semih.baskan@okan.edu.tr
Yıldır Atakurt, Okan ÜTF Tıbbi İstatistik AD, yildir.atakurt@okan.edu.tr

Simülasyon yöntemleri gerçeğin tam anlamıyla bir kopyasını yaratmaya dayanır. Bu kopya eğitim amacıyla kullanılır. Tıpta simülasyonun kullanımı antik döneme kadar gider. Farklı materyaller kullanılarak «hasta» mankenlerin yapıldığı ve tıp eğitiminde kullanıldığı bilinmektedir. Bugünkü yöntemlerin bir benzeri 18. Yüzyıl Fransa'sında yapılmıştır. Bir hamile kadın pelvisi ve içindeki bebek, doğum eylemi modeli olarak tasarlanmıştır. Daha da ilginç olan ise bu modelin kullanımından sonra Fransa'da ana ve çocuk ölümlerinin belirgin biçimde azalmasıdır. Tıpta ortaçağdan beri hayvanlar canlı mankenler olarak cerrahi yöntemlerin denenmesinde kullanılmışlardır. Ancak bildiğimiz anlamda tıbbi simülasyon ancak havacılık sahasındaki kullanımından sonra modern tıbbı girmiştir.

Tıp eğitiminde son 20 yılın en önemli yeniliği, simülasyon laboratuvarlarının kullanıma girmesidir. Bugün Amerika Birleşik Devletleri'nde kısmi ya da tam teşekküllü simülasyon eğitimi olanağı olmayan bir tıp fakültesi ya da eğitim hastanesi neredeyse kalmamıştır.

Simülasyon, öğrenci merkezli öğrenme modelinde merkezi bir rol oynar. Öğrenciye doğrudan uygulama olanağı sunarken, hatalarını görmesi ve olay hakkında yeterince bilgi edinmesini sağlayacak ortam ve teknikleri de sağlar. Öğrenci sadece uygulamakla kalmaz, bilgilerini ölçme ve hatalarını görme olanağı da elde eder. Bu sayede hastanelerde en sık karşılaşılan tıbbi durumlar ve uygulanacak acil tanı ve tedavi yaklaşımları simülasyon merkezinde bire bir öğretilir. Kontrollü bir ortam olması ve eğitim materyali olarak gerçek hasta yerine manken kullanılması nedeniyle, hayati tedavi işlemleri korkusuzca ve gereken tekrarlarla yapılabilir. Sık görülen tıbbi acil durumlara ilişkin hasta senaryoları, defalarca gözden geçirilebilir. Öğrenci doğru ya da yanlış uygulamaların sonucunu açık biçimde görür. Bu eğitim modelinin en can alıcı noktası, yapılan uygulamalardan sonra hasta senaryosunun tartışıldığı ve hataların gösterildiği tartışma ya da münazara (debriefing) bölümüdür. Erişkin öğrenme modelleri için en önemli ayrıntılardan biri, bu bölümdür.

Okan Üniversitesi Simülasyon Merkezi 2016-2017 öğretim yılında hizmete girmiş olup, yaklaşık 1000 metrekaarelik bir alanda hizmet vermektedir. Öğrencilerimiz her türlü hasta tipi ve hastalık senaryosunu bünyesinde barındıran bilgisayar destekli simülatörlerle eğitilmektedirler. Merkez, sınıf ve laboratuvar düzeni içerisinde temel bilgi ve becerilerini geliştiren öğrencilerin hastane mimarisine uygun planlanmış alanlarda, gerçeğe yakın stres altında, ekip sorumluluğu içerisinde tutum ve davranış modelleri geliştirmelerini hedeflemektedir. Merkez içerisinde öğrencilerin eğitim ve değerlendirme amacıyla yaptıkları her uygulama ve sınav yüksek teknoloji ürünü bir işletim sistemi ile düzenlenmekte, kayıt altına alınmakta, değerlendirilmekte ve debriefing uygulamaları ile eğitimin kalıcılığı sağlanmaktadır.

Simülasyon Merkezi'nde yer alan birimler:

Kaza Yeri ve Ambulans Alanı, Acil Servis, Temel Beceri Laboratuvarı, Hemşirelik Bakımı, Özel Oda Uygulama Alanı, İlaç Hazırlama Odası, Standardize Hasta Uygulama Odası, Doğum Salonu, Ameliyathane, Yoğun Bakım, Learning Space İşletim Sistemi ve Debriefing Room

2016-2017 güz döneminde Tıp Fakültesi III. sınıf öğrencilerimiz simülasyon merkezini kullanmışlardır. Klinik beceri dersi simülasyon merkezinden en çok yararlanan ders (%29) olup, büyük oranda Temel Beceri Laboratuvarı kullanılmıştır. Genel cerrahi (%15), Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları (%10) ile Kadın Hastalıkları ve Doğum dersi (%8) simülasyon merkezinden en fazla yararlanan diğer derslerdir. Bahar döneminde de öğrencilerimiz simülasyon merkezini kullanmaya devam edecekler, teorik olarak öğrendikleri bilgileri pratik olarak uygulama imkanı bulacaklardır. Bu uygulamanın ders başarılarını olumlu olarak etkileyeceğini düşünmekteyiz.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, simülasyon

P71. TIP EĞİTİMİNDE KARIYER VE YAŞAM PROGRAMI

Nermin Bölükbaşı, Okan ÜTF Tıbbi Farmakoloji AD, nerminbolukbasi@yahoo.com
Okan Bölükbaşı, Okan ÜTF Nöroloji AD, okan.bolukbasi@okan.edu.tr
Yıldır Atakurt, Okan ÜTF Tıbbi İstatistik AD, yildir.atakurt@okan.edu.tr
Semih Baskan, Okan ÜTF Genel Cerrahi AD, semih.baskan@okan.edu.tr

Klinik öğrencileri bir sanat eseri karşısında sorgulama ve anlamaya çalışma yönlerini geliştirmek zorunda kalırlar. Bu durum, tıbbi yaşamlarında da kullanacakları temel beceriler olacaktır. Hastaların sorunlarını anlamak ve onları tedavi edebilmek için gereken sorgulama ve merak aynı kaynaktan beslenir. İnsan bilimleri ve toplumsal bilimler çalışmaları (antropoloji gibi), bize insanın zaman ve mekan içinde ne anlama geldiğini anlatır ve günümüz toplumu ile «birey» insanın bağını anlamamıza yardım eder. Tıp öğrencileri doktor olarak çalışmaya başladıklarında, er ya da geç ahlaki ya da hukuki zorluklarla da karşılaşacaklardır. Ölmeye mahkûm bir hastanın gereksiz yaşam desteğinin kesilmesi meselesi (hele de ailesi böyle istiyorsa), veya ailenin hastaya kesinlikle tanının söylenmemesi talebine nasıl cevap verileceği sorusu gibi. Henüz öğrenci iken bu tür hayati sorunların farkına varmak ve kestirme ya da kolay cevapları olmayan yüzlerce benzer soruna yaklaşımda, çözüme yönelik altyapının nereden sağlanacağı konusunda belli bir donanım kazanmış olmak; çok yararlı olacaktır. Araştırmalar, hekimin empati yeteneğindeki artışın hastalarının klinik sonuçlarını olumlu yönde etkilediğini açık biçimde göstermektedir. Doğru tanı ve tedavi için doktorun, hastanın yaşadığı dünyaya nüfuz etmesi gerekir. Doktor, peşin hükümler ve önyargılar konusunda bilinçlidir. Bu ödevi yerine getirmek için tıp eğitimi müfredatlarında sanat ve özelde edebiyat dersleri, giderek artan oranda eklenmektedir.

Okan Üniversitesi, eğitim-öğretim ile iş dünyası arasında köprü oluşturmayı, öğrencilerini global dünyanın ve global yaşamın gereksinimlerine uygun entelektüel birikim, bilgi ve becerilerle donatarak çağdaş, yaşama hazır girişimci adayları olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir. Bu hedef doğrultusunda öğrencilere, iş yaşamında başarı için gerekli olan sosyal, kültürel ve profesyonel becerileri kazanabilecekleri “KARIYER ve YAŞAM PROGRAMI” nı uygulamaktadır.

Kariyer ve yaşam programı, öğrencilerin toplumsal, kültürel, sanatsal, sportif gelişimlerini sağlama; kişisel ve mesleki gelişimlerini destekleme, uzmanlık alanları ile ilgili mesleki öngörülerini geliştirme ve iş yaşamını yerinde görerek uygulamalara katılarak tanınmalarını sağlamak amacıyla yürütülmektedir.

PROGRAMIN KAPSAMI;

KARIYER ve YAŞAM PROGRAMI hazırlık sınıfında başlayıp 3. veya 4. sınıfın sonunda tamamlanan, 1 kredili bir programdır ve mezuniyet ön koşulu olarak uygulanmaktadır (Happy Life özgün durumlar haricinde üçüncü sınıf sonuna kadar tamamlanır).

A. Kariyer ve Yaşam Dersi (Zorunlu);

Hazırlık sınıfından itibaren uygulanan ders, 1 dönem boyunca ve haftada 2 saat olarak yürütülür.

B. Yarı zamanlı İş ve Gönüllü Stajlar (Seçmeli);

Öğrenci minimum 20 iş günü çalışmayla, ilgili evrakları ve staj dosyasını teslim etmek koşulu ile başarılı sayılır. Aksine bir hüküm olmadıkça bu kapsamda SGK katkı payı ödeyen gönüllü staj yapacak öğrencilerin iş kazalarına ve meslek hastalıklarına karşı sigortaları üniversitemizce ödenir

C. Mezuniyete Hazırlık Dersi (Seçmeli)

Mezuniyete Hazırlık dersi 3. sınıf öğrencilerine 1 dönem boyunca (Bahar ve/veya Güz Dönemi) ve haftada 2 saat seçmeli ders olarak yürütülür.

D. Sosyal Sorumluluk Dersi (Seçmeli);

Sosyal Sorumluluk Dersi 1 dönem 15 günde bir 1.5 saatlik ders olarak yürütülür.

E. Happy Life (Zorunlu);

HappyLife, öğrencilerimizi sportif, sanatsal ve kültürel açılardan geliştirmeye yönelik olarak düzenlenen derslerden oluşur. Öğrencilerimiz Basketbol, Futbol, Voleybol, Masa Tenisi, Tenis, Squash, Golf, Yüzme gibi sporların yanında Dans, Müzik, Tiyatro, Satranç, Resim ve El Sanatları gibi derslere ilgi alanları doğrultusunda katılırlar. Dersler iki dönem olarak uygulanır.

Kariyer ve Yaşam dersi ile Happy Life derslerinin yanı sıra, seçmeli olarak alınması gereken derslerden en az 2 tanesini almak durumundadırlar.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, kariyer, yaşam

772. SOKRATİK SEMİNER YÖNTEMİ İLE SAĞLIK SAVUNUCULUĞU KAVRAMININ ÖĞRETİLMESİ

Özlem Mıdık, Ondokuz Mayıs ÜTF Tıp Eğitimi AD, dromidik@gmail.com

Sokratik seminer, bir sorunun yanıtlanmasını sağlamak, bir konuyu öğretmek ve tartıştırmak, eleştirel düşünce kazandırmak için kullanılan bir süreçtir. Bir sokratik seminerde katılımcılar, metin veya metinlerde sunulan yasalar, fikirler, konular, değerler ve / veya ilkeler hakkında daha derin bir anlayış kazanmaya çalışırlar. Sokratik seminerin gerçekleştirilmesinde izlenecek adımlar bulunmaktadır. Bu adımların izlenmesi, uygun olgu ve sorularla işlenmesi, eğiticinin ve öğrencinin aldığı rol yöntemin etkili olmasında vazgeçilmezdir.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, tıbbi profesyonallizm şemsiyesi altında 12 hekim yetkinliği tanımlamış olup bunlardan biri 'Sağlığı savunma' dır. Sağlığı savunma kavramının müfredatta görünür hale gelmesi 2013 yılından itibaren 'Hekim Rollerı' seçmeli programı ile olmuştur. Hekim Rollerı programı, tıp öğrencilerinin profesyonel, lider ve yönetici, öğrenen-eğitici, iletişimci ve sağlığı savunucu rollerini tanımlarını ve mesleki kimlik gelişimi için kendilerini analiz etmelerini amaçlamaktadır.

2016 yılında savunuculuk teması içerik ve yöntem açısından yeniden gözden geçirilerek, sokratik tartışmanın yapıldığı bir oturum eklenmiştir. Oturumun başlangıcında yöntem hakkında bilgi verilmiş, kurallar tanıtılmış ve amaç katılımcılara açıkça ifade edilmiştir. Burada sağlığı savunma kavramı iki olgu üzerinden işlenmiştir; olgulardan biri sağlık grevi ile ilgili bir gazete haberi, ikinci ise hasta yakınlarının beklentileri ile ilgili bir şikâyet mektubudur. Seminer öncesi öğrenciler iç ve dış halka olmak üzere eğitici tarafından ikiye ayrılmıştır. İç ve dış halka olgu ile birlikte yer değiştirmiştir Tartışma öncesinde tüm öğrencilerin kendilerine verilen metni okuması için zaman verilmiş, eğitici merak uyandıran, tartışmaya açık bir soru sorarak süreci başlatmıştır. İç halkadaki öğrenciler soruyu metni temel alarak yanıtlamaya çalışır, birbirlerini dinleyerek, soru sorarak yanıtı bulmaya çalışırlar. 'Sokrat' rolünü üstlenen eğitici farklı sorularla öğrencilerin yanıtı bulmalarını sağlar. Sonunda ortaya çıkan yanıtlar eğitici tarafından özetlenir. Bu süreçte dış halka iç halkadaki her katılımcının koçu rolünü üstlenir, gerektiğinde yardımcı olur, katılımcı ve süreç hakkında geribildirim verir. İkinci vakada iç ve dış halkalar yer değiştirir ve süreç yeniden başlar.

İkinci sınıfta Hekim Rollerı programını seçen 47 öğrenci ile gerçekleştirilen bu oturum öğrenciler tarafından tartışarak öğrendikleri, diğer arkadaşlarının düşüncelerini fark ettikleri, yeni bir düşünce ortaya koydukları ve bu süreçte aktif öğrenen oldukları için değerli bir süreç olarak değerlendirilmiştir. Öğrencinin dikkatini çeken, onları aktif olmaya zorlayan keyifli yöntemler üzerinde düşünmek, uygulama örneklerini paylaşarak yaygınlaşmasını sağlamak tıp eğitimcilerinin sorumluluğudur. Bu anlamda bizler, tıp eğitiminde tartışma, analiz, karar verme, eleştirel düşünme ve refleksiyon gibi üst düzey becerileri geliştirmeyi hedeflemek, gerçek olgular üzerinden öğrenci düşünüşünü teşvik etmek zorundayız. Bu sunumda öncelikle Hekim Rollerı programında yer alan sağlığı savunma kavramının hangi hedef ve yöntemlerle işlendiğine değinilecek, sokratik seminerin bu oturum için nasıl kullanıldığı adım adım anlatılacak, öğrencilerin sokratik seminer oturumu hakkındaki görüşleri paylaşılacaktır.

Anahtar sözcükler: profesyonallizm, sağlığı savunma, sokratik seminer

P73. MESLEKSEL BECERİLERİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAVLAR NASIL UYGULANIYOR?

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs ÜTF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr
Füsün Aysin Artıran İğde, Ondokuz Mayıs ÜTF Aile Hekimliği AD, fartiran@omu.edu.tr
Mustafa Dikici, Ondokuz Mayıs ÜTF Aile Hekimliği AD, mdikici@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde öğrencilere tıbbi bilgi, tutumların yanı sıra hekimlik uygulamalarında gerekli mesleki becerilerin kazandırılması da amaçlanır. Bu bağlamda eğitim programlarının ilk yıllarından itibaren (Erken klinik buluşmanın sağlanması) temel hekimlik uygulamalarıyla ilgili beceri eğitimlerinin yer alması beklenir. Tıp öğrencileri mesleki becerileri tam ve doğru olarak öğrendiğini eğitimcilerle göstermesi ve bununla ilgili karnesini doldurması gerekmektedir. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi' (OMÜTF) nde klinik eğitim öncesi mesleki beceri eğitimlerinin ölçme ve değerlendirilmesi Nesnel Yapılandırılmış Klinik Sınav (NYKS) ile yapılmaktadır. Beceri eğitimleri için hazırlanmış öğrenme rehberlerinde NYKS için değerlendirme rehberleri oluşturulmakta ve öğrencilerin performansları oluşturulan kontrol listelerinde yeterli düzeyinde değerlendirilmektedir. Öğrenciler sınav başlamadan önce mobil ve iletişim cihazlarını teslim etmekte, sırasıyla birinci istasyondan itibaren sınava başlamaktadır.

Yöntem: Klinik eğitim öncesinde birinci, ikinci ve üçüncü sınıf eğitim programları içerisinde multidisipliner uygulamalar adı altında 80 beceri eğitimi yer almaktadır. Bu beceri eğitimleri, ilgili sınıf eğitim programını oluşturan entegre edilmiş blokların içerisinde öğrencilere farklı anabilim dalları tarafından verilmektedir. Eğitim-öğretim yılının sonunda temel hekimlik uygulamalarıyla ilgili beceri eğitimleri, 8-10 istasyondan oluşan NYKS uygulanmaktadır. Öğrencilerin yıl sonunda NYKS'a katılabilmesi için yıl içerisinde her bir beceriyi bir kez bilinçli yeterlilik düzeyinde gerçekleştirmiş olması şartı aranmaktadır. NYKS istasyonları yapılandırılırken, tüm becerileri kapsayacak şekilde dönüşümlü olarak istasyonlar oluşturulmakta, böylelikle öğrencilerin tüm becerileri öğrenmeye motive olmaları sağlanmaya çalışılmaktadır.

Birinci sınıflar için yıl sonu yapılan NYKS istasyonları

Standardize hasta görüşmesi ve kayıt alma, tansiyon ölçme, intramusküler enjeksiyon, temel yaşam desteği, sıhhi el yıkama, steril eldiven giyme, mikroskop kullanma, ampul kırma ve flakon hazırlama

İkinci sınıflar için yıl sonu yapılan NYKS istasyonları

Sütür atma, subkutan enjeksiyon yapma, kranial sinir muayenesi-motor muayene-serebellum refleksi muayenesi (Dönüşümlü olarak), otoskop-diapozon kullanımı, oftalmoskop kullanımı-görme alanı değerlendirmesi-kornea refleksi (Dönüşümlü olarak), solunum öykü ve fizik muayene, kalp öykü ve fizik muayene, batin öykü ve fizik muayene, çocukta antropometrik ölçüm, göğüs arka-ön grafisi değerlendirme

Üçüncü sınıflar için yıl sonu yapılan NYKS istasyonları

Kötü haber verme, intravenöz girişim, nazogastrik sonda takma, meme öykü ve fizik muayene, erkek genital öykü ve fizik muayene, yara bakımı, jinekolojik obstetrik öykü ve fizik muayene-spekulum kullanma- bimanuel vajinal muayene-smear alma-Leopold manevrası (Dönüşümlü olarak), direkt üriner sistem grafisi değerlendirme-direkt kafa grafisi değerlendirme-direkt ekstremiteler grafisi değerlendirme (Dönüşümlü olarak), boyun ve tiroid bezi fizik muayene, kas-iskelet öykü ve fizik muayenesi

Sonuç: OMÜTF mezuniyet öncesi tıp eğitimi programında temel hekimlik uygulamalarıyla ilgili beceri eğitimlerinin ölçme ve değerlendirilmesi NYKS ile yapılmaktadır.

Anahtar sözcükler: mesleki beceri eğitimi, nesnel yapılandırılmış klinik sınav

P74. KLİNİK EĞİTİM ÖNCESİNDE GENİŞLETİLMİŞ EŞLEŞTİRME SORULARI BİR ALTERNATİF Mİ?

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs ÜTF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Ölçme ve değerlendirmenin tıp öğrencisinin öğrenme davranışını yönlendirdiği kabul edilmektedir. Genişletilmiş eşleştirme soruları (GES), öğrencinin bilgi, kavram ve bilginin uygulama sürecini test etmek için tasarlanmış çoktan seçmeli bir soru formudur. Bu bağlamda klinik eğitim öncesinde bilginin sınanmasında GES'nin kullanılması hakkında üçüncü sınıf tıp öğrencisi görüşlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: GES'nin dört temel bileşeni vardır, bunlar; bir tema (örneğin karın ağrısı), öğrencilerin ne yapmaları gerektiğine dair talimatlar veren (her bir hasta için en olası tanıyı seçin) soru kökü, öğrencinin doğru cevap seçeneğine uygun şekilde bilgiler veren senaryo tarzında sorular ve olası cevapların bir listesidir. Araştırmaya, üçüncü sınıf tıp eğitimi seçmeli bloğunu alan 53 öğrenci katılmıştır. Tıp eğitimi seçmeli bloğu kapsamında ölçme ve değerlendirme uygulamalarında farklı yaklaşımların ele alındığı uygulamalı eğitim etkinliğinin ardından öğrencilerden 5 adet GES'nu cevaplandırmaları istenmiştir. GES, seçmeli bloğun hemen öncesinde tamamlanan solunum-dolaşım bloğuna ait olan "Antihipertansif ilaçların yan tesirleri ve kullanılmaması gereken durumlar ve diğer ilaçlarla etkileşimleri" öğrenme hedefi kapsamında hazırlanmıştır.

GES sınav kurgusu

1. Tema: İlaçların yan etkisi, hangi durumlarda hangi ilacın kullanılacağı

2. Senaryo tarzında soru: Böbrek fonksiyon testleri (Üre ve kreatinin) normal olan 60 yaşındaki bir erkek hastaya yeni bir antihipertansif ilaç başlanıyor. Tedaviden 4 hafta sonra hasta kendini iyi hissetmiyor ve çalıştığınız aile sağlığı merkezine geliyor. Hastanın yapılan kan testinde sodyum, potasyum değerleri normal, üre ve kreatinin değerleri artmış olarak saptanıyor

3. Soru kökü: Her senaryo için açıklanan belirtilerden sorumlu olma olasılığı yüksek olan tek ilacı aşağıdaki seçenekler listesinden seçiniz. Her seçenek bir kez, birden çok kez veya hiç kullanılmayabilir

4. Seçenek listesi

- A Alfuzosin
- B Amlodipine
- C Atenolol
- D Bendroflumethiazide
- E Bumetanide
- F Furosemide
- G Hydralazine
- H Lisinopril
- I Losartan
- J Methyldopa
- K Verapamil

GES ile ilgili olarak görüşlerin belirlenebilmesi için anket formu hazırlanmış, beşli likert ölçeğiyle değerlendirerek görüşlerini yazmaları istenmiştir. Beşli likert ölçeğinde 4 ve 5 puan katılıyorum, 1 ve 2 puan katılmıyorum olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: 'GES bilginin değerlendirilmesinde çoktan seçmeli testlere göre daha etkilidir' ifadesine 36 öğrenci (% 68) katıldığını, 8 öğrenci (%15) katılmadığını, 9 öğrenciyse (%17) kararsız kaldığını belirtmiştir. Öğrencilerin bu ifadeye verdikleri puan Likert ölçeği üzerinden $3,72 \pm 1,17$ olmuştur. 'GES klinik eğitim öncesi sınavlarda uygulanmalıdır' ifadesine 23 öğrenci (% 43,4) katıldığını, 16 öğrenci

(%30,2) katılmadığını, 14 öğrenciyse (%26,4) kararsız kaldığını belirtmiştir. Öğrencilerin bu ifadeye verdikleri puan Likert ölçeği üzerinden $3,19 \pm 1,30$ olmuştur.

GES hakkında üçüncü sınıf tıp öğrencilerinin olumlu görüş ve yorumları

- *Beyin fırtınası yapılmasına imkân tanıyor.*
- *Çoklu seçenek bilgiyi daha iyi sınıyor.*
- *Fazla seçenek ve vaka bizleri daha çok öğrenmeye ve kavramaya itecektir.*
- *Konu hakkında daha derin düşünmemizi sağlıyor.*

GES hakkında üçüncü sınıf tıp öğrencilerinin olumsuz görüş ve yorumları

- *Zaman kısıtlılığı çektiğimiz sınavlarda daha sıkıntılı bir uygulama*
- *Seçenekler hakkında düşünmek olgularla ilişki kurmak zaman alıyor*
- *Şık seçeneğinin fazla olması ve zaman kısıtlılığı olması sebebiyle doğru sonuca gitmek zorlaşıyor*
- *Çoktan seçmeli sınavda şıklardan cevaba ulaşabiliyoruz.*

Sonuç: Bilginin sınanmasında sık kullanılan çoktan seçmeli testlere göre GES'in onları öğrenme sürecinde daha fazla düşünmeye fırsat sağladığını, soruların cevaplamanasında rastantısallık ihtimalini azalttığını belirtmişlerdir. Bu bağlamda klinik öncesi eğitimde kalıcı öğrenme davranışının edinilmesi amaçlı bilginin sınanmasında GES daha fazla kullanılmalıdır.

Anahtar sözcükler: genişletilmiş eşleştirme soruları, bilişsel düzey, derinlemesine öğrenme

P75. ÜÇÜNCÜ SINIF TIP ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME UYGULAMALARIYLA İLGİLİ GÖRÜŞ VE ALGILARININ METAFOR YOLUYLA BELİRLENMESİ

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs ÜTF Tıp Eğitimi AD, rahman.yavuz@omu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Metafor, hayal gücü ile bir nesne, kavram, olay, olguyu yine başka bir nesne, kavram, olay ve olgu kullanarak benzetmektir. Metafor, karmaşık gibi görünen görüşlerin anlaşılmasını kolaylaştırıcıdır. Ölçme ve değerlendirme birbiriyle ilişkili ancak birbirinden farklı kavramlardır. Ölçme, bir niteliğin gözlem sonucu sayı veya sıfatlarla ifade edilmesi iken, değerlendirme ise ölçme sonuçlarının belirli ölçütler çerçevesinde nitelik hakkında bir değer yargısına ulaşma süreci olarak tanımlanabilir. Değerlendirme sonucunda bir karar verilir. Bu karar tıp öğrencilerinin eğitimleriyle ilgili kararlar olacaktır. Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde tıp öğrencisinden beklenen mesleki yeterliliği sağlamak amacıyla gerekli asgari bilgi ve tutumları edinmesi, temel hekimlik uygulamalarıyla ilgili becerileri tam öğrenmesidir. Bu bağlamda, öğrencilerin eğitim-öğretim yaşantıları boyunca bilgi, beceri ve tutumları edinip edinmedikleri hakkında karar ölçme-değerlendirme araçlarıyla birlikte verilmektedir. İyi yapılandırılmış ve uygulanmış ölçme ve değerlendirme uygulamaları, mezuniyet öncesi tıp eğitimi programı ve öğrencilerin öğrenme başarısı üzerine önemli katkıları vardır. Mevcut görüşler tıp öğrencilerinin öğrenme motivasyonlarının artmasındaki en güçlü belirleyicinin “Sınav” olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda ölçme ve değerlendirme uygulamaları aynı zamanda öğrenciler için bir stres kaynağı olabilmektedir. Bu bildirinin amacı, mezuniyet öncesi tıp eğitiminde klinik eğitim sürecinin hemen öncesinde üçüncü sınıf tıp öğrencileri tarafından Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi tıp eğitiminde ölçme ve değerlendirme uygulamaları hakkındaki görüşlerinin metafor yoluyla analizini ön sonuçlarını paylaşmak olacaktır.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve araştırma deseni “Olgubilim” olarak belirlenmiştir. Olgubilim araştırma deseninde bir olguya ilişkili kişilerin algı ve görüşlerinin belirlenerek yorumlanması amaçlanmaktadır. Araştırma verileri “Tıp fakültesinde ölçme-değerlendirme uygulamalarını masal kahramanı, hayvan, bitki, tarihi kişilikten hangisine benzetirsiniz? Sebebini yazınız” açık-uçlu sorusundan oluşan bir anketle, yüz üçüncü sınıf tıp öğrencisinden elde edilecektir. Araştırma sorusuyla ilgili veri toplama aşaması tamamlanmıştır. Boş anket formları ve anlam olarak tutarsız olarak bulunan veriler elendikten sonra kalan veriler içerik analizine tabi tutularak olumlu ve olumsuz kategorilere ayrılacak, sonrasında belirli temalara göre metaforlar gruplandırılacaktır. Araştırmanın geçerliğini sağlamak için veriler ayrıntılı olarak raporlaştırılacak, sonuçlara nasıl ulaşıldığı detaylandırılacaktır. Güvenilirliğin sağlanması için metaforların eşleştirildiği kategorilere uyumu konusunda uzman görüşüne başvurulacak, bu doğrultuda yeni düzenlemeler yapılacaktır.

Bulgular: Çalışma grubuna katılan üçüncü sınıf tıp öğrencilerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarıyla ilgili olumlu ve olumsuz metaforlarından bazıları aşağıda belirtilmiştir:

Olumlu metaforlar:

“Gül. Çünkü tıp fakültesinde yetişen bizlerin geçtiği bu süreçleri gülün büyümesi için güzelleşmesi için verilen emeklerle özdeşleştiriyorum.”

“Külkedisi. Sürekli çetin zorlukları aşmak zorunda olduğu için.”

“Arı. Arı gibi çok çalışkan olmamızı bekliyorlar.”

“Garry Kasparov. Emek isteyen uzun bir süreç.”

Olumsuz metaforlar:

“Alaaddin’in sihirli lambası. Ne çıkacağı hiç belli olmuyor, çıkmaya bile güvenemiyoruz.”

“Eğretili otu. Dışarıdan hoş görünümlü ama inceleyince dallı budaklı bir sürü gereksiz yapraklar uzun uzadıya şeyler.”

“Kedi. Nasıl kediyi lazerle istediğin gibi oynatırsın, ölçme-değerlendirme uygulamalarında bizimle öyle oynuyor.”

“Cengiz Han. Ömrümü işgal etti”

Sonuç: Üçüncü sınıf tıp öğrencilerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarıyla ürettikleri metaforların içerik analizi süreci halen devam etmektedir.

Anahtar sözcükler: metafor, ölçme ve değerlendirme, öğrenci algısı

P76. UZMANLIK EĞİTİMİNDE KULAK CERRAHİSİ "YETERLİK BAŞARI TESTİ" NİN KULLANIMI

Cüneyt Orhan Kara, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, cokara@yahoo.com

Funda Tümkaya, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, ftumkaya@pau.edu.tr

Erdem Mengi, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, emengi@hotmail.com

Fazıl Necdet Ardıç, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, fnardic@yahoo.com

Günümüzde tüm dünyada ve ülkemizde uzmanlık eğitiminde yeterlik temelli eğitime geçilmiştir. Bu süreçte yeterliğin objektif olarak gösterilmesi için geçerli ve güvenilir ölçme değerlendirme araçlarına gerek vardır. Uluslararası alan yazın incelendiğinde KBB alanındaki çeşitli cerrahi beceriler için değişik ölçme değerlendirme araçları geliştirildiği görülmektedir. Ülkemizde KBB uzmanlık eğitiminde bu tür herhangi bir araç henüz kullanılmamaktadır. Kulak Burun Boğaz (KBB) Anabilim Dalı öğretim üyeleriyle ve uzmanlık öğrencilerine yönelik "Yeterlik Temelli Eğitim" ve "Yeterlik Temelli Ölçme ve Değerlendirme" konusunda bilgilendirme toplantısı sonrasında bu tür cerrahi beceri yeterlik değerlendirme araçları kullanımına karar verilmiştir. Bu amaçla ilk olarak KBB Uzmanlık eğitiminde en karmaşık cerrahilerden birisi olan Timpanomastoidektomi için yeterlik başarı testi kullanımına başlanmıştır. Alan yazında bu amaçla geliştirilmiş araçlar incelenmiş ve Francis ve ark. tarafından tasarlanmış olan aracın kullanılmasına karar verilmiştir.

Bu bildiride kliniğimizde uzmanlık eğitimi sürecinde kullanmaya başladığımız "Timpanomastoidektomi yeterlik başarı testi" konusundaki eğiticilerin ve uzmanlık öğrencilerinin deneyimlerini paylaşmaktayız.

- Eğiticiler fakültemizdeki mezuniyet öncesi beceri eğitimlerinden deneyimli oldukları için bu tür bir araçla değerlendirme yapmakta zorluk çekmediklerini, kolayca uygulayabildiklerini belirtmişlerdir.
- Bu tür araçlarla tekrarlayan ölçme değerlendirmeler yapılarak uzmanlık öğrencinin ilgili cerrahi beceride yeterliliğine karar verilebileceğine kara vermişlerdir.
- Başarı testinde daha önce fark etmedikleri, ancak cerrahi eğitim sürecinde önemli olan basamakların da yer aldığını fark edip, şaşırmışlardır.
- Uygulamanın uzmanlık öğrencilerinin ameliyatlara konuyu sistematik çalışıp gelmelerini sağladığı gözlemlenmiştir.
- Uzmanlık öğrencileri yapılandırılmış bir geribildirime imkân vermesi nedeniyle beğenmişlerdir.
- Tüm eğiticiler bu tür bir ölçme değerlendirme karşısında eğitim sürecinin de tekrar yapılandırılması gerektiğini düşünmektedirler.
- Bu deneyimlerimizden yola çıkarak KBB uzmanlık eğitiminde yer alan diğer majör ameliyatlara için de geliştirilmiş, bu tür ölçme değerlendirme araçlarının kullanılmasına karar verilmiştir.
- Konuyla ilgili daha fazla deneyim biriktirdikten sonra, bu yeterlik ölçme değerlendirme araçları uzmanlık eğitimi veren diğer merkezlerde de kullanılması için KBB Yeterlik komisyonuna önerilecektir.

Sonuç; Kulak cerrahisinde yeterlik başarı testinin kullanımı gerek eğiticiler, gerekse öğrenciler tarafından pozitif karşılanmıştır. Uzmanlık eğitiminde yeterlik temelli bir eğitim sürecine geçmek için, eğitim sürecini de içeren yeni bir yapılandırmaya gerek vardır. Yeterlik temelli bir uzmanlık eğitimi kültürü oluşturulması zaman alacaktır.

Anahtar sözcükler: OSATS, yeterlik başarı testi, yeterlik temelli eğitim, uzmanlık eğitimi

P77. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENME OTURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Hülya Aybek, Pamukkale ÜTF Tıbbi Biyokimya AD, haybek@pau.edu.tr

Gülçin Mete, Pamukkale ÜTF Histoloji ve Embriyoloji AD, gabban@pau.edu.tr

Zekiye Melek Küçükataçay, Pamukkale ÜTF Fizyoloji AD, mbor@pau.edu.tr

Hayriye Dilek Akdoğan, Pamukkale Üniversitesi Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı, hakdogan@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesinde Tıp eğitimi Probleme dayalı öğrenme (PDÖ) ile yapılmaktadır. Tıp eğitimi program değerlendirme çalışmaları kapsamında PDÖ oturumları hakkında değerlendirme yapmak amaçlanmıştır.

Yöntem: PDÖ sürecini değerlendirmek amacı ile Dönem 1, 2 ve 3 öğrencilerine ve öğretim üyelerine PDÖ oturumlarının uygulama süreci ile ilgili anket uygulanmıştır. Öğrencilere uygulanan anket kapsamında; "PDÖ oturumlarındaki performansınıza ilişkin ifadeler", "Eğitim Yönlendiricileri", "Senaryo", "PDÖ Oturumları İşleyişi" alt başlıklarına yer verilmiştir. Fakültemiz öğretim üyelerine de PDÖ sürecinin aşamalarını içeren 12 maddelik anket uygulanmıştır.

Bulgular: Ankete % 49,61 oranında öğrenci katılımı olduğu gözlenmiştir Genel olarak ankette yer alan parametrelere verilen cevaplar her üç dönem'de birbirine yakın olup, tüm parametrelere cevap olarak ortalama % 60-99 oranında "her zaman" ve "sıklıkla" seçeneklerinin işaretlenmiş olması olumlu olarak değerlendirilmiştir. İncelenen parametreler içinde en yüksek olumlu cevap her 3 dönem için ortalama % 98,8 oranında "Her zaman" ve "sıklıkla" yanıtıyla "Oturumlara zamanında ve Düzenli olarak katılıyorum" parametresinde olmuştur.

Bununla beraber, "PDÖ oturumlarındaki performansınıza ilişkin ifadeler" alt başlığında yer alan "Etkin bir biçimde geri bildirim kullanırım (veririm ve alırım)" ve "Senaryo "alt başlığı altında yer alan "Hipotezler kolay çıkarılıyor" parametrelerine verilmiş olan "sıklıkla" ve "her zaman" cevaplarının toplamı % 55 olarak kalmıştır. Bu 2 parametrede % 32-34 aralığında "bazen", % 10,14-11,2 oranında "Hiçbir zaman" ve "Ender olarak" cevaplarının alınmış olması dikkat çekicidir.

Öğretim Üyelerimiz ankete %55 oranında katılarak tüm parametrelerde % 82-99 aralığında "Sıklıkla" ve "Her zaman" şeklinde olumlu görüş bildirmişlerdir. "Hiçbir zaman" şeklinde olumsuz görüş bildiren öğretim üyemiz 2 parametre dışında olmamıştır. "Etkin ısınma yaparım" parametresine 1 kişi (% 0,78), "Hedeflerin tartışılmasında ders araç gereçlerini kullanırım" parametresine de 3 öğretim üyesi (%2,34) "Hiçbir zaman" şeklinde cevap vermiştir.

Sonuç: Dönem 1, 2 ve 3'de uygulanan PDÖ süreçlerinin öğrencilerimiz açısından genel olarak olumlu şekilde değerlendirildiği görülmüştür.

PDÖ oturumlarının etkin yapılabilmesi için eğitim yönlendiricisinin performansı önemlidir. Eğitim yönlendiricilerinin PDÖ oturum sürecinin basamaklarının amaçları hakkındaki bilgilerinin tazelenmesi amacı ile çalıştaylar planlanmalıdır.

Anahtar sözcükler: aktif eğitim, PDÖ değerlendirme

P78. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖLÇME DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hülya Aybek, Pamukkale ÜTF Tıbbi Biyokimya AD, haybek@pau.edu.tr
Nural Cevahir, Pamukkale ÜTF Tıbbi Mikrobiyoloji AD, cevahir@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Tıp eğitiminde ölçme ve değerlendirme, öğretme ve öğrenmenin etkinliğinin belirlenmesi açısından önemlidir. Öğrenci başarısının belirlenmesi son yıllarda değişim gösteren süreçlerden biri olmuştur ve süreç değerlendirmeye doğru kaymaktadır. Ölçme ve değerlendirmenin etkinliğini artırmaya yönelik geri bildirim sağlamak önemlidir. Tıp eğitimi program değerlendirme çalışmaları kapsamında fakültemizin ölçme ve değerlendirme yöntemlerini araştırmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Fakültemiz Dönem 1, 2, 3, 4 ve 5. Sınıf öğrencileri ile öğretim üyelerine fakültemizde uygulanan ölçme değerlendirme yöntemlerini değerlendirmelerini sağlayabilecek anket uygulanmıştır.

Bulgular: Kullandığımız değerlendirme yöntemleri ve sınavlarla ilgili yapmış olduğumuz ankete 655 öğrenci katılmıştır. Sınavların değerlendirmesi konusunda öğrencilere yapılan anket sonuçlarından edinilen veriler değerlendirildiğinde kuramsal sınavlar, PDÖ süreci, mesleksel beceriler, laboratuvar uygulama sınavları, yapılandırılmış sözlü sınavları öğrencilerin çoğunluğu tarafından iyi ve çok iyi olarak değerlendirildiği görülmüştür.

Değerlendirme yöntemleri ve sınavlarla ilgili öğretim üyelerine yapmış olduğumuz ankete 137 öğretim üyesi katılmıştır. Yapılan anket sonucunda kuramsal sınavlar, PDÖ süreci, mesleksel beceriler, laboratuvar uygulama sınavları, yapılandırılmış sözlü sınavlar, sosyal sınav, kliniğe girişler, task içi değerlendirmeler, propödetik değerlendirmeleri ile ilgili öğretim üyelerin büyük çoğunluğu çok iyi ve iyi olarak değerlendirme yapmıştır.

Sonuç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesinde çeşitli aşamalarda yaptığımız değerlendirmelerin objektif olarak yapıldığı öğrencilerin ve öğretim üyelerinin büyük çoğunluğu tarafından bildirilmiştir.

Anahtar sözcükler: aktif eğitim, ölçme değerlendirme yöntemleri

P79. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TASKA DAYALI ÖĞRENİM UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

İbrahim Türkçüer, Pamukkale ÜTF Acil Tıp AD, iturkcuer@pau.edu.tr

Nuray Akkaya, Pamukkale ÜTF Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon AD, nakkaya@pau.edu.tr

Cavidan Nur Semerci, Pamukkale ÜTF Tıbbi Genetik AD, nsemerci@pau.edu.tr

Hayriye Dilek Akdoğan, Pamukkale Üniversitesi Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı, hakdogan@pau.edu.tr

Hülya Aybek, Pamukkale ÜTF Tıbbi Biyokimya AD, haybek@pau.edu.tr

Şahika Pınar Akyer, Pamukkale ÜTF Anatomi AD, spakyer@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesinde 4 ve 5 . sınıflarda eğitim taska dayalı öğrenme uygulamaları (TDÖ) ile yapılmaktadır. Tıp eğitimi program değerlendirme çalışmaları kapsamında TDÖ uygulamalarını değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: TDÖ sürecini değerlendirmek amacı ile Dönem 4 ve 5 öğrencilerine ve öğretim üyelerine TDÖ oturumlarının uygulama süreci ile ilgili anket uygulanmıştır. Bu anket kapsamında Task Başlangıcı, Teorik ve Pratik Dersler, Mesleksi ve İletişim Becerileri Uygulamaları, Taskın Genel Değerlendirmesi ile ilgili değerlendirmeler yapılmıştır.

Bulgular: Anket sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde Dönem 4 ve 5 öğrencilerimiz Task uygulama sürecinin değerlendirilen parametrelerinde %76-92 aralığında “katılıyorum” ve “kesinlikle katılıyorum” şeklinde olumlu görüş bildirmişlerdir. Öğretim üyelerimiz de Task uygulama sürecinin değerlendirilen parametrelerinde yine aynı şekilde % 70-92 aralığında “katılıyorum” ve “kesinlikle katılıyorum” şeklinde olumlu görüş bildirmişlerdir.

Dönem 4 ve 5 öğrencilerimizin Taskların Bloklara göre değerlendirilmesinde % 66-100 arasında “katılıyorum” ve “kesinlikle katılıyorum” şeklinde olumlu görüş bildirmişler.

Sonuç: Değerlendirilen bu sonuçlar ışığında Dönem 4 ve 5’de uygulanan Task program süreçlerinin hem öğrencilerimiz hem de öğretim üyelerimiz açısından genel olarak olumlu şekilde değerlendirildiği görülmüştür.

Anahtar sözcükler: aktif eğitim, taska dayalı öğrenim

P80. PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ YAZ STAJLARI VE ALAN ÇALIŞMALARININ DEĞERLENDİRMESİ

Özgür Sevinç, Pamukkale ÜTF Halk Sağlığı AD, osevinc@pau.edu.tr
Hülya Aybek, Pamukkale ÜTF Tıbbi Biyokimya AD, haybek@pau.edu.tr
Nur Semerci, Pamukkale ÜTF Tıbbi Genetik AD, nsemerci@pau.edu.tr
Gülçin Mete, Pamukkale ÜTF Histoloji ve Embriyoloji AD, gabban@pau.edu.tr
Zekiye Melek Küçükataş, Pamukkale ÜTF Fizyoloji AD, mbor.qpau.edu.tr
İbrahim Türkçüer, Pamukkale ÜTF Acil Tıp AD, iturkcuer.qpau.edu.tr
Nuray Akkaya, Pamukkale ÜTF Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon AD, nakkaya@pau.edu.tr
Nural Cevahir, Pamukkale ÜTF Tıbbi Mikrobiyoloji AD, cevahir@pau.edu.tr
Dilek Akdoğan, Pamukkale Üniversitesi Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı, hakdogan@pau.edu.tr
Bülent Özdemir, Pamukkale ÜTF Anatomi AD, mehmeto@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Tıp fakültemizde topluma dayalı tıp eğitiminin temelini yaz stajı ve alan çalışması uygulamalarımız oluşturmaktadır. Bu uygulamaların temel amacı; öğrencilerimizin eğitiminin tıp fakültesi ortamıyla sınırlı kalmayıp sahada sağlıkla ilişkili kurum ve kuruluşlardaki çalışmalarını da gözlemlemeleri ve sağlık hizmetleriyle toplum arasındaki ilişkiyi yerinde görebilmelerini sağlamaktır.

Yöntem: Dönem 1,2,3 ve 4 öğrencilerimizle birlikte yaptığımız bu uygulamalarımızın amacına uygun yararlılığı sağlayıp sağlayamadığını değerlendirmek amacıyla Dönem 4,5 ve 6 öğrencilerimizde bir anket çalışması yapılmıştır.

Bulgular: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 6 öğrencilerimizde yaptığımız anket çalışması sonucunda Yaz Stajı ve Alan Çalışmalarının yararlılığına yönelik görüşleri elde edilmiş ve değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme sonucunda öğrencilerimiz genel olarak hem yaz stajlarını hem de alan çalışmalarını orta/yüksek/çok yüksek düzeyde yararlı bulduklarını belirtmişlerdir.

Dönem 6 öğrencilerimizin %67,4'ü Dönem 1 yaz stajının; %89,8'i Dönem 2 yaz stajının yararlı olduğunu belirtmişlerdir. Her iki staj için bu yüzdelerin ortalaması %78,6 olarak bulunmuştur.

Dönem 6 öğrencilerimizin %53,9'u Dönem 1 alan çalışmalarının; %68,8'i Dönem 2 alan çalışmalarının ve %80,0'ı Dönem 3 alan çalışmalarının yararlı olduğunu belirtmişlerdir. Tüm alan çalışmaları için bu yüzdelerin ortalaması %67,6 olarak bulunmuştur.

Dönem 4, Dönem 5 ve Dönem 6 öğrencilerimize uyguladığımız yaz stajları ve alan çalışmalarının yararlılığına yönelik anketlerin analizinde; öğrencilerimizin bu çalışmaların yararlılığını ilerleyen dönemlerde daha iyi fark ettikleri anlaşılmaktadır.

Sonuç: Yaz stajları ve alan çalışmalarının amaçlanan yararı sağladığı ve öğrenci geribildirimlerinin değerlendirilmesiyle özellikle daha düşük yüzdeye sahip çalışmaların daha yararlı düzeylere ulaşabileceği öngörülmektedir.

Anahtar sözcükler: aktif eğitim, yaz stajı, alan çalışmaları

P81. YAPILANDIRILMIŞ SENARYO EŞLİĞİNDE MAKET ÜZERİNDE ADLİ ÖLÜ MUAYENESİ EĞİTİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Volkan Zeybek, Pamukkale ÜTF Adli Tıp AD, vzeybek@pau.edu.tr
Kemalettin Acar, Pamukkale ÜTF Adli Tıp AD, kacar@pau.edu.tr
Ayşe Kurtuluş Dereli, Pamukkale ÜTF Adli Tıp AD, akurtulus@pau.edu.tr
Cüneyt Orhan Kara, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, cokara@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Adli ölü muayenesi, mezuniyet sonrası hekimlerin zorlandığı ve hukuki olarak sorunlar yaşadığı bir konudur. Tıp Fakültelerinde adli tıp eğitimi sürecine, adli ölü muayenesi konusunda daha akılda kalıcı ve öğrencilerin ilgisini çekecek düzeyde uygulamalar eklenmesi uygun olacaktır. Bu çalışma, interaktif yöntemlerin uygulanmasında iyi bir model örneği olabilecek "yapılandırılmış senaryo eşliğinde maket üzerinde adli ölü muayenesi" eğitiminin Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesindeki sonuçlarının ölçülmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 5 öğrencilerinden adli tıp taskı almakta olan 31 kişi ve dönem 6 öğrencilerinden halk sağlığı stajını almakta olan 16 kişinin yapılandırılmış senaryo eşliğinde maket üzerinde uygulamalı adli ölü muayenesi eğitimi öncesi ve sonrası bilgi ve beceri düzeyleri ile eğitim hakkındaki görüş ve önerileri standart formlarla değerlendirilmiş, öğrencilerin eğitim öncesi ve sonrası bilgi- beceri düzeyleri karşılaştırılmıştır. Veriler, SPSS 21.0 paket programı ile değerlendirilmiştir. Gruplar arası farklılıkların tespitinde t-testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Ön test ve son test cevapları incelendiğinde; dönem 5 öğrencileri için ön test ile son test soru 2 ve 3'teki değişimler, dönem 6 öğrencileri için ön test ile son test soru 1, 2 ve 3'teki değişimler ile dönem 5 ve 6 öğrencileri karşılaştırıldığında ön test soru 1 ve 2'deki doğru cevap farkları istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Ölü muayenesi eğitim süreci değerlendirme anketleri incelendiğinde; dönem 5 ve 6 öğrencilerinin 1. soruya (Bundan böyle tek başıma ölü muayenesi yapabilirim) verdikleri yanıtlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark çıkmıştır.

Eğitime katılan 47 öğrenciden 46'sı değerlendirme formu sonundaki kısma yazılı geribildirimde bulunmuşlardır. Bu geribildirimler değerlendirildiğinde aşağıdaki temalara ulaşılmıştır. Genel; tüm öğrenciler uygulamanın verimli ve faydalı geçtiğini ve uygulamadan memnun kaldıklarını bildirmişlerdir. Gerek dönem 5, gerekse de dönem 6 öğrencilerinin çoğu, öğrenilen becerilerin sahada çok işlerine yarayacağını, daha güvenli çalışabileceklerini söylemişlerdir. Öğrenme süreci; en çok uygulama yapılmasından memnun kalmışlardır. Teorik olarak gördüklerini uygulama şansı verilmiş olmasıyla daha kalıcı öğrendiklerini belirtmişlerdir. Grup çalışması yapmışlar ve birbirlerinin eksiklerini tamamlayarak öğrendiklerini belirtmişlerdir. Öğrenme materyali; PDÖ'lerden senaryo üzerinden çalışma alışkanlıkları olduğu için senaryoları gerçek hayata uygun bulmuşlar. Uygulama yapılan mankenlerin de gerçek hayatı simüle ettiğini düşünmüşler. Öneriler; İki ilginç önerileri vardı. Bir öğrenci video ve görsel materyallerle zenginleştirilmesini isterken, bir diğeri sahada da uygulama yapılırsa daha iyi olur demiştir. Şikâyet; Kalabalık öğrenci sayısından şikâyet etmişlerdir. Daha çok mankenle daha küçük gruplarda yapılmasını önermişlerdir.

Sonuç: Yaptığımız uygulamanın mezuniyet öncesi tıp eğitimi çekirdek müfredatında yer alan "adli ölü muayenesi" becerilerinin kazandırılmasında başarılı bir uygulama olmuştur. Bu uygulamamız "adli ölü muayenesi"nin öğretilmesinde diğer tıp fakülteleri için de bir örnek oluşturabilir.

Anahtar sözcükler: adli ölü muayenesi eğitimi, adli tıp TASK eğitimi

P82. TÜRK HALK MÜZİĞİNDE ÖLÜM TEMASINA BAKIŞ

Aslı Arıcan, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
Gülten Coşkunpınar, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
Sıla Ölmez, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
Nergül Çördük, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, ncorduk@pau.edu.tr
Kemalettin Acar, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, acar01@yahoo.com

Giriş ve Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Özel Çalışma Modülleri (ÖÇM) tıp eğitiminin ilk üç yılı içinde yer alan, öğrencilerin ilgi duydukları alanlarda bağımsız öğrenme becerilerini geliştirmelerini, bilimsel metodolojinin temel ilkelerini öğrenmelerini ve uygulamalarını, bilimsel çalışmaları yazılı ve sözlü sunma becerilerini geliştirmeyi hedefleyen eğitsel etkinliklerdir. ÖÇM'ler literatür derleme (ÖÇM-1) ve araştırma (ÖÇM-2) türlerinde açılmaktadır. ÖÇM-2 öğrencilerin bir öğretim üyesi yönetiminde bilimsel bir saha ya da klinik araştırmayı planlamaları, uygulamaları ve rapor ederek sunmalarını amaçlayan bir modüldür.

Bu çalışmada "Türk Halk Müziğinde Ölüm Temasına Bakış" konulu bir ÖÇM-2 aracılığıyla tıp fakültesi öğrencilerine bilimsel bir araştırmayı planlama, uygulama ve yayına hazırlama becerilerinin kazandırılma süreci gösterilerek, ÖÇM'lerin tıp eğitimine getirdiği katkı ve yararlılıkların vurgulanması amaçlanmıştır.

Yöntem: 2013-2014 öğretim yılı içinde Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi ikinci yıl öğrencilerine yönelik olarak bir Adli Tıp Anabilim Dalı öğretim üyesi tarafından açılan "Türk Halk Müziğinde Ölüm Temasına Bakış" konulu ÖÇM'yi üç öğrenci seçmiştir.

ÖÇM genel eğitim ve öğretim hedeflerine paralel olarak, öncelikle ÖÇM'yi seçen öğrenci grubuna ilerleyen evrelerde yararlı olacağı düşünülen bazı temel bilgiler verilmiş, bunun yanında bilhassa ölüm hakkında eksik olan bilgilerini tamamlamaları için kaynak sağlanmıştır.

Sonraki evrede öğrencilerle birlikte çalışmanın planlaması yapılmış, öğrencilere bilimsel bir araştırmada hipotez geliştirme, kaynak tarama, kaynaklardan yararlanma, evren ve örneklem oluşturma, örneklem grubunu değerlendirme, atıf yapma ve makaleyi yazma becerisi edindirilmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın ilk aşamasında TRT'nin "Türk Halk Müziği Repertuarı" ve "Uzun Hava Repertuarı" kaynak olarak kullanılmış, 4490 adet türkü ve 1047 adet uzun havadan oluşan bu evren kümesi içerisinden güç analizi yapılarak örneklem kümesi olarak 302 türkü ve 75 adet uzun hava seçilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmış ve repertuar listelerinden randomizasyon metoduyla örneklem kümesini oluşturan türkülerimiz elde edilmiştir. İlerleyen aşamada elde edilen toplam 377 halk müziği eseri araştırmacılar tarafından tek tek okunmuş, bu eserler yörelere göre gruplara ayrılmıştır. Daha sonra bu türküler ölüm konusunu işleyenler ve işlemeyenler olarak ayrılmıştır. Üçüncü aşamada ölüm temasını işleyen türküler ele alınarak, türküde geçen ölüme dair yorumlar, söz konusu ölümün sebebi, ölümden etkilenen kişiler, türküde ölümün geçiş şekli ve ölüm sonrası gerçekleştirilen ritüellere ilişkin ipuçları incelenmiştir. Ölüme türkülerde yer verme oranı ile bakış açısının bölgelere göre farklılık göstermesi hususları tartışılmıştır.

Bulgular: TRT'nin repertuarlarından oluşturduğumuz 377 adet türkü içeren örneklem kümemiz içinde 42 türküde ölüm temasına değinildiği saptanmıştır (%11,1). Bu sonuç ölümün halkın kültürel ve folklorik yaşamı içinde ne denli önemli yer tuttuğunu vurgulamaktadır.

Bu türküler bölgelerine göre değerlendirildiğinde Ege Bölgesi ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi türkülerinde belirgin bir farkla ölüm konusuna daha sık yer verildiği görülmektedir (%18). Ege Bölgesi'nde efelik, toprak ağalığı kavramlarına bağlı cinayetler ağır basarken, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ise kan davalarına bağlı cinayetler ve Gaziantep'in Kurtuluşunu anlatan savaş/şehitlik temaları gibi unsurların çoğunlukla işlendiği görülmektedir.

Sonuç: Çalışmamızdaki verilere göre türkülerinde ölüm temasını en az işleyen bölge ise Akdeniz Bölgesi'dir.

Anahtar sözcükler: ölüm, türk halk müziği, türk, uzun hava, özel çalışma modülü

P83. TIP ÖĞRENCİLERİNİN HASTA MERKEZLİ TUTUMLARINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Tamer Edirne, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD, tedirne@pau.edu.tr
M. Bülent Özdemir, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi AD

Giriş ve Amaç: Araştırmalar hasta merkezli yaklaşım ile hem biyomedikal, hem de psikosozal iyileşmenin daha iyi olduğunu göstermektedir. Hekim hastasını bir bütün olarak ele almalı ve ortak karar ile hastalıkları yönetmelidir. Hasta merkezli yaklaşımın faydaları arasında etkili iletişim, yüksek hekim ve hasta memnuniyeti, artmış uyum, azalmış hekim hataları ve düşük maliyet sayılabilir. Tıp eğitimi sürecinde öğrencilerin hasta merkezli yaklaşımı öğrenmeleri önemlidir. Veriler hasta merkezli yaklaşımın klinik eğitim sürecinde birçok faktörden etkilendiğini göstermektedir. Klinik stajlarda hasta ile karşılaşan tıp öğrenciler arasında hasta merkezli yaklaşımın azalmaya başladığı bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı tıp fakültesi öğrencilerinin hasta merkezli yaklaşıma yönelik tutumlarının değerlendirilmesi ve olası etkenleri araştırmaktır.

Yöntem: Kesitsel olarak planlanan bu çalışma Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri ile yürütülmüştür. Çalışmaya dönem I, III ve VI öğrencileri dâhil edilmiştir. Değerlendirme araçları olarak Probleme Dayalı Öğrenmeye (PDÖ) Yönelik Tutum Ölçeği ve Hasta-Hekim Yönelim Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek puanları kariyer tercihi, dönem ve cinsiyet açısından kontrol edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya toplam 370 öğrenci katılmıştır. Dönem I ve Dönem VI arasında hasta-hekim yönelim ölçeği puanları arasında anlamlı farklar saptanmıştır. Dönem I'de en yüksek olan hasta-hekim yönelimi eğitim sürecinde azalmakta ve son sınıf öğrencileri arasında en düşük düzeye inmektedir. Bu tutum PDÖ'ye yönelik tutum ile paralellik göstermektedir. Dönem III sonuna kadar PDÖ gören öğrencilerin hasta merkezli tutumları klinik eğitime geçtikten sonra anlamlı olarak azalmaktadır.

Cinsiyet açısından PDÖ'ye yönelik tutumlar arasında anlamlı fark olmadığı saptanmıştır.

Kariyer tercihleri açısından PDÖ'ye yönelik tutum ve HHYÖ ile tercih edilebilecek uzmanlık alanı arasında bir ilişki saptanamamıştır.

Sonuç: Tek bir kurumda yapılan bu çalışmanın sonuçlarına göre PDÖ ile eğitim yapıldığı prelinik dönemlerde öğrenciler daha fazla hasta merkezli yaklaşım göstermektedir. Bu sonucun geçerliği ile ilgili karşılaştırmalı çalışmalara gerek vardır.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi, probleme dayalı öğrenim, PDÖ, hasta merkezli tutum

P84. TIP ÖĞRENCİLERİ ARASINDA PROBLEME DAYALI ÖĞRENME TUTUMLARI İLE EMPATİ DÜZEYLERİNİN YILLARA GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ

Tamer Edirne, Pamukkale ÜTF Aile Hekimliği AD, tedirne@pau.edu.tr
Hande Şenol, Pamukkale ÜTF Biyoistatistik AD, handesenol@gmail.com
Cüneyt O. Kara, Pamukkale ÜTF Kulak Burun Boğaz AD, cokara@pau.edu.tr

Giriş ve Amaç: Hekim hasta ilişkisinde empati çok önemlidir. İlgili yayınlarda hekim empatisinin klinik eğitim ile azaldığı bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı tıp öğrencileri arasında empati düzeyleri açısından eğitim dönemleri arasında farklılık olup olmadığını araştırmaktır.

Yöntem: Kesitsel olarak planlanan bu çalışma Pamukkale Üniversitesi Tıp fakültesi öğrencileri ile yürütülmüştür. Çalışmaya dönem I, III ve VI öğrencileri dahil edilmiştir. Değerlendirme araçları olarak geçerli probleme dayalı öğrenme (PDÖ) ölçeği ve Toronto empati ölçeği kullanılmıştır. Ölçek puanları dönem ve cinsiyet açısından kontrol edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya toplam 370 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin PDÖ tutum ve empati düzeyleri dönemler arasında anlamlı farklılıklar göstermektedir. PDÖ tutum puanı dönem I'de en yüksek iken dönem III ve VI'da anlamlı olarak düşmektedir. Empati düzeyleri ise en yüksek olarak dönem I'de saptanmışken, dönem VI'da anlamlı olarak düşmektedir. Cinsiyet açısından PDÖ tutumlarında anlamlı fark görülmezken, empati düzeyleri kadınlarda anlamlı olarak daha yüksek saptanmıştır.

Sonuç: PDÖ tutumları ve hasta empatisi eğitim sürecinde azalmaktadır. Bunun nedenleri ve eğitim şekli ile olan ilişkileri araştırılmalıdır.

Anahtar sözcükler: tıp öğrencisi, probleme dayalı öğrenim, empati, tutum

P85. HİZMET İÇİ EĞİTİMLERDE SİMÜLASYON SENARYOSU GELİŞTİRME SÜRECİ

Pınar Daylan Koçkaya, Sağlık Bakanlığı Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü, pinarkockaya@gmail.com,
İlker Gürcüoğlu, Sağlık Bakanlığı Konya İl Sağlık Müdürlüğü, dr_ilkergurcuoglu@hotmail.com
Yavuz Üçkuyu, Sağlık Bakanlığı Antalya İl Sağlık Müdürlüğü, yavuzuckuyu@gmail.com

Giriş ve Amaç: Hastane öncesi acil sağlık hizmetleri gerek vakalara olay yerinde müdahale etmesi gerekse müdahalesini mümkün olan en kısa ve en etkin şekilde yapması gerekliliği ile diğer sağlık hizmetlerinden farklılık gösterir. Hastane öncesi acil sağlık hizmetlerinde çalışan personelin acil müdahalelerini ekip olarak ve tutum kazanılmış davranışlar ile uygulaması beklenmektedir. Acil sağlık hizmetleri hizmet içi simülasyon eğitimleriyle hastane öncesi sağlık personeline acil müdahaleleri için deneyim kazandırmak, kriz anında ekip çalışması bilincini oluşturmak, tıbbi doğru yaklaşımı sağlayarak personelin kendi ve diğer ekip üyelerinin görev ve yetkileri, bilgi düzeyleri ve yaklaşımları ile ilgili farkındalık kazandırmak olanaklıdır. Simülasyon eğitimlerinin temel bileşenlerinden birisi olan senaryo , klinik bir durumun simüle edilmesini sağlayan planlanmış bir akış ve deneyimler bütünüdür. Hazırlanan senaryo gerçek hayatta karşılaşılabilecek klinik durumlarda uygulanması beklenen teknik ve teknik olmayan becerileri içeren deneyimlerdir.

Çalışmanın amacı hastane öncesi sağlık personelinin simülasyon eğitimlerinde kullanılan bir senaryonun geliştirme sürecini tanımlamaktır.

Yöntem: Simülasyon senaryosunun hazırlığında, verilen erişkin ileri yaşam desteği simülasyon eğitiminin amaç ve öğrenim hedefleri belirlenmiştir. Bu amaç ve öğrenim hedeflerini karşılayan senaryolar oluşturulması planlanmıştır. Senaryo hazırlığı aşamasında senaryoya özgü öğrenim hedeflerinin saptanması, ikincil öğrenim hedeflerinin belirlenmesi, senaryonun yazımı ve geliştirilmesi, tıbbi içeriğin uzmanlara danışılması, senaryonun modifikasyonu ve senaryonun eğitimciler tarafından provası aşamalarından geçilmiştir.

Bulgular: Hazırlanan bir senaryo örneğinin adı “Erken Saatte Büyük Endişe”dir (Şoklanamaz Kardiyak Arrest). Belirlenen öğrenim hedefleri; katılımcılar ekip olarak bilinç ve nabız kontrolü yapabilmeli, erken KPR başlatabilmeli, mevcut ritmi tanıyabilmeli (NEA, asistol), invaziv girişimleri yapabilmeli (damar yolu), havayolu girişimlerini yapabilmeli (entübasyon/LMA) ve algoritmaya uygun ilaç uygulayabilmelidir. Senaryonun ikincil hedefleri; hasta yakını ile ilk iletişim becerisi, ekip yerleşimi, malzeme yerleşimi, birincil ve ikincil değerlendirmeyi ekip olarak yerine getirme, ekip liderliği ve ekip çalışması, Komuta Kontrol Merkezi Tıbbi Danışman Hekim ile iletişim gibi teknik olmayan becerilerdir. Senaryo geliştirilmesi aşamasında ihtiyaç duyulan ekipman, alanın dekorasyonu ve görev dağılımı belirlenmiştir. Senaryo süresince iki eğitimci senaryonun teknik kontrolünü yapması için komuta alanında, bir eğitimcinin hasta yakını olarak senaryo uygulama alanında bulunması planlanmıştır.

Senaryo geliştirilmesi sürecinin bir diğer aşamasında senaryonun modifikasyonu planlanmıştır. Simülasyon uygulaması sırasında senaryonun sapacağı noktalar ve değişecek akışı; bazı tetik noktalar ile alternatif dallara ayrılmıştır. Bu basamaklarda beklenenin dışında yaklaşımlar uygulandığında senaryo planlanan alternatif akışa göre değişecektir.

Senaryo yazımı tamamlandıktan sonra akış, senaryoda görev alacak eğitimciler tarafından prova edilir. Hem komutanın senaryoyu teknik açıdan yönetimi açısından hem de katılımcıların senaryo boyunca geçeceği aşamalar ve senaryodaki muhtemel kısıtlılıklar bu süreçte saptanarak giderilir.

Öğrenim hedeflerine göre yazılan senaryonun belli bir kısmı katılımcılara telsiz ile aktarılır. Senaryo uygulama alanına alınan ekip verilen senaryoyu uygular. Ardından komutanın belirlediği akışa göre senaryo sonlandırılarak çözümlenir. Çözümlenme senaryonun öğrenim hedeflerini tartışmak üzere planlanmıştır. Bu süreçte komuta odasındaki diğer eğitici tarafından doldurulan senaryoya özgü kontrol listeleri çözümlenmeyi yapan eğitime yardımcı olarak kullanılır.

Sonuç: Tasarlanan bu simülasyon senaryosu hastane öncesi simülasyon eğitimlerinde kullanılmaya başlanmıştır. Bu süreçte katılımcılardan alınan geribildirimler anket olarak kayıt altına alınmaktadır. Bu çıktıların değerlendirilmesi ve gerekli düzenlemelerin yapılması planlanmaktadır.

Anahtar sözcükler: simülasyon, senaryo, hastane öncesi

P86. TIP FAKÜLTESİ TERCİHİ ÖNCESİNDE TIP EĞİTİMİ MODELLERİ ÜZERİNE ARAŞTIRMANIN VE TERCİH NEDENİNİN ÖĞRENCİ BAŞARISINA ETKİSİ

Demet Arı Yılmaz, SANKO Üniversitesi, drdemetay@hotmail.com
Salih Murat Akkın, SANKO Üniversitesi, smakkin@sanko.edu.tr
Burcu Bayel Seçinti, SANKO Üniversitesi, bbsecinti@sanko.edu.tr
Tuba Denkçeken, SANKO Üniversitesi, tdenkceken@sanko.edu.tr

Giriş ve Amaç: Sunulan çalışma ile Tıp Fakültesini tercih nedeninin ve tercih öncesi tıp eğitimi modelleri konusunda araştırma yapılmasının öğrencilerin başarıları üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada tıp fakültesi 1. sınıf öğrencilerine uygulanan anket ile öğrencilerin tercih nedenleri ve eğitim modeli ile ilgili araştırma yapıp yapmadıkları değerlendirildi. Bu öğrenciler 3. sınıfın ilk yarıyılını tamamladıklarında başka bir anket ile yeniden değerlendirildi. Çalışmaya 52 öğrenci (28 kız ve 24 erkek) dahil edildi. Öğrencilerin genel ağırlıklı not ortalamaları alınarak 75 ve üzeri not ortalamasına sahip öğrenciler başarılı kabul edildi.

Bulgular: Tıp fakültesini kendi isteği ile tercih etmeyen (aile baskısı veya başkasının yönlendirmesi) 6 öğrenci vardı ve bunların tamamının başarısız olduğu tespit edildi. Tercih öncesi tıp eğitimi modelleri ile ilgili araştırma yapan öğrenciler ise yapmayan öğrencilere göre 6 kat daha başarılı bulundu ($p=0,049$). Bu öğrencilerin %85'i almakta oldukları eğitim modelinin kendilerine uygun olduğunu belirtti. Ailesinde doktor olan öğrenciler ise araştırma yapmayan öğrencilere göre yaklaşık 7 kat daha başarılı bulundu ($p=0,077$).

Sonuç: Bu çalışma ile tıp fakültesini kendi isteği dışı nedenlerle tercih edip gelen öğrencilerin başarı durumlarının yetersiz olduğu ve bu başarısızlığın süreklilik gösterdiği belirlenmiştir. Kendi isteği ile tercih edip gelen öğrenciler içinde de tıp eğitimi modellerine yönelik araştırma yapanların daha başarılı oldukları tespit edilmiştir. Bu durum, tıp eğitimi modellerinin öğrenciye uygunluk göstermesi ile öğrenci başarısı arasında pozitif bir ilişki olabileceğini düşündürmektedir. Elde edilen sonuçlar tıp fakültesi tercihi yapmadan önce bu alanı seçecek öğrencilere eğitim modelleri ile ilgili tanıtım ve bilgilendirme yapılması önerisini akla getirmektedir.

Anahtar sözcükler: tıp eğitimi modelleri, tercih nedeni, başarı oranı, öğrenme ve değerlendirme

P87. SDÜTF TEMEL AMAÇ VE HEDEFİ İLE SDÜTF MEZUNUNDAN BEKLENEN 7 TEMEL ROLÜN UÇEP-2104 YETKİNLİKLERİ İLE İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Giray Kolcu, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, giraykolcu@sdu.edu.tr

Yonca Sönmez, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
Mustafa Saygın, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
Osman Gürdal, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
Halil Aşçı, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Dünyada tıp eğitiminde yaşanan değişimlere uyabilmek için Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde kapsamlı bir çalışmaya ihtiyaç olduğu belirlendi. Bu amaçla temel amaç ve hedefler, temel roller ve yetkinliklerin revizyonu yapılması kararı alındı.

Eğitim çıktılarına dayalı yaklaşım doğrultusunda fakültemizde başlangıç noktası ve ilk adımlar olarak geniş katımlı, temsil gücü yüksek çalışma grupları [Mezuniyet öncesi tıp eğitim kurulu (MÖTEK), Ölçme değerlendirme kurulu (ÖDK), Eğitim becerileri kurulu (EBK), Mesleksi ve İletişim Becerileri Kurulu (MİBEK)] kuruldu.

Fakülte temel amacı konusunda 06.12.2016 tarihli MÖTEK toplantısında Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Giray Kolcu tarafından sunum yapıldı. Fakülte temel amacı önerisinde bulunuldu. Önerinin fakülte'deki tüm öğretim üyelerinin görüş ve katkılarına sunulmasına karar verildi. Tüm anabilim dallarının temel amaç maddesini akademik kurullarında değerlendirip görüş ve katkılarını iletmeleri için günlük resmi evrak düzenlendi. 03.01.2017 Tarihli MÖTEK toplantısında tüm anabilim dallarının temel amaç için göndermiş oldukları görüş, öneri ve katkılar değerlendirildi. Tüm öneriler tartışıldı ve oy birliği ile SDÜTF temel amacının [*Bilimsel ve toplumsal gereksinimler ile hekimlik uygulamalarını bütünleştirip toplumun sağlık sorunlarına nitelikli koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmeti ile cevap verebilecek bilgi, beceri ve tutuma sahip, sürekli tıp eğitimi becerisi kazanmış, tıp bilimine katkıda bulunabilecek yeterlik ve yetkinlikte, etik değerlere bağlı ve insan haklarına saygılı hekimler yetiştirmektir.*] olarak belirlenmesine karar verildi. MÖTEK çalışma grubu mezuniyet öncesi tıp eğitiminin amacını belirledikten sonra yetkinliklerin belirlenmesi kararı aldı. TEPDAD, AGCME, CanMEDS-2015 ve UÇEP 2014 önerileri ile diğer tıp fakültelerinin yeterlikleri için önerilen temel roller değerlendirildi. 6 rol (Hekimlik Alanında Uzman, Sağlık Savunucusu, Analitik ve Bilimsel Düşünen, İletişimci, Ekip üyesi, Yönetici / Lider) başlıklarında fikir birliğine varıldı. Üniversitemizde profesyonizm ile ilgili yapılmış ve yayınlanmış bir araştırma olması ve bu çalışmada profesyonizm ile ilgili öğrencilerde bir eksiklik saptanmış olması üzerine profesyonizm'in de temel roller içerisine ilave edilmesine oy çokluğu ile karar verildi.

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezunundan Beklenen 7 Temel Rol

Hekimlik Alanında Uzman, Sağlık Savunucusu, Analitik ve Bilimsel Düşünen, İletişimci, Ekip üyesi, Yönetici / Lider, Profesyonel,

Çalışma gerekçesi: Fakültemizin eğitim programının güçlendirilmesi vizyonu ve UÇEP-2014 uyum sürecinde temel amaç ve hedeflerin, temel rollerin ve yetkinliklerin revize edilmesi gerekmektedir.

Araştırma sorusu: Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin temel amaç ve hedefi ve temel rolleri ile UÇEP-2014 yetkinlikleri uyumlu mudur?

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin temel amaç ve hedefi ve temel rolleri ile UÇEP-2014 yetkinlikleri uyumluluğunun değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışmamızda Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin temel amaç ve hedefi ve temel rolleri ile UÇEP-2014 yetkinlikleri uyumluluğu ilişkisi bir tablo üzerinden değerlendirildi.

Bulgular: Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin temel amaç ve hedefi ve temel rolleri ile UÇEP-2014 yetkinlikleri uyumluluğu bir tablo üzerinde değerlendirildiğinde hem temel amaç ve hedefin hem de temel rollerin yetkinlikler ile uyumlu olduğu görülmektedir.

Sonuç: Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin temel amaç ve hedefi ve temel rolleri ile UÇEP-2014 yetkinlikleri uyumlu olduğu ve UÇEP-2014 yetkinliklerinin fakültemiz eğitim programı içerisinde değerlendirilebileceği kanaatindeyiz.

Anahtar sözcükler: temel amaç, temel roller, yetkinlik, tıp eğitimi

P88. SDÜTF DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİNİN ÖYS (MOODLE) ÜZERİNDEN E-SINAV PİLOT UYGULAMASI

Osman Gürdal, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, giraykolcu@sdu.edu.tr

Giray Kolcu, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yonca Sönmez, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Mustafa Saygın, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Halil Aşçı, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Ölçme değerlendirme eğitim sürecinin en önemli aşamalarından biridir. Eğitim sürecinin iyi değerlendirilebilmesi için ölçme değerlendirme araçlarının çeşitlendirilmesi önerilmektedir. Bu amaçla tıp eğitimcileri hem zaman hem de uygulama kolaylıkları nedeniyle çevrimiçi uygulamalara yönelmektedir.

Çalışma gerekçesi: Fakültemizdeki ölçme değerlendirme araçlarının çeşitlendirilmesi için yapılan çalışmalar çerçevesinde e-öğrenme yönetim sistemi üzerinden e-sınav uygulamalarını geliştirmeye çalıştık.

Araştırma sorusu: Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde e-öğrenme yönetim sistemi (MOODLE) ile e-sınav uygulamaları yapılabilir mi?

Çalışmamızda Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde e-öğrenme yönetim sistemi (MOODLE) ile e-sınav uygulamayı amaçladık.

Yöntem: Çalışmamız e-öğrenme projesinin basamaklarından bir içerisinde gerçekleştirilen gözlemsel (veri toplama tekniğine göre), tanımlayıcı (nedensellik ilişkisine göre) araştırma olarak tasarlandı.

Çalışmamızda öncelikle Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim AD ile Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD ortak çalışması ile MOODLE öğrenme yönetim sistemi üzerinden fizyoloji kurul sınavı öncesi çalışma sınavı alt yapısı hazırlandı. Fizyoloji AD için iki kurul sınavı öncesinde 2 adet e-sınav uygulaması yapıldı. Sınavlar bir hafta süre ile sistemde yapılabildi.

Bulgular: Çalışmamız kapsamında fizyoloji dersi çalışma sonuçları ile ilgili ilk sınavda 145, ikinci sınavda 72 öğrenci e sınav uygulamasına katıldı. Öğrenme yönetim sistemine öğrenci girişlerinde herhangi bir sistemsel sorun yaşanmadı. Katılan öğrencilerin tümü sınavı başarılı bir şekilde tamamladı. Sınavlarda her bir soru için not ortalaması, zorluk indeksi, standart sapmaları, ayırıcılık indeksi gibi klasik test kuramına ait ölçme değerlendirme parametreleri sistem üzerinden değerlendirilebildi.

Sonuç: Öğrenme yönetim sistemi üzerinden e-sınav uygulamaları sadece öğrencilerin ölçme değerlendirme araçlarının çeşitlendirilmesi için kullanılacak temel araçlardan biri olarak değerlendirilebilir. Çalışmamızda e-sınav pilot uygulamasının öğrencilerin ölçme ve değerlendirme sürecinde verimli ve kaliteli bir çevrimiçi bilgisayar destekli ortam sağlayacağı kanaatindeyiz.

Anahtar sözcükler: e-sınav, tıp eğitimi, ölçme değerlendirme

P89. SDÜTF DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİNİN ÖYS (MOODLE) ÜZERİNDEN E-GERİBİLDİRİM KULLANMA DURUMLARI VE UYGULANMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Osman Gürdal, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, giraykolcu@sdu.edu.tr

Giray Kolcu, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yonca Sönmez, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Mustafa Saygın, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Halil Aşçı, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Geribildirim tıp eğitimi alanındaki önemi ve etkinliği ile ilgili tüm dünyada ortak kanaat oluşmuştur. Fakat geribildirim kavramının kavramsal arka planı ile ilgili tartışmalar devam etmektedir (1). Geri bildirim kavramı için birçok tanım vardır. Bu tanımlar geribildirimi veren taraf yönünden iki gruba ayrılır. Eğiticiden öğrenene öğrenme süreci ile ilgili katkı, görüş ve önerilerinin iletilmesi ve öğrenenin öğrenme süreci ile ilgili eğitici ve program ile ilgili katkı, görüş ve önerilerinin iletilmesidir. Bu çalışmamızda geribildirim kavramını öğrenenin eğitici ile ilgili katkı, görüş ve önerilerinin iletilmesi süreci kapsamında değerlendirdik.

Çalışma gerekçesi: Öğrencilerin eğitim süreci ile ilgili en kaliteli veri kaynağı öğrenci geribildirimlerinin sürekli alınmasıdır. Geribildirimler ile hem eğitim süreci hem de değerlendirme süreci ile ilgili veriler toplanabilmektedir. Fakat basılı geribildirim formları ile veri toplamak; basım süresi, veri toplama süresi ve değerlendirme süresi ile birlikte değerlendirildiğinde eğitim değerlendirme mekanizmasında iş gücü verimini etkilemektedir. Geribildirim sürecini dinamik yönetebilmek için geribildirim sistemi "e-öğrenme yönetim sistemi" üzerinden uygulanmaya çalışılmıştır.

Araştırma sorusu: Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Kurul Sınav Sonrası Geribildirimler çevrimiçi ortamda elde edilebilir mi?

Çalışmamızda Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Kurul Sınav Sonrası Öğrenci Geribildirimlerini çevrimiçi olarak alabilmeyi amaçladık.

Örnekleme:

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 2 öğrencileri olarak belirlendi (N:312).

Yöntem: Çalışmamız e-öğrenme projesinin basamaklarından bir içerisinde gerçekleştirilen gözlemsel (veri toplama tekniğine göre), tanımlayıcı (nedensellik ilişkisine göre) araştırma olarak tasarlandı.

Bulgular: Çalışmamızda dönem 2 kurul 2 için 10, dönem 2 kurul 3 için 10 öğretim üyesi ders anlatmıştı. Bu öğretim üyeleri için 13 soruluk geribildirim formu hazırlandı. D2K2 için 81, D2K3 için 49 öğrenci e-geribildirim verdi. Toplamda D2K2 için 671, D2K3 için 408 geribildirim formu eksiksiz olarak toplandı. E geribildirim uygulamasının değerlendirildiği anket için (n:25) E-geribildirim uygulaması konusunda genel değerlendirmeniz başarılı %16, uygulanabilir %40, geliştirilebilir %44 olarak değerlendirildi. E-geribildirim uygulamasının ulaşılabilirliği başarılı %20, uygulanabilir %36, geliştirilebilir %44 olarak değerlendirildi. E-geribildirim uygulamasının içeriği başarılı %16, uygulanabilir %36, geliştirilebilir %44 olarak değerlendirildi.

Sonuç: Çalışmamızda e-geribildirim pilot uygulamasının öğrencilerin eğitim süreci konusunda verimli ve kaliteli bir çevrimiçi bilgisayar destekli ortam sağlayacağı kanaatindeyiz.

Anahtar sözcükler: geribildirim, öğrenme yönetim sistemi, tıp eğitimi